BIBLIOTECA NAZ
Vittorio Emanuele III
L
H
5
NAPOLI

L
H
5

Digitized by Google

MENOLOGII
GRÆCORUM
PARS SECUNDA
A MENSE DECEMBRI AD FEBRUARIUM.

Digitized by Google

Digitized by Google

MENOLOGIUM GRÆCORUM

JUSSU BASILII IMPERATORIS

Græce olim editum,

MUNIFICENTIA ET LIBERALITATE

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIII.

In tres Partes diviſum

NUNC PRIMUM GRÆCE, ET LATINE PRODIT,

STUDIO ET OPERA

ANNIBALIS TIT. S. CLEMENTIS

PRESBYTERI CARD. ALBANI

S. R. E. Camerarii, & Baſilicæ Vaticanæ Archipresbyteri.

PARS SECUNDA

Tres Menſes complectens

A DECEMBRI AD FEBRUARIUM.

Coll. Neapol. Soc. Jesu
Catal. inscript. pro B. C.
Comm. An. 1788

URBINI MDCCXXVII.

Ex TYPOGRAPHIA Venerabilis Cappellæ SS.mi SACRAMENTI
Apud Antonium Fantauzzi Typographum, & Characterum Fuſorem.
PRÆSIDUM PERMISSU.

INDEX SANCTORUM,

QUI IN HAC SECUNDA MENOLOGII PARTE CONTINENTUR,

Ordine Menſium diſpoſitus

DECEMBER.

1 NAhum Prophetæ pag. 1
Ananiæ M. 3
2 Philareti eleemoſynarii 4
Habacuc Prophetæ 5
Abibi Diaconi, & M. 6
3 Theodori Epiſ. Alexandriæ, & M. 7
Sophoniæ Prophetæ 8
Theoduli monachi, & Conſeſ. 9
4 Barbaræ Virg. & M. 10
5 Sabæ Abbatis 11
6 Nicolai Epiſ. Myræ, & Conſeſ. 12
7 Ambroſii Epiſ. Mediolani, & Conſeſ. 13
8 Athenodori monachi & M. 14
9 Conceptio B. V. Mariæ 15
Joannis ex Coloniæ Epiſcopo monachi, & Conſeſſoris 16
Soſthenis, Apollo, Cephæ, Tychici, Epaphroditi, Cæſaris, & Oneſiphori ex LXX. Diſcipulis 17
Patapii monachi, & Conſeſ. 18
Sophronii Epiſ. Conſtantiæ, & Conſeſ. 19
10 Menæ, Hermogenis, & Eugraphi Martyrum 20
Gemelli M. 21
11 Aithalæ, & Apſæi Diaconi M. 22
Danielis Stylitæ 23
12 Spyridionis Epiſ. Trimethuntis in Cypro 24
Syneti M. 25
13 Euſtratii, Auxentii, Eugenii, Mardarii, & Oreſtis Martyrum 26
Luciæ Virginis, & M. 27
14 Thyrſi, & Leucii Martyrum 28
Philemonis, Apollonii, & ſociorum Martyrum 29
Arriani, & Protectorum Martyrum 30
15 Eleutherii Epiſ. Illyrici, & Martyris 31
16 Marini M. 32
Aggçi Prophetæ 33
Theophanus Imperatricis 34
Commemoratio Sanctorum Patrum Abraham, Iſaac, & Jacob 35
17 Ananiæ, Azariæ, & Miſaelis 36

Da-

Digitized by Google

Danielis Prophetæ 37
Bacchi junioris M. 38
18 Flori Epiſ. Amiſi, & Conf. 39
19 Promi, Arei, & Eliæ Martyrum 40
Timothei Diaconi M. 41
Polyeucti Mart. Ceſareæ 42
20 Ignatii Patriarchæ Antiochiæ, & M. 43
Eugenii, & Macarii Martyrum 44
Bonifacii M. 45
21 Julianæ Virginis & M. 46
Themiſtoclis M. 47
Philogonii Patriarchæ Antiochiæ, & Confeſſoris 48
22 Anaſtaſiæ, & ſociarum Martyrum 49
Capitonis Epiſ. Cherſonæ, & M. 50
Chryſogoni M. 51
Irenes, Agapes, & Chioniæ Martyrum 52
Theodotæ, & filiorum ejus Martyrum 53
23 Decem Martyrum in Creta 54
24 Eugeniæ, Philippi, & ſociorum Martyrum 55
25 Nativitas Domini noſtri Jeſu Chriſti 56
Magorum adoratio 57
Joſeph ab Angelo admonitus 58
26 Deiparæ fuga in Ægyptum 59
27 Stephani Archidiaconi & Protomart. 60
28 Theodori Graptæ Confeſ. 61
Theodori Patriarchæ Conſtantinopolitani 62
Indis, & Domnæ Martyrum 63
Viginti millium Martyrum 64
Indis, Gorgonii, Petri, Zenonis, Dorothei, Mardonii, Mygdonii, Glycerii, Theophili, & ſociorum mart. 65
29 Infantium Bethlehem 66
Marcelli Abbatis Acœmetarum 67
30 Anyſiæ M. 68
Timonis ex VII. Diaconis, Epiſcopi Boſtrorum in Arabia 69
31 Melaniæ Romanæ 71

J A N U A R I U S.

Circumciſio Domini noſtri Jeſu Chriſti 73
Baſilii Magni, Ceſareæ Cappadociæ Epiſcopi 75
Theopempti, & Theodotæ mart. 76
2 Baſilii M. 77
Silveſtri Papæ 78
3 Gordii M. 79
Malachiæ Prophetæ 80
4 Theogenis Epiſ. Parii, & M. 81
Theopempti, & Theonæ mart. 82
Zoſimi monachi, & Athanaſii commentarienſis mart. 83
Syncleticæ Virginis 84
5 Michææ Prophetæ 85
6 Baptiſmus Domini noſtri Jeſu Chriſti 86
7 Synaxis Joannis Baptiſtæ 87
8 Theophili Diaconi, & Helladii, mart. 88
9 Polyeucti M. 89
Theoctiſti M. 90
Achiæ Prophetæ 91
10 Gregorii Epiſ. Nyſſeni 92
Domitiani Epiſ. Melitinæ 93
Marciani Presb. & Œconomi Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ 94
Domnicæ 95
11 Petri Martyris 96
Theodoſii Cœnobiarchæ 97
12 Tatianæ M. 98
Meortii M. 99
Athanaſii Conf. 100
13 Hermyli, & Stratonici mart. 101
14 Monachorum montis Sinai mart. 102
Monachorum montis Sinai, qui à Blemyis cæſi ſunt 103
Monachorum XXXIII. in Raitho à Blemyis cæſorum 104
Theoduli monachi in monte Sinai 105
Stephani conditoris monaſterii Chenolaci 106
Athanaſii 107
15 Pauli Thebæi, primi eremitæ 108
Joannis Calybitæ 109
Charitinæ M. 110
16 Adoratio catenarum S. Petri Apoſtoli 111
Panſophii M. 112
Danactis Lectoris M. 113
17 Antonii magni, Abbatis 114
Speuſippi, Elaſippi, Beleſippi, Neonillæ, Junillæ, & Turbonis mart. 115
18 Athanaſii, & Cyrilli Patriarcharum Alexand. 116
Euſebiæ cognomento Xenæ 117
Theodulæ M. 118
19 Theodori Epiſ. Cyriniæ in Cypro M. 119
Euphraſiæ M. 120
Macarii Romani, & alterius Macarii Æygptii 121
20 Valeriani, Candidi, Aquilæ, & Eugenii mar. 122
Baſſi, Euſebii, Eutychii, & Baſilidis mart. 123
Innæ, Rimæ, & Pinnæ diſcipulorum Andreæ Apoſtoli, & mart. 124
Euthymii Presb., & Abbatis 125
21 Neophyti M. 126
Zoſimi Epiſcopi Syracuſæ 127
22 Timothei diſcipuli Pauli Apoſtoli, & Epiſcopi Epheſi 128
Vincentii Diaconi & M. 129
Anaſtaſii Perſæ, monachi & M. 130
Translatio reliquiarum ejuſdem Anaſtaſii M. 131
Manuelis Epiſcopi, Georgii, Leonis, & ſociorum mart. in Bulgaria 132
23 Clementis Epiſ. Ancyræ & M. 133
Agathangeli, & ſociorum mart. 134
24 Pauli, Pauſirii, & ſociorum mart. 135
25 Gregorii Nazianzeni, cognomento Theologi 136
26 Commemoratio Terræmotus, qui contigit Conſtantinopoli temporibus Theodoſii junioris 137
Xenophontis, & conjugis ejus, ac filiorum Arcadii, & Joannis 138
27 Ananiæ Presb., Petri, & aliorum ſeptem militum mart. 139
Translatio reliquiarum Sancti Joannis Chryſoſtomi 140
28 Ephræm Syri 141
29 Translatio reliquiarum S. Ignatii Patriarchæ Antiocheni, & M. 142
Sarbeli, & Babææ ſororis ejus mart. 143
Hippolyti Papæ, Cenſorini militum magiſtri, Chryſes, Sabini, & ſociorum mart. 144
30 Barſimæi Epiſ. Edeſſæ, & M. 145
Theophili junioris, M. 146
31 Cyri, & Joannis M. 147
Victorini, Victoris, Nicephori, Claudiani, Diodori, Serapionis, & Papiæ mart. 148
Tryphænæ M. 149

JA-

F E B R U A R I U S.

1 TRyphonis M. 151
Bendimiani monachi diſcipuli S. Auxentii 152
2 Occurſus Domini noſtri Jeſu Chriſti, quando in templum præſentatus eſt, & à Simeone ſene in ulnas acceptus 154
Perpetuæ, Felicitatis, Satyri, Revocati, Saturnini, & Secundi mart. 155
3 Simeonis ſenis, & Annæ propheti ſſæ 156
Adriani, & Eubuli mart. 157
4 Papiæ, Diodori, & Claudiani mart. 158
Iſidori Peluſiotæ 160
Abramii Epiſ. in Perſide, & M. 161
5 Agathæ Virginis, & M. 162
6 Juliani Emeſeni medici & M. 163
Fauſtæ, Evilaſii, & Maximi mart. 164
Silvani Epiſcopi Emeſæ, Lucę Diaconi, & Mocii Lectoris, mart. 165
Fauſti Epiſcopi 166
Bucoli Epiſcopi Smyrnæ, & diſcipuli S. Joannis Evangeliſtæ 167
7 Trium millium Martyrum Nicomediæ 168
Parthenii Epiſ. Lampſaci, & Confeſſoris 169
Arionis Epiſ. Cypri 170
8 Zachariæ prophetæ 171
Theodori ducis militum in Euchaitis M. 172
Theodoſii monachi 173
Marthæ & Mariæ ſororum, & Lycarionis monachi, mart. 174
Philadelphi M. 175
9 Nicephori M. 176
Marciani Epiſ. Siciliæ, Philagrii Epiſ. Cypri, & Pancratii Epiſ. Tauromenii, diſcipulorum Petri Apoſtoli, & mart. 177
10 Charalampi Sacerdotis, Porphyrii, Dauċti, & trium mulierum mart. 178
11 Blaſii Epiſ. Sebaſtes, & M., & ſeptem mulierum, & duorum infantium 179
Inventio reliquiarum Zachariæ prophetæ 180
Theodoræ Auguſtæ uxoris Theophili Imp. 181
12 Antonii Patriarchæ C.P. 182
Marię, quę mutato nomine Marinus dicta eſt 183
13 Martiniani monachi 184
Aquilæ, & Priſcillę 185
Eulogii Patriarchę Alexandrini 186
Joannis Epiſ. Polyboti 187
14 Auxentii monachi 188
Philemonis Epiſ. Gazæ 189
15 Oneſimi diſcipuli Pauli Apoſtoli 190
Paphnutii & Euphroſynę ejus filię 191
Majoris M. 192
16 Pamphili, Valentis, Seleuci, Pauli, Eliæ, Hieremię, Iſaię, Samuelis, & Danielis mart. 193
Porphyrii, Juliani, ac Theoduli mart. 194
Maruthæ Epiſcopi, & collectio reliquiarum Sanctorum mart. in urbe Martyropoli, quę Mepherke dicitur 195
17 Theodoti Tyronis M. 196
Mariamnæ ſororis S. Philippi Apoſtoli 197
Auxibii Epiſ. Cypri 198
Flaviani Patriarchę C.P. 199
18 Agapiti Epiſ. montis Sinai 200
Leonis Romani Pontificis 201
19 Maximi, & Theodoti mart. 202
20 Sadoch Epiſcopi, & ſuorum CXXVIII. Martyrum in Perſide 203
Sophronii Epiſcopi 204
Leonis Epiſ. Catanæ in Sicilia 205
21 Agathonis Romani Pontificis 206
22 Athanaſii Confeſſoris 207
23 Polycarpi Epiſ. Smyrnę & M. 208
24 Inventio Capitis S. Joannis Baptiſtæ 209
Rhegini Epiſ. Scopulorum & M. 210
25 Alexandri M. in Thracia 211
Taraſii Patriarchę C.P. 212
26 Porphyrii Epiſ. Gazæ 213
Stephani conditoris valetudinarii Armatii 214
27 Procopii & Baſilii Confeſſorum 215
28 Neſtoris M. 216
Thalelæi monachi 217
Maranæ & Cyræ ſanctimonialium 218
Domninæ ſanctimonialis 219

Digitized by Google

MENOLOGII GRÆCORUM
PARS SECUNDA
A Menſe Decembri ad Februarium.

ΜΗΝΙ' ΔΕΚΕΜΒΡΙ'Ω

Ἐν τῇ Πρώτῃ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου, καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ναοὺμ.

Ὁ Μέγας, καὶ ἔνδοξος Προφήτης Ναοὺμ· ἐγένετο ἀπὸ τῆς φυλῆς Συμεὼν, καὶ τῆς χώρας τῶν Ἰουδαίων. Εὐλαβὴς δὲ ὢν, ἐδέξατο παρὰ Θεοῦ προφητείας χάρισμα· καὶ προεφήτευσε κατὰ Νινευὴ τῆς πόλεως, μετὰ τὸ προφητεῦσαι κατ' αὐτῆς πρότερον τὸν Ἰωνᾶν. Καὶ εἶπεν· ὅτι μέλλει ἡ Νινευὴ ὑπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς ἀφανισθῆναι. Ὃ καὶ γέγονε· τῇ γὰρ κελεύσει τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰς ἁμαρ-

MENSE DECEMBRI

Die Prima. 1.

Commemoratio Sancti & glorioſi Prophetæ Nahum.

Magnus & glorioſus Propheta Nahum de tribu Simeon ex regione Judææ fuit, vir ſingulari in Deum pietate. Cùm autem prophetiæ donum à Deo accepiſſet, prophetavit adverſus Niniven urbem, poſt Jonam prophetam, dicens: Ninive dulcibus aquis ignique ſubvertetur. Quod & contigit: divino enim juſſu propter eorum peccata ſtagnum, quod urbem ipſam ambibat, terræmotu facto, illam ſubmerſit, & ignis ab cremo irruens reliquias ejus penitus abſumpſit. Poſt- Nahum Propheta.

quam autem hæc omnia prædixiſſet, deceſſit, ejuſque corpus à propinquis in terra ſua honorificè conditum fuit. Cùm verò obiit, annos quadraginta quinque agebat. Erat autem mento rotundo, facie gracili, tenui capillo, capite ſubcalvo ac procero.

τίας αὐτοῦ ἡ περιέχουσα τὴν Νινευὴ λίμνη, σεισμοῦ γενομένου, κατεπόντισεν αὐτήν. Καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθὸν, τὸ ἐναπομεῖναν μέρος αὐτῆς κατέκαυσε. Καὶ μετὰ τὸ προφητεῦσαι πάντα ταῦτα, ἀπέθανε, καὶ ὑπὸ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἐτάφη τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐντίμως ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Ἦν δὲ ὅτε ἐτελεύτησεν, ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ πέντε. Εἶχε δὲ γένειον μὲν στρογγύλον· ἰσχνὸν πρόσωπον, ἁπλᾶς τρίχας. Ἦν δὲ καὶ ὑποφάλακρος, καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχων ἐπιμήκη.

Τῇ ἀυτῇ ἡμέρᾳ.

Α'θλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Α'νανίου.

Α'Νανίας ὁ Μάρτυς, ἐγένετο μὲν ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Περσῶν, ἦν δὲ λαϊκὸς, ἀλλὰ Χριστιανός. Καὶ διὰ τοῦτο πιάσαντες ἀυτὸν οἱ Πέρσαι, ἐβασάνισαν ἰσχυρῶς. Καὶ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ δαρμοῦ ἐγένετο, ὡς νεκρὸς, ὀλίγον ἀναπνέων. Καὶ κείμενος ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀυτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παρατυχόντας ἐκεῖ. Ε'γέρθητε καὶ ποιήσατε πρὸς Θεὸν εὐχάς. Ι'δοὺ γὰρ θεωρῶ σκάλαν φθάνουσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ πυροειδεῖς ἐπ' ἀυτὴν ἄνδρας λέγοντάς μοι· Ε'λθὲ μεθ' ἡμῶν· καὶ εἰσαγάγωμέν σε εἰς πόλιν πεπληρωμένην χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, καὶ φωτός. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπνευσε· καὶ ἡ μὲν ἁγία ἀυτοῦ ψυχὴ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἄνω πόλιν, καθὼς ἐθεάσατο. Τὸ δὲ λείψανον ἀυτοῦ κατάκειται ἐν Περσίδι, ἐκδεχόμενον τὴν φοβερὰν καὶ τελευταίαν ἀνάστασιν, ὅτε καὶ ἀυτὸ μέλλει ἀναστῆναι μετὰ πάντων, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς ἀθανάτου βασιλείας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Ananiæ.

ANanias Martyr ex Perſidis regione fuit, laicus quidem, ſed Chriſtianus: atque idcirco à Perſis comprehenſus, acerbiſſimis tormentis excruciatus eſt, & ad necem flagris conciſus, ut vix reſpiraret. Sublatis tandem oculis ita eos, qui aderant, allocutus eſt: Conſurgite, & Deum orate: ecce enim video ſcalam cœlum attingentem, & ſuper eam homines igneos, mihi dicentes: Veni nobiſcum, & ducemus te in urbem lætitiæ, hilaritatis, luciſque plenam. Quibus in verbis expiravit: & ſancta quidem illius anima in ſupernam, quam viderat, civitatem advolavit: at corpus in Perſide conditum expectat tremendam, & extremam reſurrectionem, quando unà cum omnibus reſurget, & immortali Chriſti Dei noſtri regno perfructur. S. Ananias Martyr.

EODEM MENSE	**ΜΗΝΙ' Τῼ͂ Α'ΥΤῼ͂**
2. Die Secunda.	Β'.

Commemoratio Sancti ac beati Philareti Eleemoſynarii.

S. Philaretus eleemoſynarius.

IMperante religioſiſſima Irene claruit iſte, ex regione Paphlagoniæ ortus, opibus quidem ſatis amplis, quas ſibi ipſi laborando comparaverat; ſed poſtea diabolica invidia ad inopiam redactus, non tamen idcirco eleemoſynæ oblitus. Ex uno antem beneficentiæ ejus exemplo palam fiet, quàm incredibili fuerit in pauperes liberalitate. Aberrarat aliquando vicini ſui bos: qui Philaretum adiit, invenitque eum in agello ſuo junctis ſub jugo bobus ſementem facientem. At Philaretus hominem mœrore confectum videns, ſoluto eique tradito altero bove, ipſe jugnm cum altero ſubiens, domum rediit. Quam virtutem Deus remuneraturus, effecit, ut Imperatrix Mariam illius filiam Conſtantino filio ſuo in matrimonium collocaret. Quo factum eſt, ut ejus familia ditata fuerit. Ipſe verò propenſior in pauperes factus, & uſque ad ſenectutem florens, obiit, & in Criſeos monaſterio ſepultus eſt.

Μνήμη τοῦ ἁγίου, καὶ μακαρίου Φιλαρέτου, τοῦ Ἐλεήμονος.

ΕΠΙ' τῆς βασιλείας Εἰρήνης τῆς εὐσεβεστάτης γέγονεν οὗτος, ἀπὸ τῆς χώρας Παφλαγονίας. Πλούσιος δὲ ὢν ἐκ τοῦ καμάτου αὐτοῦ, ὑπὸ φθόνου διαβολικοῦ ἐπτώχευσε μέν· τῆς δὲ ἐλεημοσύνης οὐκ ἐπελάθετο. Ἀπὸ ἑνὸς δὲ πράγματος, ὃ ἐποίησεν, δείξομεν αὐτὸν εἰς πάντα ἐλεήμονα· ἀπέτυχέ ποτε τοῦ γείτονος αὐτοῦ ὁ βοῦς. Καὶ ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ γείτων, καὶ εὗρεν αὐτὸν εἰς τὸ χωράφιον αὐτοῦ σπείροντα μετὰ τοῦ ζευγαρίου αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν λυπούμενον, ἔλυσε τὸ ἓν βοΐδιον, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ. Καὶ αὐτὸς ὑπεμβὰς τὸν ζυγὸν μετὰ τοῦ ἑνὸς βοϊδίου, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδὼν δὲ ὁ Θεὸς τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, ἐποίησε τὴν βασίλισσαν, καὶ ἐπῆρε τὴν ἐγγόνην αὐτοῦ Μαρίαν νύμφην εἰς τὸν υἱὸν αὐτῆς Κωνσταντῖνον. Καὶ ἀπὸ τότε ἐπλούτησεν ἡ γενεὰ αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ἐλεῶν τοὺς πτωχοὺς, καὶ ῥογεύων μέχρι γήρως, ἀπέθανε, καὶ ἐτέθη ἐν τῇ μονῇ τῆς Κρίσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμβακοὺμ.

ΚΑΙ' οὗτος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Συμεὼν γέγονεν· ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Ἰουδαίων. Προεφήτευσε δὲ περὶ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ καταστροφῆς τῆς Ἰερουσαλὴμ, πόλεως τῶν Ἑβραίων, καὶ τῆς σφαγῆς, καὶ δουλείας τοῦ λαοῦ. Ὅτε δὲ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ἦλθε κατὰ τῆς Ἰερουσαλὴμ, ἔφυγε καὶ ἀπῆλθεν εἰς ξένην γῆν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν οἱ Πέρσαι, καὶ οἱ ἀπομείναντες Ἰουδαῖοι κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἦλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ ἐδούλευε θερισταῖς τοῦ χωραφίου. Ἔλαβε δὲ τὸ ἄριστον ἀπαγαγεῖν τοῖς θερισταῖς. Καὶ εἶπε τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ, ἐγὼ ὑπάγω μακρὰν· καὶ ἐὰν βραδύνω, κομίσατε τροφὴν τοῖς θερισταῖς. Ταῦτα εἰπὼν, ὑπὸ Ἀγγέλου ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα, μίλια διακόσια ἑξηκονταπέντε, καὶ ἔδωκε τὴν τροφὴν τῷ προφήτῃ Δανιὴλ, ἐγκεκλεισμένῳ ἐν τῷ λάκκῳ. Καὶ πάλιν ἔφθασε, καὶ ἀπεκόμισε τοῖς θερισταῖς ἕτερον ἄριστον, μηδενὶ εἰπὼν τὸ γεγονός. Προφητεύσας δὲ καὶ ἕτερα πολλὰ, ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη.

Eodem die

Commemoratio Sancti Prophetæ Habacuc.

ISte ex tribu Simeon fuit de regione Judææ: prophetavit autem de captivitate, & everſione Hieruſalem Hebræorum urbis, deque cæde ac ſervitute populi. Cùm verò Nabuchodonoſor Perſarum Rex contra Hieruſalem veniſſet, ad exteras terras fugit; & ſimul ac Perſæ receſſere, & qui remanſerant Judæi in Ægyptum deſcenderunt, rediit & ipſe in terram ſuam, & meſſoribus agelli miniſtrabat: quibus cùm aliquando prandium afferret, domeſticis ſuis ait: ego longum ineo iter: ſi verò longiorem moram traxero, meſſoribus vos cibum deferte. His dictis ab Angelo Babylonem ſublatus eſt, quæ aberat mille paſſuum bis centum ſexaginta quinque: deditque cibum Danieli Prophetæ in lacu incluſo: & rurſus domum delatus, alterum meſſoribus prandium attulit, re nemini indicata. Cùm verò & alia multa prædixiſſet, diem obiit, & ſepultus eſt. Habacuc Propheta.

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Abibi.

S. Abibus Martyr.

LIcinio Imperatore fuit iſte Diaconus, Chriſtique Eccleſiæ doctor: qui cùm omnes ad ſe accedentes verbo veritatis inſtrueret, ad Imperatorem delatus, ejuſque juſſu retentus, ſuppliciis ſubjicitur. Deinde in magnam fornacem ardentem injectus, ibi pſallens, & gratias Deo agens, finem accepit: quem furtim Chriſtiani ſublatum, unguentiſque ac thymiamatis delibutum, cum pſalmis, hymnis, & canticis ſpiritualibus ſepeliunt cum ſanctis Confeſſoribus Guria, & Samona, eo miraculo inſignibus, quod puella, cui Gotthus quidam jurata in templo eorumdem Sanctorum fide ſuas nuptias ſpoponderat, mox deceptam & in ſervitutem redactam, vivam inſuper in ſepulcrum injecerat, à morte ſervarunt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀβίβου.

ΕΠΙ' τῆς βασιλείας Λικινίου τοῦ βασιλέως, ὑπῆρχεν οὗτος Διάκονος, καὶ διδάσκαλος τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας· διδάσκων πάντας τοὺς προσερχομένους αὐτῷ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς καὶ ὀργισθεὶς, ἀποστείλας, ἐκράτησεν αὐτὸν, καὶ ἐβασάνισεν. Εἶτα ἀνάψας κάμινον μεγάλην, ἐν αὐτῇ ἐνέβαλεν. Ἐν ᾗ καὶ ψάλλων καὶ εὐχαριστῶν ὁ ἅγιος, τὸ τέλος ἐδέξατο. Ὃν οἱ Χριστιανοὶ κρύφα λαβόντες, καὶ μετὰ μύρων καὶ θυμιαμάτων ἀλείψαντες, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς κατέθηκαν, μετὰ τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία, καὶ Σαμωνᾶ, τῶν τὸ θαῦμα ποιησάντων τῆς κόρης, ἣν ὁ Γότθος ἀπατήσας, καὶ πλανήσας δι' ὅρκων ἔχειν γυναῖκα, πεποίηκε δούλην· εἶτα καὶ ἐς τάφον ζῶσαν ἐνέβαλεν· ἀλλ' οὗτοι οἱ ἅγιοι, ἐπειδὴ ἠντιφώνησαν αὐτήν· εἰς γὰρ τὸν ναὸν αὐτῶν ὤμοσεν ὁ Γότθος, καὶ οὕτως ἔλαβε τὴν κόρην· ἐλυτρώσαντο αὐτὴν τοῦ θανάτου.

Google

ΜΗΝΙ͂ Τῼ͂ ΑΥ̓Τῼ͂

Γʹ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

ΟἹ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα οἱ ἕλληνες, καὶ ἄπιστοι, πικροὶ καὶ δύσκολοι καὶ ὠμοὶ ἐγένοντο εἰς τοὺς ἁγίους. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ πολλοὺς μάρτυρας ἀπειργάσαντο. Ἐξ ὧν ἁγίων Μαρτύρων ἐγένετο καὶ οὗτος ὁ ἅγιος Θεόδωρος. Μαθόντος γὰρ ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων λαὸς, ὅτι οὗτος ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁμολογεῖ τὸν Χριστὸν, καὶ πιστεύει εἰς αὐτὸν, καὶ διδάσκει τοὺς ἕλληνας ἔχειν αὐτὸν Θεὸν, μετὰ πικρίας συνέδραμον πρὸς αὐτόν. Καὶ πιάσαντες αὐτὸν, πρῶτον μὲν ἐτιμωρήσαντο ἰσχυρῶς. Ἔπειτα πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐστεφάνωσαν αὐτόν· καὶ ἔτυπτον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ διεγελᾶτο καὶ ἐνεπαίζετο. Εἶτα δεθεὶς ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ ἐξ αὐτῆς ὑγιὴς ἐξελθὼν, τῇ προστάξει τοῦ Ἄρχοντος ἀπεκεφαλίσθη. Καὶ τὸ μὲν ἱερὸν, καὶ μακάριον αὐτοῦ πνεῦμα ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανούς. Τὸ δὲ τίμιον λείψανον κατετέθη ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀλεξανδρείας, παρέχον τοῖς προσερχομένοις αὐτῷ ἰάματα ἕως τοῦ νῦν.

Τῇ

EODEM MENSE

Die Tertia. 3.

Certamen Sancti magni Martyris Theodori Epiſcopi Alexandrini.

ALexandriæ Ægypti populus, & præcipuè S. Theodorus Epiſc. Alexandriæ
Græci ac infideles, adverſus Sanctos ſævi & crudeles fuere. Quare plurimos in ea urbe Martyres effecerunt: ex quorum numero Sanctus iſte Theodorus, quod Chriſtum confiteretur, & in ipſum crederet, quodque Græcos doceret, eundem pro Deo habere; facto in eum impetu, comprehenſus, crudeliſſimè dilaniatur: deinde contexta ſpinis corona capiti ejus impoſita, oculiſque graviter contuſis, ſcommatis per jocum & contemptum irridetur: tum vinctus in mare projicitur: ſed inde incolumis evadens, juſſu Præfecti decollatur: cujus ſacer beatuſque ſpiritus cœlos aſcendit; at pretioſæ reliquiæ in eadem urbe Alexandriæ depoſitæ, accedentibus ad ipſas uſque in præſentem diem curationes emittunt.

Eo-

Eodem die

Commemoratio ſancti & glorioſi Prophetæ Sophoniæ.

Sophonias Propheta.

ISte ſanctus & glorioſus Propheta Sophonias ex Tribu Simeon filii Patriarchæ Jacob, fratriſque pulcherrimi Joſeph, omnia Dei mandata implens, & in præceptis ejus ambulans, Prophetiæ donum accepit. Prophetavit autem de everſione, & deſolatione Hieruſalem, deque exterminatione Judæorum; quodque Hebræis omnino rejectis peculiaris Dei populus ex gentibus eligendus eſſet, cum ſummo impiorum dedecore & probro, ſummaque juſtorum gloria & honore; quod demum Chriſtus Dominus omnis ſpiritus Judex Rexque futurus, unicuique ſecundùm opera ejus retributurus ſit. Hæc itaque cum Spohonias prædixiſſet, mortuus eſt; ejuſque corpus domi ſuæ depoſitum expectat extremam reſurrectionem. Joanni Theologo effigie ac lineamentis corporis ſimillimus, niſi quod hic mentum paulo rotundius habebat.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σοφονίου.

ΚΑΙ' οὗτος ὁ ἅγιος, καὶ ἔνδοξος προφήτης Σοφονίας ἐν τοῦ γένους ἦν τοῦ Συμεὼν· τοῦ υἱοῦ τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ· ἀδελφοῦ δὲ τοῦ Ἰωσὴφ τοῦ παγκάλου. Ποιῶν δὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ πορευόμενος ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, ἐδέξατο προφητείας χάρισμα, καὶ προεφήτευσε περὶ τῆς ἁλώσεως, καὶ ἐρημώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τοῦ τέλους, καὶ περὶ τῆς καταλύσεως τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὅτι ἐξολοθρευθέντων τῶν Ἑβραίων, γενήσεται περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ ἐξ ἐθνῶν· καὶ ἔσται αἰσχύνη μὲν τῶν ἀσεβῶν, δόξα δὲ τῶν δικαίων· καὶ γενήσεται κριτὴς καὶ βασιλεὺς πάσης πνοῆς Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Οὗτος μετὰ τὸ πάντα ταῦτα προφητεῦσαι, ἀποθανὼν, ἐτάφη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ κατάκειται τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐκδεχόμενον τὴν τελευταίαν ἀνάστασιν. Ἦν δὲ ὅμοιος Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ· μικρὸν τὸ γένειον στρογγυλώτερον ἔχων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Θεοδούλου.

Ὁ ὅσιος Θεόδουλος γέγονεν ἀπὸ Κύπρου τῆς νήσου· παιδιόθεν δὲ τὸν κόσμον καταλιπών, καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας ἀπὸ ψυχῆς, ἐγένετο μοναχός. Καὶ τοσοῦτον τοῦ Χριστοῦ τὴν πτωχείαν ἠγάπησε, καὶ τὴν ταπείνωσιν, καὶ τὴν ἀκτημοσύνην, ὥστε ἀντὶ στρωμάτων ἁπαλῶν λίθους ἔχειν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐπαναπαύεσθαι· οὕτω δὲ καταδαπανῶν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πολλῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς χαμευνίας, ἐδέξατο καὶ χαρίσματα πνευματικά. Καὶ πρῶτον χάρισμα τὸ προγινώσκειν πάντων τῶν ἀνθρώπων τοὺς λογισμούς. Ἐὰν γάρ τις προσῆλθεν αὐτῷ, ἄλλα ἀντὶ ἄλλων λέγων, ἤλεγχεν αὐτούς, καὶ τὸ ἀπόκρυφον τοῦ λογισμοῦ αὐτοῦ ἔλεγεν αὐτῷ· σχηματισάμενος δὲ ἑαυτῷ μωρίαν, ἤλεγχεν ἑκάστου τὰς πράξεις, καὶ ἐπέστρεφε πρὸς μετάνοιαν. Οὕτω βιώσας, καὶ πολλοὺς σώσας διὰ τοῦ τρόπου, καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, ἐν εἰρήνῃ ἀπέθανε. Καὶ ἐτέθη τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν τῇ Κύπρῳ, βρύον ἰάματα.

Eodem die

Commemoratio Sancti Theoduli.

Sanctus Theodulus ex Cypro Inſula, à pueritia temiſſo rebus hujus ſeculi nuncio, Chriſtum ex tota anima complexus, monachus efficitur: tantoque paupertatis *Chriſti*, humilitatiſque ſtudio tenebatur, ut loco mollis ſtraguli, ſaxis uteretur, iiſque impoſitus ſomnum caperet. Sic igitur multa continentia, humique cubitu corpus macerans, multa alia ſpiritualia doua accepit; tum illud potiſſimum, ut omnium hominum cogitationes introſpiceret. Quare ſi quis illi aliter atque ſentiret proloqueretur, objurgabat eum, & quid quid is animo concepiſſet, exponebat. Quin etiam ſtultitiam ſimulans, uniuſcujuſque opera reprehendebat, ad pœnitentiam peccatores convertens. Cùmque ita vixiſſet, multoſque moribus atque doctrina ſervaſſet, in pace deceſſit, ejuſque reliquiæ in Cypto depoſitæ, curationes effundunt. S. Theodulus.

EODEM MENSE

4. Die Quarta.

Certamen Sanctæ Barbaræ Martyris.

S. Barbara Martyr. SAncta Barbara Martyr ex Oriente fuit, filia Dioſcori cujuſdam gentilis, temporibus impii Imperatoris Maximiani. Veritus autem ejus pater, ne filia ob eximiam formam raperetur, in altiſſima turri à ſe excitata illam incluſit, deditque ei idola, quæ coleret. Verùm illa contritis idolis, Chriſti amore incenſa, illum adorabat. Unde etiam cùm balneum pater ædificari, unamque in eo feneſtram fieri fabris mandaſſet, ipſa poſt patris diſceſſum, è turri proſpiciens, tres aperiri feneſtras juſſit in nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti. Cognita igitur à Patre, quod Chriſtiana eſſet, Præfecto torquenda traditur. Deinde arrepta fugæ occaſione, in montem ſe ſe proripuit: quam pater ipſe contento curſu aſſecutus, propriis manibus decollavit: ſed cùm è monte deſcenderet, delapſo è cœlo igne conflagravit.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ ΑΥ'ΤΩ͂

Δ'.

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Βαρβάρας.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Βαρβάρα ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς, θυγάτηρ Διοσκόρου τινὸς ἕλληνος· ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ παρανόμου βασιλέως. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆς, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν εὔμορφον, ἵνα μὴ ἁρπάσῃ τις αὐτήν, ἐποίησε πύργον ὑψηλόν, καὶ ἀπέκλεισεν αὐτὴν ἐν αὐτῷ. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἴδωλα, ἵνα προσκυνῇ. Ἐκείνη δὲ τὰ εἴδωλα συντρίψασα, τὸν Χριστὸν ἐπόθει, καὶ ἐσέβετο. Ἐξ οὗ, καὶ λουτρὸν κτίζοντος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ διαταξαμένου τοῖς τεχνίταις, μίαν θυρίδα ποιῆσαι, ὑποχωρήσαντος αὐτοῦ, ἐκείνη ἀπὸ τοῦ πύργου παρακύψασα, τρεῖς θυρίδας διετάξατο γενέσθαι, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Διαγνωσθεῖσα οὖν παρὰ τοῦ πατρός, ὡς Χριστιανή, παρεδόθη τῷ Ἄρχοντι, καὶ ἐτιμωρήθη. Εἶτα φυγοῦσα, ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὄρος. Καὶ καταδραμὼν αὐτὴν ὁ πατὴρ αὐτῆς, καὶ εὑρών, οἰκείαις χερσὶν ἀπεκεφάλισε. Κατερχόμενος δὲ ἐκ τοῦ ὄρους, κατεκάη ὑπὸ πυρὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατελθόντος.

ΜΗΝΙ' Τῼ͂ ΑΥ'Τῼ͂

Ε'.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα.

ΕΠΙ' τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐγένετο οὗτος ὁ ἅγιος Σάβας, ἀπὸ τῆς χώρας Καππαδοκίας· υἱὸς Ἰωάννου, καὶ Σοφίας· μικρὸς δὲ ὢν ἔτι τὴν ἡλικίαν, καταλιπὼν καὶ τοὺς γονεῖς, καὶ τὸν κόσμον, ἀπελθὼν, ἐγένετο μοναχός. Ἐπιθυμῶν δὲ πλειόνων ἀγώνων, καὶ μείζονος ἀρετῆς, ἀπῆλθε καὶ εἰς τὸν μέγαν Εὐθύμιον. Καὶ παρ' ἐκείνου πέμπεται εἰς τὸ κάτω μοναστήριον, πρὸς τὸν ἅγιον Θεόκτιστον. Καὶ τοσοῦτον ἠγωνίσατο εἰς ἀρετὴν, ὥστε μὴ μόνον νικῆσαι πάντας τοὺς μονάζοντας, ἀλλὰ καὶ γνώριμος γενέσθαι τοῖς βασιλεῦσιν, Ἀναστασίῳ καὶ Ἰουστινιανῷ. Καὶ γὰρ καὶ εἰς αὐτοὺς ἀπεστάλη μεσίτης παρὰ τῶν Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων. Πολλοὺς δὲ διδάξας τὴν ἀρετὴν, καὶ πολλὰ μοναστήρια συστησάμενος, καὶ θαύματα οὐκ ὀλίγα ἐργασάμενος, ὡς καὶ ὕδωρ τῆς γῆς ἐξαγαγεῖν, ὀγδοηκονταπέντε ἐτῶν γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

EODEM MENSE

Die Quinta. 5.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Sabæ.

THeodoſio juniore imperante claruit hic Sanctus Saba, ex regione Cappadociæ, Joanne & Sophia natus. A prima autem ætate parentibus, & mundo valedicens, abiit, & monachus factus eſt. Sed majorum certaminum, majoriſque virtutis ſtudio incenſus, ad magnum Euthymium ſe contulit, à quo in monaſterium inferius ad Sanctum Theoctiſtum miſſus, ea contentione virtutes perſecutus eſt, ut non ſolum monachos omnes ſuperaverit; ſed etiam nominis celebritatem apud Imperatores Anaſtaſium, & Juſtinianum ſibi comparaverit: etenim ad illos ab Hieroſolymorum Patriarchis tamquam mediator miſſus fuit. Qui cùm multos virtutibus imbuiſſet, & multa monaſteria conſtruxiſſet, plurima etiam miracula edidiſſet, è quibus hoc unum memoratur, quod è terra aquam eduxit, annos natus octoginta quinque, ad Dominum migravit. S. Saba Abbas.

EODEM MENSE

6. Die Sexta.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Nicolai Archiepiſcopi Myræ in Lycia.

S. Nicolaus Epiſc.

Conſtantino magno Imperatore floruit iſte magnus Pontifex, & Thaumaturgus Epiſcopus in Myra Lyciæ urbe: & primum quidem monaſticam agens vitam, toto animo in virtutes contendit. Deinde Epiſcopus ordinatus, multa miracula patravit. Tres enim homines à morte liberavit, qui falſo delati, & in vincula conjecti, ad ſupplicium ducebantur: ſed accurrens ille, gladioque jam cervicibus imminente, è carnificis manibus erepto, eos ſolvit. Totidem alii conjurationis in Conſtantinum Imperatorem à Præfecto Ablabio falsò inſimulati, & in Prætorio incluſi, cùm capite plectendi eſſent, Sanctum Nicolaum invocarunt: qui per quietem Conſtantinopolim adveniens, Imperatori, & Præfecto præcepit, ut illos dimitterent. Tandem poſt multa alia miracula in pace deceſſit.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ ΑΥΤΩ͂

ϛʹ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐγένετο οὗτος ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς, καὶ θαυματουργὸς Ἐπίσκοπος, εἰς τὰ Μύρα Λυκίας· πρότερον γενόμενος μοναχὸς, καὶ πολλὰ ἀγωνισάμενος εἰς ἀρετήν. Ἐπεὶ δὲ Ἐπίσκοπος προεχειρίσθη, πολλὰ θαύματα ἐποίησεν· ἠλευθέρωσε δὲ καὶ τρεῖς ἄνδρας ἐκ τοῦ θανάτου· ἐλοιδωρήθησαν γὰρ οὗτοι, καὶ ἐδέθησαν, καὶ ἔμελλον ἀποκεφαλίζεσθαι. Ἀλλ' αὐτὸς ἔδραμε, καὶ ἐκράτησε τὸ σπαθίον, καὶ ἐπῆρεν αὐτὸ ἐκ τῶν χείρων τοῦ δημίου, καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Καὶ ἄλλοτε πάλιν ἐλοιδωρήθησαν ἄλλοι τρεῖς εἰς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου Ἀβλαβίου, ὡς ἐπίβουλοι, καὶ ἀπεκλείσθησαν εἰς τὸ πραιτώριον. Καὶ ὅτε ἔμελλον ἀποκεφαλισθῆναι, παρεκάλεσαν τὸν ἅγιον Νικόλαον. Καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ὀνείρῳ, καὶ παρήγγειλε τῷ βασιλεῖ, καὶ τῷ ἐπάρχῳ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς. Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ποιήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

Ζ'.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ἀμβρόσιος ὁ θαυμαστὸς, ἐγένετο ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης συγκλητικὸς, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν υἱῶν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, Κωνσταντίου, καὶ Κώνσταντος. Διὰ δὲ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην, Ἐπίσκοπος ἐγένετο Μεδιολάνων· καὶ διήρκεσεν ἕως τῶν χρόνων τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου. Ζῆλον δὲ ἔχων θεικὸν, καὶ ἐλευθέραν ψυχὴν, ὅτε εἶδε τὸν μέγαν Θεοδόσιον πικρανθέντα, καὶ ἀποστείλαντα στρατὸν, καὶ σφάξαντα τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ λαὸν· ἐπειδὴ ἔπταισαν εἰς τὸν βασιλέα· εἶτα ἐλθόντα εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστοῦ γεννῶν, ἵνα εἰσοδεύσῃ, καὶ εὔξηται, καὶ κοινωνήσῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ἐκώλυσεν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν εἰς τὸ βῆμα· εἰπὼν, ὅτι φονέας, καὶ μάλιστα τοσούτων ὁμοφύλων Χριστιανῶν, ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ οὐ δέχεται. Τὸν δὲ ἅγιον ἐθαύμασεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐτίμησε, καὶ ὑπεχώρησεν· εἰπὼν, ὅτι ἀληθῶς Ἀρχιερεύς ἐστι. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα μνήμης ἄξια ποιήσας, θανὼν ἐτάφη.

EODEM MENSE

Die Septima. 7.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Ambroſii Epiſcopi Mediolani.

Ambroſius admirabilis ex urbe Roma fuit ſenatorii ordinis, temporibus Conſtantii, & Conſtantis filiorum Conſtantini Magni. Ob multas autem ipſius virtutes atque juſtitiam Epiſcopus Mediolanenſis factus, vixit uſque ad tempora Theodoſii Magni. Cùm verò divino zelo incenſus eſſet, animumque liberum haberet, Theodoſium Magnum, quod vehementer commotus exercitum miſiſſet, ac Theſſalooicenſem populum, qui in ipſum Imperatorem peccaverat trucidari juſſiſſet, in feſto Naralis Chriſti templum ingredi volentem, ut oraret ſacraque myſteria perciperet, ingreſſu templi prohibuit: Eccleſia Dei, inquiens, non admittit homicidas, ac eos præſertim, qui ejuſdem ſecum gentis Chriſtiauos trucidarent. At Imperator ſanctum admiratus, ſimulque honore proſecurus, receſſit, Ambroſium verum eſſe Epiſcopum affirmans. Ille verò cùm mulra alia memoratu digna feciſſet, obiit, ſepultuſque fuit. S. Ambroſius Epiſc.

EODEM MENSE

8. Die Octava.

Certamen Sancti Martyris Athenodori.

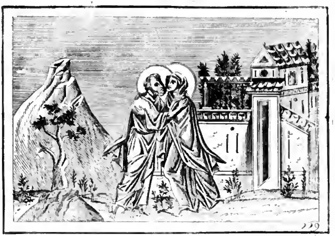
S. Athenodorus M. ISte Sanctus è Meſopotamia Syriæ fuit, monachus pius, Deumque timens, temporibus Diocletiani Imperatoris. Delatus autem ab idololatris, quod Chriſtum pro Deo haberet, comprehenditur ab Eleuſio præſide: & ad duas columnas funibus alligatus, ardentibus facibus aduritur. Tùm ferreos candentes globulos illius axillis ſubjiciunt, cumque ſuper ingentem laminam igneam, amplitudine januæ parem, extendunt: mox bove æneo ſubjecta flamma includunt. Ille verò Angelico miniſterio ab his omnibus liberatus, octoginta viros ad Chriſti fidem pertractos, Chriſtianos effecit. Præcepit itaque Præfectus, ut decollaretur. Cùmque carnifex diſtricto gladio cervici immineret, manus quæ gladium tenebat, repente ab humero avulſa, unà cum enſe in terram decidit. Quare nemo alius ad ipſum accedere auſus eſt. Sanctus verò vivendi finem fecit.

ΜΗΝῚ Τῼ ΑΥΤῼ

Η'.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἐγένετο ἀπὸ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας· μοναχὸς εὐλαβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Διαβληθεὶς δὲ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔχει Θεὸν, ἐκρατήθη παρὰ Ἐλευσίου Ἄρχοντος· καὶ δεθεὶς μετὰ σχοινίων, μέσον δύο στύλων, ὑπὸ κηρίων ἁπτόντων κατεκάη. Εἶτα σιδηρᾶ στρογγύλα πυρώσαντες, ὑπέβαλον εἰς τὰς μασχάλας αὐτοῦ. Καὶ μετὰ τοῦτο ἐπύρωσαν πέταλον χαλκοῦν μέγαν, ἴσον θύρᾳ, καὶ ἥπλωσαν αὐτὸν ἐπ' αὐτῷ. Καὶ αὖθις ἐν βοϊδίῳ χαλκῷ πυρακτωθέντι ἐμβάλλεται. Λυτρωθεὶς δὲ ἐκ πάντων τούτων ὑπὸ Θεοῦ Ἀγγέλων, ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ὀγδοήκοντα ἄνδρας, καὶ ἐποίησε πάντας Χριστιανούς. Προσέταξε δὲ ὁ Ἄρχων, ἀποκεφαλισθῆναι αὐτὸν, καὶ τοῦ δημίου τὸ σπαθίον γυμνώσαντος, καὶ θέλοντος αὐτὸν ἀποκεφαλίσαι, ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου κοπεῖσα, ἡ κρατοῦσα τὸ σπαθίον, μετὰ τοῦ σπαθίου ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν. Ἑτέρου δὲ μὴ τολμήσαντος ἐγγίσαι αὐτῷ, αὐτὸς ἐτελειώθη.

ΜΗΝΙ' Τῼ͂ ΑΥ'Τῼ͂

Θ'.

Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς, θέλων ἑτοιμάσαι ἑαυτῷ ναὸν ἔμψυχον, καὶ οἶκον ἅγιον, εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ, τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς δικαίους Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν. Ἐξ ὧν ἠθέλησε προελθεῖν τὴν κατὰ σάρκα μητέρα αὐτοῦ. Καὶ προεμήνυσε τὴν σύλληψιν τῆς ἀγόνου καὶ στείρας, ἵνα βεβαιώσῃ τῆς παρθένου τὴν γέννησιν. Ὅθεν συνελήφθη ἡ ἁγία παρθένος Μαρία. Καὶ ἐγεννήθη, οὐχὶ, ὡς λέγουσί τινες, ὅτι ἑπτὰ μηνῶν· ἢ ὅτι χωρὶς ἀνδρός· ἀλλὰ τελείως ἐνέα μηνῶν ἐγεννήθη· καὶ ἐξ ἐπαγγελίας μὲν, ἐκ συναφείας δὲ ἀνδρός. Μόνος γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἄνευ ἀνδρὸς, καὶ χωρὶς συναφείας καὶ σπορᾶς ἐγεννήθη ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, ἀποῤῥήτως καὶ ἀνερμηνεύτως, ὡς οἶδεν ἐκεῖνος μόνος. Καὶ τέλειος ὑπάρχων Θεὸς, πάντα τὰ αὐτοῦ τῆς κατὰ σάρκα οἰκονομίας τέλεια προσελάβετο· καθὼς καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐδημιούργησε, καὶ ἔπλασε τὸ κατ' ἀρχάς.

Τῇ

EODEM MENSE

Die Nona. 9.

Conceptio Sanctæ Annæ, matris Deiparæ.

Dominus & Deus noſter cùm animatum ſibi templum domumque ſanctam in ſuum habitaculum præparare vellet, miſit Angelum ſuum ad Joachim & Annam juſtos, ex quibus ſuam ſecundum carnem matrem procedere deſtinaverat, & prænunciavit conceptionem infæcundæ ac ſterilis, ut virginis fæcunditati fidem faceret. Concepta eſt igitur, nataque ſancta virgo Maria, non, ut quidam ajunt, ſeptimeſtris, aut ſine viri opera; ſed exactis novem integris menſibus, ex promiſſione quidem, attamen ex viri conjunctione: ſolus enim Dominus & Deus noſter Jeſus Chriſtus ſine viro, ac ſine commiſtione & ſemine ex ſancta Virgine natus eſt, modo quodam ipſi ſoli noto, nobis autem ineffabili & inexplicabili; cùmque perfectus Deus eſſet, omnia ſibi quæ ad carnis œconomiam pertinent, perfectè aſſumpſit, prout humanam naturam ab initio condidit, atque effinxit. Conceptio B.V.M.

Eo-

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Joannis Epiſcopi; qui poſtea in lauram ſancti Sabæ ſeceſſit.

S. Joannes Epis. JOannes Chriſti ſervus Nicopoli Armeniæ natus, mortuis parentibus, Mareiano imperante, erogatis in pauperes facultatibus ſuis, monachus factus eſt. Ob ſuam autem virtutem à Sebaſtes Archiepiſcopo ordinatus Coloniæ Epiſcopus, exactis in Epiſcopatu decem annis, eo abdicato, Hieroſolyma profectus eſt, & iu lauram ſancti Sabæ ſeceſſit: ubi adeo in virtutibus profecit, ut aliquando deambulans & itineris labore defatigatus, divina arreptus virtute, ad cellam ſuam, quæ mille paſſuum quinque aberat, temporis momento deferretur. Sed cùm Perſæ excurſiones in illam regionem facerent, & ad lauram perveniſſent, excæcati ſunt, nec cellam illius videre potuerunt. Rogavit autem Deum, ut videret, quomodo anima è corpore excederet; votique compos factus eſt. Cùm verò annos quatuor ſupra centum vixiſſet, migravit ad Dominum.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου γενομένου πρότερον Ἐπισκόπου· εἶτα ἡσυχαστοῦ τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάβα.

ἸΩάννης, ὁ τοῦ Χριστοῦ θεράπων, ἐγένετο ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Ἀρμενίας. Μετὰ δὲ θάνατον τῶν γονέων αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ, ἔδωκε τὸν πλοῦτον αὐτοῦ τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἐγένετο μοναχός· διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, ἐποίησεν αὐτὸν Ἐπίσκοπον Κολωνείας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας· καὶ ἐπεσκέχησεν ἔτη δέκα. Εἶτα ἀφεὶς τὴν Ἐπισκοπὴν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἡσύχασεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ἁγίου Σάβα. Τοσοῦτον δὲ ἐγένετο ἐνάρετος, ὅτι ποτὲ περιπατῶν, καὶ κοπιάσας, ἐπήρθη ὑπὸ δυνάμεως Θεοῦ· καὶ εὑρέθη ἐξαίφνης εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ, τὸ ἐν μέσῳ ὁδοῦ ἐχούσης μίλια πέντε. Ἀλλὰ καὶ ὅτε ἦλθον οἱ Πέρσαι κατὰ τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἀπῆλθον καὶ εἰς τὴν Λαύραν, ἐτυφλώθησαν, καὶ οὐκ ἔβλεπον τὸ κελλίον αὐτοῦ· ᾐτήσατο δὲ τὸν Θεὸν ἰδεῖν, πῶς χωρίζεται ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ. Ζήσας δὲ τὰ πάντα ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα ἐτελειώθη.

Eo- Τῇ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Σωσθένους, Ἀπολλώ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος, καὶ Ὀνησιφόρου.

Τούτων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὁ μὲν Σωσθένης, οὗτινος ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἀπολλώ, οὗτινος καὶ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ, Ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγένετο. Ὁ δὲ Τυχικός, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος μέμνηται, δεύτερος Ἐπίσκοπος μετὰ Σωσθένην Κολοφῶνος ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἐπαφρόδιτος, οὗτινος καὶ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Ἀδριάκης ἐγένετο. Ὁ δὲ Καῖσαρ, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κορώνης γέγονεν. Οὗτοι πάντες καλῶς πολιτευσάμενοι, καὶ ὁσίως ποιμάναντες, καὶ κυβερνήσαντες τὰς λαχούσας αὐτοῖς ἐκκλησίας, καὶ τὸν λαόν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς καὶ βασάνους ὑπομείναντες ὑπὲρ Χριστοῦ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ἐτελειώθησαν, παραδόντες τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ οὗ προθύμως ἐσφάγησαν.

Eodem die

Commemoratio ſanctorum Apoſtolorum ex ſeptuaginta, Soſthenis, Apollo, Cephæ, Tychici, Epaphroditi, Cæſaris, & Oneſiphori.

EX his ſanctis Apoſtolis Soſthenes quidem, cujus Sanctus Apoſtolus Paulus meminit, Epiſcopus Colophonis fuit. Apollo autem, cujus mentionem facit idem Apoſtolus in prima ad Corinthios Epiſtola, Epiſcopus Cæſareæ. Tychicus verò, de quo idem Paulus, Soſtheni in Epiſcopatu Colophonis ſucceſſit. Epaphroditus, quem idem Apoſtolus laudat, Adriacenſem eccleſiam Epiſcopus rexit. Cæſar demum, cujus idem Paulus meminit, Coronenſis Epiſcopus fuit. Qui omnes vita recte tranſacta, eaſque, quæ ſibi obtigerant, eccleſias & populum ſancte religioſèque gubernantes atque paſcentes, multas ærumnas ac tormenta pro Chriſto ab idololatris paſſi deceſſerunt, animas ſuas Domino tradentes, pro quo prompto animo cæſi ſunt.

SS. Soſthenes, Apollo, Cephas, Tychicus, Epaphroditus, Cæſar, & Oneſiphorus, ex LXX.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Patapii.

S. Patapius. SAnctus Pater noſter Patapius Thebis in Ægypto natus, ſumpto monachorum inſtituto, in eremum ſeceſſit, ubi diu quietam vitam egit. Poſtea relicta eremo Conſtantinopolim profectus, plurima patravit miracula: cæcis enim viſum precibus adhibitis reſtituit; intercute aqua laborantem, oleo ſancto ungens curavit: quemdam cancro, morbo, ut medici ajunt, immedicabili correptum liberavit: dæmones non ſolum ab humanis corporibus, ſed à multis etiam locis, ubi hominibus nocebant, expulit fugavitque: multa denique alia memoratu digna prodigia fecit. Cùmque talis tantuſque eſſet, atque in ſummo honore ab Imperatoribus & Patriarchis ob ſuas virtutes haberetur, in pace finem præſentis vitæ accepit, beatam animam ſuam Domino tradens; pretioſæ verò ejus reliquiæ Conſtantinopoli quieſcunt

Τῇ ἀυτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Πατάπιος, ἦν ἀπὸ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου· γενόμενος δὲ μοναχὸς, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἡσύχασε πολλοὺς χρόνους· εἶτα τὴν ἔρημον καταλιπὼν, παρεγένετο εἰς Κωνςαντινούπολιν, ἔνθα πολλὰ κατειργάσατο θαύματα· τυφλοὺς ἀναβλέψαι διὰ προσευχῆς ἐποίησε, καὶ ὑδρωπικὸν διὰ χρίσεως ἁγίου ἐλαίου ἐθεράπευσε· καὶ ἕτερον ἔχοντα καρκῖνον ἰάσατο, ὅπερ, ὡς οἱ ἰατροὶ λέγουσιν, ἐςὶ πάθος ἀνίατον. Καὶ δαίμονας οὐ μόνον ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τόπων πολλῶν βλάπτοντας τοὺς ἀνθρώπους, ἀπήλασε, καὶ ἐδίωξε. Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἐποίησε μνήμης καὶ συγγραφῆς ἄξια. Τοιοῦτος δὲ γενόμενος, καὶ παρὰ βασιλέων καὶ Πατριαρχῶν τιμώμενος, καὶ ὑπὸ πάντων διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἀγαπώμενος, ἐν εἰρήνῃ τέλος τοῦ παρόντος βίου ἐδέξατο, καὶ παρέδωκε τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον κατετέθη ἐν Κωνςαντινουπόλει.

Eo- Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Σωφρόνιος, ἐγένετο ἀπὸ τῆς Κύπρου τῆς μεγάλης νήσου, Χριστιανῶν καὶ εὐλαβῶν γονέων υἱός. Ἦν δὲ δι' εὐφυΐαν πολυμαθής, ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς τὴν ἁγίαν γραφήν, καὶ μελετήσας τὰ λόγια Κυρίου νυκτὸς καὶ ἡμέρας. Τοσοῦτον δὲ ἐγένετο ἐνάρετος, καὶ εὐλαβής, ὥστε καὶ μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθῆναι, καὶ πολλὰ θαύματα ποιῆσαι· Διὸ καὶ μετὰ θάνατον Δαμιανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, ὑπὸ τοῦ λαοῦ παντὸς, καὶ τῶν Ἐπισκόπων προχειρίζεται Ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν Κύπρῳ ἁγιωτάτης ἐκκλησίας· παραλαβὼν δὲ τὴν ἐκκλησίαν, ἐγένετο πενήτων χορηγὸς, ὀρφανῶν βοηθὸς, χηρῶν προστάτης, καταπονουμένων λυτρωτὴς, γυμνῶν σκέπη. Οὕτως δὲ ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ αὐτοῦ ἀπρόσκοπος καὶ ἄμεμπτος φανεὶς τῷ Θεῷ, καὶ πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ κατὰ δύναμιν ἐκπληρώσας, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Sophronii Epiſcopi Conſtantiæ Cypri.

Sanctus Pater noſter Sophronius in Cypro magna inſula Chriſtianis piiſque parentibus natus, felicitate ingenii multas ſcientias aſſecutus, ſacramque Scripturam verſans, in eloquiis Domini noctu diuque meditabatur. Eo autem virtutis pietatiſque proceſſit, ut & multorum donorum dignus fuerit, & plurima ediderit miracula. Quare poſt Damiani ſanctiſſimi Cypri Archiepiſcopi obitum, totius populi Epiſcoporumque ſuffragiis ordinatur ſanctiſſimæ eccleſiæ Cypri Archiepiſcopus. Suſcepto autem eccleſiæ regimine, pauperum ducem, orphanorum adjutorem, viduarum defenſorem, male affectorum liberatorem, nudorum tegmen ſe præſtitit. Per hunc modum cùm totum vitæ ſuæ tempus ſine offendiculo & ſine labe traduxiſſet, Deique mandata pro viribus implevisset, in profunda ſenectute ad Dominum migravit.

S. Sophronius Epiſc. Conſtantiæ.

EODEM MENSE

10. Die Decima.

Certamen Sanctorum Martyrum Menæ, Hermogenis, & Eugraphi.

SS. Menas, Hermogenes, & Eugraphus.

SAnctus Martyr Menas temporibus Maximiani Imperatoris fuit. Cùm autem in urbe Alexandria res quædam in diſceptationem, quæſtionemque vocarentur, miſſus eſt ab Imperatore ad jurgia componenda, utis qui ſapientia, & eloquentia plurimum poſſet. Alexandriam itaque profectus, ſublata ſedataque omni controverſia, Chriſtianos promptiores erectioreſque reddidit, eoſque, qui morbo aliquo laborarent, curavit. Quod ubi cognovit Imperator, miſit Hermogenem Præfectum, qui omni tormentorum genere ſtuderet ſanctum Menam à Chriſtiana fide abducere. At ille Menæ oculos primum effodit, deinde linguam præcidit. Sed cùm ſanitati reſtitutum illum cerneret, credidit & ipſe Hermogenes, & à Sancto Mena baptizatus, mox ab iis, qui convenerant Epiſcopis, ordinatus eſt Epiſcopus. Id verò cùm Imperatori renunciatum eſſet, venit ipſe, eoſque cum Eugrapho ſuo notario fidem amplexo graviſſimè excruciatos, gladio demum cædi juſſit.

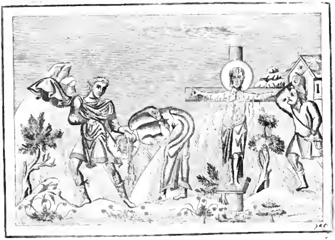
ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ι ΑΥ'ΤΩ͂ι

Ι'.

Α῏θλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μηνᾶς ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως· ἐγένετο δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ζήτησις τινῶν πραγμάτων· καὶ ἀπεστάλη παρὰ τοῦ βασιλέως, ἵνα λύσῃ τὴν φιλονεικίαν, ὡς σοφὸς καὶ ῥήτωρ. Ἀπελθὼν δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ τὴν φιλονεικίαν διέλυσε, καὶ τοὺς Χριστιανοὺς προθυμοτέρους ἐποίησε, καὶ πολλοὺς τῶν ἀσθενούντων ἰάσατο. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς, ἀποστέλλει Ἑρμογένην τὸν ἔπαρχον, ἵνα βασανίσῃ τὸν ἅγιον Μηνᾶν, καὶ μεταστήσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως. Ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἐτύφλωσε τὸν ἅγιον, καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἔκοψεν. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὸν πάλιν ὑγιάναντα, ἐπίστευσε καὶ αὐτὸς, καὶ παρὰ μὲν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ἐβαπτίσθη· παρὰ δὲ τῶν συνελθόντων Ἐπισκόπων ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς, αὐτὸς ἀπελθὼν ἐτιμωρήσατο αὐτοὺς, ἅμα τῷ Νοταρίῳ αὐτοῦ Εὐγράφῳ πιστεύσαντι. Καὶ τέλος μαχαίραις κατακόψας αὐτοὺς ἀνεῖλεν.

Eo- Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου, καὶ πολυάθλου Γεμέλλου τοῦ Παφλαγόνος.

Ἐκ τῆς χώρας Παφλαγονίας ἦν οὗτος ὁ ἅγιος· καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης εἰς Ἄγκυραν ἐστὶ τῆς Γαλατίας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ σταθεὶς ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐκάλεσεν αὐτὸν παραβάτην, καὶ ἐχθρὸν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τότε ἐπικράνθη ὁ Ἰουλιανὸς, καὶ ἤρξατο τιμωρεῖν αὐτόν. Καὶ πρῶτον μὲν ἔζωσεν αὐτὸν μετὰ σιδηρᾶς ζώνης πεπυρακτωμένης. Καὶ καιόμενος, καὶ τὸ αἷμα ῥέον ἠκολούθει τῷ παραβάτῃ περιπατοῦντι. Καὶ ὅτε ἔφθασεν εἰς Ἔδεσσαν πόλιν, πάλιν ἐπύρωσε σουβλία, καὶ ἐτρύπησε τοὺς ὤμους αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο ἐποίησεν ἥλους σιδηροῦς· καὶ κατέπηξεν αὐτοὺς εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁγίου. Εἶτα ἥπλωσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔδησεν ἐκ τεσσάρων, καὶ ἐξέδειρε τὸ δέρμα αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἕως τῆς κεφαλῆς. Καὶ μετὰ ταῦτα σταυρωθεὶς, καὶ ἥλοις τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ἡλωθεὶς, ἐτελειώθη εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ μέχρι τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς.

Eodem die

Certamen Sancti multiſque certaminibus clari Gemelli Paphlagonis.

Iste Sanctus ex regione Paphlagoniæ fuit. S. Gemellus Martyr. Cùm autem audiſſet, Julianum apoſtatam Ancyræ in Galatia eſſe, adiit eum, exprobravitque ei, quod apoſtata eſſet, Chriſtique inimicus. Quamobrem indignatus Julianus, torquere Gemellum cœpit: & primùm ferrea & candente zona conſtrictum, multoque perfuſum ſanguine, ſecum in urbem Edeſſam duxit; ubi ſubulis candentibus humeros illius perforavit: tum clavis ferreis in capite defixis, extenſum humi Sanctum, ex quatuor partibus alligavit, pellemque à pedibus uſque ad caput detraxit. Demum in crucem egit, manibus pedibuſque clavis confixis: atque ita vir ſanctus Deo ad extremum ſpiritum gratias agens, deceſſit.

EODEM MENSE

11. Die Undecima.

Certamen Sanctorum Martyrum Aithalæ, & Apſæi.

SS. Aithalas, & Apſæus MM.

ISti Sancti ex regione Perſarum fuere : & Aithalas quidem idolorum ſacerdos fidem Chriſti hunc in modum cognovit. Cùm morbo laboraret, decrevit Epiſcopum Chriſtiaoorum adire, ut curaretur : quo facto ſtatim convaluit : tùm in patriam rediit, ut propinquos ad Chriſtianam religionem traheret. Quod ubi cognovit Præfectus, comprehenſum, auribuſque mutilatum, in careerem detruſit. Sanctus verò Apſæus Diaconus comprehenſus & ipſe, Chriſtumque profeſſus, poſtquam acerbiſſimè excruciatus fuiſſet, mittitur ad Magorum principem unà cum Sancto Aithala. At Magorum princeps illos ad Regem intromiſit: quo præſente, cùm à Rege interrogarentur atque adigerentur Chriſtum abnegare, nec tamen ad id induci poſſent, capite obtruncati, vitam finierunt.

ΜΗΝΙ Τῼ͂ ΑΥΤῼ͂

ΙΑʹ.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Αἰθαλᾶ καὶ Ἀψεῖ.

ἘΚ τῆς χώρας τῶν Περσῶν ἐγένοντο οὗτοι οἱ ἅγιοι. Ὁ δὲ Αἰθαλάς ἱερεὺς τῶν εἰδώλων ὑπάρχων ἐπιγινώσκει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Ἠσθένησε καὶ ἐνεθυμήθη ἀπελθεῖν εἰς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν Χριστιανῶν, ἵνα θεραπευθῇ. Καὶ εὐθέως ὑγίανεν. Εἶτα ἀπήρχετο εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, ἵνα τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ διδάξῃ γενέσθαι Χριστιανούς. Καὶ μαθὼν τοῦτο ὁ Ἄρχων, ἐπίασεν αὐτόν· καὶ κόψας τὰ ὠτία αὐτοῦ, ἐνέβαλεν εἰς φυλακήν. Ὁ δὲ ἅγιος Ἀψεῖς ὑπῆρχε διάκονος· καὶ κρατηθεὶς καὶ αὐτός, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τιμωρεῖται ἰσχυρῶς. Εἶτα παραπέμπεται τῷ Ἀρχιμάγῳ μετὰ τοῦ ἁγίου Αἰθαλᾶ. Ὁ δὲ Ἀρχιμάγος εἰσάγει αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἠρωτήθησαν παρόντος τοῦ ἀρχιμάγου, καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως. Καὶ κατηναγκάσθησαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν. Καὶ ἰδὼν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ὅτι οὐκ ἀρνοῦνται τὸν Χριστόν, ἀπεκεφάλισεν αὐτούς. Καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Eo-

Τῇ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ
Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου τοῦ ἐν τῷ Ἀνάπλῳ.

ΟὟτος ὑπῆρχε μὲν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου· ἐγένετο δὲ ἀπὸ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας. Πενταέτης δὲ γενόμενος, ἀπῆλθεν ἐν μοναστηρίῳ. Καὶ ἐγένετο μοναχός. Καὶ μετὰ τοῦτο παρεγένετο καὶ πρὸς τὸν μέγαν Συμεὼν τὸν Στυλίτην· καὶ εὐλογήθη παρ᾽ ἐκείνου· ἐκ Θεοῦ δὲ ἀποκαλύψεως ἦλθεν ἐν τῷ Ἀνάπλῳ. Καὶ ἀπέκλεισεν ἑαυτὸν ἐν ναῷ τῶν εἰδώλων, πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὸ τῶν δαιμόνων. Καὶ μετὰ τοῦτο ἀνῆλθεν εἰς κίονα, καὶ ἐγέ-

Eodem die
Commemoratio Sancti Patris noſtri Danielis Stylitæ in Anaplo.

Hic in Meſopotamia Syriæ natus, Leone magno Imperatore, cùm annos quinque ageret, in monaſterium profectus, monachus factus eſt. Poſtea perrexit ad magnum Simeonem Stylitam, qui & Danieli benedixit. Tum ex divina revelatione in Anaplum profectus, ſe in idolorum fano incluſit, multis moleſtiis à dæmonibus affectus. Poſtremo conſcenſa columna factus eſt Stylita: eujus conſtantiam, atque animi firmitatem nulla frigo- S. Daniel Stylites.

ris, nulla æſtus, nulla ventorum vis frangere unquam potuit. Multa igitur miracula patravit, Urbiſque incendia mutationeſque prædixit, & omnibus charus fuit, atque ita admirabilis, ut Leo Imperator ad eum accederet, ut ejus preces depoſceret, à quo multa alia animæ utilia didicit, tum illud in primis, ut miſericordem ſe erga delinquentes præberet. Hunc in modum exacta vita deceſſit.

νετο Στυλίτης, καὶ οὔτε ψύχος, οὔτε καῦμα, οὔτε ἄνεμος ἐνίκησεν αὐτοῦ τὴν καρτερίαν. Ἐποίησεν οὖν πολλὰ θαύματα· καὶ προεῖπε καὶ ἐμπρησμοὺς τῆς πόλεως καὶ μεταλλαγάς. Ἠγαπήθη δὲ παρὰ πάντων· καὶ τοσοῦτον ἐγένετο θαυμαστὸς, ὡς καὶ τὸν βασιλέα Λέοντα πρὸς αὐτὸν ἀπέρχεσθαι χάριν εὐχῆς, Καὶ παρ᾽ ἐκείνου πολλὰ εἰς ψυχὴν ὠφελεῖσθαι, καὶ φιλάνθρωπον γίνεσθαι τοῖς πταίουσιν. Οὕτω δὲ βιώσας ἐτελειώθη.

EODEM MENSE
Die Duodecima.

12. *Commemoratio Sancti Patris noſtri Spyridionis Epiſcopi Trimithuntis in Cypro.*

S. Spyridon Epiſc.

SAnctus Pater noſter Spyridion, Conſtantino Imperatore, vir moribus ſimplex, corde demiſſus, oves paſcebat. Defuncta uxore, ex qua filiam ſuſceperat, Epiſcopus ordinatus, inſignis miraculorum patrator fuit: nam in maxima ſiccitate, precibus ſuis pluviam impetravit: in ſumma rei frumentariæ caritate, annonæ abundantiam intulit: ſerpentem in aurum convertit, rurſuſque aurum, poſtquam pauper eo oppignorato alimenta ſibi comparavit, ad priſtinam ſerpentis naturam revocavit, atque dimiſit: flumen rapidiſſimum conſiſtere fecit. Interfuit & Concilio Nicæno, & hæreticos confudit. Mulier quædam ejus filiæ depoſitum tradiderat: eaque extincta, cùm quæreretur depoſitum, interrogavit ſanctus ſenex mortuam, quæ reſpondens, locum, ubi erat depoſitum, indicavit. Hæc aliaque plura cùm feciſſet, in pace deceſſit.

Eo-

ΜΗΝΙ͂ ΤΩ͂ ΑΥ᾽ΤΟΥ͂
ΙΒʹ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμιθοῦντος τῆς Κύπρου.

ΟὉσιος πατὴρ ἡμῶν Σπυρίδων, ἐγένετο ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, τὸν τρόπον ἁπλοῦς, τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐποίμανε δὲ πρόβατα. Καὶ γυναῖκα λαβὼν, καὶ θυγατέρα γεννήσας, ἐπεὶ ἐκείνη ἀπέθανεν, ἐγένετο Ἐπίσκοπος· γέγονε δὲ καὶ θαυματουργος. Καὶ γὰρ ἐν ἀβροχίᾳ προσηύξατο καὶ ἔβρεξε. Καὶ ἀπὸ λιμοῦ εὐθηνίαν ἐποίησε, καὶ ὄφιν μετέβαλεν εἰς χρυσοῦν. Καὶ πάλιν τὸν χρυσὸν μετὰ τὸ δοθῆναι ἐνέχυρον, καὶ δανείσασθαι τὸν πτωχὸν, καὶ ζῆσαι, μετεποίησεν εἰς ὄφιν, καὶ ἀπέλυσε· καὶ ποταμὸν τρέχοντα ἔστησεν· ἦλθε δὲ καὶ εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον, καὶ κατῄσχυνε τοὺς αἱρετικούς· γυνὴ δέ τις ἔδωκε τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ παρακαταθήκην· εἶτα ἀπέθανεν ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ. Καὶ μὴ εὑρισκομένης τῆς παρακαταθήκης, ἠρώτησεν ὁ γέρων τὴν νεκρὰν, καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν· ὅτι τῷδε ἐστὶ τῷ τόπῳ· καὶ ἕτερα πολλὰ ποιήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ	Eodem die
Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Συνετοῦ.	*Certamen Sancti Martyris Syneti.*

Ὁ Μάρτυς Συνετὸς, γέγονεν ἐν τῆς παλαίας Ῥώμης· νέος δὲ ὑπάρχων τὴν ἡλικίαν, παρεδόθη τῷ Ἐπισκόπῳ Ῥώμης ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ, ἵνα μάθῃ παρ᾽ αὐτοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα. Καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται καὶ ἀναγνώστης τῆς ἐν Ῥώμῃ ἁγιωτάτης ἐκκλησίας. Ἐνάρετος δὲ γενόμενος, καὶ διδάσκων πολλοὺς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν· τοὺς δὲ τῶν ἑλλήνων θεοὺς διαβάλλων καὶ καθυβρίζων, καὶ τοὺς τὰ εἴδωλα προσκυνοῦντας ἀθλίους καὶ πεπλανημένους ἀποκαλῶν, διεβλήθη τῷ βασιλεῖ Αὐρηλιανῷ. Καὶ κρατηθεὶς παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ, βασανίζεται ἰσχυρῶς, καὶ τιμωρεῖται ἀπανθρώπως καὶ ἀνηλεῶς. Ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθη ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, μετὰ πολλὰς τὰς τιμωρίας τὴν ἱερὰν αὐτοῦ κεφαλὴν ἀπετμήθη. Καὶ οὕτω τελειωθεὶς, παρέδωκε τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

SYnetus Martyr ex antiqua Roma fuit. Ab ineunte autem ætate à parentibus Epiſcopo Romano traditus, ut ſacras literas ab eo diſceret, Lector ſanctiſſimæ Romanæ Eccleſiæ ordinatur. Cùmque virtutibus excelleret, multoſque pietatem ac veram fidem docens, Græcorumque deos contumelia & contemptu afficiens, idolorum cultores miſeros & ſeductos compellaret; apud Aurelianum Imperatorem delatus, comprehenditur. Interrogatus igitur, Chriſtumque liberè confeſſus, cùm nulla tormentorum acerbitate, quibus variè fuerat excruciatus, ad Chriſtum ejurandum induci potuiſſet, poſt plurima ſupplicia, ſacro capite obtruncatus, beatam animam ſuam Domino reddidit. S. Synetus M.

EODEM MENSE

13. Die Decima tertia.

Certamen Sanctorum Martyrum Euſtratii, Auxentii, Eugenii, Mardarii, & Oreſtis.

SS Euſtratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Oreſtes MM.

QUo tempore Maximianus, & Diocletianus Imperatores perſecutionem adverſus Chriſtianos excitarunt, Sanctus Euſtratius à Lyſia Duce comprehenſus, pluribuſque cruciatibus affectus, & calceis ferreis cum acutis clavis illius pedibus affixis, cogitur ambulare, cùm interim virgis cæderetur. Auxentius autem acerbiſſimè tortus decollatur: cujus caput cùm diu latuiſſet, tandem in arbore inventum eſt, cornice ſuper eam ſtante, & garritu indicium faciente. Sed & Sanctus Mardarius innumeris ſubjectus tormentis, nihil aliud in ore habebat, quàm, Chriſtianus ſum. Perforatis itaque talis, inverſo capite ſuſpenſus, poſterioribus ejus membris uſtulatis, vivendi finem fecit. Porrò Sanctus Eugenius lingua, & ambabus manibus mutilatis, poſtquam crura virgis confracta eſſent, expiravit. At Sanctus Oreſtes detecta, quam occultam geſtabar, cruce comprehenſus, & ſuper grabato ferreo candente impoſitus, ad Dominum migravit. Sanctus verò Euſtratius poſt plura ſupplicia in caminum injectus, deceſſit.

ΜΗΝΙ' Τῼ͂ Α'ΥΤῼ͂

ΙΓ'.

Α'́θλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ε'υστρατίου, Α'υξεντίου, Ε'υγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ο'ρέστου.

ΕΠΙ' τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ διωγμὸς ἦν τῶν Χριστιανῶν. Καὶ κρατηθεὶς ὁ ἅγιος Ε'υστράτιος παρὰ Λυσίου τοῦ Δουκὸς, καὶ βασανισθεὶς πλεῖστα, καὶ ὑποδήματα σιδηρᾶ μετὰ καὶ ἥλων ὀξέων ὑποδεθεὶς, περιεπάτει τυπτόμενος. Ο' δὲ ἅγιος Α'υξέντιος τιμωρηθεὶς ἰσχυρῶς ἀπεκεφαλίσθη. Η' δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ οὐχ εὑρίσκετο, εἶτα εὑρέθη εἰς δένδρον κειμένη, κορώνης ἑστώσης ἐπάνω καὶ κραζούσης. Α'λλὰ καὶ ὁ ἅγιος Μαρδάριος τιμωρίας μυρίας ὑποστὰς, οὐκ ἔλεγεν ἕτερον, εἰ μὴ, Χριστιανός εἰμι. Εἶτα τοὺς ἀστραγάλους διατρυπηθεὶς, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμασθεὶς, καὶ τὰ ὀπισθία μέρη καυθεὶς, ἐτελεύτησεν. Ο' δὲ ἅγιος Ε'υγένειος τὴν γλῶτταν καὶ τὰς δύο χεῖρας ἐκκοπεὶς, συνθλασθεὶς δὲ καὶ τὰ σκέλη ῥάβδοις, ἐξέπνευσεν. Α'λλὰ καὶ ὁ ἅγιος Ο'ρέστης, τοῦ κεκρυμμένου σταυροῦ αὐτοῦ, ὅπερ ἐφόρει, ἀναφανέντος, ἐκρατήθη· καὶ τεθεὶς ἐπὶ σιδηροῦ πεπυρακτωμένου κραβάτου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ε'τελειώθη δὲ καὶ ὁ ἅγιος Ε'υστράτιος μετὰ πολλὰς τὰς τιμωρίας εἰσαχθεὶς εἰς κάμινον.

Eo- Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Λουκίας τῆς παρθένου.

Ἡ Μάρτυς Λουκία, ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας τῆς μεγάλης νήσου, ἐκ πόλεως Συρακούσης. Εἶχε δὲ μητέρα ἀσθενοῦσαν τὸ τῆς αἱμοῤῥοίας πάθος. Καὶ ἀναλαβοῦσα αὐτὴν ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν Κατάνης, ἵνα παρακαλέσῃ τὴν ἁγίαν μάρτυρα Ἀγάθην, καὶ θεραπεύσῃ αὐτήν. Ἡ δὲ ἁγία Μάρτυς Ἀγάθη καὶ τὴν μητέρα τῆς Λουκίας ἐπεσκέψατο, καὶ περὶ αὐτῆς προεφήτευσεν, ὅτι μέλλει μαρτυρῆσαι ὑπὲρ Χριστοῦ. Ὑποστρέψασαι δὲ εἰς τὸν οἶκον ἑαυτῶν, τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς πτωχοῖς· ἐπεὶ δὲ παρθενεύειν ἐσπούδαζεν, ὁ βιαζόμενος αὐτὴν πρὸς γάμον, κατεμήνυσε τῷ Ἄρχοντι τῆς πόλεως. Καὶ κρατηθεῖσα ἠναγκάζετο ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν. Ὡς δὲ οὐκ ἐπείθετο, ἐκέλευσεν ὁ Ἄρχων εἰς τὸ πορνεῖον αὐτὴν ἀπενεχθῆναι. Ἀλλ' ἔμεινε Θεοῦ χάριτι καθαρὰ καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ· τοῦ Θεοῦ φυλάττοντος αὐτήν. Εἶτα ἧψαν μεγάλην κάμινον, καὶ ἀνέῤῥιψαν αὐτὴν εἰς τὴν πυράν. Καὶ μὴ ἀδικηθεῖσα, ἀπεκεφαλίσθη παρ' αὐτῶν.

Eodem die

Certamen Sanctæ Luciæ Virginis.

Lucia Martyr Syracuſis in magna Siciliæ inſula nata, matrem ſanguinis profluvio laborantem ad urbem Catanam duxit, ut à Sancta Martyre Agatha curaretur. At Sancta Martyr Agatha & Luciæ matrem ſanavit, & de eadem Lucia prædixit, fore, ut pro Chriſto martyrium ſubiret. Quare domum reverſæ, facultates ſuas pauperibus diſtribuerunt. Sed quoniam virginitatem ſervare ſtudebat, ab eo, qui illam per vim ſibi jungere uxorem volebat, ad Præfectum delata eſt. Comprehenſa itaque, cùm Chriſtum abnegare compelleretur, nec ad id faciendum adduci poſſet, juſſit Præfectus eam ad lupanar duci; ſed divino præſidio pura intactaque in eo loco manſit, Deo illam cuſtodiente. Poſtremo in accenſam ingentem fornacem injecta, atque inde ſine ullo detrimento egreſſa, ab ipſis decollata fuit. S. Lucia Virgo.

EODEM MENSE

14. Die Decima quarta.

Certamen Sanctorum Martyrum Thyrſi, & Leucii.

SS. Thyrſus, & Leucius MM.

DEcio imperante, cùm Combricius Præfectus magna adverſus Chriſtianos mota perſecutione, in partibus Nicomediæ ſanguinem Chriſtianorum in dies velut aquam effunderet, ægrè id ferens Leucius vir Chriſtianus Deumque timens, adiit Præfectum, &, Canis inexplebilis, inquit, uſquequo hominum ſanguinem velut aquam effundes, compellens illos adorare lapides & ligna, animo ſenſuque carentia? Ad hæc excanduit Præfectus, raptumque in equuleum, & excarnificatum decollari juſſit. Thyrſus verò obviam factus eidem Præfecto, exprobravit, quod multo mortalium ſanguine exhauſto, nondum tamen animum ſuum expleſſet. Quare & hunc comprehenſum, manibus, pedibuſque revinctis, oculis transfixis, cruribuſque contuſis, mandavit ſerra medium ſecari. Sed antequam ſcinderetur, inque duas partes divideretur, animam tradidit,

Eo-

ΜΗΝΙ ΤΩ͂Ι ΑΥΤΩ͂Ι

ΙΔ'.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, καὶ Λευκίου.

ΕΠΙ' Δεκίου τοῦ βασιλέως Κομβρίκιος ὁ ἡγεμὼν διωγμὸν μέγαν ἐκίνησε κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐν τοῖς μέρεσι Νικομηδείας, χύνων τὰ τῶν Χριστιανῶν αἵματα καθ' ἑκάστην ὡς ὕδωρ. Λυπηθεὶς δὲ ὁ Λεύκιος, Χριστιανὸς ὑπάρχων, καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἡγεμόνιον, λέγων. Κύων ἀκόρεστε· ἕως πότε ἐγχέεις τὸ τῶν ἀνθρώπων αἷμα ὥσπερ ὕδωρ, καταναγκάζων αὐτοὺς προσκυνεῖν λίθους καὶ ξύλα ἄψυχα, καὶ ἀναίσθητα; ὀργισθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, ἐκρέμασεν αὐτὸν καὶ ἔξεσε τὰς σάρκας αὐτοῦ. Εἶτα ἀπεκεφάλισεν αὐτόν. Καὶ ὑπήντησε τῷ ἡγεμόνι ὁ ἅγιος Θύρσος, καὶ ὠνείδισεν αὐτῷ, ὡς ἐπιχαίρει τοῖς αἵμασι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκρατήθη καὶ αὐτός· καὶ ἐδέθη χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἐξεκεντήθη τοὺς ὀφθαλμούς· Καὶ συνετρίβη τὰ σκέλη. Εἶτα ἐδέθη, ἵνα σχισθῇ μέσον μετὰ τοῦ πρίονος. Καὶ πρὸ τοῦ σχισθῆναι, καὶ διχοτομηθῆναι, παρέδωκε τὴν ψυχήν.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐγένοντο ἀπὸ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἦσαν δὲ ἅπαντες τριακονταέξ. Ἐπεὶ δὲ ἐκρατήθησαν, εἷς ἐξ αὐτῶν καλούμενος Ἀπολλώνιος, Κληρικὸς ὢν, ἔδωκε νομίσματα τῷ φυλάττοντι αὐτοὺς Φιλήμονι τῷ κιθαριστῇ, καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν φορέσαι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ ἀντὶ αὐτοῦ προσκυνῆσαι καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὁ δὲ Φιλέμων φορέσας τὰ ἱμάτια τοῦ Ἀπολλωνίου, ὅτε ἀπῆλθε θῦσαι, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. Ὁ δὲ ἡγεμὼν, μὴ γνωρίσας αὐτὸν, εἶπεν. Καλέσατε τὸν κιθαριστὴν Φιλήμονα, ἵνα κιθαρίσῃ καὶ τῇ μελῳδίᾳ πείσῃ τοὺς Χριστιανοὺς θῦσαι. Καὶ τότε γνωρισθεὶς ὁ Φιλήμων ἐτιμωρήθη μετὰ τῶν ἄλλων παρὰ τοῦ ἡγεμόνος. Ὕστερον δὲ ἐπίστευσε καὶ ὁ ἡγεμὼν, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες, καὶ μαθὼν ταῦτα ὁ Διοκλετιανὸς ἐτιμωρήσατο αὐτὸν, μετὰ καὶ Ἀρριανοῦ τινὸς πλουσίου. Εἶτα δεσμήσας πάντας καὶ ἐμβαλὼν εἰς σάκκους, ἔρριψεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Τῇ

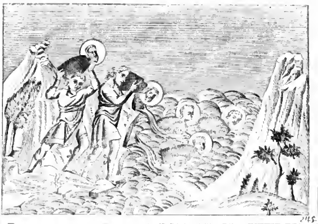
Eodem die

Certamen Sanctorum Martyrum Philemonis, Apollonii, & ſociorum.

SS. Philemon, Apollonius, & ſocii MM.

Iſti Sancti, Diocletiano imperante, ex Thebis Ægypti urbe orti, ſex & triginta numero fuerunt. Cùm autem comprehenſi fuiſſent, unus ex eis, Apollonius nomine, clericus, data Philemoni citharistæ eorum cuſtodi pecunia, rogavit, ut ſumptis ſuis veſtibus iret, ac pro ſe idola coleret, iiſque ſacrificaret. Sed Philemon ſumptis Apollonii veſtibus, dum ſacra facturus iret, Chriſtum confeſſus eſt. Quare Præfectus hujus rei ignarus: Vocate, ait, citharistam Philemonem, ut citharam pulſans, vocum ſuavitate delinitos Chriſtianos ad ſacrificandum idolis inducat. Agnitus igitur Philemon, à Præfecto unà cum aliis torquetur: demum Præfectus ipſe cum omnibus ſuis fidem Chriſti ſuſcepit. Quod ubi reſcivit Diocletianus, cruciari illum juſſit cum Arriano quodam opulento homine: poſtremo vinctos omnes, & ſacco incluſos, in mare projici mandavit.

Eo-

Eodem die

Inventio reliquiarum Sancti Arriani, & Protectorum.

Inventio S. Arriani, & ſociorum.

POſtquam variis ſuppliciorum generibus in Sanctos Diocletianus animadvertiſſet, demiſit ſanctum Arrianum catenis conſtrictum in altiſſimam foveam, multoque illam terræ aggere obſtruxit: ſedenſque pro tribunali, cœpit per jocum milites compellare, & dicere: Videamus, an Chriſtus Arriani veniat, eumque ex hac fovea educat. Vix autem ſe ſe in regiam receperat, & accubuerat, cùm lapidem, & catenas, quas geſtarat Arrianus, è lectulo ſuſpenſas, Arrianumque ipſum in eo jacentem vidit. Quare perterritus Imperator, ratus ipſum eſſe magum, & eum, & milites, qui cum ipſo crediderant, in mare projecit: quorum reliquias ſaccis quinque inſutas delphines in Alexandriæ litus deportarunt, quæ ab Arriani ſervis cognitæ, honorificè in urbe Alexandria repoſitæ fuere.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Εὕρησις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἀρριανοῦ καὶ τῶν προτικτόρων.

Μετὰ τὸ βασανίσαι τοὺς ἁγίους διαφόροις βασάνοις ὁ Διοκλητιανὸς, ἐνέρριψε τὸν ἅγιον Ἀρριανὸν εἰς βαθὺν βόθρον τῆς γῆς δεδεμένον· καὶ ἐσκέπασε τὸν βόθρον μετὰ τοῦ χώματος. καὶ ἔστησεν ἐπάνω τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέτρεψε παίζειν τοὺς στρατιώτας, λέγων, ἴδωμεν εἰ ἔλθοι ὁ Χριστὸς τοῦ Ἀρριανοῦ, καὶ ἐκβάλῃ αὐτὸν ἐκ τοῦ βόθρου τούτου. Καὶ ἀπελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, ἔδραμεν εἰς τὴν κλίνην αὐτοῦ, καὶ βλέπει τὰ σίδηρα, καὶ τὸν λίθον, ἃ ἐφόρει ὁ Ἀρριανὸς, κρεμώμενα εἰς τὴν κλίνην· καὶ τὸν Ἀρριανὸν κείμενον ἐπ᾽ αὐτῆς· καὶ ἐφοβήθη, ὑπολαβὼν αὐτὸν μάγον εἶναι· τότε ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ μετὰ τῶν συμπιστευσάντων αὐτῷ στρατιωτῶν. Καὶ οἱ δελφῖνες λαβόντες τὰ λείψανα εἰς πέντε σάκκους ἐμβληθέντα ἐξήγαγον εἰς τὸν αἰγιαλὸν Ἀλεξανδρείας. Καὶ γνωρίσαντες αὐτὰ οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀρριανοῦ κατέθηκαν αὐτὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐντίμως.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

ΙΕ'.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριος ἦν ἀπὸ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης. Νέος δὲ τὴν ἡλικίαν ὑπάρχων ἐγένετο ἐκ πατρὸς ὀρφανός. μητέρα δὲ ἔχων ὀνόματι Ἀνθίαν, παρ' ἐκείνης ἐδιδάχθη τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, προδιδαχθείσης αὐτῆς ὑπὸ τοῦ μεγάλου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Ἀνίκητος τοῦτον δεξάμενος, τὰ τῶν Χριστιανῶν ἐδίδαξε γράμματα, καὶ ἐποίησε κληρικόν. Εἶτα χειροτονεῖται Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος. Εἶτα Ἐπίσκοπος τοῦ Ἰλλυρικοῦ· ἐπὶ δὲ Ἀδριανοῦ βασιλέως κρατηθεὶς, τιμωρεῖται ἰσχυρῶς. Εἶτα ἐναπορρίπτεται εἰς φοῦρνον ἐκπυρωθέντα, διατάξει τοῦ ἐπάρχου. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν ὁ ἔπαρχος, ὅτι ἐξῆλθεν ὑγιὴς, ἐπίστευσε καὶ αὐτὸς, καὶ εἰσῆλθεν εἰς φοῦρνον, καὶ ἐξῆλθε μηδὲν ἀδικηθείς. Τότε ὁ μὲν ἔπαρχος ἀποκεφαλίζεται, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐπίστευσαν. Ὁ δὲ ἅγιος Ἐλευθέριος κατεκόπη τοῖς σπαθίοις ὑπὸ τῶν δημίων, καὶ οὕτως παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

EODEM MENSE

Die Decima quinta. 15.

Certamen ſacroſancti Martyris Eleutherii.

S. Eleutherius Epiſc.

SAcroſanctus martyr Eleutherius ex magna urbe Roma fuit, patre à pueritia orbatus; ab Anthia autem matre fidem Chriſti edoctus, quam illa à magno Apoſtolo Paulo acceperat. Eum Anicetus Epiſcopus ſuſcepit, Chriſtianorumque literis inſtitutum, Clericum fecit. Mox Diaconus & Presbyter ordinatur, deinde Illyrici Epiſcopus. Adriano autem imperante comprehenſus, & graviſſimè tortus, in ardentem furnum Præfecti juſſu detruditur. Sed cùm eum inde incolumem evaſiſſe cerneret Præfectus, credidit & ipſe, & in furnum ingreſſus, ex eo illæſus exivit. Tùm verò Præfectus decollatur unà cum ceteris omnibus, qui in Chriſtum crediderant. Sanctus autem Eleutherius à carnificibus gladio conciſus, ſpiritum tradidit.

EODEM MENSE

16. Die Decima ſexta.

Certamen Sancti Martyris Marini.

S. Marinus Martyr.

MAcrini Imperatoris temporibus vixit iſte nobilis Senator. Cùm autem florenti adhuc ætate eſſet, Chriſtianæ fidei cauſa comprehenſus, adigebatur ſacra idolis facere. Quod facinus execratus, in equuleo ſuſpenditur, & gladiis diſcerpitur. Mox igni aduritur, in ſartaginem ardentem injicitur, & in ferventem lebetem immittitur. Sed Dei beneficio ex his omnibus incolumis evadens, ad beſtias, emiſſis in eum leonibus & urſis, damnatur: nulloque ab eis accepto damno, fanum idolorum ingredi compellitur, ut ſacrificet. At ille ad Imperatorem ait: Eamus ad templum idolorum. Quo dicto lætatus Imperator, abiit cum toto populo. Sanctus verò oravit, dejectaque orando ſimulacra contrivit. Tunc indignatus Imperator, juſſit illum capite plecti: atque ita ſpiritum Domino tradidit, pro quo martyrium alacriter ſubiit.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ Α'ΥΤΩ͂

Ιϛʹ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μαρίνου.

ΕΠΙ' τῆς βασιλείας Μακρίνου τοῦ βασιλέως γέγονεν οὗτος· εὐγενὴς δὲ ὑπάρχων, ἐγένετο συγκλητικός· νέαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ἐκρατήθη ὡς Χριστιανός. Καὶ ἠναγκάζετο θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς δὲ οὐκ ἐπείθετο, ἐκρεμάσθη καὶ μετὰ τῶν σπαθίων ἐξέετο. Εἶτα ἐτέθη ἐπὶ τοῦ πυρός. Εἶτα ἐνεβλήθη εἰς τήγανον καιόμενον. Καὶ αὖθις εἰς λέβητα κοχλάζοντα, καὶ ἐκ πάντων τούτων, τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, ἐξῆλθεν ὑγιής. Εἶτα ἀπελύθησαν ἐπ' αὐτὸν θηρία, λέοντες καὶ ἄρκτοι· καὶ ἐλυτρώθη ἐξ αὐτῶν. Ἀναγκαζόμενος δὲ ἀπελθεῖν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ θῦσαι· εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· ἄγωμεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων. Ἐχάρη δὲ ὁ βασιλεὺς τοῦτο ἀκούσας· καὶ ἀπελθὼν μετὰ τοῦ λαοῦ παντὸς, προσηύξατο καὶ κατέπεσον τὰ εἴδωλα, καὶ συνετρίβησαν. Τότε πικρανθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἀπεκεφάλισεν αὐτόν. Καὶ οὕτω παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, δι' ὃν προθύμως ἐμαρτύρησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

Οὗτος ἐγένετο ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Λευΐ. Ἐγεννήθη δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας· ὅτε αἰχμάλωτοι ἀπήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι παρὰ τῶν Περσῶν εἰς τὴν αὐτὴν Βαβυλῶνα, τοῦ Θεοῦ τοῦτο συγχωρήσαντος διὰ τὰ εἰς αὐτὸν ἁμαρτήματα τοῦ λαοῦ. Καὶ νέος ὤν, ἦλθεν ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ προεφήτευσε μετὰ Ζαχαρίου ἔτη τριακονταέξ. Προέλαβον δὲ οὗτοι οἱ προφῆται, ὅτε Ἀγγαῖος καὶ ὁ Ζαχαρίας τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη τετρακόσια ἑβδομήκοντα. Ὁ δὲ Ἀγγαῖος φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσε. Καὶ εἶδεν ἀρξαμένην καὶ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἕτερα πολλὰ προειπὼν ἀπέθανε· καὶ ἐτάφη πλησίον τοῦ τάφου τῶν ἱερέων ἐνδόξως καὶ μεγαλοπρεπῶς, ὡς ἐκεῖνοι, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ γένους κατήγετο. Ὑπῆρχε δὲ πολιὸς τὴν τρίχα, στρογγύλον ἔχων τὸ γένειον· τιμώμενος ὑπὸ πάντων διὰ ἀρετὴν, ὡς Θεοῦ ἔνδοξος καὶ μέγας προφήτης.

Eodem die

Commemoratio Sancti Prophetæ Aggæi.

HIC ex tribu Levi fuit, Babylone in captivitate natus, cùm Judæi à Perſis in urbem Babylonem captivi abducti ſunt, Deo id permittente ob ea, quæ in ipſum populus ille admiſerat ſcelera. A prima autem ætate Babylone Hieroſolyma venit, prophetavitque unà cum Zacharia annos ſex & triginta. Ambo iſti prophetæ, Aggæus, ſcilicet, & Zacharias, incarnationem Christi anteceſſerunt annis quadringentis & ſeptuaginta. Et Aggæus quidem apertiſſimè prædixit reditum populi, viditque ipſe jacta jam templi Hieroſolymitani fundamenta. Cùmque alia multa prophetaſſet, mortuus eſt, & ſepultus apud ſepulcrum ſacerdotum cum pompa & honore, quemadmodum & illi, cum & ipſe ex genere ſacerdotali eſſet. Erat autem Aggæus canis capillis, mento rotundo, ob virtutes ſuas ab omnibus in ſumma exiſtimatione habitus, velut inſignis & magnus Dei Propheta.

Aggæus Propheta.

Eodem die

Commemoratio Beatæ Theophanus uxoris Leonis clariſſimi ac ſapientiſſimi Imperatoris noſtri.

B. Theophano uxor Leonis Imp.

BEata Domina Thenphano Conſtantinopolitanæ urbis & alumna & Imperatrix, Conſtantini illuſtris viri, ac cum tribus Imperaroribus propinquitate conjuncti filia, matrem habuit Annam, quæ ſterilis erat, & infœcunda, ut Anna illa Samuelis prophetæ marer. Sed cùm aſſiduis unà cum viro ſuo precibus ſanctam dominam noſtram Deiparam, quæ in Æde Baſſi colitur, ſollicitaret, concepit ſanctam Theophano, genitamque ingenuè educavit, & liberalibus diſciplinis inſtituit. Cùm verò Baſilius celebris Imperator filio ſuo Leoni ſapientiſſimo Imperatori uxorem quæreret, hac meliorem non inveniens, illam ei in matrimonium collocavit. Coronata itaque, & Imperatrix declarata, non tamen pauperum curam abjecit; ſed conſuetas virtutes & eleemoſynæ ſtudium retinens, Deo inſervivit, à quo cœleſte regnum conſecuta eſt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τῆς μακαρίας Θεοφανοῦς, γυναικὸς Λέοντος τοῦ ἀοιδίμου καὶ σοφωτάτου βασιλέως ἡμῶν γενομένου.

Ἡ Μακαρία δέσποινα Θεοφανὼ, ὑπῆρχε τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ θρέμμα καὶ βασίλισσα· ἐγένετο γὰρ θυγάτηρ Κωνσταντίνου Ἰλλουστρίου, συγγενοῦς βασιλέων τριῶν. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς ἐκαλεῖτο Ἄννα, ἦν δὲ καὶ αὐτὴ στεῖρα, καὶ ἄγονος, ὡς ἡ πρώην Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ Προφήτου Σαμουήλ. Ἀλλὰ πυκνῶς ἀπερχομένη, καὶ παρακαλοῦσα, μετὰ τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἁγίαν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, τὴν ἐν τοῖς Βάσσου τιμωμένην, συνέλαβεν ἐν γαστρὶ τὴν ἁγίαν Θεοφανώ· καὶ γεννήσασα ἐξέθρεψεν ἐναρέτως, διδάξασα αὐτὴν καὶ γράμματα, καὶ ἐπεὶ Βασίλειος ὁ περιβόητος βασιλεὺς γυναῖκα ἐβουλεύσατο δοῦναι τῷ υἱῷ αὐτοῦ Λέοντι τῷ σοφωτάτῳ βασιλεῖ, παρὰ ταύτην κρείττονα μὴ εὑρὼν, δέδωκεν αὐτῷ ταύτην. Στεφθεῖσα δὲ καὶ βασιλεύσασα, ὅμως τῶν πτωχῶν οὐκ ἐπελάθετο· ἀλλὰ τῆς συνήθους ἐχομένη ἀρετῆς, καὶ ἐλεημοσύνης, ἐθεράπευε τὸν Θεὸν, τὸν αὐτῇ δωρησάμενον τὴν βασιλείαν οὐρανῶν.

ΜΗΝῚ ΤΩ͂Ι ΑΥ̓ΤΩ͂Ι

Ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ,

Ὅτε λάχῃ μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ.

Περὶ τούτων τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ὁ μέγας Μωϋσῆς ἐν τῇ βίβλῳ τῆς γενέσεως, ἀκριβῶς ἔγραψεν. Ὀλίγα δὲ καὶ αὐτοὶ ἐξ αὐτῆς τῆς βίβλου διηγησόμεθα. Οὗτος ἀπὸ Χαλδαίας γέγονεν, ἀστρονόμος ἄκρος· εἶχε δὲ πατέρα εἰδωλολάτρην. Αὐτὸς δὲ κατανοήσας, ὅτι οὐδὲ ἓν ἐκ τῶν εἰδώλων ἐστὶ Θεὸς, κατακαύσας αὐτὰ, ἤκουσε παρὰ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ· Ἀβραὰμ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐλθὲ εἰς γῆν, ἣν ἐγώ σοι δείξω· ἀφῆκεν οὖν πάντα. καὶ ἀνελάβετο τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Σάραν, καὶ τὸν ἀνέψιον αὐτοῦ Λὼτ, καὶ ἐξενιτεύσεν ἀκολουθῶν τῷ Θεῷ, βλέπων αὐτὸν ὡς ἠδύνατο, καὶ προστασσόμενος ὑπ' αὐτοῦ. Ἐγέννησε δὲ τὸν Ἰσαὰκ ἐν γήρᾳ. Καὶ δοκιμάζων αὐτὸν ὁ Θεὸς, προσέταξε σφάξαι αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν ὑπακούοντα, ἐκώλυσεν. Ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ὧν τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, διὰ τὸ γεννηθῆναι κατὰ σάρκα τὸν Χριστὸν ἐξ αὐτῶν.

ΜΗΝΙ'

EODEM MENSE

Die Dominica.

Quando occurrit commemoratio ſanctorum Patrum Abraham, Iſaac, & Jacob.

DE his ſanctis Patribus noſtris magnus Moyſes in Geneſeos libro accuratè ſcripſit. Nos tamen ex eodem libro pauca de iiſdem dicemus. Abraham ex Chaldæa fuit, Aſtronomiæ peritiſſimus, patre idololatra natus: cùm autem cognoviſſet nullam in idolis eſſe divinitatem, atque idcirco ſimulacra combuſſiſſet, audivit Deum verum ſibi dicentem: Abraham, egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui, & veni in terram, quam monſtravero tibi. Qui ſtatim omnibus valere juſſis, aſſumptaque uxore ſua Sara, & Lot fratris filio, peregrè profectus eſt, ſequens Deum, cumque videns quo poterat modo, ejuſque mandata excipiens. Genuit autem Iſaacum jam ſenex. Quem tentans Deus, præcepit, ut illum immolaret: videnſque ejus obedientiam, à cæde Iſaaci abſtinere juſſit. Iſaac autem genuit Jacob. Quorum memoriam facimus ante nativitatem Chriſti, quod ex iis Chriſtus ſecundùm carnem natus eſt.

Abraham, Iſaac, & Jacob.

EODEM MENSE

17. Die Decima ſeptima.

Certamen Sanctorum trium puerorum, Ananiæ, Azariæ, & Miſaëlis.

Ananias, Azarias, & Miſael.

SAncti tres pueri ex urbe Hieruſalem fuere, filii Ezechiæ Regis Judæorum, qui auſus eſt dicere Deo, ſe cuſtodiſſe quæ placita erant in conſpectu ejus; cùmque ad mortem ægrotaret, & pœnitentiam ageret, vitam ſibi ad quindecim annos prorogari impetravit. Iſti igitur expugnatis à Nabuchodonoſor Aſſyriorum Rege Hieroſolymis, abducti ſunt Babylonem captivi: ubi ob virtutem facti ſunt principes regionis illius. Sed poſtea recuſantes ſtatuam auream, quam Rex fecerat, adorare, in caminum injecti fuerunt, quos deſcendens Angelus incolumes ſervavit. Quamobrem Rex & pueros honoravit, & Deum cœli magnum confeſſus eſt. Sed cùm Rex alter ſucceſſiſſet, videns tres ſanctos pueros in Deum credentes, mandavit illos decollari: cùmque decollarentur, alter alterius caput excepit, & poſtremus Daniel amputatum Ananiæ caput ſuſcepit: atque ita vitam finierunt.

ΜΗΝΙ͂ Τῼ͂ Α'ΥΤῼ͂

ΙΖʹ.

Α'́θλησις τῶν ἁγίων τριῶν παίδων, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαὴλ.

ΟἽ ἅγιοι τρεῖς παῖδες ἐγένοντο ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ τῆς πόλεως, υἱοὶ Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως Ἰουδαίων. Ὅστις Ἐζεκίας ἐτόλμησεν εἰπεῖν τῷ Θεῷ· φυλάξαι τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ ἀσθενήσας μέχρι θανάτου, εἶτα μετανοήσας, ἔλαβε προσθήκην ἐτῶν δεκαπέντε. Τῆς δὲ Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων Ναβουχοδονόσορ πολιορκηθείσης, ἀπῆλθον αἰχμάλωτοι εἰς Βαβυλῶνα. Καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, ἐγένοντο Ἄρχοντες τῆς χώρας ἐκείνης. Εἶτα μὴ πεισθέντες προσκυνῆσαι τὴν χρυσῆν εἰκόνα, ἣν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς, ἐνεβλήθησαν εἰς κάμινον. Καὶ κατέβη Ἄγγελος, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ὑγιεῖς. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐτίμησε καὶ τοὺς παῖδας· καὶ ὡμολόγησε καὶ τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ μέγαν εἶναι. Ἦλθε δὲ βασιλεὺς ἕτερος, καὶ εὑρὼν τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας πιστεύοντας εἰς τὸν Θεὸν, ἀποκεφαλισθῆναι αὐτοὺς προσέταξε. Καὶ δεξάμενος ἕτερος τοῦ ἑτέρου τὴν κεφαλὴν, ἔσχατος δὲ ὁ Δανιὴλ τοῦ Ἀνανία, ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Οὗτος ὁ ἅγιος Δανιὴλ μετὰ τῶν τριῶν παίδων ἠχμαλωτίσθη. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα· καὶ προεφήτευσεν ἔτη ἑξήκοντα. Προέλαβε δὲ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη τετρακόσια ἑξήκοντα. Ἐγένετο δὲ ἀνὴρ σώφρων καὶ νηστευτὴς, μὴ γευόμενος τροφῆς ἄλλης, εἰ μὴ ὀσπρίων· διὰ τοῦτο ἠγαπήθη παρὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀπεστάλη Ἄγγελος, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὰ μυστήρια τὰ ἀπόκρυφα. Ὅθεν καὶ τοὺς ὀνείρους τοῦ βασιλέως ἔλυσε, καὶ ἡρμήνευσεν. Καὶ περὶ τῶν βασιλειῶν ἑκάστου ἔθνους, Μήδων, Ἀσσυρίων, Περσῶν, Μακεδόνων, Ῥωμαίων, προεφήτευσε. Καὶ ὅτι καταλυθήσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι, καὶ κρατήσει ἡ βασιλεία τῶν Ῥωμαίων, καὶ τῶν Χριστιανῶν, αὐτοῦ Χριστοῦ βασιλεύοντος ἕως αἰῶνος. Ἐβλήθη δὲ εἰς λάκκον τῶν λεόντων· καὶ ἐξῆλθεν ὑγιής. Καὶ ἐτιμήθη ἴσα τοῦ υἱοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Βαλτάσαρ. Ὕστερον δὲ ἀπεκεφαλίσθη παρὰ Ἀττικοῦ βασιλέως μετὰ τῶν τριῶν παίδων.

Eodem die

Certamen Sancti Danielis Prophetæ.

Iſte Sanctus Daniel eandem cum tribus pueris captivitatis fortunam paſſus, Hieroſolymis Babylonem abiit. Prophetavit autem annis ſexaginta, Chriſtique nativitatem anteceſſit annis quadringentis ſexaginta, vir continens, & jejunans, oullumqne cibum præter legumina deguſtans. Quare Dei amorem ſibi conciliavit, à quo miſſus Angelus, occulta illum myſteria edocuit. Somnia itaque Regis ſolvit ac interpretatus eſt, deque ſingularum gentium regnis, Medorum, ſcilicet, Aſſyriorum, Perſatum, Macedooum, & Romanorum, prophetavit; quodque omnia regna diſſolvenda forent, & Romanorum, Chriſtiaoorumque imperium obtenturum, Chriſto in æternum regnante. Demiſſus autem in lacum leonum, illæſus inde evaſit, & à Rege Balthaſare filii loco honoratus. Poſtremo ab Attico Rege cum tribus pueris decollatus fuit. Daniel Propheta.

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Bacchi Junioris.

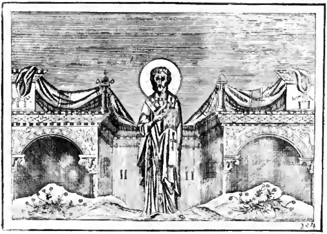
S. Bacchus junior.

EX regione Palæſtinæ fuit iſte, Irene & Conſtanrino imperanribus, Chriſtianos parentes, proavoſque habens; ſed ejus pater à dæmonibus ſeductus ad impuram Saracenorum ſectam tranſiit, & Hagarenicæ ſuperſtitioni addictus, ſeptem pueris, quos ſuſceperat, eadem prava fide imbutis interiit, relictis pueris cum eorum matre: ex quibus Gelaſius Hieroſolyma profectus, Lauram Sancti Sabæ petiit, & monachus factus eſt, aſſumpto Bacchi nomine. Cùmque ſanctè vixiſſet, à monaſterii Præfecto dimiſſus fuit, ne reſcirent Saraceni, quod illum baprizaſſet. Qui domum reverſus, quinque fratres baptizavit. Sed qui unus eorum Baptiſmum ſuſcipere recuſaverat, ad Ameram Bacchum detulit. Ameras autem illum decollari juſſit, atque ita deceſſit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Α῎θλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βάκχου τοῦ νέου.

Ε῎Κ τῆς χώρας τῆς Παλαιστίνης ὑπῆρχεν οὗτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου. Ἦσαν δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐκ προγόνων Χριστιανοί· ἀλλ᾽ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὑπὸ δαιμόνων πλανηθεὶς πρὸς τὴν τῶν Σαρακηνῶν μετετέθη αἰσχρὰν πίστιν· καὶ ἐμαγάρισε. Ἐποίησε δὲ παιδία ἑπτά· καὶ ἀνέτρεφεν αὐτὰ ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ κακῇ πίστει· εἶτα ἀπέθανε. Καὶ κατελείφθησαν τὰ παιδία μετὰ τῆς μητέρος αὐτῶν. Ἐξ ὧν ὁ εἷς Γελάσιος καλούμενος, τὰ Ἱεροσόλυμα κατέλαβεν. Εἶτα ἦλθεν εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἁγίου Σάβα. Καὶ γίνεται μοναχὸς, Βάκχος ὀνομασθείς. Καλῶς δὲ πολιτευσάμενος, ἀπεστάλη παρὰ τοῦ ἡγουμένου φυγεῖν, ἵνα μὴ νοηθῇ, ὅτι Σαρακηνὸν ἐβάπτισε. Καὶ ἐλθὼν εἰς τὰ οἰκία, τοὺς μὲν πέντε ἀδελφοὺς ἐβάπτισεν. Ὁ εἷς δὲ μὴ βαπτισθεὶς, ἐλοιδόρησεν εἰς τὸν Βάκχον εἰς τὸν Ἀμηρᾶν. Καὶ ὁ Ἀμηρᾶς ἀπεκεφάλισεν αὐτόν. Καὶ οὕτως ἐτελειώθη.

ΜΗΝΙ' Τῼ͂ Α'ΥΤΩ͂

ΙΗ'.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ἱεράρχου Φλώρου.

ΕΠΙ' τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου ἦν οὗτος ὁ ἅγιος Φλῶρος· ἔχων πατέρα Φλῶρον καὶ αὐτὸν καλούμενον, καὶ μητέρα ὀνομαζομένην Εὐφημίαν, ἐδίδαξαν δὲ αὐτὸν οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ τὴν τῶν ἑλλήνων γραφὴν, καὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν. Εἶτα ὀγένετο νοτάριος τῶν βασιλέων· εἶτα πατρίκιος. Καὶ λαβὼν γυναῖκα, ἐποίησε καὶ παῖδας. Ἀποθανούσης δὲ καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ τῶν παιδίων ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου, αὐτὸς λυπηθεὶς, καὶ ἀφορμὴν εὑρὼν, ἵνα σωθῇ, ἀπῆλθεν εἰς ἓν τῶν κτημάτων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνάπλῳ, καὶ ἐκαθέσθη. Εἶτα διὰ τὴν πολλὴν ἀρετὴν αὐτοῦ Ἐπίσκοπος προχειρίζεται Ἀμισοῦ. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἀμισῷ ἀπολθὼν, καὶ καλῶς τὸ καταπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ποιμάνας, καὶ διδάξας τὸν λαὸν ὀρθῶς περιπατεῖν καὶ ὀρθοδόξως, καὶ ποιεῖν τοῦ Θεοῦ τὰ θελήματα, καὶ τὰς ἐντολὰς, ἐκοιμήθη· θαυματουργῶν ἕως τῆς σήμερον ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ.

EODEM MENSE

Die Decima octava. 18.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Flori Pontificis.

TEmporibus Juſtini junioris, Tiberii, & Mauricii Imperatorum, claruit iſte Sanctus Florus, patre itidem Floro, & matre Euphemia natus, à quibus tùm Græcorum, tùm Chriſtianorum diſciplinis inſtitutus, Notarius Imperatorum factus eſt: deinde in Patriciorum ordinem cooptatus, uxorem duxit, filioſque procreavit. Sed uxore, ac filiis peſte conſumptis, ipſe contriſtatus, occaſionem conſulendi ſaluti ſuæ arripiens, ſe ſe in quendam agrum ſuum, qui in Anaplo erat, recepit.. Deinde ob vitæ ſanctitatem Epiſcopus Amiſi ordinatus, cùm ibi creditum ſibi gregem rectè gubernaſſet, populumque optimos mores, rectamque fidem docuiſſet, atque ad explenda Dei mandata excitaſſet, obdormivit, miraculis ex ejus ſepulcro uſque in præſentem diem manantibus.

S. Florus Episc.

EODEM MENSE

19. Die Decima nona.

Certamen Sanctorum Martyrum Promi, Arei, & Eliæ.

Sᵗ Promus, Areus, & Elias.

Iſti genere quidem Ægyptii, ſed profeſſione Chriſtiani, divino zelo incenſi, eos qui in carceribus pro Chriſto detinebantur, Sanctos Martyres adibant, eiſque quæ ad tuendam vitam neceſſaria erant, ſuppeditabant. Profecti igitur in Ciliciam, Aſcalonam poſtea urbem ingreſſuri, à portæ cuſtodibus, barbaro hominum agreſtique genere, comprehenduntur tamquam proditores, & ad Firmilianum Præſidem adducti, ab eoque interrogati, Chriſtianos ſe eſſe profeſſi ſunt. Quare flagris ſæviſſimè cæduntur: & Areus quidem innumeris primum tormentis excruciatus, igni demum traditus deceſſit. Sanctus verò Promus pluribus tentatus, ſemperque in Chriſti fide conſtans, capite plexus eſt. Poſtremo Sanctus Elias multifariam tortus, gladio & ipſe capite obtruncatus fuit.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

ΙΘ'.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόμου, Ἄρεως, καὶ Ἠλία.

Οὗτοι μὲν Αἰγύπτιοι ὑπῆρχον τὸ γένος, Χριστιανοὶ δέ. Ζῆλον δὲ ἔχοντες θεικὸν, ἀπήρχοντο εἰς τὰς φυλακὰς, καὶ ἐπεσκέπτοντο τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας ἁγίους μάρτυρας, καὶ ἐθεράπευον. Ἀπῆλθον δὲ καὶ εἰς τὴν χώραν τῆς Κιλικίας, καὶ μέλλοντες εἰσελθεῖν εἰς Ἀσκάλωνα τὴν πόλιν, ἐκρατήθησαν εἰς τὴν πύλην παρὰ τῶν φυλάκων, ἀνδρῶν βαρβάρων καὶ ἀγρίων, νομισάντων, ὅτι προδόται εἰσί. Καὶ παρεδόθησαν τῷ Ἄρχοντι Φιρμιλιανῷ. Ἐπειδὴ δὲ παρέστησαν αὐτῷ, καὶ ἐρωτηθέντες Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὡμολόγησαν, τιμωροῦνται καὶ βασανίζονται ἰσχυρῶς. Καὶ ὁ μὲν Ἄρης πρότερον μυρίοις βασάνοις τιμωρηθεὶς, ὕστερον διὰ πυρὸς ἐτελειώθη. Ὁ δὲ ἅγιος Πρόμος καὶ αὐτὸς πολλὰ ἐξετασθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, ἀπεκεφαλίσθη. Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἅγιος Ἠλίας πολλὰ βασανισθεὶς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

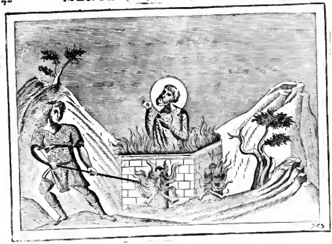
Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τιμοθέου τοῦ Διακόνου.

Τιμόθεος ὁ Ἱερομάρτυς ὑπῆρχε μὲν ἐν Μαυριτανίᾳ τῇ χώρᾳ· ἐχειροτονήθη δὲ παρὰ τοῦ ἐκεῖσε Ἐπισκόπου Διάκονος τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ἐκκλησίας. Διδάσκων δὲ τὸν λαὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς βαπτίζων, καὶ τὴν τῶν ἑλλήνων πλάνην ὡς ψευδῆ διαβάλλων, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς χώρας Ἄρχοντος, εἰδωλολάτρου ὄντος. Καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς; καὶ βασανισθεὶς, καὶ ἐν φυλακαῖς ἀποκλεισθεὶς, καὶ λιμῷ καὶ δίψει ταλαιπωρηθεὶς, καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ θῦσαι τοῖς ἀκαθάρτοις δαίμοσι. τέλος, γενομένης πυρᾶς μεγάλης, ἐκεῖ ἐνεβλήθη. Ἔνθα καὶ εἰσελθὼν, καὶ εὐχαρίστως ψάλλων, καὶ προσευχόμενος, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ. Τὰ δὲ ὑπολειφθέντα τίμια λείψανα αὐτοῦ κατετέθησαν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ Μαυριτανίας, ὑπὸ πιστῶν καὶ εὐλαβῶν ἀνδρῶν, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Timothei Diaconi.

Timotheus Sacromartyr in Mauritaniæ regione ortus, atque ab ejuſdem loci Epiſcopo Diaconus illius eccleſiæ ordinatus, cùm Chriſti fidem, cœlorumque regnum populum doceret, multoſque baptizaret, Græcorumque errorem falſitatis convinceret, comprehenditur ab idololatra regionis Præfecto: multumque tortus & excruciatus, in carcerem conjicitur, fame ſitique conficiendus. Cùmque induci nequiret, ut Chriſto ejurato impuris dæmoniis ſacrificaret, in ſuccenſum ingentem rogum injicitur: ubi cum gratiarum actione pſallens, & orans, ſpiritum Domino tradidit. Pretioſæ autem ejus reliquiæ in ipſa Mauritaniæ regione à fidelibus piiſque viris ad gloriam Chriſti Dei noſtri depoſitæ fuerunt. S. Timotheus Diaconus.

Eodem die

Certamen Sancti Polyeucti Cæſareenſis.

S. Polyeuctus M. POlyeuctus Martyr Cæſareæ claruit. Quod autem Chriſtianus eſſet, Chriſtumque prædicans, ejus fide omnes imbueret, pluresque Græcorum ab errore ad pietatem traduceret, apud Præfectum Cæſareæ delatus, ab eo miſſis militibus comprehenditur, & in cuſtodiam detruditur, addito ad carceris cuſtodem mandato, ut ipſum arctè cuſtodiret. Cùm verò Præfectus à publicis negotiis vacaret, miſit qui Sanctum è carcere eductum ſuo tribunali ſiſteret: aggreſſuſque eum ad Chriſtum ejurandum, & idolis ſacrificandum inducere, cùm operam perdidiſſet, primum quidem juſſit totum illius corpus unguibus ferreis excarnificari, tùm dentes ei evelli: poſtremo in ſuccenſam ingentem fornacem illum projici: ubi gaudens & lætus ſpiritum Domino tradidit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

ΟΜάρτυς Πολύευκτος ὑπῆρχεν ἐν Καισαρείᾳ· Χριστιανὸς δὲ ὤν, καὶ τὸν Χριστὸν κηρύττων, καὶ πάντας διδάσκων τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν, καὶ πολλοὺς τῶν ἑλλήνων ἀπὸ τῆς πλάνης ἐπιστρέφων ἐπὶ τὴν εὐσέβειαν, ἐλοιδορήθη εἰς τὸν Ἄρχοντα τῆς πόλεως Καισαρείας. Ὁ δὲ Ἄρχων ἀποστείλας στρατιώτας, ἐκράτησεν αὐτὸν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν, παραγγείλας τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτόν. Ὅτε δὲ ἐσχόλασεν ἀπὸ τῶν πραγμάτων, πέμψας εἰς τὴν φυλακὴν, ἤγαγε τὸν ἅγιον ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ κατηνάγκασεν αὐτὸν, ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὁ δὲ μὴ πεισθεὶς, πρῶτον μὲν ξέεται ὅλον τὸ σῶμα μετὰ σιδηρῶν ὀνύχων. Εἶτα ἐκριζοῦται τοὺς ὀδόντας· καὶ τότε γενομένης καμίνου μεγάλης, ἐνεβλήθη εἰς αὐτὴν χαίρων, καὶ ἀγαλλόμενος. Καὶ οὕτως παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ.

EO- MHNI

ΜΗΝΙ ΤΩ͂ ΑΥ͗ΤΩ͂

Κ'.

Α῎θλησις τοῦ ἁγίου Γερομάρτυρος. Γ'γνατίου Πατριάρχης τῆς μεγάλης Α'ντιοχείας.

ΤΡαϊανὸς ὁ βασιλεὺς ἀπήρχετο πρὸς τὸ πολεμῆσαι τοὺς Πάρθους. Καὶ διερχόμενος εἰς Α'ντιόχειαν τῆς Συρίας, ἔμαθε περὶ τοῦ ἁγίου Γ'γνατίου, ὅτι πολλοὺς τῶν ἑλλήνων ποιεῖ Χριστιανούς. Καὶ ἀποστείλας, εὐθὺς ἐκράτησεν αὐτὸν, καὶ ἀπέκλεισεν. Εἶτα ἐκβαλὼν κατεδίκασεν αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ρ'ώμην, ἵνα καταφάγωσιν αὐτὸν τὰ θηρία. Ο῎θεν παρέδωκεν αὐτὸν δέκα στρατιώταις, ἵνα ἀπαγάγωσιν αὐτὸν εἰς Ρ'ώμην. Οἵτινες κατὰ τὴν ὁδὸν πολλὰ κακὰ ἐνεδείξαντο εἰς αὐτόν. Καὶ τελευταῖον ἀπαγαγόντες εἰς Ρ'ώμην, παρέδωκαν τῇ συγκλήτῳ. Η῾ δὲ σύγκλητος, κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ βασιλέως, παρέδωκεν αὐτὸν θηρίοις· τοῦτο γὰρ ηὔχετο καὶ ὁ ἅγιος ὑπὸ θηρίων βρωθῆναι, ἵνα ὡς ἄρτος καθαρὸς φανῇ τῷ Θεῷ. Ο῞περ καὶ γέγονεν. Η῏ν δὲ διάδοχος ὁ ἅγιος τῶν ἁγίων Α'ποστόλων, μαθητὴς τοῦ ἁγίου Γ'ωάννου τοῦ Θεολόγου.

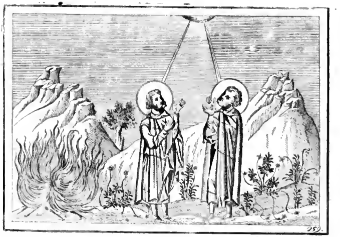
EODEM MENSE

Die Vigeſima. 20.

Certamen Sacroſancti Martyris Ignatii Patriarchæ Antiochiæ magnæ.

TRajanus Imperator ſuſcepta in Parthos expeditione, cùm in urbe Syriæ Antiochia verſaretur, cognovit multos Græcorum à Sancto Ignatio Chriſtianos fieri. Miſit ergo, & comprehendit eum, & in carcerem detruſit: mox è cuſtodia eductum, mandavit Romam perduci, ut à beſtiis devoraretur. Quare decuriæ militum traditur, Romam deportandus: à quibus in itinere peſſimè acceptus, Romam tandem adducitur, ac Senatui ſiſtitur. At Senatus de Imperatoris mandato illum ad beſtias damnavit. Id autem & Sanctus optaverat, Deum rogans, ut à beſtiis devoraretur, ac velut panis mundus Deo appareret; quod & contigit. Fuit Ignatius Sanctorum Apoſtolorum ſucceſſor, & Sancti Joannis Theologi diſcipulus.

S. Ignatius Epis. & Martyr.

Eodem die

Certamen ſanctorum Martyrum Eugenii, & Macarii.

SS Eugenius, & Macarius MM.

IMperante Juliano apoſtata venerunt hi ſancti, & coram illo ſtantes dixerunt: Impie & inique, cur verum Deum deſeruiſti, & ad impuros dæmones te adjunxiſti? Quibus verbis ille excandeſcens, in lacum eos projici juſſit, multis ſerpentibus ac variis ferarum ſpeciebus plenum. Sed cùm inde illæſi evaſiſſent, vinctos in regionem Mauritaniæ relegavit in urbem Andedonem: ubi incolas idololatras illuminarunt, diverſa miracula patrantes: ac noviſſimè draconem, qui in monte manebat, multiſque damnum inferebat, precibus interficientes, complures ad Chriſti fidem traduxerunt. Poſtremo quietam & tranquillam vitam degentes, diverſis temporibus in pace animas ſuas tradiderunt, coronam pro Chriſti confeſſione recipientes.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐγενίου, καὶ Μακαρίου.

ΕΠΙ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ἦλθον οὗτοι οἱ ἅγιοι, καὶ ἔστησαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ. Ἀσεβέστατε καὶ παράνομε, διατί κατέλιπες τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ προσῆλθες τοῖς ἀκαθάρτοις δαίμοσιν; ὁ δὲ πικρανθεὶς, ἐνέβαλεν αὐτοὺς εἰς λάκκον, ὅπου ὅσα ἑρπετὰ πολλὰ, ὄφεις καὶ σκόληκες, καὶ λοιπὰ εἴδη θηρίων. Καὶ διαφυλαχθέντας ἐξ αὐτῶν ἀβλαβεῖς, δεσμίους παρέπεμψεν εἰς τὴν χώραν τῆς Μαυριτανίας, εἰς πόλιν λεγομένην Ἀνδεδόνα. Ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἀνθρώπους εἰδωλολάτρας ὄντας καταφωτίσαντες, καὶ διάφορα ποιήσαντες θαύματα, καὶ ἔσχατον πάντων τὸν ἐν τῷ ὄρει καταμένοντα δράκοντα, καὶ πολλοὺς καταβλάπτοντα, διὰ προσευχῆς ἀποκτείναντες, πολλοὺς ἔπεισαν πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ. Εἶτα ἐν ἀνέσει διάγοντες, κατὰ διαφόρους καιροὺς, ἐν εἰρήνῃ τὰς αὐτῶν παρέδωκαν ψυχὰς, ἀπολαβόντες τὸν ὑπὲρ τῆς ὁμολογίας τοῦ Χριστοῦ στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Οὗτος ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ δοῦλος ὑπῆρχε γυναικός τινος ὀνόματι Ἀγλαΐδος, θυγατρὸς Ἀκακίου τοῦ Ἀνθυπάτου Ῥώμης. Ὅμως δὲ δοῦλος ὤν, τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ συνεφθείρετο εἰς σωματικὴν μίξιν. Ἦν δὲ μέθυσος, ἀλλὰ ἐλεήμων. Ὁμοίως καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ ἦν ἐλεήμων καὶ φιλομάρτυς. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν εἶπε τῷ Βονιφατίῳ· εἰ ἤθελες, εἶχες ἀπελθεῖν εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου μαρτυροῦσιν οἱ ἅγιοι, καὶ κομίσαι λείψανα ἁγίων, ἵνα ἔχωμεν αὐτὰ εἰς ψυχικὴν σωτηρίαν. Ὁ δὲ Βονιφάτιος λέγων εἶπεν· ἐὰν φέρω τὸ ἐμὸν λείψανόν τι. Ἡ δὲ γελάσασα, καὶ μέθυσον αὐτὸν εἰποῦσα, ἀπέστειλε. Καὶ ἀπελθὼν μετὰ δούλων δώδεκα, καὶ χρυσίου πολλοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐβασανίζοντο οἱ ἅγιοι, ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. Καὶ βασανισθεὶς, ἀπεκεφαλίσθη. Τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ ἀνακομισθὲν παρὰ τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ἀπεδόθη τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη παρ' αὐτῆς ἐντίμως.

Eodem die

Certamen ſancti Martyris Bonifacii.

HIC, Diocletiano Imperatore, ſervus Aglaidis filiæ Acacii Proconſulis Romæ fuit, ſimulque heræ ſuæ conſuetudine concubituque, velut ebrius, fruebatur. Erant tamen ambo animo in pauperes propenſiſſimo; ac præſertim Aglais ſummo Martyres amore proſequebatur. Quadam igitur die dixit Bonifacio, ut, ſi ita videretur, iret in Orientem, ubi ſancti martyrium ſubibant, indeque ſanctorum reliquias deferret, quas apud ſe ad animæ ſalutem retineret. Cui Bonifacius: Quid? ſi meas ipſe reliquias deferam? Riſit ad hæc Aglais, eumque ebrium compellans dimiſit. Ille igitur cum duodecim ſervis, multoque auro in Ciliciam profectus, ubi ſancti torquebantur, ultro ſe Præfecto ſiſtens, Chriſtum profeſſus eſt. Quare acerbiſſimè tortus, decollatur: cujus reliquiæ ab ejus conſervis tranſlatæ, dominæque ipſius traditæ, honorificè ab eadem ſepultæ ſunt. S. Bonifacius M.

EODEM MENSE

21. Die Vigeſima prima.

Certamen Sanctæ Martyris Julianæ.

S. Julian. Martyr. Juliana martyr, Maximiano Imperatore, ex urbe Nicomedia fuit, locupletibus parentibus nata. Cùm autem Eleuſio ſenatorii ordinis viro deſponſa eſſet, jamque nuptiæ à ſponſo adornarentur, Juliana negabat ſe eum velle, niſi Urbis præfecturam adipiſceretur: quam cùm ille aſſecutus eſſet, rurſus ait Juliana: Niſi Chriſtianus fiat, me nequaquam ducet uxorem. Quamobrem pater id ægrè ferens, cœpit ſollicitare filiam, ut à Chriſto deſciſceret, viroque ſuo nuberet. Recuſantem tradidit ſponſo ſuo & præfecto, ut ex legibus quæſtioni tormentiſque ſubjiceretur. Præfectus igitur totum ejus corpus è capillis ſuſpenſum lacerari juſſit, cutemque capitis detrahi: mox illam in ignem injici; demum decollari cum multis aliis, qui ejus cauſa fidem ſuſceperant.

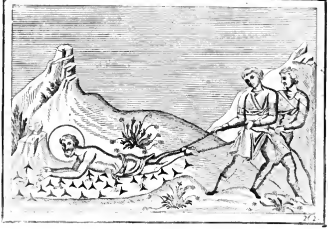
ΜΗΝΙ΄ ΤΩ͂ ΑΎΤΩ͂

ΚΑ΄.

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Ἰουλιανὴ ἡ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἀπὸ τῆς πόλεως Νικομηδείας. Πλουσίων δὲ ὄντων τῶν γονέων αὐτῆς, ἐμνηστεύθη Ἐλευσίῳ τῷ συγκλητικῷ, ὅστις ἐβούλετο ποιῆσαι τὸν γάμον. Ἀλλ᾽ ἡ ἁγία οὐ κατεδέξατο· εἰποῦσα, ἐὰν μὴ γένηται τῆς πόλεως ἔπαρχος, ἄνδρα αὐτὸν οὐκ ἔχω. Ἀλλὰ καὶ τούτου γενομένου, πάλιν εἶπεν· ὅτι, ἐὰν μὴ γένηται Χριστιανὸς, οὐ λαμβάνω αὐτόν. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἐλυπήθη. Καὶ κατηνάγκασε μᾶλλον αὐτὴν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ λαβεῖν τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Ὡς δὲ οὐκ ἔπεισε, τότε παρέδωκε κατὰ τοὺς νόμους εἰς ἐξέτασιν, καὶ βάσανον τῷ μνηστῆρι αὐτῆς, καὶ ἐπάρχῳ. Ὁ δὲ ἔπαρχος ἔξεσεν ὅλον τὸ σῶμα αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν τριχῶν ἐκρέμασε. καὶ ἐξέδειρε τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς. Εἶτα ἐνέβαλεν εἰς πῦρ· καὶ τέλος ἀπεκεφάλισεν αὐτὴν μετὰ καὶ ἄλλων τῶν δι᾽ αὐτὴν πιστευσάντων.

Eo- Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θεμιστοκλέους.

ἘΠῚ τῆς βασιλείας Δεκίου ἦν οὗτος ὁ ἅγιος Θεμιστοκλῆς · ἀπὸ τῆς χώρας Λυκίας. Ἔβοσκε δὲ πρόβατα ἐν τῷ ὄρει, ὅπου ἐκρύπτετο ὁ ἅγιος Διοσκορίδης, διὰ τὸν διωγμόν. Ἀπεστάλησαν δὲ στρατιῶται παρὰ τοῦ τῆς χώρας Ἄρχοντος, ἵνα πιάσωσι τὸν ἅγιον Διοσκορίδην. Καὶ μὴ εὑρίσκοντες ἐκεῖνον, εὗρον τὸν Θεμιστοκλέα βόσκοντα τὰ πρόβατα, καὶ ἠρώτησαν περὶ τοῦ Διοσκορίδου. Ἐκεῖνος δὲ γινώσκων, ὅπου κρύπτεται, ὅμως οὐκ ἠθέλησεν ὁμολογῆσαι αὐτόν, ἑαυτὸν δὲ ἀντ' ἐκείνου παρέδωκεν, ὁμολογήσας Χριστιανὸν εἶναι. Καὶ δεθεὶς παρεδόθη τῷ Ἄρχοντι· καὶ τὸν Χριστὸν κηρύξας ἐνώπιον αὐτοῦ, ἡπλώθη ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐτύφθη κατὰ τῆς κοιλίας, ἕως οὗ διαρραγεῖσα ἐσχίσθη εἰς δύο· καὶ τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐξεχύθησαν. Εἶτα ἐκρεμάσθη ἐπὶ τοῦ ξύλου· καὶ καταβιβασθεὶς, σύρεται ἐπάνω τριβόλων σιδηρῶν. Καὶ οὕτως συρόμενος, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Themiſtoclis.

SAnctus iſte Themiſtocles, Decio Imperatore, ex regione Lyciæ, oves paſcebat in eo monte, ubi perſecutionis virandæ cauſa ſanctus Dioſcorides latebar. Cùmque milites miſſi à regionis Præfecto ad comprehendendum ſanctum Dioſcoridem, hunc non inveniſſent, inciderunt in Themiſtoclem oves paſcentem, eumque de Dioſcoride interrogarunt. Ar ille, qui probè noverar, ubi is lateret, non tamen voluit illum prodere, ſed ſeipſum pro eo tradidit, confeſſus ſe Chriſtianum eſſe. Quare vinculis conſtrictus, ad Præfectum adducitur: Chriſtumque coram ipſo profeſſus, ſupinus humi ſternitur, ac tandiu in veurre cæditur, dum in duas partes ſcinderetur, & inteſtina diffluerent. Deinde in equuleum actus, & poſtea depoſitus, ſuper ferreis tribulis raptatur: atque ita ſpiritum Domino tradidit. S. Themiſtocles M.

Τῇ Eo-

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Philogonii ex Cauſidico Epiſcopi.

S. Philogonius Epiſc. Antiochiæ.

SAnctus iſte Philogonius ab infantia pietatis cultor, adulta deinde ætate uxorem duxit, filiumque procreavit: factuſque Advocatus, ſiquem injuſtè oppreſſum laborantemque vidiſſet, ſuſceptа ejus cauſa injuriam propulſabat. Mortua vero uxore, ob excellentiſſimam virtutem ſuam atque juſtitiæ amorem, ex Advocato ſuffragiis totius populi & Epiſcoporum ordinatur Epiſcopus, virtutumque omnium recteque factorum ſplendore lumen ſolis ſuperavit. Fuit autem & ſapientia, & doctrina admirabilis. Multa enim tunc erat morum corruptela, ceſſante nuper perſecutione, & hæreſi initium ducente. Sed hanc divino beneficio coërcuit. Cùmque creditum ſibi gregem optimè rexiſſet, vitamque Angelicam in terra duxiſſet, in pace quievit, animam ſuam Domino tradens.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλογονίου τοῦ γενομένου ἀπὸ Δικολόγου Ἐπισκόπου.

ΟὟτος ὁ ἅγιος Φιλογόνιος, νηπιόθεν εὐλαβὴς ἐγένετο, καὶ ἐλθὼν εἰς ἡλικίαν, ἔλαβε καὶ γυναῖκα, ποιήσας καὶ παιδίον. Εἶτα ἐγένετο συνήγορος. Καὶ ὅτε εὕρισκεν ἀδικούμενον ἄνθρωπον, καταπονούμενον, ἐδικάζετο ὑπὲρ ἐκείνου, καὶ ἐξεδίκει αὐτόν. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ἐτελεύτησεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Ἐκεῖνος δὲ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν αὐτοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἀντὶ συνηγόρου παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς, καὶ τῶν Ἐπισκόπων ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος. Καὶ ἔλαμψεν εἰς ἀρετὴν καὶ τὰ λοιπὰ κατορθώματα ὑπὲρ τὸν ἥλιον. Ἐγένετο δὲ θαυμαστὸς καὶ ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἐπὶ διδασκαλίᾳ· πολλὴ γὰρ ἦν τότε ἡ δυσκολία, νεωστὶ τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, καὶ τῆς αἱρέσεως ἀρξαμένης. Ἀλλὰ καὶ ἡ αἵρεσις, Θεοῦ χάριτι, ὑπὸ τούτου κατελύθη. Οὕτως καλῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ βίον ζήσας ἐπὶ γῆς Ἀγγέλων, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, δοὺς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ Α'ΥΤΩ͂

ΚΒ'.

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀναστασίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ ἁγίων γυναικῶν.

Ἡ Μάρτυς Ἀναστασία ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει, θυγάτηρ πλουσίων καὶ εὐγενῶν γονέων. Καὶ ὑπὸ μὲν τῆς μητέρος μανθάνει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὑπὸ δὲ Χρυσογόνου, τοῦ Χριστιανῶν διδασκάλου, τὰ ἱερὰ γράμματα. Ἔλαβε δὲ ἄνδρα Πόπλιον λεγόμενον, πλούσιον μὲν, ἕλληνα δέ. Ὅθεν καὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι Χριστιανὸν, ἐμίσει αὐτὸν, καὶ οὐ συνήρχετο αὐτῷ εἰς συνάφειαν. Ἠλέει δὲ τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐπεσκέπτετο τοὺς ἐν φυλακῇ. Διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἰς φυλακὴν ἀπορρίπτεται. Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἐξελθοῦσα τῆς φυλακῆς, πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῆς ἔδωκε τοῖς πτωχοῖς. Καὶ πάλιν ἐδούλευε τοῖς ἁγίοις, καὶ τελειωθέντας ἔθαπτε. Πολλοὺς δὲ καὶ πρὸς τὸ μαρτυρῆσαι προεθυμοποίει. Παρὰ διαφόρων δὲ Ἀρχόντων βασανισθεῖσα, καὶ ἐν θαλάσσῃ ἀπορριφεῖσα, πυρὶ παρεδόθη. Καὶ τοῦ πυρὸς ἐξελθοῦσα, μετὰ τῶν σὺν αὐτῇ γυναικῶν ἀπεκεφαλίσθη.

EODEM MENSE

Die Vigeſima ſecunda. 22.

Certamen Sanctæ Martyris Anaſtaſiæ, & Sanctarum ſociarum mulierum.

S. Anaſtaſia, & ſociæ.

ANaſtaſia martyr, Diocletiano Imperatore, Romæ claruit, divitibus ac nobilibus parentibus nata, atque à matre fidem Chriſti edocta; à Chryſogono verò Chriſtianorum doctore ſacris literis inſtituta. Virum autem duxerat, Publium nomine, divitem quidem, ſed ethnicum. Quod igitur Chriſtianus non eſſet, eum Anaſtaſia oderat, nec ullam ei corporis ſui poteſtatem faciebat: erat autem benigna & liberalis in pauperes, eoſque, qui in vinculis detinebantur, viſitabat. Quamobrem in carcerem à viro ſuo detruditur. Sed mortuo eo dimiſſa, omnibus facultatibus ſuis in pauperes diſtributis, ſedulam ſanctis operam dabat, martyrio defunctos ſepeliebat, multos ad perferendum martyrium impellebat. Quare à multis diverſo tempore Præfectis excruciata, deinde in mare, poſtea in ignem injecta, ſed incolumis inde evadens, tandem unà cum iis, quæ ſecum erant, mulieribus decollatur.

Eodem die

Commemoratio ſacroſancti Martyris Capitonis Epiſcopi Cherſonæ.

S. Capito Epiſc. HIC Theodoſio magno Imperatore poſt Ætherii Epiſcopi obitum Epiſcopus Cherſonam mittitur, quo obi pervenit, Chriſti fidem populum docere cœpit. Erat autem in urbe Cherſona fanum Parthenio idolo nuncupatum, quod cùm deſtruere vellet, ejuſque loco templum ſancto Apoſtolo Petro excitare, fornaces ad præparandam ædificii materiam accendit. At Græci & Judæi furore correpti, poſtquam ſancto diu contradixiſſent, tamquam deorum ſuorum deſtructori, tandem ad eum cooveoieotes, dixerunt: Si unam ex fornacibus ingreſſus fueris, & incolumis inde evaſeris, noo modo credemus omnes, ſed filios etiam noſtros io caminum projiciemus. Ingreſſus igitur caminum Epiſcopus, egreſſuſque illæſus, effecit, ut omnes idololatræ in Chriſtum crederent, fanumque idolorum everterent. Cùmque alia patraſſet, in pace ad Dominum migravit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Καπίτωνος Ἐπισκόπου Χερσῶνος.

ΟὟτος ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἀπεστάλη Ἐπίσκοπος εἰς Χερσῶνα, τελευτήσαντος Αἰθερίου τοῦ Ἐπισκόπου. Καὶ καταλαβὼν τὴν πόλιν ἐκείνην, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐδίδασκε τὸν λαόν. Ἦν δὲ ναὸς ἐν τῇ Χερσῶνι, τοῦ παρθενίου εἰδώλου λεγόμενος. Καὶ βουλόμενος αὐτὸν καταλῦσαι, καὶ ἀντὶ αὐτοῦ ναὸν κτίσαι ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἐποίησε καμίνους ἀσβέστους, ἐπὶ τῷ ἐπιχειρῆσαι κτίζειν. Ἔμανησαν δὲ οἱ ἕλληνες, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐφιλονείκουν τὸν ἅγιον, ὡς καταλύτην τοῦ ἑαυτῶν Θεοῦ. Καὶ περιέστησαν αὐτὸν, εἰπόντες, ὅτι, ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς μίαν τῶν καμίνων, καὶ ἐξέλθῃς ἀβλαβὴς, οὐ μόνον πιστεύσομεν πάντες, ἀλλὰ καὶ τὰ παιδία ἡμῶν ἐμβαλοῦμεν εἰς κάμινον. Εἰσῆλθε δὲ ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξῆλθεν ὑγιής. Καὶ ἰδόντες οἱ εἰδωλολάτραι, ἐπίστευσαν ἅπαντες τῷ Χριστῷ. Καὶ τότε κατέλυσαν τὸν εἰδώλων τὸν ναόν. Πολλὰ δὲ ποιήσας ὁ ἅγιος, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χρυσογόνου.

Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· ἀνὴρ θεοσεβὴς, καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, Διδάσκαλος γενόμενος εἴς τε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα, τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀναστασίας. Διωγμοῦ δὲ κινηθέντος, ἐκρατήθη, καὶ εἰς φυλακὴν ἐνεβλήθη. Ὅτε καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἡ ἁγία Ἀναστασία, ἵνα εὔξηται ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ εἰ μὲν γένηται ἀνὴρ αὐτῆς Χριστιανὸς, σωθῇ· εἰ δὲ οὐ πεισθῇ, ἵνα ἀποθάνῃ, καὶ μὴ τὸν πλοῦτον αὐτῆς δαπανήσῃ μετὰ εἰδωλολατρῶν; Ἀλλὰ καταχρεώσῃ αὐτὸν ἡ ἁγία εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ εἰς τοὺς πτωχούς. Ὅπερ καὶ ἐγένετο· Τότε ἡ ἁγία ἄδειαν λαβοῦσα, ἐρόγευσε πάντα ὅσα εἶχε τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνδυσαμένη πενιχρὰν στολὴν, περιήρχετο καὶ διηκόνει τοῖς ἁγίοις ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ὅτε δὲ ὁ Διοκλητιανὸς ἐν Νικαίᾳ διατρίβων, ἔγραψεν εἰς Ῥώμην, πάντας ἀποθανεῖν τοὺς Χριστιανούς· τὸν δὲ Χρυσόγονον εἰς Νίκαιαν ἀχθῆναι δέσμιον· καὶ ἀχθέντα ἀπεκεφάλισεν αὐτόν.

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Chryſogoni.

Chryſogonus martyr ex magna urbe Roma fuit Diocletiano Imperatore, vir pius Deumque timens, qui ſanctam martyrem Anaſtaſiam & fidem in Chriſtum, & ſacras literas docuit. Commota autem perſecutione captus, in carcerem conjicitur. Tùm verò ad eum ſcripſit ſancta Anaſtaſia, ut pro ipſa Deum oraret, ut ſi vir ſuus futurus eſſet Chriſtianus, viveret; ſin minus, moreretur, ne opes ſuas cum idololatris conſumeret, ſed eas ipſa in ſanctorum pauperumque ſumptus expenderet. Quod & contigit: factaque voti compos, omnibus facultatibus in pauperes erogatis, ſumptaque pauperis ſtola, circumibat, & miniſtrabat ſanctis in carcere detentis. Quo tempore Diocletianus ex urbe Nicæa, ubi morabatur, literas Romam dedit, ut Chriſtiani omnes interficerentur; Chryſogonus verò ad ſe vinctus Nicæam duceretur: adductum autem, decollari juſſit. S. Chryſogonus M.

Eodem die

Certamen Sanctarum mulierum Irenes, Agapes, & Chioniæ.

SS. Irene, Agape, & Chionia.

QUO tempore Chryſogonus martyr, Diocletiani Imperatoris juſſu, ob Chriſti confeſſionem capite plexus eſt juxta paludem, apud quam habitabant ſanctæ tres ſorores Agape, Chionia, & Irene, unà eum Zoilo quodam Dei ſervo; apparuit idem Chryſogonus in ſomnis Zoilo, dicens, fore, ut ſancta Anaſtaſia certamen ſubiret cum ſanctis tribus ſororibus, quæ citra nonum diem agonem martyrii conſummaturæ eſſent. Quæ cùm audiſſet ſancta Anaſtaſia, ſanctum Chryſogonum ſecuta, convenit ſanctas illas, eaſque complexa eſt, & ſerviebat eis. Id verò ubi reſcivit Diocletianus, comprehenſas tradidit regionis præfecto: à quo tortæ, rurſus alteri præfecto, Siſinio nomine, traduntur: qui ſanctas quidem Agapen, & Chioniam igni conſumi juſſit: Sanctam verò Irenem quidam miles gladio confecit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῶν ἁγίων γυναικῶν Εἰρήνης, Ἀγάπης, καὶ Χιονίας.

ΚΑτὰ τὸν καιρὸν ὅτε Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπὸ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, πλησίον τῆς λίμνης, ἐν ᾗ κατέμενον αἱ ἅγιαι τρεῖς ἀδελφαὶ, Ἀγάπη, Χιονία, καὶ Εἰρήνη, μετὰ Ζωΐλου τινὸς δούλου τοῦ Θεοῦ, ἐφάνη ὁ Χρυσόγονος τῷ Ζωΐλῳ κατὰ τοὺς ὕπνους λέγων αὐτῷ· ὅτι μέλλει ἡ ἁγία Ἀναστασία συναγωνίσασθαι ταῖς ἁγίαις τρισὶν ἀδελφαῖς, μελλούσαις ἐντὸς ἐννέα ἡμερῶν τελεῖν τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου. Ταῦτα ἀκούσασα ἡ ἁγία Ἀναστασία, ἠκολούθησε τῷ ἁγίῳ Χρυσογόνῳ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἁγίας καὶ ἠσπάσατο αὐτὰς, καὶ ἐδούλευεν αὐταῖς. Εἶτα μαθὼν ὁ Διοκλητιανὸς, ἐκράτησεν αὐτὰς, καὶ παρέδωκε τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, καὶ ἐτιμωρήθησαν ὑπ᾽ αὐτοῦ, καὶ πάλιν παρεδόθησαν ἄλλῳ Ἄρχοντι λεγομένῳ Σισιννίῳ. Καὶ ὁ Ἄρχων, τὴν μὲν ἁγίαν Ἀγάπην, καὶ τὴν ἁγίαν Χιονίαν πυρὶ παρέδωκε. Τὴν δὲ ἁγίαν Εἰρήνην ἐκ τῶν στρατιωτῶν εἷς μετὰ σπαθίου ἐφόνευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Θεοδότη ἡ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς χώρας Βιθυνίας. Ἀκούσασα δὲ περὶ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ διέτριβε μετ' αὐτῆς, ἅμα τοῖς τέκνοις αὐτῆς. Πρότερον δὲ ἡ ἁγία αὕτη ἐπεζητεῖτο πρὸς γάμον ὑπὸ Λευκαδίου τοῦ Ἄρχοντος. Ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο· ὅμως θέλουσα αὐτὸν ἐκφυγεῖν, ἐμήνυσεν αὐτῷ μικρὸν ἀναμεῖναι αὐτὴν, καὶ τότε ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ. Τοῦ δὲ Ἄρχοντος ἀναμένοντος, αὕτη τὸν πλοῦτον αὐτῆς διδοῦσα πτωχοῖς, ἐδούλευε τοῖς ἁγίοις. Ἀκούσας δὲ Διοκλητιανὸς, ὅτι πᾶσαι αἱ φυλακαὶ, καὶ τὰ ἐργαστήρια γέμουσι τῶν Χριστιανῶν, ἐκέλευσε πάντας ἐν μιᾷ νυκτὶ φονευθῆναι· τοὺς μὲν διὰ πυρὸς· τοὺς δὲ δι' ὕδατος· τοὺς δὲ διὰ ξίφους. Τότε ὁ Λευκάδιος παρέδωκε τὴν ἁγίαν Θεοδότην, καὶ τὰ παιδία αὐτῆς Νικητίῳ τῷ Ἄρχοντι Βιθυνίας, ἵνα βασανίσῃ αὐτούς. Καὶ ὁ Νικήτιος ἐλεγχθεὶς ὑπὸ Εὐόδου τοῦ πρώτου υἱοῦ αὐτῆς, ὠργίσθη. Καὶ ἀνάψας μεγάλην κάμινον, ἔκαυσεν καὶ αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς.

Eodem die

Certamen Sanctæ Martyris Theodotæ, & filiorum ejus.

THeodota martyr in Bithynia nata, celebri Anaſtaſiæ fama commota, eam adiit, & cum ea verſata eſt ſimul cum filiis ſuis: cujus conjugium cùm peteret Leucadius præfectus, & illa recuſaret, volens eum fugere, rogavit, ut pauliſper expectaret; ſe mox voluntati ejus obſecuturam. Expectante itaque præfecto, ipſa erogatis in pauperes facultatibus, ſanctis miniſtrabat. Diocletianus verò cùm cognoviſſet carceres & ergaſtula Chriſtianis plena eſſe, edixit, ut omnes nocte una, alii igne, alii aqua, alii ferro tollerentur. Quamobrem Leucadius tradidit ſanctam Theodotam cum filiis Nicetio Bithyniæ præfecto, ut eos torqueret: qui cùm ab Evodo Theodotæ primogenito objurgaretur, ira exeandeſcens, ingentem fornacem accendi juſſit, inque eam projici Theodotam cum filiis. S. Theodota, & filii.

EODEM MENSE

23. Die Vigeſima tertia.

Certamen Sanctorum decem Martyrum in Creta.

SS. X. Martyres in Creta.

ISti, Decio Imperatore, ex inſula Cretæ fuere, non tamen ex eadem civitate, ſed ex diverſis ejuſdem regionis locis. Et ex metropoli quidem Gortyna quinque ortum duxere, Theodulus, Saturninus, Euporus, Gelaſius, Eunicianus: ex Gnoſſo verò Zoticus: ex Epinio Leomenes Pontius: ex Panormo Agathopus: ex Cydonia Baſilides: & ex Heraclea Evareſtus. Qui comprehenſi ab infidelibus, Præfecto inſulæ traduntur: at ille populo imperavit, ut vinctos ad aras idolorum circumducerent, & niſi immolarent, graviſſimè eos, ut cuique libuiſſet, torquerent. Triginta itaque dierum ſpatio circumducuntur, illuduntur, verberantur, lapidantur, per ſtercora raptantur: demum Præfecto pro tribunali ſedente, coram eo decollantur, ad extremum ſpiritum gratias Deo agentes.

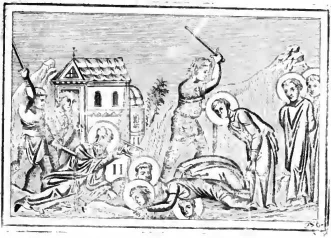
ΜΗΝΙ͂ ΤΩ͂͂ ΑΥ͂ΤΩ͂͂

ΚΓ'.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

ΟὟτοι ἦσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κρήτης, οὐκ ἀπὸ μιᾶς πόλεως, ἀλλ' ἐκ διαφόρων τῆς χώρας μερῶν· καὶ ἀπὸ μὲν τῆς μητροπόλεως Γορτυνῆς ἦσαν πέντε, Θεόδουλος, Σατουρνῖνος, Εὔπορος, Γελάσιος, Εὐνικιανός. Ἀπὸ δὲ Κνωσοῦ Ζωτικός· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐπινείου Λεομένης Πόντιος. Ἐκ δὲ τοῦ Πανόρμου Ἀγαθόπους· ἀπὸ δὲ Κυδωνίας Βασιλείδης· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου Εὐάρεστος. Οὗτοι κρατηθέντες παρὰ τῶν ἀπίστων, τῷ τῆς νήσου Ἄρχοντι παρεδόθησαν· ἐκεῖνος δὲ τῷ πλήθει τοῦ λαοῦ προσέταξεν δῆσαι αὐτοὺς, καὶ περιάγειν εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων. Καὶ εἰ μὴ θύσωσι, ἰσχυρῶς, ὡς θέλουσιν, αὐτοὺς τιμωρήσασθαι. Ἐπὶ τριάκοντα δὲ ἡμέραις περιελαυνόμενοι, παιζόμενοι, τυπτόμενοι, λιθοβολούμενοι, κατὰ τῆς γῆς ἐν κοπρίαις συρόμενοι· ὕστερον τοῦ Ἄρχοντος προκαθίσαντος, ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπεκεφαλίσθησαν, εὐχαριστοῦντες μέχρι τοῦ τέλους τῷ Θεῷ.

EO- ΜΗΝΙ͂

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ ΑΥ͗ΤΩ͂

ΚΔ'.

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Εὐγενίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

ΕΠΙ' τῆς βασιλείας Κομόδου, ἦν ἡ ἁγία Εὐγενία, θυγάτηρ Φιλίππου τοῦ ἐπάρχου Ῥώμης· τοῦ δὲ πατέρος αὐτῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀποσταλέντος παρὰ Κομόδου, ἵνα γένηται ἐκεῖ ἔπαρχος. Ἐπεὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ παιδία ἀπῆλθον, ἀπῆλθε καὶ ἡ ἁγία Εὐγενία· καὶ ἐκεῖ ἔμαθε πᾶσαν γραφὴν ἑλληνικὴν, καὶ Χριστιανικήν. Ἐπεὶ δὲ τὰ βιβλία ἠρεύνα, ἐνέτυχε καὶ ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου· καὶ διὰ αὐτοῦ γενομένη Χριστιανὴ, ἔμαθε πᾶσαν ἀρετήν. Εἶτα ἀφῆκε τὴν πατρικὴν δόξαν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς μοναστήριον, καὶ ἐβαπτίσθη, καὶ γέγονε μοναχὴ, ἀλλ' ἐν σχήματι ἀνδρείῳ. Καὶ γὰρ ἑαυτὴν Εὐνοῦχον ἔλεγεν εἶναι. Τῷ χρόνῳ δὲ διαγνωσθεῖσα, καὶ ἀναγνωρισθεῖσα Φιλίππῳ τῷ πατέρι αὐτῆς, ἐποίησε καὶ ἐκεῖνον Χριστιανὸν, ὁμοίως καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς συγγενεῖς. Μετὰ μικρὸν δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ μετὰ ταῦτα ἅπαντες τὸ διὰ μαρτυρίου Τέλος ἐδέξαντο.

EODEM MENSE

Die Vigeſima quarta. 24.

Certamen Sanctæ Martyris Eugeniæ, & ſociorum.

SAncta Eugenia, Commodo Imperatore, Philippi Præfecti Romæ filia, cùm ejus pater Alexandriam à Commodo, ut illius urbis Præfectus eſſet, mitteretur, ſecumque uxorem & filios duceret, abiit & ipſa, ibique Græcorum Chriſtianorumque literas omnes didicit. Cùmque ſcripturas evolviſſet, incidit in Epiſtolas ſancti Apoſtoli Pauli, quarum lectione Chriſtianam fidem amplectens, virtutum omnium exercitationi ſe tradidit. Tùm patrio ſplendore relicto, ſumptoque virili habitu in monaſterium ſeceſſit, ibique baptizata, monaſticum inſtitutum ſuſcepit, cùm ſe Eunuchum dixiſſet. Poſtea ad Philippum patrem delata, & ab illo agnita, eundem cum matre, ac propinquis ad Chriſti fidem traduxit. Paulo poſt pater Epiſcopus fit: ac tandem omnes martyrio coronantur. S. Eugenia, & ſocii.

MHNI' EO.

EODEM MENSE

25. Die Vigeſima quinta.

Commemoratio immaculatæ Nativitatis Domini noſtri Jeſu Chriſti.

Nativitas Domini noſtri Jeſu Chriſti.

CLementiſſimus Deus cùm genus humanum tyrannide diaboli oppreſſum cerneret, miſertus ejus, miſit Angelum ſuum Gabrielem, qui Deiparæ dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Statimque in puriſſimo ejus utero conceptus eſt Dominus ac Deus noſter. Exactis autem à conceptione novem menſibus, exiit edictum à Cæſare Auguſto, ut deſcriberetur torus orbis. Miſſuſque eſt Cyrinus Hieroſolyma in Bethlehem, ut deſcriptionem faceret. Aſcendit autem & Joſeph Virginis cuſtos unà cum illa in Bethlehem, ut deſcriberetur. Cùmque Virgo paritura eſſet, nec haberet in diverſorio locum ob affluentem undiquè multitudinem, anguſtam ſubiit ſpeluncam, ibique incorruptè peperit Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, ac velut infantem faſciis involvit omnium conditorem, & in animalium irrationalium præſepi collocavit eum, qui nos ab irrationabilitate liberaturus erat.

ΜΗΝΙ͂ Τῼ͂ ΑΥ̓Τῼ͂

ΚΕ΄.

Ἡ ἀνάμνησις τῆς ἀχράντου γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ἸΔὼν ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον, ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ ἀποστείλας τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ Γαβριὴλ, εἶπε τῇ Θεοτόκῳ. Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Καὶ εὐθέως συνελήφθη ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ Θεὸς ἐν τῇ ἀχράντῳ μήτρᾳ αὐτῆς· καὶ πληρωθέντων τῶν ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἐξῆλθεν ὁρισμὸς παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Καὶ ἀπεστάλη Κυρίνιος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰς Βηθλεὲμ, ποιῆσαι ἀπογραφήν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ὁ φύλαξ τῆς παρθένου σὺν αὐτῇ, ἀπογραφῆναι εἰς Βηθλεέμ. Καὶ ἐπεὶ ἔμελλε τεκεῖν ἡ παρθένος, μὴ εὑρίσκουσα οἴκημα διὰ τὸν πολὺν λαὸν, εἰσῆλθεν εἰς πενιχρὸν σπήλαιον· καὶ ἐκεῖ ἔτεκεν ἀφθόρως τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ ἐσπαργάνωσεν, ὡς βρέφος, τὸν τῶν ἁπάντων κτίστην, καὶ ἔθηκεν ἐν τῇ τῶν ἀλόγων φάτνῃ, ὡς μέλλοντα ῥύσασθαι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας.

Eo- Τῇ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἡ τῶν Μάγων προσκύνησις.

ἘΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγένετό τις μάντις λεγόμενος Βαλαάμ, ἐν τῇ τῶν Περσῶν χώρᾳ· καὶ μαντευσάμενος καὶ ἄλλα πολλά, εἶπε καὶ τοῦτο. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ θραύσει τοὺς υἱοὺς Μωάβ. Ἔχοντες οὖν οἱ ἄλλοι μάντεις καὶ μάγοι τὴν τοιαύτην προφητείαν κατὰ διαδοχὴν, ἐδίδασκον πάντας τοὺς τῶν Περσῶν μάντεις· καὶ περιῆλθε καὶ εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα Μάγους ὁμοῦ καὶ βασιλεῖς τῶν Περσῶν, τρεῖς ὄντας, καὶ παρετήρουν, πότε ἴδωσι τὸν ἀστέρα τοῦτον. Ὡς ἀστρόνομοι δὲ ἰδόντες τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀστέρα, ὅτι οὐκ ἐποίει τὴν πορείαν, ὡς οἱ λοιποὶ ἀστέρες, ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δύσιν, ἀλλ' ὡς πρὸς μεσημβρίαν, ἔγνωσαν, ὅτι γέννησιν τοῦ μεγάλου βασιλέως δηλοῖ, καὶ ἠκολούθησαν τῷ ἀστέρι, καὶ εὗρον Χριστὸν τὸν Κύριον. Καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ προσήνεγκαν δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. Καὶ οὕτως, τῇ προστάξει τοῦ Ἀγγέλου, ὑπέστρεψαν μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Eodem die

Magorum adoratio.

IN diebus illis fuit Vates, Balaam nomine, in regione Perſarum: qui cùm multa alia vaticinatus fuiſſet, hoc etiam prædixit: Orietur Stella ex Jacob, & conteret filios Moab. Quam prophetiam alii Vates & Magi per manus traditam accipientes, ad omnes Perſarum Vates illam traduxere: donec pervenit ad tres illos Magos ſimul & Perſarum Reges, qui ſedulo obſervabant ſtellæ hujus apparitionem. Cùm autem periti Aſtronomi eſſent, videntes Chriſti ſtellam diverſum à reliquis ſtellis curſum tenere: quippe quæ non ab ortu in occaſum, ſed in meridiem tenderet; cognoverunt, magni Regis ortum illam ſignificare. Quare Stellam ducem ſecuti, invenerunt Chriſtum Dominum, & procidentes adoraverunt eum, & obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham: monitique ab Angelo, in regionem ſuam cum gaudio reverſi ſunt.

Magorum adoratio.

Eodem die

Joſeph ſponſus & cuſtos Virginis ab Angelo Dei admonetur.

Joſeph ab Angelo admonetur.

HErodes Judæorum Rex cùm didiciſſet ex Magis, natum eſſe magnum Regem, qui orbem univerſum ſubacturus eſſet, vocatis Magis dixit : Ite, & diligenter inveſtigate de puero: & cùm inveneritis, renunciate mihi, ut & ego veniens adorem eum. Hoc autem dicebat, ut cognoſceret, ubi eſſet, & mitteret ad interficiendum eum. Deinde convocatis Scribis, interrogavit, ubi ſecundùm Scripturam Chriſtus naſceretur. At illi dixerunt: In Bethlehem Judææ. Tùm milites ſuos miſit, ut interficerent pueros omnes in Bethlehem à bimatu & infra, ſecundùm tempus, quod exquiſierat à Magis. Quare miſſus à Deo Angelus dixit Joſepho : Surge, & accipe Puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Joſeph autem id executus, accepit Puerum, & matrem ejus, & abiit in Ægyptum.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἰωσὴφ ὁ μνήστωρ καὶ φύλαξ τῆς παρθένου χρηματιζόμενος ὑπὸ τοῦ Θείου Ἀγγέλου.

ΜΑθὼν Ἡρώδης ὁ τῶν Ἰουδαίων Ἀρχηγὸς παρὰ τῶν μάγων, ὅτι βασιλεὺς ἐγεννήθη μέγας, ὅστις μέλλει τὸν ὅλον κόσμον ὑποτάξαι, προσεκαλέσατο τοὺς Μάγους, καὶ εἶπεν· ἀπελθόντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου. Ἐὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν, ἵνα μάθῃ, ὅπου ἐστὶν, ὅπως ἀποστείλῃ, καὶ φονεύσῃ αὐτόν. Εἶτα προσκαλεσάμενος τοὺς γραμματεῖς, ἠρώτησε· ποῦ λέγει ἡ γραφὴ, τὸν Χριστὸν γεννηθῆναι. Οἱ δὲ εἶπον· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Τότε ἀπέστειλε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, φονεῦσαι πάντας τοὺς παῖδας, τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Διὰ τοῦτο ἀπεστάλη Ἄγγελος ἐκ Θεοῦ, καὶ εἶπε Ἰωσήφ· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον. Ὁ δὲ Ἰωσὴφ ἐποίησεν οὕτως. Καὶ παραλαβὼν τὸ παιδίον, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ ΑΥ'ΤΩ͂

Κϛ'.

Η' Θεοτόκος φεύγουσα εἰς Αἴγυπτον.

ΕΙ'Σ Αἴγυπτον φεύγει ἡ Θεοτόκος, μετὰ τοῦ βρέφους, καὶ τοῦ Ἰωσὴφ, διὰ δύο προφάσεις· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· ὅτι ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου· καὶ ἵνα ἐμφραγῇ πᾶν στόμα τῶν αἱρετικῶν. Εἰ γὰρ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλ' ἐκρατήθη τὸ βρέφος, εἰ μὲν ἐφονεύθη, ἐνεποδίζετο ἡ τῶν ἀνθρώπων σωτηρία· εἰ δὲ οὐκ ἐφονεύθη, μήτε ὑπὸ τοῦ σπαθίου κοπτόμενον, μήτε ὑπὸ ἄλλου τινὸς ξίφους, ἢ ἄλλης τιμωρίας, διὰ τὸ πληρῶσαι τὴν οἰκονομίαν, δόξαν εἶχε τοῖς πολλοῖς, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ ἀλήθειαν ἐφόρεσε τὴν ἀνθρωπίνην σάρκα. Εἰ γὰρ ἐφόρει σάρκα, φησὶν, ἐκόπτετο ἂν ὑπὸ τοῦ σπαθίου· ὅπου γε καὶ προφάσεως μὴ γενομένης, ἐτόλμησαν οἱ ἄθλιοι αἱρετικοὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγεννήθη· διὰ τοῦτο φεύγει εἰς Αἴγυπτον, ἵνα καὶ τὰ ἐκεῖσε συντρίψῃ εἴδωλα, καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην σώσῃ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς σωτηρίου σταυρώσεως, καὶ τῆς ἀναστάσεως.

EODEM MENSE

Die Vigeſima ſexta. 26.

Deipara in Ægyptum fugit.

IN Ægyptum Deipara fugit cum Infante, & Joſepho, duabus ex cauſis: tum ut impleretur, quod dictum eſt à Propheta: Ex Ægypto vocavi Filium meum; tùm etiam ut hæreticorum omnium os obſtruatur. Niſi enim Infans fugiſſet, ſed comprehenſus fuiſſet, & occiſus, nullus certè ſaluti hominum relictus fuiſſet locus. Si verò neque gladio, neque alio ſupplicii genere extingui potuiſſet, ut diſpenſationem impleret; multi exiſtimaſſent, phantaſticè, non verè eum carnem humanam aſſumpſiſſe. Si carnem haberet (inquiunt), gladio certè concideretur: cùm nullo prætextu auſi ſunt infelices hæretici dicere, eum phantaſticè natum fuiſſe. Quare fugit in Ægyptum, ut & idola Ægyptiorum confringeret, & toti mundo ſalutem afferret, ſecundùm tempus, quo cruci affigendus, & reſurrecturus eſſet. Deipara fugit in Ægyptum.

EODEM MENSE

27. Die Vigeſima ſeptima.

Certamen glorioſi Protomartyris, & Archidiaconi Stephani.

S. Stephanus Protomartyr.

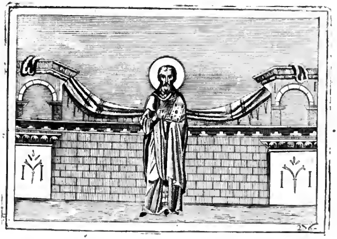
STephanus Protomartyr Sanctorum Apoſtolorum diſcipulus poſt Domini noſtri Jeſu Chriſti Aſcenſionem ordinatus eſt cum aliis ſex, ut fidelibus ad menſas miniſtraret. Cùm eſſet autem plenus fide & ſapientia, faciebat prodigia, & ſigna magna in populo, docens eos, & Chriſtum evangelizans. Facta autem à Libertinis, & Cyrenenſibus quæſtione, conſtituerunt Stephanum, & diſputabant eum eo. Sed ab eo victi, in furorem acti ſunt, quod eos redarguiſſet, & allatis ſacrarum Scripturarum teſtimoniis convieiſſet. Stridentes itaque dentibus in eum, lapides jaciebant. At ille cùm lapidaretur, poſitis genibus orabat, dicens: Domine, ne ſtatuas illis hoc peccatum. Et cùm hoc dixiſſet, vidit cœlos apertos, & Filium Dei ſtantem à dextris virtutis Patris, & ſe compellantem: atque ita deceſſit.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂Ι ΑΥ'ΤΩ͂Ι

ΚΖ'.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

ΣΤέφανος ὁ Πρωτομάρτυς ἐγένετο μαθητὴς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· μετὰ δὲ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προεχειρίσθη μετὰ καὶ ἄλλων ἕξ, εἰς τὸ διακονεῖν τοῖς πιστοῖς ἐν ταῖς τραπέζαις. Ὑπάρχων δὲ πλήρης πίστεως, καὶ σοφίας, ἐποίει σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, διδάσκων αὐτοὺς καὶ εὐαγγελιζόμενος τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ. Γενομένης δὲ ζητήσεως παρὰ τῶν Λιβερτίνων καὶ τῶν Κυρηναίων, συνέστησαν ἐπὶ Στεφάνῳ, συζητοῦντες αὐτῷ· καὶ νικηθέντες, ὠργίσθησαν, διαλεχθέντος καὶ διδάξαντος τοῦ ἁγίου Στεφάνου πολλὰ ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν. Καὶ θυμωθέντες, ἤρξαντο τρίζειν τοὺς ὀδόντας, καὶ λιθοβολεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ λιθοβολούμενος, θεὶς τὰ γόνατα, προσηύχετο λέγων· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπών, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Πατρός, καὶ προσκαλούμενον αὐτόν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

ΚΗ'.

Ἄθλησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ γραπτοῦ.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ Συρίας, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους τοῦ ποιητοῦ τῶν κανόνων. Μονάσας δὲ πρότερον ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Σάβα, καὶ πολλὰ ἀγωνισάμενος εἰς ἀρετὴν, ὕστερον ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου. Καὶ καταναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ μὴ πεισθεὶς, εἰς ἐξορίαν ἐκπέμπεται, πρότερον κατακεντηθεὶς, καὶ καταγραφεὶς τὸ τίμιον αὐτοῦ πρόσωπον διὰ βελόνης καὶ μέλανος, καὶ ὡς εἷς τῶν κακούργων καὶ φευγόντων δούλων καθυβρισθείς· διότι ἐπαῤῥησιάσατο ὑπὲρ τοῦ δικαίου, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀρνήσασθαι τὴν τιμὴν, καὶ τὸ σέβας τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων· ἀλλὰ μέχρι τέλους ἀντιστῆναι ὑπὲρ τῆς ἀληθινῆς ὁμολογίας. Ἐν δὲ τῇ ἐξορίᾳ ἀπελθὼν, πολλὰ πάλιν ἀγωνισάμενος, καὶ πολλοὺς τῶν ὀρθοδόξων στηρίξας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ

EODEM MENSE

Die Vigeſima octava. 28.

Certamen Sancti Patris noſtri Theodori Graptæ.

HIC fuit ex Syria unà cum fratre ſuo Theophane Canonum ſcriptore. Et primum quidem in Laura ſancti Sabæ monaſticam vitam amplexus, virtutibus excolendis totum ſe addixit. Deinde Conſtantinopolim profectus Theophilo Iconomacho imperante, cùm ſanctarum Imaginum cultum ejurare detrectaret, acubus perfoſſus, atramentoque in facie notatus, ac veluti maleficus & fugitivus ſervus contumelia affectus, in exilium ejicitur, quod pro juſtitia liberè decertans, honorem venerationemque ſacrarum imaginum abnegare nollet, ſed ad extremum ſpiritum pro vera confeſſione perſiſteret. In exilio autem cùm multa rurſus certamina ſubiiſſet, plureſque orthodoxorum confirmaſſet, ad Dominum migravit.

S. Theodorus Grapta.

Eo-

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Theodori Archiepiſcopi Conſtantinopolitani.

S. Theodorus Epiſc. CP.

HIC Conſtantinopoli natus & educatus, primùm ob ſuam probitatem Presbyter, Syncellus, & Sceuophylax fuit ſanctiſſimæ magnæ eccleſiæ, atque in ſummo honore habitus ab Imperatoribus, Patriarcha, Senatu, univerſaque Synodo: prudens enim erat, ſapiens, eleemoſynarius, compatiens, & omnia, quæ Deo placent, in ſeipſo circumferens. Quamohrem defuncto Conſtantino Patriarcha, ſuffragiis Imperatoris, Senatus, & Epiſcoporum, totiuſque populi, ordinatur Throni Conſtantinopolitani Patriarcha. Cùmque gregem ſuum optimè gubernaſſet, ſanctamque eccleſiam orthodoxè religioſèque annis duobus ac menſibus tribus rexiſſet, migravit ad Dominum.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ γέννημα, καὶ θρέμμα. Ἐγένετο δὲ πρότερον διὰ τὴν εὐλάβειαν αὐτοῦ Πρεσβύτερος τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας. Οὐ μόνον δὲ Πρεσβύτερος, ἀλλὰ καὶ Σύγκελλος, καὶ Σκευοφύλαξ. Τοσοῦτον γὰρ ἐτιμᾶτο παρά τε τοῖς βασιλεῦσι, καὶ τῷ Πατριάρχῃ, καὶ τῇ συγκλήτῳ, καὶ τῇ συνόδῳ πάσῃ· ἦν γὰρ συνετός, καὶ γνωστικός, καὶ ἐλεήμων, καὶ συμπαθής, καὶ πάντα τὰ Θεῷ ἀρέσκοντα ἐν ἑαυτῷ περιφέρων. Διὰ ταῦτα δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου τελευτήσαντος, ψήφῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς συγκλήτου, καὶ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τοῦ λαοῦ παντός, προχειρίζεται Πατριάρχης τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ καλῶς ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ κυβερνήσας τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ὀρθοδόξως καὶ θεαρέστως ἐπὶ ἔτη δύο, καὶ μῆνας τρεῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

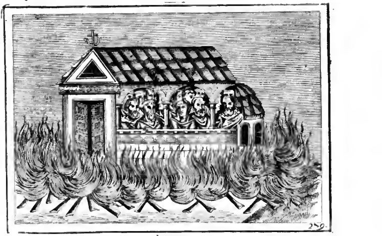
Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἴνδου καὶ Δόμνας.

Ἡ Μάρτυς Δόμνα ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐν πόλει Νικομηδείας, ἱέρεια τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ δωδεκαθέου. Ἐντυχοῦσα δὲ ταῖς πράξεσι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ ἁγίου Παύλου, καὶ παρ' αὐτῶν τὴν ψυχὴν φωτισθεῖσα, καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν μαθοῦσα, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ βαπτίζεται παρὰ Κυρίλλου Ἐπισκόπου Νικομηδείας, ἅμα Ἴνδῃ τῷ εὐνούχῳ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς. Καὶ ἀπὸ τότε εἴτι ἐλάμβανεν ἀπὸ παλατίου, ἐδίδου τοῖς πτωχοῖς. Διαγνωσθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ Ἀρχιευνούχου, καὶ μέλλουσα τιμωρεῖσθαι, προεφασίσατο παραφροσύνην. Καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ἵνα θεραπευθῇ· καὶ ἦν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. Ὁ δὲ Μαξιμιανὸς ὑποστρέψας ἀπὸ τοῦ ταξειδίου, ἐζήτει τὴν Δόμναν. Καὶ μὴ εὑρὼν, ἐπικράνθη. Καὶ προσέταξεν ἀποθανεῖν πάντας τοὺς Χριστιανούς. Τότε ἡ ἁγία Δόμνα ἐνδυσαμένη ἀνδρικὴν στολὴν, νυκτὸς ἀνελαμβάνετο τῶν ἁγίων τὰ λείψανα, καὶ ἔθαπτε. Καὶ γνωσθεῖσα, ἀπεκεφαλίσθη.

Eodem die

Certamen Sanctorum Martyrum Indis, & Domnæ.

Domna martyr, Maximiano Imperatore, in urbe Nicomedia fuit, ſacerdos duodecim Deorum in Palatio. Sed cùm forte in Acta Sanctorum Apoſtolorum & Sancti Pauli Epiſtolas incidiſſet, earum lectione animo illuminata, veramque fidem diſcens, in Chriſtum credidit, & à Cyrillo Nicomediæ Epiſcopo baptizata fuit, una cùm Inde Eunucho, & aliis compluribus. Tùm verò ſi quid à Palatio accipiebat, in pauperes illud erogare cœpit. Quod cùm reſciviſſet Eunuchorum princeps, accingeretque ſe ad eam torquendam, ſimulavit illa dementiam. Quamobrem ut ſanaretur, miſſa eſt ad Epiſcopum, & inter Chriſtianos verſabatur. Sed Maximianus à caſtris reverſus, percontatuſque de Domna, cùm illam non reperiſſet, ira excandeſcens, juſſit Chriſtianos omnes interfici. Tunc Sancta Domna ſumpto virili habitu, Sanctorum reliquias noctu ſublatas ſepeliebat. Demum agnita, capite plexa fuit. SS. Indes, & Domna MM.

Eodem die

Certamen Sanctorum viginti millium Martyrum.

SS. Viginti mille MM.

MAximianus Imperator confecto feliciter, quod adverſus Æthiopes geſſerat, bello, volens epinicia idolis celebrare, edixit, ut undequaque omnes convenirent, idola adoraturi. Cùm autem in ſancto Natalis Chriſti feſto eccleſia Chriſtianorum plena populo eſſet, ſumma cum lætitia feſtum diem Chriſtiani celebrabant, nec induci poterant, ut inde exirent, & impura dæmonia colerent. Quod ubi reſcivit Maximianus, præcepit, ut circa eccleſiam appoſita undequaque ſarmenta comburerentur, & Chriſtiani conflagrarent. Tùm verò Epiſcopus Catechumenos omnes baptizavit, ſacriſque operatus, puriſſima myſteria cunctis porrexit: atque ita ſubjecto igni hominum viginti millia concremata ſunt, excepto Epiſcopo, qui Dei beneficio ſervatus eſt, ut alios juvaret, ac baptizaret.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῶν ἁγίων δυσμυρίων Μαρτύρων.

ΜΑξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐκ τοῦ κατὰ τῶν Αἰθιόπων ἐπιστρέψαντος πολέμου μετὰ νίκης, καὶ βουλομένου ἐπινίκια θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐμήνυσεν πανταχοῦ συνελθεῖν ἅπαντας εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν εἰδώλων· τῆς δὲ ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν γεμούσης τοῦ λαοῦ· ἦν γὰρ ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων Χριστοῦ γεννῶν· ἑορτάζοντες οἱ Χριστιανοὶ, ἔχαιρον, καὶ οὐκ ἐπείσθησαν ἐξελθεῖν τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσκυνῆσαι τοῖς ἀκαθάρτοις δαίμοσι. Καὶ μαθὼν τοῦτο ὁ Μαξιμιανὸς, προσέταξε κύκλῳ τῆς ἐκκλησίας τεθῆναι φρύγανα, καὶ ἐξαφθῆναι, καὶ κατακαῆναι τοὺς Χριστιανούς. Καὶ ἀκούσας τοῦτο ὁ Ἐπίσκοπος, ἐβάπτισε πάντας τοὺς κατηχουμένους. Καὶ λειτουργήσας, μετέδωκεν ἅπασι τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Καὶ οὕτως ἀναφθέντων τῶν φρυγάνων, ἐτελειώθησαν ἅπαντες δυσμύριοι ὄντες. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Θεοῦ χάριτι διεφυλάχθη, ἵνα καὶ ἑτέρους ὠφελήσῃ, καὶ βαπτίσῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τῶν ἀπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ τῶν ἔξω τῆς πυρᾶς ὑπολειφθέντων ἁγίων μαρτύρων.

Ταῦτα πράξας ὁ μιαρὸς Μαξιμιανὸς, προσέταξε καὶ τοὺς ἔξω τῆς πυρᾶς ὑπολειφθέντας Χριστιανοὺς φονευθῆναι. Φονεύονται δὲ ὁ ἅγιος Ἴνδης καὶ Γοργόνιος, καὶ Πέτρος, λίθοις προσδεθέντες, καὶ ἐν θαλάσσῃ ῥιφέντες. Ὁ δὲ στρατηγὸς Ζήνων συντριβεὶς τὴν ὄψιν, καὶ τοὺς ὀδόντας μετὰ λίθων, σὺν Δωροθέῳ τῷ Πραιποσίτῳ, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Μαρδόνιος πυρὶ φλέγεται· Μυγδόνιος εἰς βόθρον ἐμβάλλεται. Γλυκέριος ὁ Πρεσβύτερος πυρὶ τελειοῦται, Θεόφιλος ὁ Διάκονος τὴν γλῶτταν ἐκτμηθεὶς, ἐν τῷ κάμπῳ λιθοβολεῖται. Καὶ ἕτεροι πολλοὶ κατ᾽ ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον. Τούτων πάντων τὰ ἅγια λείψανα ἡ ἁγία Δόμνα συνάγουσα ἐνετάφισεν. Εἶτα ἐν πλοίῳ ἐνθεῖσα, καὶ ἐν ἐπιτηδείῳ κρύψας τόπῳ, διεβλήθη τῷ Μαξιμιανῷ, καὶ τῇ προστάξει ἐκείνου, πρῶτον μὲν ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, εἶτα καὶ πυρὶ κατεκάη.

Eodem die

Certamen Sanctorum, qui ex cœtu & ex rogo Sanctorum Martyrum ſuperfuerunt.

HÆC cùm impurus Maximianus feciſſet, imperavit, ut ii etiam, qui extra rogum reliqui erant, Chriſtiani interficerentur. Igitur ſanctus Indes, & Gorgonius, & Petrus, alligatis ad collum ſaxis, in mare demerſi ſunt. Zenon copiarum dux contuſis ſaxo oculis ac dentibus, unà cum Dorotheo Præpoſito, capite plectitur. Mardonius igni comburitur. Mygdonius in foveam injicitur. Glycerius Presbyter flammis traditur. Theophilus Diaconus præciſa lingua in campo lapidatur: compluresque alii eodem die martyrii coronam acceperunt. Quorum omnium ſacras reliquias in unum collectas ſancta Domna ſepelivit: deinde navigio impoſitas, honeſto loco abſcondidit. Quare ad Maximianum delata, ejuſdem juſſu primum capite plectitur, mox igni comburitur.

SS. Indes, Gorgonius, Petrus, Zenon, Dorotheus, Mardonius, Mygdonius, Glycerius, Theophilus, & ſocii MM.

EODEM MENSE

29. Die Vigeſima nona.

Cædes Sanctorum Infantium Bethlehem.

SS. Infantes Bethlehemitæ.

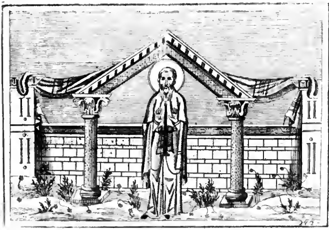
CUM Herodes Judæorum Rex Magis præcepiſſet, ut redirent, & renunciarent ſibi de nato Rege, quem Stella illa, quam ſequebantur, monſtraverat, ut & ipſe cum iis adoraret eum; cùmque Angelus dixiſſet eis, ne reverterentur ad Herodem, ſed per aliam viam irent in regionem ſuam, idque ipſi feciſſent; videns ille, quod irriſus fuiſſet ab eis, ira excanduit: & exquirens diligenter tempus, quo Stella apparuerat, miſſis militibus interfecit omnes pueros Bethlehem à bimatu & infra, eo conſilio, ut ceteris interemptis pueris is quoque extingueretur, qui regnaturus erat, nec ſibi inſidias strueret. Sed fruſtra laboravit inſanus, neſciens, divinum conſilium ab homine impediri non poſſe. Quare illis quidem cœleſte regnum, ipſe verò ſibi æterna ſupplicia comparavit.

ΜΗΝΙ ΤΩ͂Ι ΑΥΤΩ͂Ι

ΚΘʹ.

Ἡ ἀναίρεσις τῶν ἐν τῇ Βηθλεὲμ ἁγίων νηπίων.

ΠΡοστάξας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδης τοῖς Μάγοις, τοῦ ὑποστρέψαι, καὶ διαγγεῖλαι αὐτῷ περὶ τοῦ γεννηθέντος βασιλέως, ὃν ὁ ἀστὴρ, ᾧ ἠκολούθουν, ἐμήνυσεν, ὅπως σὺν ἐκείνοις προσκυνήσῃ αὐτῷ. Καὶ τοῦ Ἀγγέλου εἰπόντος αὐτοῖς, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, ἀλλὰ δι᾽ ἄλλης ὁδοῦ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ τοῦτο ποιησάντων, ἰδὼν, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ᾽ αὐτῶν, ἐπικράνθη· καὶ ἐψηφίσατο ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἐφόνευσε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεέμ, ἀπὸ διετοῦς, καὶ κατωτέρω. Τοῦτο θέμενος ἐν τῇ διανοίᾳ, ὅτι εἰ πάντας τοὺς παῖδας φονεύσει, πάντως ἀποθανεῖται ὁ μέλλων βασιλεῦσαι, καὶ οὐκ ἐπιβουλεύσει αὐτῷ. Ἀλλ᾽ εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ παράφρων· μὴ εἰδὼς, ὅτι Θεοῦ βουλῇ ἄνθρωπος ἐμποδίσαι οὐ δύναται. Ὅθεν ἐκείνοις μὲν προξένησε βασιλείαν οὐρανῶν, ἑαυτῷ δὲ κόλασιν αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

ΟὟτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλος, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀπαμείας τῆς Συρίας· ἀπὸ ἐνδόξου γένους καὶ περιφανοῦς. Ἔμαθε δὲ πᾶσαν γνῶσιν καὶ ἐπιστήμην. Εἶτα κατέλιπε τὸν κόσμον, καὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν, καὶ παρεγένετο εἰς Ἔφεσον. Καὶ εἰς μοναστήριον εἰσελθὼν, καλῶς ἐμόνασεν. Εἶτα παρεγένετο πρὸς τὸν ὅσιον Ἀλέξανδρον ὄντα ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἀκοιμήτων, μαθὼν περὶ τῆς ἐνθέου καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀρετῆς. Καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ τὴν διαγωγὴν ποιησάμενος, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν εἰς ἀρετὴν, μετὰ τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου, καὶ Γακώβου τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον ἡγουμενεύσαντος, ἐγένετο ἡγούμενος. Τοσοῦτον δὲ ἠγωνίσατο εἰς ἀρετὴν, ὡς καὶ χάρισμα θαυματουργίας δέξασθαι παρὰ Θεοῦ· ἀλλὰ καὶ προφητείας· ὅθεν πολλῶν θαυμάτων ἐπιδειξάμενος δύναμιν, καὶ τοῖς βασιλεῦσι, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τίμιος φανεὶς, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Marcelli Abbatis monaſterii Acoemetarum.

SAnctus Pater noſter Marcellus Apameæ in Syria honeſto & illuſtri genere natus, atque omnibus ſcientiis inſtructus, mundo paternaque domo valere juſſis, Epheſum profectus, in monaſterium ſe ſe recepit, & monaſticam vitam amplexus eſt. Tum Sanctum Alexandrum adiit in monaſterio Acœmetarum agentem, cujus ſanctitatis fama percrebuerat: in eoque monaſterio verſatus, monachos omnes virtutibus antecelluit: ubi poſt Alexandri ejuſque ſucceſſoris Jacobi obitum Abbas electus, ea contentione virtutes excoluit, ut & miraculorum, & prophetiæ donum à Deo acceperit. Quare multis patratis prodigiis, Imperatoribus, populoque univerſo honorabilis, in pace deceſſit. S. Marcellus Acœmeta.

EODEM MENSE

30. Die Trigeſima.

Certamen Sanctæ Martyris Anyſiæ.

S. Anyſia Martyr.

SAncta Martyr Anyſia, Maximiano Imperatore, ex urbe Theſſalonica, piis, fidelibus, divitibuſque parenribus nata, poſt illorum obitum ſola derelicta, vita moribuſque Deo gratias agebat. Quadam aurem die, cùm de more ecelesiam adiret, obviam ei factus miles idolorum cultor, comprehenſam compellebat abire, idoliſque ſacrificare. Reluctantem verò, & in ejus os conſpuentem, iratus miles trajectis gladio lateribus, gravique inflicto vulnere in terram dejecit. At illa ſic dejecta, Deum orare, eique gratias agere non ceſſabat: atque hunc in modum per plures horas faciens, ſpiritum Domino tradidit.

ΜΗΝῚ Τῼ͂ ΑΥ̓Τῼ͂

Λʹ.

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀνυσία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης, γονεῖς ἔχουσα εὐσεβεῖς, καὶ πιστοὺς καὶ πλουσίους. Ἀλλὰ ἐκείνων ἀποθανόντων, ὑπολείφθη ἡ ἁγία καταμόνας, διὰ βίου καὶ πράξεως εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, κατὰ τὸ ἔθος, ἀπερχομένη εἰς τὴν ἐκκλησίαν, συνήντησεν αὐτῇ στρατιώτης τις τῶν εἰδώλων προσκυνητής. Καὶ κρατήσας αὐτὴν, ἠνάγκαζεν ἀπελθεῖν, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις· ὡς δὲ οὐκ ἔπεισε τὴν ἁγίαν, ἰσχυρῶς ἀντεχομένην, καὶ ἐμπτύσασαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, θυμωθεὶς, κατὰ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς διελαύνει τὸ σπαθίον. Καὶ δεξαμένη τὴν ἐπώδυνον καὶ πικρὰν ταύτην πληγὴν ἡ ἁγία, εὐθέως ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀλλὰ καὶ πεσοῦσα, τῆς πρὸς Θεὸν εὐχαριστίας τε καὶ εὐχῆς οὐκ ἀφίστατο. Καὶ οὕτως ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις ποιοῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.

Eo- Τῇ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίμωνος ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

Τίμων ὁ τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος ὑπῆρχε μὲν εἷς ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, προεχειρίσθη δὲ ὑπὸ τῶν μεγάλων Ἀποστόλων εἰς τὸ διακονεῖν ταῖς τραπέζαις τῶν προσερχομένων τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτιζομένων, μετὰ τῶν ἄλλων ἓξ Διακόνων, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ μέγας Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς· ἀλλ' ὕστερον ἐγένετο καὶ Ἐπίσκοπος, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῆς πόλεως Βόστρων, χώρας τῆς Ἀραβίας. Καὶ διδάσκων ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ· καὶ πολλοὺς πείθων τῶν ἑλλήνων λόγοις καὶ θαύμασι τὴν μὲν πατροπαράδοτον αὐτῶν θρησκείαν καταλιμπάνειν, ἐπιστρέφειν δὲ ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν, ἐπεβουλεύθη ὑπὸ

τῶν

Eodem die.

Certamen Sancti Apoſtoli Timonis, unius ex ſeptem Diaconis.

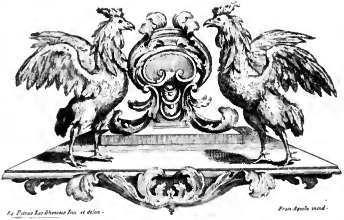
Timon Chriſti Apoſtolus unus ex ſeptuaginta Diſcipulis, ordinatus eſt à Sanctis Apoſtolis Diaconus, ut menſis eorum, qui ad Chriſtum accederent, & baptizarentur, miniſtraret unà cum aliis ſex Diaconis, in quorum numero erat magnus Stephanus Protomartyr. Sed poſtea ab iiſdem Sanctis Apoſtolis creatus Boſtrorum in Arabia Epiſcopus, cùm in nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti veri Dei doceret, multiſque Græcorum verbis & miraculis perſuaderet, ut relicta vana idolorum ſuperſtitione ſibi à majoribus tradita veram fidem ſuſciperent, petitus inſidiis Judæorum ægrè ferentium nomen Chriſti tam liberè prædicari, ab impiis idololatris comprehenditur, variiſque tormentis excruciatur: mox in caminum injicitur: unde incolumis evadens,

S. Timon unus ex VII. Diaconis, Epiſc. Boſtrorum.

atque

atque aliquando ſuperſtes, ad Chriſtum lætus migravit.

τῶν δυσσεβῶν εἰδωλολατρῶν, ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν φθονερῶν Ἰουδαίων, μὴ φερόντων ἀκούειν τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα παῤῥησίᾳ κηρυττόμενον. Καὶ κρατηθεὶς καὶ διαφόρως βασανισθεὶς, ὕστερον εἰς κάμινον ἐνεβλήθη. Καὶ τῆς καμίνου ἐξελθὼν ἀβλαβὴς, καὶ ὀλίγον ἐπιβιοὺς, πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησε χαίρων.

Eq. Petrus Leo Ghezzi Inv. et delin. Fran. Aquila incid.

ΜΗΝῚ ΤΩ͂ ΑΥ̓ΤΩ͂

ΛΑ΄.

Μνήμη τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου τῆς ἐπὶ γῆς βασιλείας τὴν οὐρανῶν ἀντηλλαξαμένου, καὶ πρὸς τὸν ἀθάνατον ἐκδημήσαντος βασιλέα, τῆς μὲν νέας Ῥώμης καὶ τῆς ὑπ' αὐτὴν ἐπικρατείας, προστάξει ἐκείνου, ἐβασίλευσεν Ἀρκάδιος ὁ πρῶτος υἱὸς αὐτοῦ· τῆς δὲ παλαιᾶς Ῥώμης, καὶ τῆς ὑπ' ἐκείνην χώρας, ἦρξεν Ὁνώριος ὁ δεύτερος υἱὸς αὐτοῦ. Ἐπὶ τούτων ἦν ἡ ὁσία Μελάνη ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ, εὐγενὴς καὶ πλουσία, καὶ εὔμορφος· διὸ καὶ ζητουμένη πρὸς γάμον παρὰ πολλῶν, αὐτὴ μὲν οὐκ ἤθελεν· ὅμως ὑπὸ τῶν γονέων συνεζεύχθη ἀνδρὶ καὶ μὴ θέλουσα. Ὃν πρὸ τῆς συναφείας τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον διδάξασα, ἐπει-

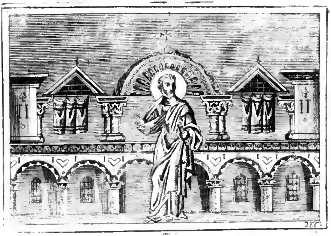
EODEM MENSE

Die Trigeſima prima. 31.

Commemoratio Sanctæ Melaniæ Romanæ.

Cum Theodoſius magnus terreſtre regnum cum cœleſti commutaſſet, atque ad immortalem ipſe Regem migraſſet, novæ quidem Romæ, ſubiectæque ei ditioni, ejuſdem juſſu, Arcadius filiorum ejus natu major imperavit; veteris autem Romæ, ſubditarumque regionum imperium Honorius natu minor tenuit. His Imperaroribus Sancta Melania floruit in nrbe Roma, generis nobilitate, opibus, ac forma inſignis, atque eam ob cauſam à multis in uxorem expetita, cùm tamen illa à nuptiis abhorreret. Quam cùm invitam parentes cuidam in matrimonium collocaſſent, illa, priuſquam coirent, ſponſum timorem Dei docens, tantum dicendo profecit, ut is mundum voluptateſque deſpiciens, monachus fieret: ipſa verò diſtributa in pau-

S. Melania Romana.

pauperes, quam à parentibus acceperat, ingenti opum copia, monaſticam vitam amplexa eſt: atque ita certamen certavit, ut & miracula ediderit. Ædificato demum ad canendas Deo laudes monaſterio, deceſſit.

ἔπεισε κόσμου καὶ ἡδονῶν καταφρονῆσαι, καὶ γενέσθαι μοναχόν. Ὁμοίως καὶ αὐτὴ σκορπίσασα πάντα τὸν πλοῦτον, ὃν ἐκ τῶν γονέων ἔλαβεν, ἀναρίθμητον ὄντα, εἰς τοὺς πένητας, γέγονε μοναχή. Καὶ οὕτως ἠγωνίσατο, ὡς καὶ θαύματα ποιῆσαι. Κτίσασα δὲ καὶ μοναστήριον εἰς Θεοῦ δοξολογίαν, ἐτελεύτησεν.

ME-

MENOLOGII GRÆCORUM
MENSIS JANUARIUS.

ΜΗΝΙ' ΓΑΝΟΥΑΡΙ'Ω

Ε'ν τῇ Πρώτῃ.

Η' ἀνάμνησις τῆς ἁγίας περιτομῆς τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΘΕ'λων ὁ Θεὸς καὶ κύριος ἡμῶν, ὡς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενος, καὶ τὰ μέλλοντα γινώσκων, τὴν οἰκονομίαν πιστώσασθαι τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ, ἵνα μήτις ἐκ τῶν αἱρετικῶν ἔχοι λέγειν, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγεννήθη, καὶ οὐ κατὰ ἀλήθειαν τὴν ἡμετέραν ἀνελάβετο σάρκα· ὅπερ καὶ πολλοὶ ἐτόλμησαν τῶν αἱρετικῶν εἰπεῖν· ἅμα δὲ καὶ ἵνα λύσῃ πᾶσαν πρόφασιν τῶν Ἰουδαίων, τοῦ μὴ λέγειν, ὅτι οὐκ ἐπολιτεύσατο κατὰ τὸ ἔθος ἐκείνων, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐντολὴν,

πλη-

MENSE JANUARIO

Die Prima. I.

Commemoratio Sanctæ Circumciſionis Domini ac Dei noſtri Jeſu Chriſti.

DEUS ac Dominus noſter, cui corda hominum patent, quique futura prænoſcit, ut Incarnationis & diſpenſationis ſuæ fidem faceret, nequis hæreticorum dicere poſſet, eum phantaſticè genitum fuiſſe, non verè noſtram carnem aſſumpſiſſe, quemadmodum multi hæreticorum auſi ſunt aſſerere; atque etiam ut omnem cavillandi occaſionem Judæis adimeret, ne dicerent, ipſum à conſuetudine & inſtitutis eorum deflexiſſe; implevit omnem legem; & poſt dies octo, quàm immaculatè ex Virgine natus eſt, voluit, ut infans, in eum locum deferri, ubi Circumciſio D. N. Jeſu Chriſti.

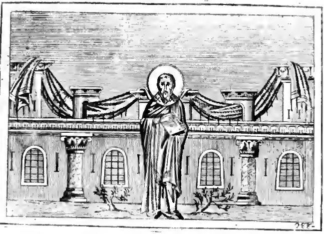
K Ju-

Judæi circumcidi conſueverant: & circumciſus eſt, vocatumque nomen ejus JESUS, quod ab Angelo vocatum fuerat, antequam in incorrupto Deiparæ utero conciperetur: reverſuſque cum parentibus, educatus eſt, ut hominem decet; & proficiebat ſapientia, ætate, & gratia.

πληροῖ πάντα τοῦ νόμου. Καὶ μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς αὐτοῦ ἀχράντου ἐκ παρθένου γεννήσεως, ἠθέλησεν, ὡς βρέφος, ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔθος εἶχον οἱ Ἰουδαῖοι περιτέμνεσθαι· καὶ περιετμήθη. Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ ἀφθόρῳ μήτρᾳ τῆς Θεοτόκου. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων, ἀνετρέφετο ἀνθρωποπρεπῶς, προκόπτων σοφίᾳ, ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι.

Eo- Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας.

ΟΕν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Βασίλειος, ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐάλεντος· ὅντινα Οὐάλεντα τὰ Ἀρείου τοῦ αἱρετικοῦ φρονοῦντα, παῤῥησιασάμενος ἤλεγξε, καὶ ἔπεισε παρ' ὀλίγον τὴν αἵρεσιν ἀρνήσασθαι, εἰ μὴ αἰσχυνόμενον αὐτὸν ἔβλαψεν· ὅμως εἰ καὶ τὴν αἵρεσιν τελείως οὐκ ἠρνήσατο, τέως καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσῆλθε, λειτουργοῦντος τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ δῶρα προσέφερεν. Ἦν δὲ ὁ μέγας Βασίλειος υἱὸς Βασιλείου, τοῦ ἀπὸ τοῦ Πόντου, καὶ Ἐμμελίας τῆς ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας. Ὅστις ἐν σοφίᾳ, καὶ γνώσει, πάντας καὶ τοὺς παλαιοὺς καὶ τοὺς νέους ἐνίκησε. Κατεξαίρετον δὲ τοσοῦτον ἐγένετο εὐλαβὴς, ὡς καὶ Ἀρχιερεὺς γενέσθαι τοῦ θρόνου Καισαρείας, ὅπου καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπομείνας, καὶ βασιλεῖς καὶ ἐπάρχους καταπλήξας, καὶ τῶν αἱρετικῶν τὰ στόματα φράξας τοῖς λόγοις. Καὶ βιβλία πλεῖστα συγγραψάμενος, καὶ μυρία θαύματα ἐργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Baſilii Archiepiſcopi Cæſareæ Cappadociæ.

SAnctus Pater noſter Baſilius Valente Imperatore claruit. Et hunc quidem Valentem Ariana hæreſi laborantem ſumma cum libertate coarguit, ac propemodum ad abjiciendam hæreſim induxiſſet, niſi illum palinodiam canere puduiſſet. Sed etſi errorem omnino non ejuravit, eccleſiam tamen adibat, dum Baſilius magnus Liturgiam celebrabat, ac dona offerebat. Fuit autem Baſilius Magnus Baſilii Pontici, & Emmeliæ Cappadocis filius, vir ſapientia ac ſcientia adeò inſtructus, ut & veteres omnes, & recentiores facilè ſuperaverit: pietate verò adeo excelluit, ut Throni Cæſareæ Archiepiſcopus factus fuerit: ubi plura certamina pro orthodoxa fide ſuſtinens, Imperatores & Præfectos obſtupeſecit, & hæreticorum os ſermonibus obſtruxit, Tandem cùm multos libros compoſuiſſet, innumeraque prodigia edidiſſet, in pace ad Dominum migravit. S. Baſilius Magnus.

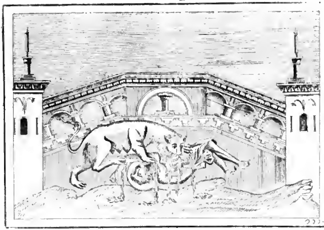
Eodem die

SS. Theopemptus, & Theodota. *Certamen Sanctorum Martyrum Theopempti, & Theodotæ.*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου, καὶ Θεοδότης.

Digitized by Google

ΜΗΝΙ ΤΩ̣ ΑΥΤΩ̣

Β΄.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βασιλείου.

Ὁ Μάρτυς Βασίλειος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου· ἐγένετο δὲ ἀπὸ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας· διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι, καὶ ὁμολογεῖν, ἐκρατήθη καὶ παρέστη τῷ ἡγεμόνι Σατορνίνῳ. Καὶ πάλιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐρωτηθεὶς, εἰ πιστεύει τῷ Χριστῷ, μεγάλῃ φωνῇ ἐξεῖπε, μὴ εἶναι Θεὸν ἄλλον, πλὴν αὐτοῦ. Ὅθεν ἐκρεμάσθη, καὶ ἐξέσθη ἰσχυρῶς· ἀπὸ δὲ Ἀγκύρας δέσμιος ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινούπολιν. Καὶ πάλιν ἐβασανίσθη παρὰ τοῦ ἐπάρχου ἰσχυρῶς. Εἶτα ἐνεβλήθη εἰς κάμινον πυρὸς, καὶ ἐξῆλθεν ὑγιής. Καὶ τότε ἀπεστάλη εἰς Καισάρειαν, ἵνα θηριομαχήσῃ. Ἐκεῖσε δὲ ἀπελθὼν δεδεμένος, ἔστη εἰς τὸ θέατρον ἐν ἡμέρᾳ ἱπποδρομίας, καὶ τότε ἀπελύθη ἀγρία λέαινα λιμώξασα πρότερον, ἵνα καταφάγῃ αὐτόν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἅγιος τὸ θηρίον ἐρχόμενον ἐπ' αὐτὸν, ἤρξατο προσεύχεσθαι. Καὶ προσευχόμενος, συγχωρήσει Θεοῦ, ἐβρώθη ὑπὸ τοῦ θηρίου· καὶ οὕτως ἐτελειώθη.

Τῇ

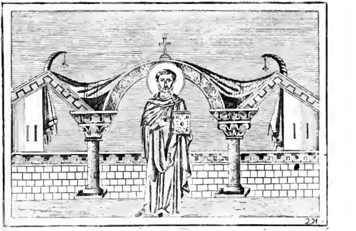
EODEM MENSE

Die Secunda. 2.

Certamen Sancti Martyris Baſilii.

Baſilius martyr, Juliano apoſtata Imperatore, ex Ancyra Galatiæ fuit. Quod Chriſtum autem coleret, ac confiteretur, comprehenſus, ad Saturninum Præfectum perducitur: & iterùm coram eo interrogatus, an in Chriſtum crederet, magna voce exclamavit, nullum eſſe alium Deum præter ipſum. Quare ſuſpenſus, crudeli ſinè depectitur. Deinde vinctus, ex urbe Ancyra Conſtantinopolim mittitur: ubi graviſſimis tormentis à Præfecto excruciatus, in fornacem ignis injicitur. Sed incolumis inde evadens, Cæſaream perducitur, pugnaturus cum beſtiis. Ibi itaque in medium theatrum, quo die ludi circenſes celebrabantur, vinctus producitur. Tùm ferox leæna, fame prius confecta, ſolvitur, ut illum devoraret. Sanctus verò videns feram in ſe irruentem, orare cœpit; oranſque, à leæna, Deo permittente, devoratus, vivendi finem fecit. S. Baſilius Martyr.

Eo-

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Silveſtri Papæ Romæ.

S. Silveſter Papa.

Silveſter ſapientia ac virtute elarus, poſt Melchiadis Epiſcopi obitum ordinatur veteris Romæ Epiſcopus. Cùm autem eccleſiam regendam ſuſcepiſſet, & magnum ſacrumque Chriſtianorum gregem paſceret, multa ſubiit certamina, & plurima patravit miracula. Conſtantinum Magnum, qui primus Imperatorum Chriſtianorum fuit, ad fidem Chriſti adduxit, ſacroque baptiſmate lepram corporis ejus, ſimulque animæ ſordes mundavit, cùm ſancti Apoſtoli Petrus & Paulus illi apparuiſſent; auctorque eidem fuit, ut deſtructis idolorum dæmonumque fanis, templa nomini Chriſti Deique noſtri, Deiparæ, ſanctorum Apoſtolorum, ac Martyrum excitaret. Sed & Byzantium uſque ſecutus Imperatorem, complures ſalutari doctrina imbuit. Atque ita in profunda ſenectute ad Dominum lætus migravit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Σίλβεστρος ὁ σοφὸς διὰ πολλὴν ἀρετὴν, μετὰ τὸ τελευτῆσαι Μιλτιάδην τὸν Ἐπίσκοπον, χειροτονεῖται τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Τὴν ἐκκλησίαν δὲ ἐγχειρισθεὶς, καὶ τὸ μέγα καὶ ἱερὸν ποίμνιον τῶν Χριστιανῶν, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπέμεινε, καὶ πολλὰ θαύματα ἐποίησε, καὶ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον, τὸν πρῶτον ἐν Χριστιανοῖς βασιλεύσαντα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὡδήγησε, καὶ τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι τὴν τοῦ σώματος λέπραν, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς πάθη, διὰ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἀπεκάθηρε, καὶ παρεσκεύασεν αὐτὸν, τὰ μὲν εἰδωλεῖα τῶν δαιμόνων καταστρέψαι, ναοὺς δὲ ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν Μαρτύρων κτίσαι. Ἀλλὰ καὶ μέχρι τοῦ Βυζαντίου ἠκολούθησε τῷ βασιλεῖ, πολλοὺς τὰ πρὸς σωτηρίαν διδάσκων. Καὶ οὕτως ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Κύριον χαίρων ἐξεδήμησεν.

ΜΗΝΙ' Τῼ ἈΥΤῼ

Γʹ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

ΕΠΙ' Λικιννίου τοῦ βασιλέως ἐγένετο ὁ ἅγιος Γόρδιος, ἀπὸ τῆς Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, κόμης τὴν τάξιν, ἔχων ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας ἑκατόν. Τὴν δὲ τῶν δυσσεβῶν ἑλλήνων παῤῥησίαν, καὶ τὰς εἰς Χριστὸν βλασφημίας μὴ φέρων ὁρᾶν, κατέλιπε τὴν στρατείαν, καὶ τὴν πρόσκαιρον δόξαν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος, καὶ κατῴκει τὴν ἔρημον, μετὰ τῶν θηρίων ἀναστρεφόμενος, καὶ τῷ Θεῷ μόνῳ προσευχόμενος. Ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ ὁ πόθος ἀνῆψεν αὐτὸν, καὶ κατὰ τῆς πλάνης ὁρμήσας, εἶπε πρὸς ἑαυτόν· ἀπέλθω πρὸς τὴν πόλιν, καὶ μαρτυρήσω ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου, ἵνα κληρονομήσω τὴν ζωὴν αἰώνιον. Ἱπποδρομίας δὲ τελουμένης ἐν Καισαρείᾳ, καὶ τοῦ λαοῦ ὅλου συνηγμένου, ἔστη, καὶ ἐβόησεν εἰς τὸ μέσον. Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ ζητοῦσι, καὶ ἰδοὺ πιστεύω Χριστῷ, καὶ ἀθετῶ τὰ ἄψυχα εἴδωλα, ὡς καὶ ἀπὸ νεότητος. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, καὶ τὸν ἄρχοντα κινήσας εἰς θυμὸν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

EODEM MENSE

Die Tertia. 3.

Certamen Sancti Martyris Gordii.

LIcinio imperante claruit ſanctus Gordius, Cæſareæ in Cappadocia narus, ordine Comes, ceoturiæ militum præfectus. Sed cùm impiorum Græcorum libertatem, & blaſphemias in Chriſtum nullo modo ferre poſſet, abdicato militiæ muoere, fluxique ac evaneſcenris ſeculi gloria, in montem ſeceſſit, & in eremo conſedit: ubi inter feras verſatus, ſoli Deo oraodo vacabat. Verùm Chriſti deſiderio vehementer accenſus, & quodam impetu in ſuperſtitionem raptus, hæc ſecum ipſe dicebat: Vadam in urbem, & martyrium pro Chriſti mei nomine ſubibo, ut vitam adipiſcar æternam. Igitur cùm circenſes ludi maxima populi frequentia Cæſareæ ederentur, io medium prodiit, magnaque voce air: Non quæſitus ultro advenio, meque Chriſtianum profiteor, atque inanimata deteſtor idola, quæ jam inde à pueritia execrarus ſum. Quibus verbis commotus Præfectus, juſſit eum capite plecti. S. Gordius Martyr.

Eodem die

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

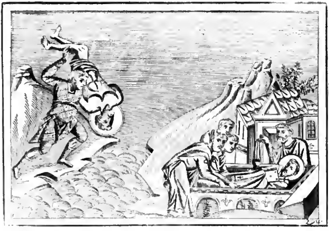
Commemoratio Sancti & glorioſi Prophetæ Malachiæ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Μαλαχίου.

Malachias Propheta.

MAlachias Propheta, poſtquam populus Judæorum è captivitate regreſſus eſſet, in Judææ regione natus, ex tribu Levi fuit. Adhuc juvenis, eam vitæ rationem & inſtitutum tenebat, quæ Deo placerent: quare à Judæis Angelus appellatus eſt: erat enim decoro aſpectu. Sed & quæcumque prædicebat, ab Angelo ſtatim confirmabantur, & vera eſſe oſtendebantur: Angelus enim eum ipſo loquebatur, multique vocem Angeli audiebant, cùm in Prophetam inciderent: verumtamen id iis tantum contingebat, qui digni eſſent; peccatores autem neque eum videbant, neque vocem ejus audiebant. Incidit autem Malachiæ prophetia in id tempus, quo nullus erat Judæorum princeps, quemadmodum ſcriptum eſt in libro Judicum. Cùm verò multa prædixiſſet, mortuus eſt, & ſepultus cum patribus ſuis in agro. Erat autem, ut præfati ſumus, egregia forma, rotunda facie, capite lato.

ΜΑλαχίας ὁ Προφήτης μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων, ἐγεννήθη ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ χώρᾳ. Ἦν δὲ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Λευΐ· νέος δὲ ὑπάρχων τὴν ἡλικίαν, ἐκτήσατο πολιτείαν θεάρεστον, καὶ βίον ἐνάρετον. Καὶ διὰ τοῦτο ἐκαλεῖτο παρὰ τῶν Ἰουδαίων Ἄγγελος. Ἦν γὰρ τὸ πρόσωπον εὐπρεπής. Ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς προεφήτευε, καὶ ἔλεγεν, εὐθέως ὁ Ἄγγελος ἐπεβεβαίου, καὶ ἐποίει ἀληθῆ. Ἐλάλει γὰρ μετ᾽ αὐτοῦ ὁ Ἄγγελος· καὶ τῆς φωνῆς τοῦ Ἀγγέλου πολλοὶ ἤκουον, ὅτε συνετύγχανον τῷ προφήτῃ· ἀλλὰ μόνοι οἱ ἄξιοι ἤκουον· Οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ οὔτε ἐθεώρουν αὐτόν, οὔτε τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἤκουον. Τότε δὲ προεφήτευσεν ὁ προφήτης, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀναρχίας· ὡς γέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν Κριτῶν· πολλὰ δὲ προφητεύσας, ἀπέθανε· καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ. Ἦν δέ, ὡς εἴπομεν, εὐπρεπής· στρογγύλον ἔχων τὸ πρόσωπον, πλατεῖαν τὴν κεφαλήν.

ΜΗΝΙ Τῼ͂ ΑΥΤῼ͂

Δʹ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεογένους Ἐπισκόπου Παρίου.

Θεογένης ὁ Ἱερομάρτυς, ὢν Ἐπίσκοπος τοῦ Παρίου· καὶ κρατηθεὶς παρὰ τοῦ τῆς χώρας Ἄρχοντος, ἠναγκάζετο στρατεύσασθαι. Ὁ δὲ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἔλεγεν εἶναι, καὶ δοῦλον Χριστοῦ καὶ στρατιώτην. Ὅθεν ἐδέθη εἰς τέσσαρας πάλους, ἐκ τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, καὶ ἐτύπτετο ὑπὸ ὀκτὼ δημίων μετὰ ξύλων τραχέων. Τοῦ δὲ λεγομένου Ὀπτίωνος παρερχομένου, καὶ ὑβρίζοντος αὐτὸν, προεφήτευσεν ὁ ἅγιος περὶ αὐτοῦ, ὅτι ταχέως μέλλει καταλαμβάνειν αὐτὸν ἀπώλεια. Ὃ καὶ ἐγένετο· ἐν δὲ τῇ νυκτὶ φανεὶς τῷ ἁγίῳ ὁ Κύριος, προσέταξεν αὐτῷ, μὴ λαβεῖν, μηδὲ φαγεῖν βρώματα ἀπὸ χειρὸς τῶν ἑλλήνων. Καὶ ἦν ψάλλων μετὰ Ἀγγέλων ἐν τῇ φυλακῇ. Εἶτα ἐκβληθεὶς τῆς φυλακῆς, ἐῤῥίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐτελειώθη. Οἱ δὲ ῥίψαντες αὐτὸν, μετανοήσαντες, ἐλθόντες ἐν τῇ πόλει, ἐβαπτίσθησαν, καὶ μετ᾽ αὐτῶν ὄχλος πολύς. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἐξεῤῥίφη ἔξω τῆς θαλάσσης τὸ λείψανον αὐτοῦ· καὶ λαβόντες αὐτὸ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔθαψαν.

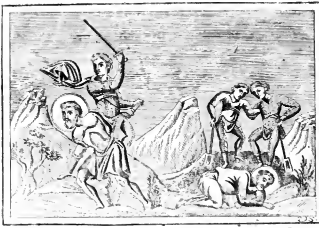
EODEM MENSE

Die Quarta. 4.

Certamen Sacroſancti Martyris Theogenis Epiſcopi Parii.

THeogenes Sacromartyr Parii Epiſcopus, comprehenſus à regionis Præfecto, militare compellebatur: quod ille detrectans, aſſerebat ſe Chriſtianum eſſe, Chriſtique ſervum, & militem. Quare manibus pedibuſque ad quatuor palos alligatis, ab octo carnificibus aſperis virgis cæditur. Pertranſeunte autem Optione, ac Theogenem contumeliis afficiente, prædixit Sanctus fore, ut ille brevi moreretur. Quod & contigit. Noctu verò cùm Dominus Sancto appareret, præcepit ei, ne cibum de manu Græcorum caperet. In carcere itaque cum Angelis pſallebat. Deinde è cuſtodia eductus, in mare projicitur, ibique vivendi finem fecit. Qui verò eum demerſerant, pœnitentia ducti, in urbem venientes, cum turba plurima baptizati ſunt. Ejus reliquias tertio poſt die è mari in litus ejectas, diſcipuli ſepelierunt.

a Theogenes Epiſc.

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Theopempti, & Theonæ Martyris.

85 Theopemptus, & Theonas. HIc temporibus Diocletiani Imperatoris floruit. Cùm autem adverſus Chriſtianos perſecutio mota fuiſſet, primus omnium in eadem perſecutione Chriſtum profeſſus, martyrii coronam accepit: nam comprehenſus in ardentem furnum injicitur; ſed inde illæſus evadens, effoſſo oculorum altero, poculum à Theona mago, juſſu Imperatoris, veneno infectum exhaurire cogitur, ut ſic interiret. Verùm cùm Theonas illum nullo damno affectum vidiſſet, in Chriſtum credidit. Tùm ira excandeſcens Imperator, Sanctum Theopemptum decollari mandavit; Theonam verò in altiſſimam foveam demitti, & congeſto à lictoribus aggere obrui. Quod cùm factum eſſet, ſuffocatus in eo loco, beatam animam ſuam Deo tradidit, pro quo uterque Sanctus alacri animo proprium ſanguinem profundens, mundum, & quæ in eo ſunt, abnegavit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοπέμπτου, καὶ Θεωνᾶ Μάρτυρος.

ΟὟτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· κινηθέντος δὲ διωγμοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν, πρῶτος ἐπ' ἐκείνου τοῦ διωγμοῦ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε, καὶ τὸν τῆς ἀθλήσεως ἐδέξατο στέφανον. κρατηθεὶς γὰρ, ἐνεβλήθη εἰς φοῦρνον ἐκπυρωθέντα. Καὶ ὑγιὴς ἐξελθὼν, τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται. Ὁ δὲ Θεωνᾶς, μάγος ὢν, ἐπότισεν αὐτὸν δηλητήριον φάρμακον τῇ προστάξει τοῦ βασιλέως, ἵνα ἀποθάνῃ. Καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν μηδὲν ἀδικηθέντα, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Εἶτα ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπεκεφάλισε τὸν ἅγιον Θεόπεμπτον. Τὸν δὲ Θεωνᾶν ἐνέβαλεν εἰς ὄρυγμα βόθρου. Καὶ προσέταξε τοῖς δημίοις ἐπιθεῖναι ἐπάνω χῶμα, καὶ καταπατεῖν. Καὶ τούτου γενομένου, ἀπεπνίγη καὶ αὐτὸς ἐν τῷ ῥηθέντι τόπῳ· καὶ παρέδωκε τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ· δι' ὃν ἀμφότεροι οἱ ἅγιοι, μετὰ πολλῆς προθυμίας, τὸ ἴδιον αἷμα ἔχεαν, καὶ τὸν κόσμον ἠρνήσαντο, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Ζωσίμου μοναχοῦ, καὶ Ἀθανασίου Κομενταρησίου μαρτυρησάντων ἐν Κιλικίᾳ.

Ὁ Ἅγιος Ζώσιμος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κιλικίας, τὴν ἔρημον μετὰ τῶν θηρίων οἰκῶν. Κρατηθεὶς δὲ παρὰ Δομετιανοῦ τοῦ Ἄρχοντος, καὶ ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθεὶς, μετὰ σιδηρῶν πεπυρωμένων τὰ ὠτία κατεκάη. Εἶτα εἰς λέβητα κοχλάζοντα ἐνεβλήθη. Καὶ μηδὲν ἀδικηθεὶς, ἐκρεμάσθη κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἐξέετο. Τιμωρουμένου δὲ τοῦ ἁγίου, ἦλθε λέων ἀπὸ τῆς ἐρήμου εἰς τὸ θέατρον· καὶ ἐλάλησεν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, ὁμολογήσας Θεὸν τὸν Χριστόν. Καὶ ἔπεισε γενέσθαι τὸν Κομενταρήσιον Ἀθανάσιον Χριστιανόν. Τότε ἀπελύθησαν παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, τοῦ διατρίβειν, ὅπου βούλονται. Ἀπῆλθον δὲ ἐν τῷ ὄρει. Καὶ ἐβάπτισεν ὁ ἅγιος Ζώσιμος τὸν Ἀθανάσιον. Καὶ μικρὸν διατρίψαντες ἐν τῷ ὄρει, εἶτα ὑπεισελθόντες εἰς πέτραν βαθεῖαν, καὶ προσευχόμενοι, παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Eodem die

Certamen Sanctorum Zoſimi monachi, & Athanaſii Commentarienſis, qui in Cilicia martyrium paſſi ſunt.

Sanctus Zoſimus Cilix eremum cum feris coluit. Comprehenſus autem à Domitiano Præfecto, cùm cogeretur Chriſtum abnegare, & idolis ſacrificare, nec ulla ratione ad id induci poſſet, ambuſtis candenti ferro auribus, in ferventem lebetem injicitur; ſed illæſus evadens, inverſo capite ſuſpenſus depectitur. Cùmque Sanctus torqueretur, leo ex deſerto in medium theatrum progreſſus, humana voce Chriſtum Deum confeſſus eſt. Quare Athanaſius Commentarienſis Chriſti fidem ſuſcepit. Tunc dimiſſi ſunt à Præfecto, ut abirent quo vellent: qui in montem receſſerunt, ubi Sanctus Zoſimus Athanaſium baptizavit. Poſtquam autem in monte aliquandiu commorati fuiſſent, altam ſpeluncam ſubeuntes, Domino animas ſuas tradiderunt.

SS. Zoſimus, & Athanaſius MM.

Eodem die

Commemoratio Sanctæ Syncleticæ.

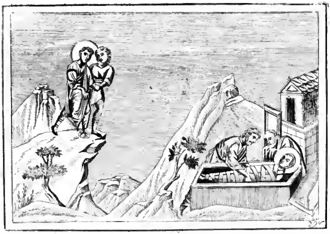
S. Syncletica.

SAncta Syncletica nobilibus, divitibus, piiſque parentibus nata, ob inſignem corporis formam, atque opes à multis in matrimonium expetita fuit. At illa, quæ ſummo in Deum flagrabat amore, nemini eorum, qui ipſam in vxorem depoſcebant, aures præbuit, ſed mundo, temporaria voluptate, & gloria valere juſſis, ſe totam virtutum exercitationi, & continentiæ dedit. Cùm autem diabolus multos illius agones vidiſſet, ſeque ab eadem ſuperatum, pluribus illam tentationibus, non ſecus ac olim magnum Jobum, vexavit. Tam gravi enim diuturnoque morbo afflictata eſt, ut totum corpus exulceratum fuerit, & lurida tabe defluxerit, nec quiſquam ad eam accedere ob intolerabilem fœtorem potuerit. Atque hunc in modum tentata, octogeſimo ætatis anno ſanctam animam Deo tradidit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τῆς ὁσίας Συγκλητικῆς.

Η῾ Α῾γία Συγκλητικὴ ὑπῆρχεν εὐγενὴς καὶ πλουσία, θυγάτηρ γονέων εὐλαβῶν, καὶ ἐνδόξων. Υ῾πάρχουσα δὲ εὔμορφος, ἐπεζητεῖτο πρὸς γάμον παρὰ πολλῶν, οὐ μόνον δὲ διὰ τὸ εἶναι εὔμορφος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ εἶναι πλουσία. Η῾ δὲ ἁγία ἔχουσα τὸν πρὸς τὸν Θεὸν πόθον πολὺν, τινὸς τῶν πρὸς γάμον αὐτὴν ἐπιζητούντων οὐκ ἤκουσεν· ἀλλ' ἀφῆκε τὸν κόσμον, καὶ τὴν πρόσκαιρον ἡδονὴν καὶ τὴν δόξαν· καὶ ἐπέδωκεν ἑαυτὴν πρὸς ἄσκησιν ἀρετῆς καὶ ἐγκράτειαν. Ι῾δὼν δὲ ὁ διάβολος τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐνικήθη ὑπ' αὐτῆς, ἐπήγαγεν αὐτῇ πολλοὺς πειρασμοὺς, ὡς καὶ τῷ μεγάλῳ Ι῾ὼβ. Τοσοῦτον γὰρ ὑπὸ ἀῤῥωστίας κατεπονήθη χρονίας, ὥστε ὅλον τὸ σῶμα πληγωθῆναι, καὶ διαβρωθῆναι, καὶ μὴ δύνασθαι αὐτῇ προσεγγίσαι τινὰ διὰ τὴν δυσοσμίαν. Καὶ οὕτως πειραζομένη, ὀγδοήκοντα ἐτῶν ὑπάρχουσα, τὴν ἁγίαν αὐτῆς ψυχὴν παρέδωκε τῷ Θεῷ.

ΜΗΝΙ΄ ΤΩ͂ ΑΥΤΩ͂

Ε΄.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Μιχαίας ὁ Προφήτης ἐγένετο ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἰουδαίων ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ. Ἐλέγχων δὲ τὸν βασιλέα Ἀχαὰβ, διὰ τὰς ἀδικίας, καὶ τὰς παρανόμους αὐτοῦ πράξεις, ἐκίνει αὐτὸν εἰς ὀργὴν καὶ θυμόν. Ὅμως ὁ βασιλεὺς διὰ τὴν ἀρετὴν τοῦ Προφήτου, οὐκ ἐφόνευσεν αὐτόν. Ἀλλὰ συνετήρει φοβούμενος τὸ χρίμα, καὶ ἐσέβετο αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ. Ὅτε δὲ αὐτὸς μὲν ἐτελεύτησε, τῆς δὲ βασιλείας ἐκράτησε Ἰωρὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἀρξάμενος ποιεῖν παράνομα πολλὰ, ἠλέγχθη παρὰ τοῦ Προφήτου καὶ αὐτός. Καὶ ὡς νέος, μὴ ὑπομείνας τὸν τοῦ Προφήτου ἔλεγχον, εἰς ὀργὴν ἀφόρητον ἐκινήθη. Καὶ προσέταξεν ἀθέως τοῖς δημίοις ἆραι αὐτὸν καὶ ῥίψαι κατὰ τοῦ κρημνοῦ. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ τέλος τῆς παρούσης ζωῆς ὁ θαυμάσιος Προφήτης ἐδέξατο, παραδοὺς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ. Τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ περιστείλαντες οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἔθαψαν ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μόνον, σύνεγγυς τοῦ κοινοῦ τάφου.

EODEM MENSE

Die Quinta. 5.

Commemoratio Sancti Prophetæ Michææ.

Michæas Propheta
Michæas Propheta ex regione Judææ fuit de tribu Ephraim. Cùm autem Regem Achab ob iniquitatem impietatemque ſuam vehementius redargueret, ad iracundiam indignationemque illum concitavit; non tamen ab eo interfectus fuit, quod Rex judicium veritus, virtutem prophetæ ſuſpiceret. Sed mortuo Achab, cùm Joram ejus filius regno potitus, iniquè agere cœpiſſet, ab eodem Propheta objurgatus eſt: qui, utpote juvenis, reprehenſiones Michææ ægrè ferens, furore percitus, præcepit lictoribus, ut ſublatum eum de prærupta rupe præcipitem dejicerent. Quo facto, admirabilis Propheta finem præſentis vitæ accipiens, ſpiritum Deo tradidit. Ejus reliquias propinqui obvolventes, in terra ipſius ſepelierunt, ſeparatim quidem ab aliis, ſed juxta commune ſepulcrum.

EODEM MENSE

6. Die Sexta.

Baptiſmus Domini noſtri Jeſu Chriſti.

Baptiſmus Chriſti Domini.

CUm Dominus, ac Deus noſter vellet omnem juſtitiam, omneſque Judæorum conſuetudines, atque figuras implere, ne quis eorum diceret, illum Deo contrarium eſſe, aut legibus, quas Moyſes tulerat, diſſentire: cùmque vidiſſet Judæos ad Joannem Baptiſtam accedere, atque in Jordane fluvio ab eo baptizari; acceſſit & ipſe ad Joannem, dicens: Veni, baptiza me: non quod luſtratione ulla indigeret, ſed ut mundi peccatum ablueret. Joannes verò qui divino afflatus ſpiritu ipſum noverat Filium Dei eſſe, non audebat eum baptizare. Verùm ab eodem confortatus, ejuſque imperio obſequens, cum timore, ac tremore eum baptizavit: & ſtatim aperti ſunt cœli, & vox de cœlis deſcendit, dicens: Hic eſt Filius meus dilectus, in quo mihi benè complacui.

ΜΗΝΙ΄ ΤΩ͂ ΑΥ΄ΤΩ͂

ϛ΄.

Η῾ Βάπτισις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΒΟυλόμενος ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην, καὶ πάντα τὰ τῶν Ἰουδαίων ἔθιμα, καὶ τοὺς τύπους, ἵνα μή τις ἐξ αὐτῶν λέγῃ, ὅτι ἀντίθεος ἐστί, καὶ τοῦ γραφέντος παρὰ τοῦ νομοθέτου Μωυσέως τὰ ἐναντία φρονεῖ, ἰδὼν τοὺς Ἰουδαίους ἐρχομένους πρὸς Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, καὶ βαπτιζομένους εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, προσέρχεται καὶ αὐτὸς τῷ Ἰωάννῃ, λέγων· ἐλθὲ, βάπτισόν με, οὐχὶ ὡς δεόμενον καθάρσεως, ἀλλ᾽ ὡς καθᾶραι θέλοντα τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν. Ὁ δὲ Ἰωάννης γινώσκων αὐτὸν, ὡς προφήτης, διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅτι υἱός ἐστι τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἐτόλμα βαπτίσαι αὐτόν. Ὅτε δὲ εἶδεν αὐτὸν ἰσχυριζόμενον, καὶ προστάσσοντα αὐτῷ, ἐβάπτισε μετὰ φόβου καὶ τρόμου. Καὶ εὐθέως ἀνεῴχθησαν οἱ οὐρανοί· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

ΜΗΝΙ᾽ ΤΩ͂Ι ΑΥ᾽ΤΩ͂Ι

Ζʹ.

Ἡ σωνάξις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καὶ Βαπτιστὴς τοῦ Χριστοῦ, μέγας ἐγένετο ἐν τοῖς προφήταις, ὡς καὶ αὐτὸν τὸν Χριστὸν εἰπεῖν ὅτι μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐκ ἐγήγερται. Μείζων δὲ ἐκλήθη πάντων, διότι οἱ μὲν ἄλλοι προφῆται προεφήτευον μὲν περὶ τοῦ Χριστοῦ, οὐκ εἶδον δὲ αὐτόν. αὐτὸς δὲ Ἰωάννης καὶ εἶδεν αὐτὸν, καὶ προεφήτευσε περὶ αὐτοῦ, εἰπὼν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Ὁ μὲν γὰρ ἀμνὸς ὁ σφαζόμενος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ὀλίγου λαοῦ ἐξήλειφεν ἁμαρτίαν. Οὗτος δὲ σφαγεὶς, τοῦ κόσμου ὅλου τὴν ἁμαρτίαν ἐξήλειψε. Διὰ ταῦτα τιμῶσα τὸν Βαπτιστὴν ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἐπιτελεῖ κατὰ καιρὸν ἑορτὴν, καὶ ὀνομάζει αὐτὴν Σωνάξιν· διότι σωνάγεται ὁ λαὸς ἐν αὐτῇ δοξολογῶν τὸν Θεὸν, καὶ τὸν αὐτοῦ πρόδρομον.

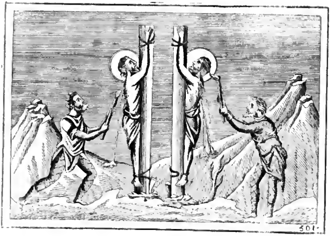
EODEM MENSE

Die Septima. 7.

Synaxis Sancti & glorioſi Prophetæ Joannis Baptiſtæ.

Iſte Sanctus Joannes Præcurſor, & Chriſti Baptiſta, Prophetarum maximus fuit, adeo ut de illo Chriſtus dixerit: Inter natos mulierum non ſurrexit major Joanne Baptiſta. Maximus autem omnium appellatus fuit, quod ceteri Prophetæ de Chriſto quidem prophetarunt, ſed eum non viderunt: at Joannes & vidit, & prophetavit, dicens de eo ad Judæos: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccatum mundi. Etenim agnus ille, quem Judæi immolabant, exigui populi peccatum eluebat; hic autem immolatus, totius mundi peccatum delevit. Quamobrem Baptiſtam Eccleſia Dei honorans, feſtum hunc & ſtatutum diem celebrat, quem Synaxim, hoc eſt Collectam appellat, quod populus in ipſa convenit ad laudes Deo ejuſque Præcurſori dicendas. S. Joannes Baptiſta.

Google

EODEM MENSE

8. Die Octava.

Certamen Sanctorum Martyrum Theophili Diaconi, & Helladii laici.

55. Theophilus, & Helladius. ISti Sancti Theophilus & Helladius ex regione Libyæ fuerunt: ac Theophilus quidem Diaconus erat; Helladius verò laicus. Cùm autem Chriſtum Deum verum, omniumque rerum conditorem profiterentur; idola verò, & eos, qui illa honorarent, atque adorarent, contemnerent, & contumelia afficerent; comprehenſi à Proconſule, graviſſimè cæduntur, & excarnificantur. Tum manibus pedibuſque ligatis, lumbi eorum amburuntur, teſtularumque aculeis perfodiuntur. Aliis inſuper pluribus tormentis excruciantur, ut ſic adigerentur Chriſtum abnegare, & impuris dæmoniis ſacrificare. Verùm cùm illi ne voce quidem annuerent, ſe ab amore Chriſti ſeparari velle; raptati, detracta corporis pelle, pedibus conculcati, oſſibus omnibus ſaxo confractis, animas tradiderunt.

ΜΗΝῚ Τῼ͂ ΑΥ̓Τῼ͂

Η'.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοφίλου Διακόνου καὶ Ἑλλαδίου λαϊκοῦ.

ΟὟτοι οἱ ἅγιοι Θεόφιλος, καὶ Ἑλλάδιος, ἐγένοντο ἀπὸ τῆς χώρας τῆς Λιβύης· καὶ ὁ μὲν Θεόφιλος Διάκονος ἦν· ὁ δὲ Ἑλλάδιος λαϊκός· καὶ τὸν μὲν Χριστὸν ὁμολογοῦντες Θεὸν ἀληθινὸν, καὶ ποιητὴν τῶν ὅλων, τὰ δὲ εἴδωλα ὑβρίζοντες, καὶ τοὺς τιμῶντας αὐτὰ καὶ προσκυνοῦντας, ἐκρατήθησαν παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου, καὶ ἐτύφθησαν, καὶ ἐξέσθησαν ἰσχυρῶς. Καὶ δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, κατεκάησαν τὰς ψύας ὑπὸ πυρός. Καὶ μετὰ ὀστράκων ὀξέων κατεκεντήθησαν· καὶ ἄλλας τιμωρίας πολλὰς ὑπέμειναν βιαζόμενοι κατὰ μίαν βάσανον ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν καὶ θῦσαι τοῖς ἀκαθάρτοις δαίμοσιν. Ἀλλὰ μὴ πεισθέντες μέχρι καὶ ὀνόματος καταινεῦσαι, εἰς τὸ χωρισθῆναι τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· συρόμενοι· δερόμενοι, καταπατούμενοι, μετὰ λίθον συντριβόμενοι πάντα τὰ ὀστᾶ, παρέδωκαν τὰς ψυχάς.

EO- ΜΗΝῚ

ΜΗΝΙ' Τῼ͂ Α'ΥΤῼ͂

Θ'.

Α'θλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

ΕΠΙ' τῆς βασιλείας Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ ὑπῆρχεν οὗτος ὁ ἅγιος, ἀπὸ Μελιτινῆς τῆς Α'ρμενίας, στρατευόμενος πρῶτον ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ. Ε'γένετο δὲ διωγμὸς τῶν Χριστιανῶν μέγας, καὶ καθ' ἡμέραν ἐσφάζοντο οἱ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνούμενοι. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ ἅγιος Πολύευκτος, τὸν μὲν Χριστὸν εἰς τὸ φανερὸν Θεὸν ὡμολόγησεν. Εἰς δὲ τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθὼν, πάντα τὰ εἴδωλα συνέτριψεν. Καὶ τότε κρατηθεὶς παρὰ τοῦ Α'ρχοντος ἐκολάζετο. Ο' δὲ Α'ρχων ἦν πενθερὸς αὐτοῦ. Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ. Ο' δὲ οὐκ ἐπείσθη, ἀλλὰ εἶπε πρὸς τὸν φίλον αὐτοῦ Νέαρχον· ὅτι ἐθεώρουν τὸν Χριστόν μου ἐλθόντα ἐν ὕπνῳ, καὶ φορέσαντά μοι χλανίδα ὡραίαν. Α'λλὰ μέμνησό μου φίλε. Η' δὲ γυνὴ αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν, ἐμμένειν τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ. Διὰ ταῦτα μετ' εὐχαριστίας ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

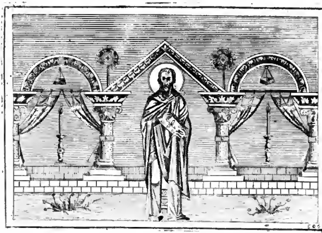
EODEM MENSE

Die Nona. 9.

Certamen Sancti Martyris Polyeucti.

DEcio & Valeriano Imperatoribus claruit iſte Sanctus Melitinæ in Armenia natus, & in eadem regione miles. Cùm autem ſæva adverſus Chriſtianos perſecutio mota eſſet, iique in dies cæderentur, qui Chriſtum negare detrectabant; ea re comperta Sanctus Polyeuctus, Chriſtum quidem palam & publicè Deum profeſſus eſt; idolorum autem fanum ingreſſus, omnia idola comminuit. Comprehenſus ergo, Præfecti juſſu cædebatur: cùmque Præfectus ſocer ejus eſſet, eum hortabatur, ut Chriſto abjurato, ſaluti ſuæ conſuleret. At ille compellans Nearchum amicum ſuum: Vidi, inquit, in ſomnis Chriſtum meum venientem, & pretioſum mihi ſagum afferentem. Verumtamen memento mei, amice. Aderat ejus uxor, eumque monebat, ut in fide Chriſti conſtans eſſet. Quare gratias agens decollatus eſt. S. Polyeuctus M.

Τῇ M Eo-

Eodem die

S. Theoctiſtus M. *Commemoratio Sacroſancti Martyris, & Confeſſoris Theoctiſti.*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη Θεοκτίστου Ἱερομάρτυρος, καὶ ὁμολογητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἀχιά.

Οὗτος ὁ ἅγιος καὶ ἔνδοξος Προφήτης Ἀχιὰ ὑπῆρχεν ἀπὸ Σηλωνὴμ, ἐκ τῆς πόλεως Ἡλεί, ὅπου ἦν ἡ σκηνὴ τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸ ἀρχαῖον. Οὗτος δὲ ὁ Προφήτης εἶπε περὶ Σολομῶντος τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως, ὅτι μέλλει πλαῖσαι καὶ προσκροῦσαι τῷ Κυρίῳ. Καὶ καθὼς εἶπεν, οὕτω καὶ ἐγένετο. Ἤλεγξε δὲ καὶ τὸν Ἱεροβοάμ, ὅτι μετὰ δόλου ἐπορεύετο ἐνώπιον Κυρίου. Εἶδε καὶ ἐν ὀπτασίᾳ ζεῦγος βοῶν, ὅτι κατεπάτει τὸν λαὸν, καὶ συνέτριβε, καὶ τῶν ἱερέων κατέτρεχε. Καὶ προεφήτευσεν, ὅτι μέλλει ὁ λαὸς τῶν Ἰουδαίων ὑπὸ ἐθνῶν καταπατηθῆναι, καὶ αἰχμαλωτισθῆναι, καὶ ὑπὸ λιμοῦ διαφθαρῆναι· καὶ οἱ ἱερεῖς ὑπὸ τοῦ φόβου φυγεῖν, καὶ πολλὰ τιμωρηθῆναι· ταῦτα δὲ προφητεύσας, καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη συνεγγὺς τῆς δρυὸς, ἐν τῇ λεγομένῃ Σηλώμ.

Eodem die

Commemoratio Sancti & glorioſi Prophetæ Achiæ.

Iſte Sanctus, & glorioſus Propheta Achias fuit ex Seloim ex civitate Eli, ubi olim fuerant Judæorum tabernacula. Prædixit autem de Salomone Propheta ac Rege, quod prævaricaturus eſſet, Dominumque offenſurus: cujus verbis fidem eventus fecit. Jeroboamum etiam reprehendit, quod cum dolo ambularet coram Deo. Præterea in viſione par boum vidit, qui populum conculcabant & proterebant, Sacerdoteſque inſectabantur: prophetavitque fore, ut populus Judæorum à gentibus conculcaretur, in captivitatem abduceretur, fame conficeretur, Sacerdotes præ timore fugam arriperent, & multis ærumnis vexarentur. Hæc, & plura alia prædixit, & mortuus eſt, ſepultuſque prope quercum in Siloin. Achias Propheta.

EODEM MENSE

10. Die Decima.

Commemoratio Sancti Gregorii Nyſſæ Epiſcopi.

S. Gregorius Epiſc. Nyſſæ.

Baſilii magni Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopi germanus frater fuit iſte Sanctus Gregorius, ſapientia ac virtute inſignis, eoque tempore Epiſcopus Nyſſæ creatus eſt, quo multi hæretici orthodoxos oppugnabant. Sanctus igitur nunc ex ſanctarum Scripturarum teſtimoniis coram diſputando, nunc ſcribendo, illos omnes ſuperavit, hæreſimque exterminavit: cùmque ſecundæ Synodo, quæ Conſtantinopoli acta eſt, intereſſet, tanta uſus eſt ſermonis facundia, ut hæreticorum ora obſtruxerit, & orthodoxos ſummo gaudio affecerit. Inde ad eccleſiam ſuam reverſus, poſtquam gregem ſuum optimè rexiſſet, multoſque animæ ſalutares libros divino afflatus numine ſcripſiſſet, in veneranda canitie, & optima ſenectute ad Dominum lætus & gaudens emigravit.

ΜΗΝΙ͂ ΤΩ͂͂ ΑΥ͂ΤΩ͂

Ι'.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας ἦν οὗτος ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἀδελφὸς γνήσιος· ὑπῆρχε δὲ σοφὸς καὶ ἐνάρετος· ἐξ οὗ καὶ ἐγένετο εἰς Νύσσην Ἐπίσκοπος. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐγένοντο πολλοὶ αἱρετικοὶ, καὶ ἐπολέμουν τοὺς ὀρθοδόξους· ἀλλ᾽ οὗτος ὁ ἅγιος ἄλλοτε διαλεγόμενος αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἁγίων γραφῶν, ἄλλοτε γράφων, πάντας ἐνίκησε, καὶ τὴν αἵρεσιν ἠφάνισεν. Εὑρεθεὶς δὲ καὶ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέραν σύνοδον, οὕτως διὰ λόγου ἠνδραγάθησεν, ὡς ἐμφράξαι τῶν αἱρετικῶν τὰ στόματα· τοὺς δὲ ὀρθοδόξους χαρᾶς πληρῶσαι. Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ καὶ τὸ ποίμνιον, ἐν καλῶς ἐκθρέψας αὐτὸ καὶ ποιμάνας, καὶ πολλὰς βίβλους θεοπνεύστους καὶ ψυχωφελεῖς συγγραψάμενος, ἐν τιμίᾳ πολιᾷ καὶ καλῷ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε χαίρων, καὶ ἀγαλλόμενος.

Eo- Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

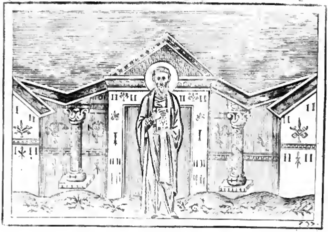
ΕΠΙ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ μικροῦ γέγονεν οὗτος ὁ ἅγιος· υἱὸς γονέων Χριστιανῶν εὐλαβῶν καὶ πλουσίων. Ἐδιδάχθη δὲ παρὰ τῶν γονέων αὐτοῦ πᾶσαν παίδευσιν τῆς τε ἔξω γραμμάτων, καὶ τῆς θείας γραφῆς. Ἔλαβε δὲ καὶ γυναῖκα εὐλαβῆ καὶ πιστήν. Ἀλλὰ ταχέως ἐκείνης ἀποθανούσης, αὐτὸς πρὸς ἀρετὴν καὶ τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ἐξέδωκεν ἑαυτόν. Καὶ οὕτως ἐγένετο ἐνάρετος, ὡς καὶ Ἐπίσκοπος γενέσθαι Μελιτινῆς. Τοσοῦτον δὲ λέγουσιν αὐτὸν περιβόητον γενέσθαι, ὡς καὶ τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν πρὸς ἀγάπην ἑλκύσαι, καὶ ἀγαγεῖν εἰς τὴν δούλωσιν τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως Μαυρικίου. Ἔγραψε γὰρ ὁ Πέρσης πρὸς τὸν Ῥωμαῖον, ὅτι, ἐὰν ἀποστείλῃς Δομετιανὸν καὶ πληροφορήσῃ με, γίνομαί σοι οὐ μόνον φίλος, ἀλλὰ καὶ δοῦλος. Καὶ τούτου γενομένου, ἐχάρη πᾶσα ἡ πόλις, καὶ ὅλος ὁ κόσμος. Εἰσελθὼν δὲ ἐν τῇ πόλει ὁ ἅγιος, ἐτελεύτησε· τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ ἀνεκομίσθη εἰς Μελιτινήν, πολλὰς ἰάσεις τελοῦν.

Eodem die

Commemoratio Sanƈti Patris noſtri Domitiani Epiſcopi Melitinæ.

JUſtino juniore imperante claruit iſte Sanƈtus, Chriſtianis, piis, divitibuſque parentibus natus, atque ab iiſdem omnibus tum profanis literis, tum ſacris diſciplinis abundè inſtructus. Piam autem fidelemque uxorem duxit: ſed illa paulo poſt defuncta, totum ſe ad colendam pietatem Deique timorem contulit: atque in virtutibus adeò profecit, ut & Melitinæ Epiſcopus fieret. Ferunt illum tantam nominis celebritatem fuiſſe conſecutum, ut Perſarum Regem ad amicitiam pertraxerit, & ad ſervitutem Mauricii Romanorum Imperatoris. Scripſerat enim Rex Perſarum ad Imperatorem Romanorum: Si Domitianum, inquiens, miſeris, meque is perſuaſerit, ipſe non modò tibi amicus fiam; ſed & ſervus. Quod cùm contigiſſet, urbi, & univerſo orbi gaudium fuit. Domitianus verò urbem ingreſſus, deceſſit: cujus reliquiæ Melitinam translatæ, multas curationes perficiunt.

S. Domitianus Ep. Melitinæ.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Marciani Presbyteri, & Oeconomi magnæ Eccleſiæ.

S. Marciani Presbyter. BEati Marciani majores ex magna Roma Conſtantinopolim advenerunt. Hic autem ſanctiſſimo Marciano, & religioſiſſima Pulcheria imperantibus claruit: cumque dives eſſet & pius, multas ac magnas eccleſias, adnitente etiam Imperatore, excitavit: nam & Sanctæ Irenes eccleſiam condidit, & Sanctæ Anaſtaſiæ ædem in Domnini promontorio, quam etiam ab incendio precibus ſuis ſervavit, cùm cetera omnia, quæ circa ipſam erant, comburerentur. Fuit autem tanta in pauperes benignitate, ut cùm aliquando divinis precibus vacaret, quærenti pauperi, quando nihil aliud ad manum habebat, pallium quod geſtabat, dederit; ipſe verò nudus cum ſola ſacra ſtola remanens, auream ſtolam geſtare Clero viſus eſt. Cùm verò multa miracula edidiſſet, & mortuum ad vitam revocaſſet, in pace obdormivit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Μαρκιανοῦ.

ΟἹ πρόγονοι τοῦ μακαρίου Μαρκιανοῦ ἀπὸ τῆς μεγάλης Ῥώμης παρεγένοντο εἰς Κωνσταντινούπολιν. Οὗτος δὲ ἐγένετο ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἁγιωτάτου Μαρκιανοῦ, καὶ τῆς εὐσεβεστάτης Πουλχερίας· πλούσιος δὲ καὶ εὐλαβὴς ὤν, πολλοὺς ναοὺς καὶ μεγάλους ἔκτισεν, ἔχων καὶ τὸν βασιλέα συνεργόν. Καὶ γὰρ ἔκτισε τῆς ἁγίας Εἰρήνης τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, τὴν ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις. Τὸν δὲ τοιοῦτον ναὸν διέσωσε διὰ προσευχῆς ἀπὸ ἐμπρησμοῦ, τῶν ὄντων γυρόθεν πάντων καέντων. Τοσοῦτον δὲ ἦν ἐλεήμων, ὡς ἐν μιᾷ λιτανεύων, πτωχῷ ζητήσαντι, μηδὲν ἔχων δοῦναι, ἐκβαλὼν δέδωκε τὸ ἱμάτιον, ὅπερ ἐφόρει· αὐτὸς δὲ κατελείφθη γυμνός, μετὰ μόνης τῆς ἱερατικῆς στολῆς. Καὶ ἐφαίνετο τῷ κλήρῳ χρυσῆν στολὴν φέρων. Ποιήσας δὲ καὶ θαύματα πολλά, καὶ νεκρὸν ἀναστήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

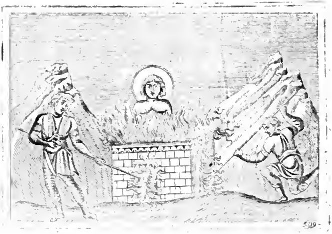
Μνήμη τῆς ὁσίας Δομνίκης.

Ἡ ἁγία Δομνίκα ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, καὶ διήρκεσεν ἡ ζωὴ αὐτῆς ἕως τῆς βασιλείας Λέοντος, καὶ Ζήνωνος. Ἐγένετο δὲ ἐκ τῆς πόλεως Καρθαγένης. Ἀλλὰ καταλιποῦσα τὴν ἰδίαν πόλιν καὶ παραγενομένη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐξ ἀποκαλύψεως ὑπεδέχθη παρὰ Νεκταρίου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ὅς οὐ μόνον εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς μοναστήριον, ὅπερ ἡ ἁγία ἐπεσκεύασεν εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου προφήτου Ζαχαρίου, ἀλλὰ καὶ Διάκονον ἐχειροτόνησεν. Καὶ μετὰ τοῦτο τοσαῦτα ἠγωνίσατο εἰς ἀρετὴν, ὡς καὶ θαυματουργίας χαρίσματα λαβεῖν παρὰ Θεοῦ. Ἀλλὰ καὶ προορατικῶν ἀποκαλύψεων ἠξιώθη, καὶ περὶ βασιλέων προεφήτευσε, καὶ περὶ Πατριαρχῶν, καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν. Καὶ οὕτως ἀγωνισαμένη, καὶ τιμηθεῖσα παρὰ βασιλέων διὰ τὴν πολλὴν αὐτῆς ἀρετὴν, ὁμοίως καὶ παρὰ Πατριαρχῶν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Eodem die

Commemoratio Sanctæ Domnicæ.

Sancta Domnica Theodoſio magno Imperatore nata, vixit uſque ad tempora Leonis & Zenonis Imperatorum. Fuit autem ex urbe Carthagine; ſed relicta patria Conſtantinopolim profecta, Dei monitu excepta à Nectario ſanctiſſimo Patriarcha Conſtantinopolitano, qui non ſolùm collocavit eam in monaſterio, quod ipſa in honorem Sancti Prophetæ Zachariæ inſtauravit; ſed etiam Diaconiſſam ordinavit. Poſt hæc tanta virtutes contentione excoluit, ut & miraculorum donum à Deo acceperit; & prophetico etiam ſpiritu ditata, de Imperatoribus, Patriarchis, aliiſque compluribus prophetavit. Hunc in modum vitam traducens, & ob multas virtutes ſuas in ſummo honore apud Imperatores, & Patriarchas habita, in pace obdormivit. S. Domnica.

EODEM MENSE | ΜΗΝΙ Τῼ͂ ΑΥ̓Τῼ͂

11\. Die Undecima. | ΙΑʹ.

Certamen Sancti Martyris Petri.

S. Petrus M. SAnctus Martyr Petrus in pago Anea apud Eleutheropolim natus, corpore robuſto, ſed fide in Chriſtum rubuſtior, ab adoleſcentia ſenilem prudentiam præſeferebat, cùm doceret omnes ab idolis ſecedere, & ad Chriſtum ſolum verum Deum hominumque ſervatorem accedere. Quæ cùm de illo accepiſſet Eleutheropolis Præſes, miſſis ſatellitibus comprehenſum compellebat Chriſtum ejurare: ſed cùm ad id illum inducere nequiret, præcepit, ut in ardentem fornacem ignis injiceretur: in quam immiſſus Sanctus, per multas horas gratias agens, Deumque pro totius mundi, ſanctarumque eccleſiarum tranquillitate orans, deceſſit.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Πέτρος, ἐγένετο ἀπὸ χωρίου Ἀνέας, πλησίον Ἐλευθεροπόλεως. Ἀνδρεῖος δὲ ὑπάρχων τῷ σώματι, ἀνδρειότερος ἐγένετο τῇ εἰς Χριστὸν πίστει. Νέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, τὰ τῶν γερόντων εἶχε κατὰ τὴν φρόνησιν· διδάσκων πάντας ἀποστῆναι τῶν εἰδώλων, καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, μόνῳ ὑπάρχοντι Θεῷ ἀληθινῷ, καὶ σωτῆρι τῶν ἀνθρώπων. Ταῦτα ἀκούσας περὶ αὐτοῦ ὁ τῆς Ἐλευθεροπόλεως Ἄρχων, ἀπέστειλε καὶ ἐκράτησεν αὐτόν, καὶ ἠνάγκασεν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν. Ὡς δὲ οὐκ ἔπεισε, προσέταξε γενέσθαι κάμινον μεγάλην πυρός, καὶ ἐκεῖ ἐμβληθῆναι αὐτόν. Καὶ τῆς καμίνου ἀναφθείσης, ἐνεβλήθη εἰς αὐτὴν ὁ ἅγιος χαίρων. Καὶ ἐν αὐτῇ ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις εὐχαριστῶν, καὶ προσευχόμενος τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῆς οἰκουμενικῆς καταστάσεως, καὶ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν, ἐτελειώθη.

Eo. Τῇ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Θεοδόσιος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἐπιλεγόμενος Κοινοβιάρχης, ἦν ἀπὸ τῆς χώρας Καππαδοκίας, γονέων εὐσεβῶν· ἐγένετο δὲ μοναχός· καὶ πρῶτον μὲν ἀπῆλθεν εἰς Ἀντιόχειαν, πρὸς τὸν ἅγιον Συμεὼν τὸν Στυλίτην. Καὶ εὐλογήθη παρ᾽ αὐτοῦ. Εἶτα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ἐκεῖθεν δὲ κατήντησεν εἰς τὴν ἔρημον, ἐπὶ τριάκοντα χρόνοις ἄρτον μὴ φαγών, εἰ μὴ μόνας ἰσχάδας, καὶ βοτάνας. Ὅθεν πλεῖστα θαύματα ἐποίησε· καὶ μοναστήρια πολλὰ συνεστήσατο· καὶ δαίμονας διὰ προσευχῆς ἐδίωξε. Λιμοῦ δὲ ποτὲ γενομένου, καὶ τῆς ἀποθήκης τοῦ μοναστηρίου σῖτον μὴ ἐχούσης, ἕνα κόκκον εὑρών, καὶ εὐλογήσας, ἐξ ἐκείνου τὴν ἀποθήκην σίτου ἐγέμισε· διὰ δὲ τὰ πολλὰ θαύματα καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἐγνωρίσθη, καὶ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ διὰ τὴν ἀρετὴν περιβόητος ἐγένετο. Καὶ οὕτω θανὼν ἐτελειώθη.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Theodoſii Cœnobiarchæ.

SAnctus Pater noſter Theodoſius, cognomento Cœnobiarcha, ex Cappadocia piis parentibus natus, monaſticam vitam amplexus, primum quidem Antiochiam abiit ad Sanctum Simeonem Stylitam, cujus benedictione accepta, Hieroſolyma petiit: inde in eremum ſeceſſit, ubi triginta annorum ſpatio præter caricas, & herbas nullum alium cibum ſumpſit. Tum plura miracula patravit, & multa condidit monaſteria: dæmones oratione fugavit: in ſumma rei frumentariæ caritate granum, quod unum in monaſterii horreo repererat, benedicens, totum horreum frumento implevit. Ob hæc igitur, aliaque plurima prodigia Imperatoribus notus, totique mundo ob virtutes ſuas celebris, tandem in pace deceſſit. S. Theodoſius Cœnobiarcha.

EODEM MENSE

12. Die Duodecima.

Certamen Sanctæ Martyris Tatianæ.

S. Tatiana Martyr.

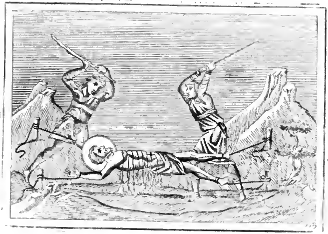
TAtiana Martyr temporibus Alexandri Imperatoris ex antiqua Roma fuit, patre divite ac nobili, ac tertium Præfecto nata. Cùm autem Diaconiſſa eſſet, fidem Chriſti populum docendo, multos ab idolis avocabat. Quare ad Imperatorem delata, miſſiſque ſatellitibus comprehenſa, coram ipſo ſiſtitur: qui illam ſecum in fanum idolorum adductam, adorare idola compellebat. Sancta verò orans, idola ad terram dejecit comminuitque. Quamobrem in facie cæditur, oculiſque effoſſis in equuleum acta dilaniatur, & ad cutem capite tondetur. Tum in ignem projecta, ſed nihil læſa, beſtiis exponitur: à quibus erepta, capite demum, Imperatoris juſſu, plectitur.

ΜΗΝΙ ΤΩ͂ ΑΥ̓ΤΩ͂

ΙΒ'.

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Ἡ Μάρτυς Τατιανὴ ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου, πατρὸς πλουσίου καὶ ἄρχοντος θυγάτηρ, ἐκ τρίτου γεγονότος ἐπάρχου. Ἦν δὲ τὸν βαθμὸν Διάκονος· καὶ ἐπεὶ Διάκονος οὖσα ἐδίδασκε τὸν λαὸν τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς ἔπειθεν ἀποστρέφεσθαι τὰ εἴδωλα, διεβλήθη τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ ἀποστείλας, ἐκράτησεν αὐτὴν, καὶ ἤγαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ κατηνάγκασεν αὐτὴν, εἰσελθεῖν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνῆσαι. Ἡ δὲ ἁγία εἰσελθοῦσα, διὰ προσευχῆς συνέτριψε τὰ εἴδωλα, καὶ εἰς γῆν ἔρριψεν. Εἶτα τύπτεται κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται· καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ξυρᾶται τὴν κεφαλήν. Εἶτα πυρὶ παρεδόθη. Καὶ ὑγιὴς ἐξελθοῦσα, θηριομαχεῖ· καὶ τῶν θηρίων λυτρωθεῖσα, τῇ προστάξει τοῦ βασιλέως τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

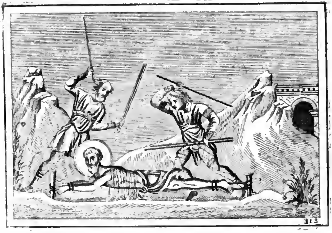
Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μεορτίου.

Οὗτος στρατιώτης ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἀνδραγαθῶν κατὰ τῶν βαρβάρων ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ ἀγαπώμενος καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν συστρατιωτῶν. Διαγνωσθεὶς δὲ, ὅτι Χριστιανός ἐστι, καὶ κρατηθεὶς, καὶ δεθεὶς, ἤχθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ πρῶτον μὲν ἐκδύεται τὴν στρατιωτικὴν πανοπλίαν, καὶ τὴν ζώνην τοῦ ἀξιώματος. Εἶτα ἐδέθη ἐκ τεσσάρων, καὶ ἐτύπτετο ἀνηλεῶς. Ἐπὶ πολλαῖς δὲ ταῖς ὥραις τυπτομένου αὐτοῦ, οὐδὲ μία ἀνεπέμπετο αὐτοῦ φωνή. Ὁ δὲ βασιλεὺς θεωρῶν αὐτὸν, πῶς ὑπομένει τὰς μάστιγας, καὶ τὰς τοσαύτας πληγὰς, ἐθαύμαζε. Καὶ πρὸς τοὺς παρεστῶτας στρατιώτας ἔλεγε, ποταπὸς στρατιώτης κακῶς ἀποθνήσκει. Ὡς δὲ οὐχ ηὑρίσκετο τόπος ὑγιὴς εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἀφείθη· καὶ ἀπερρίφη ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ψάλλων, καὶ προσευχόμενος, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἐτελεύτησε.

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Meortii.

Hic Diocletiano Imperatore miles fuit, & ob navatam egregiè adverſus barbaros operam, Imperatori æquè ac commilitonibus charus; Chriſtianæ tamen fidei cauſa comprehenſus, vinctus perducitur ad Imperatorem. Ac primùm quidem armis militaribus, & cingulo dignitatis exuitur. Tum ex quatuor partibus alligatus, graviſſimè cæditur: cùmque per multas horas verberaretur, nullam prorſus vocem emittebat, ita ut Imperator videns, quo modo flagella plagaſque perferret, obſtupuerit, & adſtantibus militibus dixerit: En qualis miles quàm miſerè moritur! Cùm igitur nullus eſſet in toto ejus corpore ſine vulnere locus, dimiſſus eſt, & in carcerem detruſus: ubi pſallens, & orans, octavo poſt die deceſſit. S. Meortius M.

Eodem die

S. Athanaſius Confeſſor.

Certamen Sancti Athanaſii Confeſſoris.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

EO-

MHN

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ Α'ΥΤΩ͂

ΙΓ'.

Α'θλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ε'ρμύλου, καὶ Στρατονίκου.

ΟὟτοι οἱ ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Λικιννίου τοῦ βασιλέως. Καὶ ὁ μὲν ἅγιος Ε'ρμύλος ἦν Διάκονος τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ. Διατρίβων δὲ ὁ Λικίννιος ἐν τῷ ποταμῷ Δουνάβι, καὶ ἀκούσας περὶ τοῦ ἁγίου Ε'ρμύλου, ἐπίασεν αὐτόν. Καὶ μετὰ σιδηρῶν ῥαβδίων ἐτιμωρήσατο αὐτόν. Εἶτα ἀπέκλεισεν εἰς φυλακὴν, παραγγείλας Στρατονίκῳ τῷ στρατιώτῃ φυλάττειν αὐτόν. Ε'λθόντος δὲ Α'γγέλου, καὶ παραμυθουμένου τὸν ἅγιον Ε'ρμύλον, ἐθεώρει ἐκ τῆς θυρίδος τῆς φυλακῆς ὁ Στρατόνικος. Καὶ ἐπίστευσε καθ' ἑαυτὸν τῷ Χριστῷ, καὶ ἐγένετο φίλος τοῦ Ε'ρμύλου. ἐκβληθεὶς δὲ τῆς φυλακῆς ὁ Ε'ρμύλος, ἠναγκάζετο προσκυνῆσαι τοῖς εἰδώλοις. Καὶ μὴ πεισθεὶς, τύπτεται μετὰ ῥαβδίων. Εἶτα μετὰ ὀνύχων ἀετοῦ διέσχισαν τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν. Ο'ρῶν δὲ ὁ Στρατόνικος ἔκλαυσε· καὶ γνωσθεὶς ἔτι μαρτυρῆ. Καὶ ἀμφότεροι ῥιφέντες ἐν τῷ ποταμῷ Δουνάβι, ἐτελειώθησαν.

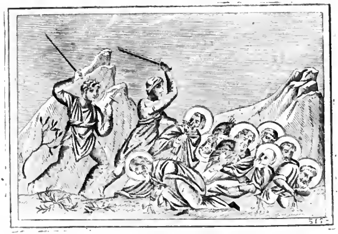
EODEM MENSE

Die Decima tertia. 13.

Certamen Sanctorum Martyrum Hermyli, & Stratonici.

ISti Sancti Licinio Imperatore claruerunt. Et Sanctus quidem Hermylus Diaconus erat eccleſiæ Chriſti, cujus famam cùm Licinius, qui apud Danubium fluvium morabatur, audiſſet, comprehendi juſſit, virgiſque ferreis contuſum, in carcere Stratonico militi cuſtodiendum tradidit. Stratonicus verò cùm ex feneſtra carceris Angelum Sancto aſſidentem, eumque conſolantem vidiſſet, ultro Chriſti fidem ſuſcepit, & Hermylo amicum ſe adjunxit. Eductus autem è cuſtodia Hermylus, cùm ad colendum idola fruſtra tentatus fuiſſet, iterum virgis cæditur, & ungulis aquilinis in ventre, & corde diſcerpitur: quod videns Stratonicus, à lacrymis ſibi temperare non potuit. Quare cognitus & ipſe excruciatur. Ambo denique in Danubium fluvium demerſi, vitam finierunt. SS. Hermylus, & Stratonicus MM.

ΜΗΝΙ' EO-

EODEM MENSE

14. Die Decima quarta.

Certamen Sanctorum Patrum noſtrorum, qui in monte Sinai cæſi ſunt.

SS Martyres in Monte Sinai.

EX diverſis locis terriſque iſti Sancti fuerunt. Seculum autem, & propinquos, opeſque abdicantes, in montem Sinai ſe receperunt, ibique monachi facti ſunt, Deo ſoli ſervientes, & agreſtibus herbis pro cibo utentes: in quorum numero erat Sanctus Nilus olim Conſtantinopoli Præfectus, vir ſapiens, & pius, qui abdicata propter Chriſtum ſeculi gloria ac divitiis, pauperibus monachis ſocium ſe adjunxit. Sed diaboli invidia adverſus Sanctos Patres concitavit agreſte & ferox Blemyorum genus, quod ab Arabia uſque in Ægyptum mare Erythræum accolit. Hi ſpe ingentis prædæ inducti, in monachos incurſionem ſecere: ſed cùm nihil præter ſtoreas & cilicia patrum inveniſſent, in furorem veiſi, innocentes viros jugularunt. Atque hune in medum Sancti illi deceſſere.

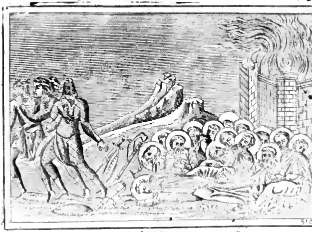
ΜΗΝΙ' ΤΩ͂Ι ΑΥ'ΤΩ͂Ι

ΙΔ'.

Ἄθλησις τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει τελειωθέντων.

ΑΠΟ' διαφόρων τόπων καὶ χωρίων οἱ ἅγιοι οὗτοι ὑπάρχοντες, ἀφῆκαν τὸν κόσμον, καὶ συγγενεῖς, καὶ πλοῦτον· καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, καὶ ἐγένοντο μοναχοί, δουλεύοντες μόνῳ τῷ Θεῷ, καὶ τρεφόμενοι ἀπὸ βοτανῶν ἀγρίων. Μετὰ τούτων δὲ τῶν ἁγίων ἦν καὶ ὁ ἅγιος Νεῖλος, ὁ γενόμενος ἔπαρχος εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀνὴρ σοφὸς καὶ εὐλαβής. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς διὰ τὸν Χριστὸν ἀφῆκε τὴν δόξαν, καὶ τὸν πλοῦτον, καὶ ἐγένετο εἷς τῶν πτωχῶν μοναχῶν. Ἀλλὰ ὁ διάβολος φθονήσας, διέγειρε τὸ ἄγριον ἔθνος τῶν Βλεμύων κατὰ τῶν ἁγίων πατέρων. Οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ ἀπὸ Ἀραβίας ἕως Αἰγύπτου κατοικοῦντες τὴν θάλασσαν ἐρυθράν. Καὶ ἐλπίζοντες εὑρεῖν πλοῦτον, ἦλθον κουρσεῦσαι τοὺς μοναχούς. Ὡς δὲ οὐδὲν εὗρον, εἰ μὴ ψιαθία μόνα, καὶ τοὺς ἁγίους τρίχινα φοροῦντας, ἐμάνησαν, καὶ κατέσφαξαν αὐτούς, μηδὲν ἀδικοῦντας· καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Eo- Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ὄρει σφαγέντων ὑπὸ τῶν Βλεμύων ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως.

ΟὟτοι ὑπῆρχον ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾶ ὄρει. Ἐξελθόντες δὲ οἱ κατοικοῦντες τὴν ἔρημον Σαρακηνοὶ, ἀποθανόντος τοῦ φυλάρχου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφόνευσαν τῶν ἀσκητῶν. Τῶν δὲ λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὀχύρωμα, ἐφάνη τοῖς Σαρακηνοῖς διὰ τῆς νυκτὸς φλὸξ πυρὸς, κατακαίουσα ὅλον τὸ ὄρος. Ἡ δὲ φλὸξ ἀνήρχετο ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Σαρακηνοὶ ἐφοβήθησαν· καὶ ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν, ἔφυγον. Οἱ δὲ πρῶτον σφαγέντες, ἦσαν τριακονταοκτὼ, ἔχοντες πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώματι αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ εὑρέθησαν δύο ζῶντες, Σάβας, καὶ Ἡσαΐας. Οἱ δὲ φονευθέντες, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν τελείως· τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους ἐκρατεῖτο τὸ δέρμα· ἄλλοι μέσον ἐκόπησαν· οὓς ἔθαψαν οἱ δύο μοναχοὶ, οἱ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν εἰπόντες.

Eodem die

Commemoratio Sanctorum Patrum, qui in eodem monte Sinai à Blemyis Diocletiano Imperatore occiſi ſunt.

ISti Diocletiano Imperatore, & Petro Alexandriæ Archiepiſcopo in monte Sinai aſceticam vitam ducebant. Exeuntes autem Saraceni ex incultis deſertiſque locis poſt Ducis illorum obitum, multos Aſcetas interfecerunt: ceteris autem ſeſe in munitionem recipientibus, nocte viſa eſt Saracenis flamma ignis totum montem comburens, quæ cœlum ipſum attingebat: tanto autem terrore illos perculit, ut abjectis armis in fugam ſeſe conjecerint. Qui verò primum ex Aſcetis cæſi ſunt, erant numero triginta octo, diverſas plagas in corpore inflictas habentes: ex his duo vivi inter jacentes reperti, Sabas, & Iſaias. Qui autem ceciderant, alii capite truncati ſunt, alii detracta ex aliquo membro pelle, alii per medium cæſi: quos omnes ſepelierunt duo illi monachi, qui hæc de illis memoriæ prodiderunt.

18 Martyres in eodem Monte Sinai.

Eodem die

Commemoratio Sanctorum XXXIII. Patrum, qui in Raitho occiſi ſunt à Blemyis, qui ibi habitabant, ubi erant duodecim fontes, & ſeptuaginta palmæ.

SS. XXXIII Patres in Raitho. Blemyi trecenti tranſmiſere aliquando magnis navibus Æthiopicum mare, navigioque, quod forte oblatum conſcenderant, ad Pharanitarum regionem appulſo, Pharanitas, qui illis occurrerant, vicere, interfectis centum quadraginta ſeptem viris; abductiſque mulieribus & pueris, abiere in caſtrum, ubi ſancti Patres eccleſiam habebant, ejuſque januam obſerantes, ſeſe in illam receperant, mortem expectantes. Ingreſſi itaque barbari, cùm nullam ibi prædam reperiſſent, cæſis omnibus, ad navim cum captiva multitudine redierunt: quam cùm non invenirent, (interea enim illam in mare demerſerant qui à barbaris angariati fuerant, fugamque arripuerant) furiis agitati, captivos omnes trucidarunt; deinde & ipſi trucidati ſunt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τῶν ΛΓ΄. πατέρων τῶν ἐν τῇ Ῥαϊθῷ σφαγέντων ὑπὸ Βλεμμύων τῶν κατοικούντων, ὅπου εἰσὶν αἱ ΙΒ΄. πηγαὶ, καὶ τὰ Ο΄. δένδρα τῶν φοινίκων.

Βλεμμύων τριακοσίων ἐπιβάντων ξύλοις μεγάλοις, καὶ περασάντων τὸ πέλαγος τῆς Αἰθιοπίας, καὶ ἐλθόντων εἰς τόπον, καὶ εὑρόντων πλοῖον, καὶ ἐμβάντων εἰς αὐτὸ, καὶ διαπερασάντων εἰς τὴν χώραν τῶν Φαρανιτῶν, ἐξῆλθον οἱ Φαρανῖται εἰς συνάντησιν αὐτῶν· καὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Βλεμμύων, καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτά. Οἱ δὲ Βλέμμυες ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν Φαρανιτῶν, ἀπῆλθον εἰς τὸ κάστρον, ὅπου εἶχον τὴν ἐκκλησίαν οἱ ἅγιοι πατέρες, καὶ ἠσφαλίσαν τὴν θύραν οἱ ἅγιοι, καὶ προσέφυγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐκδεχόμενοι τὸν θάνατον. Καὶ εἰσελθόντες οἱ βάρβαροι, καὶ χρήματα ζητοῦντες, καὶ μὴ εὑρόντες, πάντας ἐφόνευσαν. Καὶ λαβόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι· καὶ μὴ εὑρόντες τὸ πλοῖον· τὸ γὰρ πλοῖον οἱ ἀγγαρευθέντες ἐβύθισαν, καὶ ἔφυγον· ἐμάνησαν, καὶ ἔσφαξαν τὴν αἰχμαλωσίαν· ἐσφάγησαν δὲ καὶ αὐτοί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ	Eodem die
Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου.	*Commemoratio Sancti Patris noſtri Theoduli.*

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Νείλου τοῦ σοφοῦ, τοῦ γεγονότος μὲν ἐπάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀπελθόντος ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ μονάσαντος μετὰ τοῦ υἱοῦ. Τῶν δύο δὲ ὑπαρχόντων ἐκεῖ, καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν διανυόντων, ἐξαίφνης ἐπιπεσόντων τῶν βαρβάρων, καὶ ἀρξαμένων κατασφάζειν τοὺς ἁγίους πατέρας, ὁ μὲν Νεῖλος ἠδυνήθη φυγεῖν· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος ἐκρατήθη αἰχμάλωτος μετὰ ἄλλου ἑνὸς νέου. Καὶ δεθέντες ἐσύροντο· ἠπλίκευσαν δὲ οἱ βάρβαροι, καὶ ἐβούλοντο σφάξαι τοὺς νέους, καὶ θῦσαι τῷ πρὸ τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντι ἄστρῳ. Καὶ ὁ μὲν εἷς ἔφυγεν· οἱ δὲ βάρβαροι κοιμηθέντες, τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ τοῦ ἄστρου κρυβέντος, οὐκ ἔσφαξαν τὸν Θεόδουλον. Βουλόμενοι δὲ πωλῆσαι, δύο μόνους χρυσίνους ἐλάμβανον. Καὶ γυμνώσας ὁ εἷς τὸ ξίφος, ἤθελε σφάξαι. Τότε ἠγόρασεν αὐτὸν ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ ἀπέλυσε· καὶ καλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη.

Hic patrem habuit Nilum ſapientem, qui Conſtantinopoli Præfectus fuerat, deinde abdicara ſeculi gloria, in montem Sinai profectus, monaſticum inſtitutum cum filio ſuſcepit. Cùm aurem ambo in eo loco morarentur, viramque aſceticam ducerent, irruentibus repenre Barbaris, ſanctoſque Patres trucidare incipienribus, Nilus quidem fugam arripuit; filius verò Theodulus cum alrero adoleſcenre captus eſt, vinctuſque rrahebatur: quos cùm Barbari mactare, & Lucifero aſtro immolare decreviſſenr, alter fuga ſibi conſuluit; Barbari verò ſomno oppreſſi, ſole jam orro, & aſtro illo occulrato, à Theoduli cæde abſtinuere, venalem eum exponentes. Sed cùm duo tantùm nummi aurei pro ejus precio oblati fuiſſent, diſtricto gladio Theodulum jugulare volebant, cùm Epiſcopus emptum in libertarem vindicavit: ille autem traducta ſanctiſſimè vita, obdormivir. S. Theodulus.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Stephani conditoris monaſterii Chenolaci.

S. Stephanus. ISte in Oriente illuſtri loco natus, relictis opibus, monachus factus, in eremum Jordanis ſeceſſit, & ſanctorum Patrum monaſteria obeundo, ex ſingulis virtutes omnes diſcebat. Leone autem Iſauro imperante, Conſtantinopolim ſe contulit, exceptuſque à Germano ſanctiſſimo Patriarcha, eum locum ab ipſo accepit, ubi nunc monaſterium Chenolaci eſt: quod cùm Stephanus condidiſſet, pios viros ad canendas Deo laudes congregavit; omnique eos virtutum genere imbuebat, docens, quomodo Deo placerent. Eos autem, qui ſingulis diebus ipſum adibant, monebat, inquiens: Fratres, nolite Dei obliviſci: hoc autem ſcitote, mundum hunc caducum eſſe & fugacem. Hæc & alia docens, cùm gregem ſuum optimè rexiſſet, in pace animam Deo reddidit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ κτίσαντος τὴν μονὴν τοῦ Κενολάκκου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀνατολῆς, εὐγενὴς καὶ πλούσιος, ἀλλὰ πάντα καταλιπὼν, ἐγένετο μοναχός. Καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διήρχετο τῶν μεγάλων πατέρων τὰ μοναστήρια, μανθάνων πᾶσαν ἀρετήν. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν Γερμανὸς ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης, καὶ ἐδωρήσατο αὐτῷ τὸν τόπον, ἔνθα νῦν ἡ τοῦ Κενολάκκου μονὴ ὑπάρχει. Καὶ ἔκτισε μοναστήριον· καὶ συνήγαγεν ἄνδρας εὐλαβεῖς εἰς Θεοῦ δοξολογίαν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς πᾶσαν ἀρετὴν, καὶ ὑπέθηκε, πῶς ἀρέσουσι τῷ Θεῷ. Ἐδίδασκε δὲ καὶ τοὺς καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐρχομένους πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγεν· ἀδελφοί, τοῦ Θεοῦ μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ κόσμος οὗτος παρέρχεται, καὶ οὐδέν ἐστι. Καὶ ἄλλα πολλὰ διδάξας, καὶ καλῶς ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν εἰρήνῃ παρέδωκε τῷ Θεῷ τὴν ψυχήν.

Google

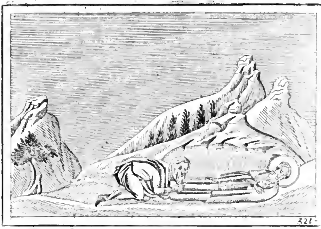

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Eodem die

Commemoratio Sancti Athanaſii. S. Athanaſius.

EODEM MENSE

15. Die Decima quinta.

Dormitio Sancti Patris noſtri Pauli Thebæi.

S. Paulus Eremita.

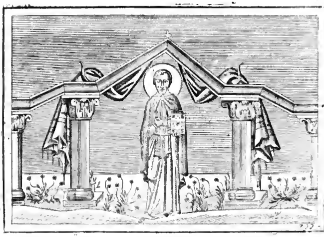
HIc Decio Imperatore floruit, Thebis in Ægypto natus. Habuit autem cognatum, qui cùm vellet ipſum tamquam Chriſtianum Præſidi tradere, ut partem ſubſtantiæ ejus hæreditate caperet; Paulus id prænoſcens, ſeſe in deſerti montem ſubito proripuit: indeque interiora eremi paulatim penetravit, donec ſpeluncam invenit, ubi conſedit. Erat ei veſtitus ex foliis palmæ, ab ipſo conſutis; victus autem ex fructibus ejuſdem. Cùm vellet autem Deus vitæ ejus inſtitutum ad hominum utilitatem patefacere, illuc adduxit Antonium magnum, qui exiſtimabat, neminem alium interiora eremi, præter ipſum, penetraſſe. Vbi igitur is Paulum vidit, obſtupuit: cùmque ſimul colloquium miſcerent, corvus panem integrum eis detulit. Antonius verò reverſus, ut pallium ei afferret, mortuum eum reperit, Deumque glorificavit.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

ΙΕ'.

Ἡ κοίμησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου.

ΟὟτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου· ἐγένετο δὲ ἀπὸ Αἰγύπτου πόλεως Θηβῶν. Εἶχε δὲ γαμβρόν· καὶ ἠβουλήθη ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ προδώσειν αὐτόν, ὡς Χριστιανόν, εἰς τὸν Ἄρχοντα, ἵνα κληρονομήσῃ τὸ μέρος τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· καὶ προμαθὼν τοῦτο, φυγὼν ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῆς ἐρήμου. Καὶ κατ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον εἰσερχόμενος πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, εὗρε σπήλαιον, καὶ εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐνεδύετο ἐκ τῶν δερμάτων φοινίκων, συῤῥάπτων αὐτά· καὶ ἐτρέφετο ἐκ τῶν καρπῶν αὐτῶν. Θέλων δὲ ὁ Θεὸς φανερῶσαι τὸν βίον αὐτοῦ εἰς ὠφέλειαν, ἀπήγαγεν ἐκεῖ τὸν μέγαν Ἀντώνιον, ὑπονοήσαντα, ὅτι βαθύτερον αὐτοῦ ἄλλος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. Ἀλλὰ εὑρὼν αὐτόν, ἐθαύμασεν. Ἀρξαμένων δὲ συντυγχάνειν, ἦλθε κόραξ βαστάζων ἄρτον ὁλόκληρον, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς. Στραφεὶς δὲ Ἀντώνιος, ἵνα φέρῃ αὐτῷ ἱμάτιον, εὗρεν αὐτὸν τελειωθέντα, καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου, οὗ ἦν τὸ χρυσοῦν Εὐαγγέλιον.

Ἰωάννης ὁ Καλυβίτης, ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, υἱὸς Εὐτροπίου τοῦ συγκλητικοῦ καὶ Θεοδώρας. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας, ἠτήσατο τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, λέγων, ὅτι πάντες οἱ συμμαθηταί μου, ἔχοντες εὐαγγέλια ἀναγινώσκουσιν· ἐγὼ δὲ μὴ ἔχων, ἐντρέπομαι. Διὰ τοῦτο ἐποίησαν αὐτῷ οἱ γονεῖς αὐτοῦ Εὐαγγέλιον πολύτιμον ἀπὸ χρυσοῦ, καὶ λίθων τιμίων, καὶ μαργαριτῶν, ἄξιον νομισμάτων πεντακοσίων. Καταλιπὼν δὲ τὴν τῶν μαθημάτων σχολὴν, μετὰ μοναχοῦ τινὸς, τὴν τῶν ἀκοιμήτων καταλαμβάνει μονήν. Καὶ ἐν αὐτῇ γίνεται μοναχός· καὶ ἠγωνίσατο καλῶς. Ἀλλὰ μὴ ἔχων ὁ διάβολος, ἀλλ᾽ ὅτι ποιήσει αὐτῷ, ἐνέβαλεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἰδεῖν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ. Ὅμως εἰ καὶ ἡττήθη, ἀλλ᾽ ἐνίκησε τὸν διάβολον. Μετὰ γὰρ γνώμης τοῦ ἡγουμένου ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ τοὺς μὲν γονεῖς αὐτοῦ ἐθεώρει· αὐτὸς δὲ καλύβην ποιήσας ἔξω τοῦ πυλῶνος, ἔκειτο ἐκεῖ ὡς πτωχὸς, ἕως ἐτελειώθη. Καὶ τότε ἀναγνωρίσθη ἐκ τοῦ χρυσοῦ Εὐαγγελίου.

Τῇ

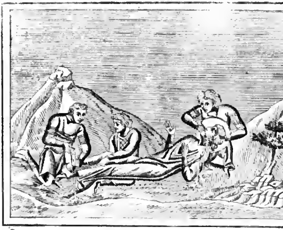
Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Joannis Calybitæ, qui aureum Evangelium habebat

S. Joannes Calybita.

JOannes Calybita, Conſtantinopoli Eutropio Patricio ac Theodora natus, cùm puer eſſet, rogavit parentes, ut, quando ceteri condiſcipuli Evangelia haberent, quæ legerent, ſibique turpe eſſet non habere, curarent etiam ſibi eum librum. Compararunt itaque ei parentes pretioſum Evangeliorum codicem, auro, gemmis, margaritiſque ornatum, quingentorum aureorum pretio. Relicta autem doctrinarum ſchola, Joannes cum quodam monacho monaſterium Acœmetarum adiit; ibique monaſticam vitam amplexus, certamen ſuum optimè certabat. Sed non habens diabolus, unde eum aggrederetur, injecit Joanni ſummum videndi parentes deſiderium. Non tamen hoc illi è ſententia ceſſit: quin potius à Joanne victus, ſuperatuſque fuit: nam ille re cum cœnobii præfecto communicata, inviſit quidem domum, & parentes; ſed extra januam ſibi tugurium conſtruens, ibi ut mendicus manſit uſque ad obitum. Tum verò ex aureo Evangeliorum libro cognitus eſt.

Eo-

Eodem die

Certamen Sanctæ Charitinæ.

S. Charitina.

CHaritina Martyr Claudiani cujuſdam Chriſtiani piique hominis ſerva, temporibus Diocletiani Imperatoris, & Domitiani Comitis, delata, quod Chriſtum coleret, comprehenditur, & Comiti ſiſtitur. Chriſtum autem confeſſa, ſeque Chriſtianam eſſe profeſſa, graviſſimè cæditur: deinde abraſo capiti ferventes guttæ, acerrimumque acetum perfunditur: mox latera ejus facibus aduruntur: demum vincta in mare demergitur. Sed divinitus erepta, & ſana è mari evadens, ſtetit coram Comite, qui ea viſa obſtupuit, præcepitque rotam fieri, eique Sanctam alligatam, ſubjectis carbonibus comburi. Quod cùm factum eſſet, cruciata eſt Charitina. Tum dentes illi evulſi ſunt, quæ graviſſimo dolore, & intolerabili labore confecta, ſpiritum Deo tradidit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Χαριτίνης.

ἩΜάρτυς Χαριτίνη ὑπῆρχε δούλη Κλαυδιανοῦ τινὸς Χριστιανοῦ ὄντος, καὶ εὐλαβοῦς· ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Δομετιανοῦ Κόμητος, διαβληθεῖσα, ὅτι τὸν Χριστὸν σέβεται, ἐκρατήθη, καὶ παρέστη ἐνώπιον τοῦ Κόμητος. Καὶ ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν, καὶ ὅτι Χριστιανή ἐστι, τύπτεται ἰσχυρῶς. Εἶτα ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, καὶ στακτὴν ζέουσαν καταπάσσεται. Καὶ δέχεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ὄξος δριμύτατον· καὶ μετὰ λαμπάδων τὰς πλευρὰς καταφλέγεται. Εἶτα δεθεῖσα ἀπερρίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ. Παραδόξως δὲ διασωθεῖσα, καὶ ὑγιὴς τῆς θαλάσσης ἐξελθοῦσα, παρέστη τῷ Κόμητι. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κόμης, ἐξεπλάγη· καὶ προσέταξε γενέσθαι τροχὸν, καὶ δεθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκεῖ, καὶ ὑπὸ τὸν τροχὸν τεθῆναι πυρὸς ἄνθρακας. Καὶ τούτου γενομένου, ἐτιμωρεῖτο ἡ ἁγία. Εἶτα ἐξεῤῥιζώθη τοὺς ὀδόντας, καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ὀδύνης, καὶ τοῦ ἀφορήτου πόνου παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ.

Digitized by Google

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

Ις'.

Ἡ προσκύνησις τῆς ἁγίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἣν ἐφόρεσεν ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως διὰ Χριστόν, καὶ ἐβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ἐκράτησεν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ μετὰ μαχαίρας ἔσφαξεν αὐτόν. Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀπεδέξαντο τὸ γενόμενον οἱ Ἰουδαῖοι, ἐκράτησε καὶ τὸν ἅγιον Πέτρον. Καὶ δήσας αὐτὸν μετὰ δύο ἁλύσεων, ἔβαλεν εἰς φυλακὴν, βουλόμενος φονεῦσαι. Ἀλλὰ Ἄγγελος Θεοῦ ἀπελθὼν ἐν τῇ φυλακῇ, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἁλύσεων. Καὶ ἀνοίξας διὰ τῆς νυκτὸς τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἀπέλυσεν αὐτόν. Καὶ οὕτως ἐξέφυγε τὰς χεῖρας τοῦ Ἡρώδου· τινὲς δὲ τῶν πιστῶν τὰς ἁλύσεις εὑρόντες καὶ τιμῶντες αὐτὰς διὰ τὸν ἅγιον, κατὰ διαδοχὴν διεφύλαξαν. Καὶ ὕστερον παρὰ τῶν εὐσεβῶν βασιλέων εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰσήχθησαν. Καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Πέτρου τῷ πλησίον ὄντι τῆς ἁγίας Σοφίας. Καὶ ἀπὸ τότε ἕως τῆς σήμερον τιμῶνται, καὶ προσκυνοῦνται ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου.

Τῇ

EODEM MENSE

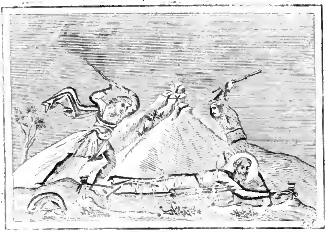
Die Decima ſexta. 16.

Adoratio ſanctæ catenæ Sancti Apoſtoli Petri, qua propter Chriſtum ab Herode rege vinctus fuit, & in cuſtodiam conjectus.

CUm Herodes Rex comprehenſum Jacobum Sancti Joannis Theologi fratrem gladio interfecit, videns rem gratam ſe feciſſe Judæis, apprehendit & Sanctum Petrum, quem catenis duabus vinctum miſit in carcerem, volens illum occidere. Sed Angelus Dei adſtitit in carcere, ſolvitque eum à catenis, & apertis noctu carceris portis, dimiſit illum: atque ita de manibus Herodis ereptus eſt. Catenæ verò à quibuſdam fidelibus inventæ, & propter Sanctum Petrum in honore habitæ, per manus ad poſteros ſervatæ ſunt: ac poſtremo Conſtantinopolim à religioſis Imperatoribus allatæ, in templo Sancti Petri apud ædem Sanctæ Sophiæ repoſitæ ſunt: unde ad hanc uſque diem à Chriſtianis in honorem Petri Apoſtoli coluntur, & in ſumma veneratione habeatur.

Adoratio Catenarum S. Petri Apoſtoli.

Eo-

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Panſophii

S. Panſophius. SAnctus Martyr Panſophius Alexandriæ Nilo Proconſule natus, atque ab eo omnibus liberalibus diſciplinis ſumma cura imbutus, mortuo patre, diſtributis in pauperes facultatibus eremum petiit, ibique ſeptem & viginti annos orando tranſegit. Accuſatus autem à quibuſdam improbis ac perditis bominibus ad Auguſtalium Alexandriæ Præfectum, qui à Decio ad delendum Chriſtianos miſſus fuerat, ejuſdem Auguſtalii juſſu vinctus ad ipſius tribunal perducitur: à quo cùm compelleretur Chriſtum abnegare idoliſque ſacrificare, nec ad id induci poſſet, fuſtibus graviſſimè cæditur, cùm interea gratias Deo ageret, & oraret, idoliſque imprecaretur, ac diceret ea nihil eſſe. Atque bunc in modum inter verbera & cruciatus expiravit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ὁσιομάρτυρος Πανσοφίου.

ΠΑνσόφιος ὁ ὁσιομάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, υἱὸς Νείλου τοῦ Ἀνθυπάτου. Ἐπεμελήθη δὲ αὐτοῦ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν πᾶσαν γραφήν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, πάντα τὸν πλοῦτον αὐτοῦ δοὺς τοῖς πτωχοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ χρόνους εἰκοσιεπτὰ τῷ Θεῷ προσευχόμενος. Τινὲς δὲ τῶν πονηρῶν καὶ χαιρεκάκων ἀνθρώπων, ἐλοιδόρυσαν αὐτὸν εἰς τὸν Ἄρχοντα Ἀλεξανδρείας Αὐγουστάλιον, ἀποσταλέντα παρὰ Δεκίου εἰς τὸ φονεύειν τοὺς Χριστιανούς. Καὶ ἀποστείλας Αὐγουστάλιος ἔδησεν αὐτόν· καὶ ἤγαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ κατηνάγκασεν αὐτὸν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ προσκυνῆσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς δὲ οὐκ ἔπεισεν, ἔτυψεν αὐτὸν ἰσχυρῶς μετὰ ῥαβδίων. Ἐπὶ πολὺ δὲ τυπτόμενος, ηὐχαρίστει τῷ Θεῷ καὶ προσηύχετο. Τὰ δὲ εἴδωλα καταρώμενος, ἔλεγεν, ὅτι οὐδέν εἰσι. Καὶ οὕτω τυπτόμενος, καὶ βασανιζόμενος, ἐτελεύτησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Δάνακτος τοῦ Ἀναγνώστου.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δάναξ ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς χώρας τοῦ Ἰλλυρικοῦ τόπου Αὐλῶνος καλουμένου, ἀναγνώστης ὢν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας. Καὶ ὑπαναγινώσκων τὰ ἱερὰ βιβλία τῷ λαῷ τῶν Χριστιανῶν. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συναχθέντες ἄγροικοί τινες, καὶ ἄπιστοι, καὶ ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις ἀπελθόντες, πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν ἐφόνευσαν. Ὁ δὲ ἅγιος Δάναξ λαβὼν τὰ ἱερὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας, διεσώθη εἰς τόπον ὀχυρὸν ἀπέχοντα ἀπὸ Αὐλῶνος μίλια πέντε πρὸς θάλασσαν. Καὶ κατελθόντες διὰ σχοινίων πρὸς αὐτὸν οἱ πολέμιοι, ἠνάγκαζον θύειν τῷ Διονύσῳ, λέγοντες, ὅτι αὐτὸς δημιουργεῖ τὸν οἶνον. Ὁ δὲ ἅγιος ὡμολόγει τὸν Χριστὸν, λέγων· ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ποιήσας. Ὁ δὲ Διόνυσος Θεὸς οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ εἴδωλον κωφὸν, καὶ ἄλαλον· οἱ δὲ ὀργισθέντες κατέκοψαν αὐτὸν μετὰ τῶν ξιφῶν, ὧν ἐκράτουν, καὶ ἔρριψαν ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ οὕτως ἐτελειώθη.

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Danactis Lectoris.

Sanctus Martyr Danax Aulonæ in Illyrico natus, ſanctæ Eccleſiæ Lector, ſacros libros Chriſtiano populo legebat. Accidit autem, ut collecta agreſtium, infideliumque populorum manus in regionem illam invadens, in Chriſtianos per ea tempora debaccharetur. Sanctus igitur Danax ſumptis ſacris eccleſiæ vaſis, in munitum quemdam locum ab Aulona paſſuum millibus quinque diſſitum mari imminentem confugit. Sed illi per funes ad ipſum demiſſi, compellebant, ut Baccho ſacrificaret, ajentes illum eſſe vini auctorem. Ille contra Chriſtum confeſſus ajebat, eum eſſe & mundi, & omnium quæ in mundo ſunt factorem; Bacchum verò non deum eſſe, ſed ſurdum mutumque idolum. Quare indignati, gladiis, quos tenebant, cæſum in mare projecerunt: atque hunc vitæ exitum habuit. S. Danax Lector.

EODEM MENSE

17. Die Decima ſeptima.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Antonii magni.

S. Antonius Magnus.

ANtonius magnus Ægyptius, Aſcetarum maximus, divitibus parentibus natus, adoleſcens abdicatis omnibus abiit, & monaſticam vitam ſuſcepit. A dæmonibus verberatus, fuſis ad Deum precibus, à plagis curatus eſt. Omnes dæmonum virtutes ſuperavit. Sic autem eorum ſtratagemata novit contuditque, ut nemo alius. Cùmque in jejuniis multis, in humi cubationibus, & in orationibus aſſiduus eſſet, nihil unquam de priſtina contentione remiſit. Quare prædictionis donum miraculorumque promeruit: ſed & juſtorum, & peccatorum animas agnovit, illas quidem ad Deum ſublatas videns, has verò in infernum dejectas. Floruit autem Conſtantini magni temporibus, deque Arii hæreſi prophetavit. Habuit inſtituti ſui multos diſcipulos, ſuarumque exercitationum ſucceſſores, in quibus fuere Athanaſius magnus, Paulus Thebæus, & magnus Hilarion. Cùmque annos nonaginta quinque vixiſſet, obiit, atque in ignoto loco à duobus diſcipulis ſuis ſepultus fuit.

ΜΗΝΙ ΤΩ͂Ι ΑΥΤΩ͂Ι

ΙΖ΄.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Ὁ Μέγας Ἀντώνιος ὁ Αἰγύπτιος ἐν ἀσκηταῖς μέγας ἐγένετο. Πλουσίων γὰρ γονέων ὑπάρχων, καὶ νέος ὤν, ἀφῆκε ἅπαντα, καὶ ἀπελθὼν ἐμόνασεν· τυφθεὶς δὲ παρὰ τῶν δαιμόνων, καὶ προσευξάμενος τῷ Θεῷ, τὰς πληγὰς ἰάθη. Πάσας δὲ τὰς δυνάμεις τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν. Οὕτως γὰρ ἔγνω τὰς πανουργίας αὐτῶν καὶ ἤλεγξεν, ὡς οὐδεὶς ἄλλος. Νηστείαις δὲ πολλαῖς καὶ ξηροκοιτίαις καὶ προσευχαῖς προσκαρτερήσας ὁ ἅγιος ἀδιαλείπτως, οὐκ ἐνέδωκεν. Καὶ προγνώσεως διὰ τοῦτο ἠξιώθη, καὶ σημείων πολλῶν. Ἀλλὰ καὶ δικαίων καὶ ἁμαρτωλῶν ψυχὰς ἐπεγίνωσκε, τὰς μὲν πρὸς Θεὸν ἀναφερομένας, τὰς δὲ πρὸς ᾅδην κατάγομένας. Οὗτος ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἦν ἀγωνιζόμενος· καὶ περὶ τῆς Ἀρείου δὲ αἱρέσεως προεφήτευσεν. Ἐγένοντο δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ πολλοὶ καὶ διάδοχοι τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ· ὁ μέγας Ἀθανάσιος· ὁ Παῦλος ὁ Θηβαῖος· ὁ μέγας Ἱλαρίων. Ζήσας δὲ χρόνους ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησε· καὶ ἐτάφη παρὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τόπῳ ἀγνώστῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Eodem die

Ἄθλησις τῶν ἁγίων τριῶν παίδων Σπευσίππου, Ἐλασίππου, Βελεσίππου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Certamen Sanctorum trium puerorum Speuſippi, Elaſippi, & Beleſippi, & ſociorum.

Αὐτάδελφοι ὑπῆρχον οἱ τρεῖς οὗτοι ἀπὸ Καππαδοκίας, ὁμοῦ γεννηθέντες ἐκ μιᾶς κοιλίας τρίδυμοι. Ἦσαν δὲ ἱππηλάται ἄριστοι, γυμνάζοντες τοὺς ἵππους. Ἐν μιᾷ δὲ ἑτοιμάσαντες τράπεζαν, ἔθυον τῷ Διΐ. Καὶ προσκαλεσάμενοι τὴν μάμμην αὐτῶν Νεονίλλαν, εἰς τὸ συμφαγεῖν αὐτοῖς, ἤκουσαν παρ' αὐτῆς Χριστιανῆς οὔσης περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπίστευσαν· μαθόντες ὅτι τῶν ἐθνῶν οἱ Θεοὶ ἄψυχοι λίθοι, καὶ ξύλα εἰσὶ, καὶ ἄγουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἀπώλειαν· καὶ εὐθέως ἀναστάντες, συνέτριψαν τὰ εἴδωλα. Ὡς δὲ ἦλθον οἱ κύριοι αὐτῶν Πάλματος, καὶ Ἑρμογένης, καὶ Κοδρᾶτος, ἐπειρῶντο μεταπεῖσαι αὐτούς. Ὡς δὲ οὐκ ἔπεισαν, ἀνάψαντες κάμινον μεγάλην, ἐνέβαλον αὐτούς. Καὶ οὕτως ἔκαυσαν. Ἰουνίλλα δέ τις γυνὴ κρατοῦσα παιδίον, ῥίψασα αὐτὸ, ὡμολόγησεν αὑτὴν Χριστιανὴν, καὶ εὐθέως ἀπεκεφαλίσθη μετὰ Νεονίλλης τῆς μάμμης τῶν μαρτύρων. Τούρβων δὲ ὁ νοτάριος δραμὼν κατέστρεψε τὰ ὑπολειφθέντα εἴδωλα, λέγων ὅτι Χριστιανός εἰμι· καὶ ἀπεκεφαλίσθη καὶ αὐτός.

Tergemini fratres fuere hi tres ex uno, eodemque ventre nati, patria Cappadoces, equitatores inſignes, equorumque domitores. Cùmque aliquando inſtructa menſa Jovi ſacrificarent, aviamque Neonillam Chriſtianam ad convivium invitaſſent, ea de Chriſto diſſerente, fidem Chriſti ſuſceperunt, edocti, deos gentium ſaxa eſſe & ligna animo carentia, quæ certum hominibus exitium afferrent: ſtatimque ſurgentes, idola contrivere. Quod ubi reſcivere Palmatus, Hermogenes, & Codratus eorum domini, omnia prius fruſtra experti, ut illos à propoſito avocarent, in ingentem ſuccenſum caminum conjectos combuſſere. Junilla autem femina quædam ſecum puerum tenens, illum projecit, Chriſtianam ſe profeſſa; ſtatimque decollata fuit unà cum Neonilla Martyrum avia. Turbo demum Notarius, cùm ea quæ reliqua fuerant idola, accurrens ſubvertiſſet, Chriſtianum ſe profitens, capite obtruncatur. SS. Speuſippus, Elaſippus, & Beleſippus, & ſocii.

Google

EODEM MENSE

18. Die Decima octava.

Commemoratio Sanctorum Patrum noſtrorum Athanaſii, & Cyrilli.

SS. Athanaſius, & Cyrillus.

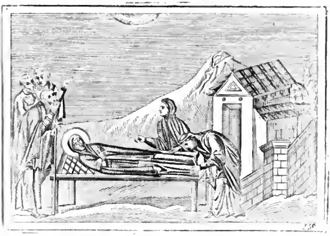
Sanctus Athanaſius Conſtantino magno Imperatore claruit. Cùm autem eccleſiæ Alexandrinæ Archidiaconus eſſet, ab Alexandro Archiepiſcopo ad Concilium Nicænum miſſus, ſic in Synodo effulſit, ut Arium confuderit. Mortuo Sancto Alexandro, in ejus locum Patriarcha Alexandriæ ſuffectus, multa pro fide orthodoxa pertulit, perſecutiones paſſus, fugiens, & in exilium pulſus: cùmque quadraginta duorum annorum ſpatio pro Chriſto decertaſſet, tandem obdormivit. Sanctus verò Cyrillus, Theodoſio juniore imperante, Theophili Patriarchæ nepos, & in eadem Alexandrina ſede ſucceſſor, ad ſynodum Epheſinam adverſus impium Neſtorium congregatam profectus, primas inter Epiſcopos tenuit: multiſque aliis recte factis clarus, ad Dominum migravit, vitam recipiens æternam.

ΜΗΝΙ῎ ΤΩ͂ Α᾽ΥΤΩ͂

ΙΗ'.

Μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου.

Ὁ Μὲν ἅγιος Ἀθανάσιος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Παρεγένετο δὲ ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον, Ἀρχιδιάκονος ὤν. Καὶ διέπρεψεν εἰς τὴν σύνοδον, καταισχύνας τὸν Ἄρειον. Μετὰ δὲ θάνατον τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχης γέγονεν Ἀλεξανδρείας. Καὶ διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν πολλὰ πειραθεὶς, καὶ διωχθεὶς, καὶ φυγὼν, καὶ ἐξορισθεὶς, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ δύο χρόνους ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος, κοιμηθεὶς ἐτελειώθη. Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἀνέψιος Θεοφίλου Πατριάρχου τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀλεξανδρείας· οὗτινος ἐγένετο καὶ διάδοχος· παρεγένετο δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν συγκροτηθεῖσαν ἐν Ἐφέσῳ σύνοδον, ἐπὶ καθαιρέσει τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου, τὰ πρωτα φέρων ἐν Ἐπισκόποις. Εἶτα ἐν πολλοῖς καὶ ἄλλοις κατορθώμασι διαλάμψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἀπολαβὼν τὴν αἰώνιον ζωήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

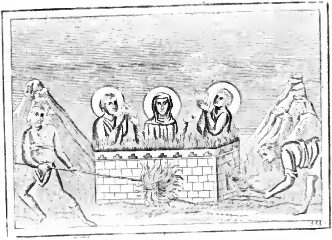
Μνήμη τῆς ὁσίας Εὐσεβίας τῆς μετονομασθείσης ξένης.

Ἁγία Εὐσεβία ἡ μετονομασθεῖσα ξένη, γέγονεν ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης, εὐγενὴς καὶ εὔμορφος καὶ πλουσία. Τῶν δὲ γονέων αὐτῆς βουληθέντων πρὸς γάμον αὐτὴν ἐκδοῦναι, καὶ πάντων ἑτοιμασθέντων ἐξ αὐτοῦ τοῦ παστοῦ, μετὰ δύο δουλίδων ἀποφυγοῦσα, καὶ εἰς πλοῖον εἰσελθοῦσα, ἀπέπλευσεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἐκ τοῦ πλοίου δὲ ἐξελθοῦσα κατέμεινεν εἰς οἴκημα πενιχρόν, διαποροῦσα διὰ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν, ποῦ ἀπέλθοι· ἀλλ' ἔπεμψεν αὐτῇ ὁ Θεὸς ἄνθρωπον μονάζοντα Παῦλον ὀνόματι. Καὶ ἐκεῖνος ὡδήγησεν αὐτὴν πρὸς σωτηρίαν. Ἀνελάβετο γὰρ αὐτὰς, καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν εἰς Μύλασσαν πλησίον Καρίας. Καὶ ἔκτισεν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου· καὶ ἀποκατέστησεν αὐτὰς ἐκεῖ. Καὶ τοσοῦτον ἠγωνίσατο ἡ ἁγία, ὡς καὶ πολλῶν θαυμάτων ἀξιωθῆναι· καὶ οὕτω βιώσασα τέλει βίου ἐχρήσατο.

Eodem die

Commemoratio Sanctæ Euſebiæ, cognomento Xenæ.

Sancta Euſebia, cognomento Xena, id eſt, Hoſpita, ex urbe Roma fuit, genere, forma opibuſque inſignis. Cùm autem parentes vellent eam in matrimonium collocare, omniaque ad celebrandas nuptias parata eſſent, arrepta occulte fuga cum duabus ancillis navim conſcendit: qua Alexandriam delata, anguſtam domum ſubiit, incerta ob infirmitatem muliebrem, quonam ſe reciperet. Sed miſit ad illam Deus Paulum quemdam monachum, qui ſe ſalutis ducem eis præbuit; atque in patriam ſuam Mylaſſam Cariæ proximam adductas, in eccleſia Sancti Protomartyris Stephani, quam ipſe extruxerat, collocavit. Ibi igitur ſanctiſſimam vitam Euſebia traducens, donum etiam miraculorum promeruit. Cùmque hunc in modum vixiſſet, deceſſit. S. Euſebia.

Eodem die

Certamen Sanctæ Martyris Theodulæ.

S. Theodula Martyr.

THeoduſa martyr, Diocletiano Imperatore, Anazarbi nata, ob Chriſti fidem profeſſionemque à Pelagio Anazarbi Præfecto comprehenſa, graviſſimè cæditur: cùmque inter cruciatus miracula patraret, complures ad Chriſti fidem traxit, ex quibus fuit Commentarienſis, & Helladius adjutor, qui capite plexi ſunt. At Theodulæ primum ſubulis candentibus mamillæ perforantur & amburuntur: mox capillis in cypreſſo ſuſpenſæ pedes aculeatis ſurculis configuntur: atque ita ſuſpenſa diu manſit. Poſtea ſoluta, in caminum ignis vehementer accenſum immittitur cum aliis ſanctis: ubi diu orans, manuſque extendens, & gratias agens, ſanctam animam Deo reddidit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδούλης.

ΘΕοδούλη ἡ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀναζάρβου πόλεως ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ τὴν ὁμολογίαν ἐκρατήθη παρὰ Πελαγίου Ἄρχοντος τῆς Ἀναζάρβου. Καὶ ἐβασανίσθη ἰσχυρῶς· καὶ βασανιζομένη ἐθαυματούργησε· καὶ θαυματουργήσασα ἐπεσπάσατο πολλοὺς καὶ ἔπεισε προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ γενέσθαι Χριστιανούς. Ἐξ ὧν ἦσαν ὁ Κομενταρίσιος, καὶ ὁ βοηθὸς Ἑλλάδιος, οἵτινες καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἡ δὲ ἁγία ὑπὸ σουβλίων πυρωθέντων διετρυπήθη καὶ κατεκάη τοὺς μαστούς. Εἶτα ἀπὸ τῶν τριχῶν ἐκρεμάσθη ἐν κυπαρίσσῳ· καὶ τοὺς πόδας μετὰ τῶν καρφίων καθηλώθη. Καὶ ἐκρέματο ἐπὶ πολύ· καὶ μετὰ ταῦτα λυθεῖσα καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἰσχυρῶς ἐκκαυεῖσαν, μετὰ καὶ ἑτέρων ἁγίων ἐμβληθεῖσα, ἐπὶ πολὺ προσευξαμένη, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνασα, καὶ εὐχαριστήσασα, παρέδωκε τὴν ἁγίαν αὐτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

ΙΘ΄.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θεοδότου Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

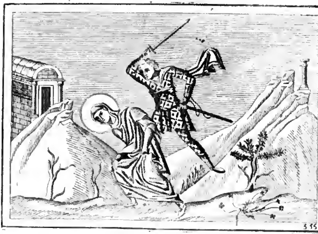
Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικιννίου τοῦ βασιλέως καὶ Σαβίνου ἡγεμόνος τῆς Κυπρίων νήσου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθεὶς, προσήχθη τῷ ἡγεμόνι Σαβίνῳ, καὶ τύπτεται μετὰ βουνεύρων ξηρῶν ἰσχυρῶς. Εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξέεται τὰς σάρκας. Καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραβάτου ἁπλοῦται. Παραδόξως δὲ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι λυτρωθεὶς ἐκ τοῦ πυρὸς, ὑπεδήθη σιδηρᾶ ὑποδήματα μετὰ ἥλων ὀξέων, καὶ ἠναγκάζετο τρέχειν. Εἶτα ἀπεκλείσθη ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἐπεὶ ἐπαύσατο ὁ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς, προστάξει τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τότε τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας κρατήσαντος ἀπελύθη καὶ αὐτὸς τῆς φυλακῆς. Καὶ ἦν διατρίβων ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀφόβως διδάσκων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸν λόγον. Καὶ ζήσας ἔτη δύο, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἐπιστρέψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε· καὶ ἐτάφη ἐντίμως ὑπὸ τῶν αὐτοῦ εὐλαβῶν μαθητῶν.

EODEM MENSE

Die Decima nona. 19.

Certamen Sancti Martyris Theodoti Epiſcopi Cyriniæ in Cypro.

Iſte Licinio Imperatore, & Sabino inſulæ Cypri præfecto, ob Chriſti confeſſionem comprehenſus, & ad eundem Sabinum præfectum adductus, nervis bubulis duriſſimè cæditur: deinde in equuleum ſuſpenſus, excarnificatur. Mox ſuper ferreum grabatum ſubjecta flamma extenditur. Sed divino beneficio ex igne admirabiliter ſervatus, ferreis calceis iiſque clavis acutis confixis calceatus, currere compellitur. Demum carceri incluſus, tandiu in vinculis fuit, quoad ceſſante Conſtantini Magni Romanorum Imperatoris edicto perſecutione, ſolutus, eccleſiæ ſuæ regimini incubuit, verbum Domini noſtri Jeſu Chriſti, depoſito omni metu, docens. Cumque biennium vixiſſet, multoſque ad pietatem convertiſſet, migravit ad Dominum, & à religioſis diſcipulis ſuis honorificè ſepultus fuit. S. Theodotus Ep. Cyriniæ.

Eodem die.

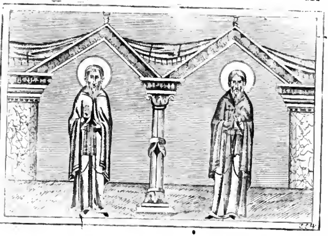
Certamen Sanctæ Martyris Euphraſiæ.

S. Euphraſia M. Sancta martyr Euphraſia, Maximiano Imperatore, ex urbe Nicomedia fuit, pari & generis & morum laude commendata. Comprehenſa autem, & idolis ſacrificare compulſa, cùm id facere detrectaret, barbaro & agreſti homini violanda traditur: quæ verita, ne ſibi vis inferretur, hujuſcemodi artificium excogitavit. Si me, inquit ad illum, dimiſeris, dabo tibi pharmacum, quod ſi geſtaveris, nec gladius, nec aliud quippiam tibi nocebit, aut vulnus infligere poterit; ſed ab haſtis, enſibus, teliſque incolumis & illæſus ſervaberis. Cui ille: Hoc equidem diſcere vellem, mihique perſuaderi. Tùm Euphraſia extento ſtatim collo: Percute, inquit, gladio: nec enim poteris caput mihi amputare. Qui adhibita illius verbis fide, gladio eam percuſſit, & caput à cervicibus abſcidit. Atque ita ab eo erepta eſt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Εὐφρασίας.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐφρασία ἐγένετο ἐκ τῆς πόλεως Νικομηδείας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, γένους πλουσίου καὶ τρόπου σώφρονος καὶ ἀγαθοῦ. Κρατηθεῖσα δὲ καὶ ἀναγκασθεῖσα θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθεῖσα, παρεδόθη πρὸς τὸ μιανθῆναι ἀνδρὶ βαρβάρῳ καὶ ἀγροικῷ. Ἰδοῦσα δὲ τὴν ἀνάγκην, ἐμηχανήσατο ὅτι τοιοῦτον. Εἶπε γὰρ πρὸς αὐτὸν, ὅτι εἰ ἀφήσεις με, ἔχω σοι δοῦναι φάρμακον, ὅπερ ἐὰν βαστάζῃς, οὔτε ξίφος, οὔτε ἄλλο τι καταβλάψει, ἢ τρώσει σε, ἀλλ' ἔχεις διαφυλάττεσθαι ἀπὸ τῶν κονταρίων καὶ τῶν σπαθίων, καὶ παντὸς βέλους ὑγιής. Ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι ἤθελον τοῦτο μαθεῖν καὶ πληροφορηθῆναι· ἐν εἴτη δὲ τὸν ἴδιον τράχηλον προτείνασα, εἶπε· κροῦσον μετὰ τοῦ σπαθίου, καὶ οὐ δυνήσῃ με ἀποκεφαλίσαι. Ἐκεῖνος δὲ πιστεύσας, ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἔκρουσε μετὰ τοῦ σπαθίου, καὶ ἀπεκεφάλισε· καὶ οὕτως ἐρρύσθη ἐξ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου, καὶ ἑτέρου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Ὁ Μὲν ἅγιος Μακάριος ὁ Ῥωμαῖος, ὑπὸ τοῦ πατρὸς γυναικὶ συζευχθεὶς, καὶ μὴ θέλων, καταλιπὼν αὐτὴν, ἠγάπησε φυγεῖν καὶ σωθῆναι. Καὶ εὐθέως παραλαβὼν αὐτὸν Ἄγγελος Θεοῦ, ὡδήγει αὐτόν· ὡς καὶ εἰς τὸν παράδεισον ἀπαγαγεῖν ἀπὸ μιλίων εἴκοσι, καὶ κατοικῆσαι ἐκεῖ· ἔνθα καὶ εὗρον αὐτὸν τρεῖς μοναχοὶ, Θεόφιλος, Σέργιος, καὶ Ὑγιεινός. Οἷς καὶ διηγήσατο θαύματα παράδοξα καὶ τέρατα, ἅπερ ἐθεάσατο. Εἶτα ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· ὁ δὲ ἕτερος ὅσιος Μακάριος, ὁ καὶ κολοβὸς τὴν ἡλικίαν, ἐγένετο ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς Αἰγύπτου. Καταλιπὼν δὲ τὸν κόσμον, καὶ τὴν ἔρημον καταλαβὼν, ἐγένετο μοναχὸς ὑπὸ ἁγίου τινὸς γέροντος. Καὶ οὕτω διέλαμψεν εἰς ἀρετὴν, πάσας τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ κατορθώσας, ὡς καὶ κατὰ δαιμόνων ἐξουσίαν λαβεῖν, καὶ θεωρεῖν αὐτοὺς ὀφθαλμοφανῶς, καὶ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς. Καὶ ἄλλα δὲ θαύματα οὐκ ὀλίγα ποιήσας, εἰς δόξαν Χριστοῦ, χαίρων ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

MHNI'

Eodem die

Commemoratio Sanctorum Patrum noſtrorum Macarii Romani, & alterius Macarii Ægyptii.

SS Macarius Romanus, & Macarius Ægyptius.

SAnctus Macarius Romanus à patre invitus uxorem ducere coactus, ea relicta, fugam arripere, ſuæque ſaluti conſulere conſtituit. Quare Angelus Dei ſtatim eum aſſumens, ducem ſe illi præbuit, & ad Paradiſum uſque perducens, in loco viginti milliaribus ab eo diſſito collocavit: ubi tres illum monachi invenerunt, Theophilus, Sergius, & Hyginus, quibus expoſuit quæcumque viderat admirabilia & ſtupenda. Tandem decrepita ætate migravit ad Dominum. Alter verò ſanctus Macarius, ſtatura puſillus, ex Alexandria Ægypti fuit: qui abdicato ſeculo eremum petens, monaſticum inſtitutum à quodam ſancto ſene accepit: atque in virtutibus, mandata Dei diligenter obſervando, ſic refulſit, ut in dæmones poteſtatem haberet, eoſque oculariter videret, & increparet. Cùmque alia plurima miracula ad Chriſti gloriam edidiſſet, in pace gaudens requievit.

Q EO-

EODEM MENSE

20. Die Vigeſima.

Certamen Sanctorum Martyrum Valeriani, Candidi, Aquilæ, & Eugenii.

35. Valerianus, Candidus, Aquila & Eugenius.

ISti Diocletiano Imperatore certarunt. Cùm enim Agricolaus præfectus, & Lyſias Dux Chriſtianos interficerent, Sebaſte quidem ſanctos Quadraginta, Nicopoli verò ſanctos quadraginta quinque; acceſſerunt ad eos quidam dicentes: In Trapezuntis montibus nonnulli Chriſtiani latent. Miſit itaque Lyſias qui eos comprehenderent: vinctoſque funibus, graviſſimè cædi juſſit. Tùm ſebo oblitos & perfuſos, ſuppoſita flamma combuſſit. Tunc ſanctus Eugenius cum Præfecto fanum idolorum ingreſſus, atque in lacrymas effuſus, impetravit à Deo, ut idola comminuerentur. Quo portento multi in Chriſtum credidere. Poſt hæc ſanctus Candidus, Aquila, & Valerianus capite plexi ſunt: ſanctus verò Eugenius in equuleum actus, in carcerem conjectus, variis tormentis excruciatus, & in ignem immiſſus, atque inde incolumis evadens, tandem decollatus eſt.

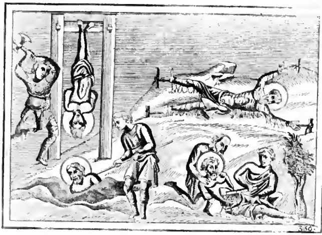
ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

Κ'.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Οὐαλεριανοῦ, Κανδίδου, Ἀκύλα, καὶ Εὐγενίου.

ΟὟτοι ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· τοῦ γὰρ ἡγεμόνος Ἀγρικολάου, καὶ Λυσίου τοῦ Δουκὸς τοὺς Χριστιανοὺς φονευόντων, ἐν τῇ Σεβαστείᾳ μὲν τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα, ἐν τῇ Νικοπόλει δὲ τοὺς ἁγίους τεσσαρακονταπέντε· ἦλθον τινὲς λέγοντες, ὅτι, ἐν τοῖς ὄρεσι Τραπεζοῦντος, κρύπτονται τινὲς Χριστιανοί. Καὶ ἀποστείλας ὁ Λυσίας, ἐκράτησεν αὐτούς. Καὶ δήσας μετὰ σχοινίων, ἔτυψεν ἀφειδῶς· καὶ βρέξας ἐν ἐλαίῳ κανδηλαύρας, καὶ ἀνάψας, ἔκαιεν αὐτούς. Τότε ὁ ἅγιος Εὐγένιος εἰσελθὼν, μετὰ τοῦ ἡγεμόνος, εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ μέγα στενάξας πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ εὐξάμενος, συνέτριψε τὰ εἴδωλα. Καὶ τότε πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν. Εἶτα ὁ μὲν ἅγιος Κάνδιδος, καὶ Ἀκύλας, καὶ Οὐαλεριανὸς ἀπεκεφαλίσθησαν. Ὁ δὲ ἅγιος Εὐγένιος ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ διαφόρως τιμωρηθεὶς, καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς καὶ διασωθεὶς, ἀπεκεφαλίσθη καὶ αὐτός.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

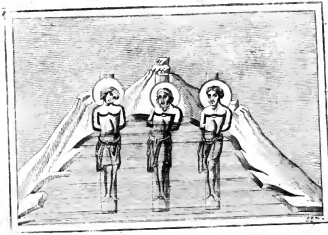
Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου, καὶ Βασιλείδους.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐπὶ τοῦ παρανόμου βασιλέως Διοκλητιανοῦ ἐμαρτύρησαν. Πρῶτοι γὰρ ὄντες τοῦ παλατίου, καὶ πλούσιοι καὶ ἔνδοξοι, καὶ ἰδόντες τὸν ἅγιον Θεόπεμπτον τὸν Ἐπίσκοπον μαρτυροῦντα, καὶ βασανιζόμενον, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Καὶ λύσαντες τὰς ζώνας αὐτῶν, ἔῤῥιψαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς λέγοντες. Τότε προσέταξεν ὁ βασιλεὺς, εἰ ἀληθῆ λέγουσιν, ἀγαγεῖν τὰ χρήματα αὐτῶν, καὶ δοῦναι ἑτέροις. Οἱ δὲ ἐποίησαν τοῦτο μετὰ προθυμίας. Βόθρου δὲ ὀρυχθέντος, εἰσῆλθεν ὁ ἅγιος Βάσσος μέχρι τοῦ στήθους, καὶ τὰς χεῖρας ἐκκοπεὶς, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Ὁ δὲ ἅγιος Εὐσέβιος, μέσον δύο στύλων, κατὰ κεφαλῆς κρεμασθεὶς, καὶ μετὰ πελεκέων κατακοπεὶς ἐτελειώθη. Ὁ δὲ Εὐτύχιος εἰς τέσσαρας πάλους δεθεὶς πόδας καὶ χεῖρας, ἐσχίσθη εἰς τρία· καὶ οὕτως ἐκοιμήθη. Ὁ δὲ ἅγιος Βασιλείδης τὴν κοιλίαν, μετὰ μαχαίρας, μέσον διαῤῥαγεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Eodem die

Certamen Sanctorum Martyrum Baſſi, Euſebii, Eutychii, & Baſilidis.

ISti quoque Sancti temporibus impii Diocletiani Imperatoris martyrium ſubierunt. Cùm enim primi in palatio eſſent, opibuſque & gloria præcellerent, videntes Sancti Theopempti in perferendo martyrio atque cruciatibus conſtantiam, crediderunt in Chriſtum: ſolutiſque cingulis, & ante Imperatorem projectis, ſe Chriſtianos profeſſi ſunt. Tunc præcepit Imperator, ut ſi ex animo id dicerent, irent, & pecuniam ſuam omnem aliis traderent, qui promptiſſimo animo id executi ſunt. Tum Sanctus Baſſus in altam foveam demiſſus, terraque uſque ad pectus obrutus, præciſis manibus, ſpiritum Domino tradidit; Euſebius verò inter duas columnas inverſo capite ſuſpenſus, ſecuri interciſus obiit. Eutychius autem manibus pedibuſque ad quatuor palos alligatis in tres partes diſcerptus obdormivit. Demum Baſilides gladio diſſecto per medium ventre, ad Dominum migravit. SS. Baſſus, Euſebius, Eutychius & Baſilides.

Eodem die

Certamen Sanctorum Martyrum Innæ, Rimæ, & Pinnæ.

SS. Innas, Rimas, & Pinnas Martyres.

ISti Sancti ex Scythia fuere ex boreali regione, diſcipuli Sancti Andreæ Apoſtoli: qui cùm in Chriſti nomine docerent, multos barbarorum ad rectam fidem converſos baptizarunt. Quamobrem comprehenſi à barbarorum Principe, cùm induci nequirent, ut ejurato Chriſto idolis ſacrificarent; tùm cùm brumali tempore horrent omnia, & flumina gelu concreta conſiſtunt, ut ſuper glaciem non hominibus tantùm, ſed equis etiam & curribus pateat via; tignis ingentibus, perinde ac ſi radicantes arbores eſſent, in gelu confixis Sanctos alligari juſſit. Fluctuante igitur unda, & glaciem paulatim augente & ad collum uſque Sanctorum aſcendente, acerrimo frigoris dolore confecti, beatas animas Domino tradiderunt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἰνᾶ, Ῥημᾶ, καὶ Πινᾶ.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐγένοντο ἀπὸ Σκυθίας, ἐκ τοῦ βορείου μέρους μαθηταὶ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Καὶ διδάσκοντες ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, πολλοὺς τῶν βαρβάρων ἐπιστρέφοντες ἐπὶ τὴν ὀρθὴν πίστιν, ἐβάπτιζον. Διὰ τοῦτο δὲ κρατηθέντες παρὰ τοῦ τῶν βαρβάρων Ἄρχοντος, καὶ πολλὰ ἀναγκασθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, οὐκ ἐπείσθησαν. Καὶ γενομένου χειμῶνος βαρυτάτου, καὶ τῶν ποταμῶν παγέντων ἀπὸ τοῦ κρύους, ὡς καὶ ἐπάνω τοῦ κρυστάλλου περιπατεῖν μὴ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ διέρχεσθαι καὶ τοὺς ἵππους καὶ τὰς ἁμάξας, πήξαντες ἐπάνω τοῦ κρυστάλλου ξύλα μεγάλα, ὡς αὐτόρριζα δένδρα, προσέδησαν ἐκεῖ τοὺς ἁγίους. Καὶ τοῦ ὕδατος κυματίζοντος, καὶ κρύσταλλα ἐπαυξάνοντος κατ' ὀλίγον, καὶ φθάσαντος ἕως τοῦ τραχήλου τῶν ἁγίων, ἀπὸ τῆς πολλῆς δριμύτητος καὶ τῆς ὀδύνης τοῦ κρύους, παρέδωκαν τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου Πρεσβυτέρου γενομένου, καὶ καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου.

Εὐθύμιος ὁ μέγας ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Γρατιανοῦ, ἀπὸ Μελιτινῆς πόλεως Ἀρμενίας, υἱὸς Παύλου καὶ Διονυσίας· οἵτινες καὶ ἄτεκνοι ὄντες, ὑπὸ Θεοῦ ἤκουσαν, ὅτι παιδίον γεννήσουσι· καὶ ὅτι ἐν τῇ γεννήσει αὐτοῦ εὐθυμήσουσι πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι, καὶ ὁ κόσμος. Διὰ τοῦτο καὶ ὅτε ἐγεννήθη τὸ παιδίον, ὠνόμασαν αὐτὸ Εὐθύμιον. Αὐξηθεὶς δὲ, ἐγένετο κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐκεῖσε Ἐπισκόπου. Εἶτα καὶ Πρεσβύτερος, καὶ ἔξαρχος τῶν μοναστηρίων. Εἶτα ἀπῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου ἡσύχαζεν· τοσοῦτον δὲ ἠγωνίσατο, ὥστε, διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, παρασκευάζειν τοὺς Σαρακηνοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν προσέρχεσθαι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτίζεσθαι, μετὰ παντὸς τοῦ οἴκου αὐτῶν. Πολλὰ δὲ θαύματα εἰργάσατο· καὶ λειτουργῶν ἐφάνη, ὡς στῦλος πυρός. Ὑπάρχων δὲ ἐτῶν ἐνενηκονταεπτὰ, ἐν καλῷ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Euthymii Presbyteri, & magiſtri eremi.

Euthymius magnus, Gratiano Imperatore, Melitinæ in Armenia, Paulo & Dionyſia natus eſt: qui cùm ſteriles eſſent, à Deo didicerunt fore, ut filium gignerent, quo naſcente totus mundus, univerſæque eccleſiæ bono animo eſſent: quamobrem cum puer natus eſt, Euthymium illum, hoc eſt, bono hilarique animo præditum, appellarunt. Cùmque adoleviſſet, Clericus primum ab ejus loci Epiſcopo ordinatus eſt; deinde Presbyter, & cœnobiorum Exarchus. Mox Hieroſolyma profectus, in ſpeluncam Sancti Theoctiſti ſeceſſit, ibique tranquillam vitam egit: eoque in virtutum exercitationibus proceſſit, ut ſumma ſanctitatis opinione Saracenos ſingulis diebus ad Chriſti fidem traheret, eoſque cum familiis ſuis baptizaret. Plurimis etiam miraculis clarus fuit: cùmque aliquando Liturgiam celebraret, viſus eſt igneæ columnæ ſpeciem induiſſe. Demum nonageſimo ſeptimo ætatis anno, in bona ſenectute ad Dominum migravit, Leone magno Imperatore. S. Euthymius Abbas.

EODEM MENSE

21. Die Vigeſima prima.

Certamen Sancti Martyris Neophyti.

S. Neophytus Mart.

NEophytus Chriſti Martyr, Diocletiano Imperatore, ex Nicæa Bithyniæ urbe fuit, Chriſtianis parentibus Theodoro & Florentia natus. Adhuc puer gratia Dei plenus, miracula patrabat. Cùm enim ſcholam adiret cum ſuis condiſcipulis, orabat, eoſque nutriebat. Quocumque autem ſe conferret, ſequebatur eum columba, & humana voce cum ipſo colloquebatur: quam cùm mater vidiſſet cum puero colloquentem, præ timore exanimata concidit. At Sanctus illam precibus ad vitam à morte revocavit. Montem Olympum frequenter conſcendens, ibi orationi vacabat. Quare delatus ad Decium Præfectum, ejuſque juſſu comprehenſus, flagris crudeliſſimè cæditur; mox in fornacem ardentem immiſſus, ſed inde incolumis evadens, ad beſtias damnatur: cùmque ab iis illæſus permaneret, gladio tandem ab uno ex iis, qui Præfecto aſſiſtebant, cæſus eſt.

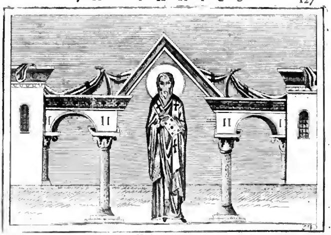
ΜΗΝΙ Τῼ͂ ΑΥΤῼ͂

ΚΑʹ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

ΝΕόφυτος ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρχεν ἀπὸ πόλεως Νικαίας τῆς Βιθυνίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, υἱὸς γονέων Χριστιανῶν, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας. Παιδίον δὲ ὢν, ὅμως χάριτι Θεοῦ ἐπεπληρῶτο, καὶ ἐθαυματούργει. Εἰς γὰρ τὸ σχολεῖον ἀπερχόμενος, μετὰ τῶν συσχολιτῶν, προσηύχετο καὶ διέτρεφεν αὐτούς. Ἠκολούθη δὲ αὐτῷ πάντοτε περιστερά· Καὶ φωνῇ ἀνθρωπίνῃ συνετύγχανεν αὐτῷ. Ἐξ οὗ καὶ ἀκούσασα ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου τῆς περιστερᾶς ἀνθρωπίνως διαλεγομένης αὐτῷ, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπέθανεν· ἀλλ' ὁ ἅγιος αὐτὴν, προσευξάμενος, ἀνέστησεν. Ἀνήρχετο δὲ εἰς τὸ ὄρος συχνῶς τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ἡσύχαζε. Καὶ μαθὼν τὰ περὶ αὐτοῦ ὁ ἡγεμὼν Δέκιος, ἀποστείλας, καὶ κρατήσας αὐτὸν, ἔτυψεν ἰσχυρῶς. Εἶτα εἰς φοῦρνον πυρωθέντα ἐνέβαλεν. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ φούρνου σωθεὶς, ἐθηριομάχησε· καὶ τῶν θηρίων λυτρωθεὶς, ἀπεσφάγη ὑπὸ ἑνὸς τῶν παρεστηκότων Τῷ Ἄρχοντι.

by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

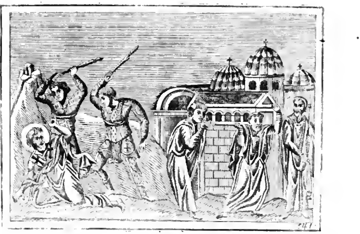
Μνήμη τοῦ ὁσίου Ζωσίμου Ἐπισκόπου Συρακούσης.

Ζώσιμος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν, ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας, υἱὸς γονέων πιστῶν καὶ ἀβλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζώντων. Οἵτινες εἶχον κτῆμα πλησίον τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Λουκίας τῆς παρθένου. Ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ Ζώσιμος, ἐδόθη δῶρον ὑπὸ τῶν γονέων τῇ ἁγίᾳ Λουκίᾳ. Καὶ ἀνατραφεὶς ἐν τῇ μονῇ, ἐγένετο προσμονάριος τῆς τιμίας αὐτῆς θήκης. Καὶ ποτὲ ἀπελθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς, οὐ συνεχωρήθη μικρὸν μετ᾽ αὐτῶν διατρίψαι· ἀλλ᾽ εὐθὺς ἀνταπεστάλη πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας, εἰπόντων τῶν γονέων αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Ὅτι ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ὑπεσχόμεθα· τριάκοντα δὲ ἔτη ποιέσας ἐν τῇ μονῇ, ἐγένετο καὶ ἡγούμενος αὐτῆς. Εἶτα γέγονε καὶ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Συρακούσης ὑπὸ Θεοδώρου Πάπα Ῥώμης· γενόμενος δὲ Ἐπίσκοπος, οὐκ ἠμέλησε τοῦ λαοῦ· ἀλλὰ πολλοὺς διδάξας περὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ περὶ κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως, καὶ καλῶς διακυβερνήσας τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ ἐκκλησίαν, πεντήκοντα χρόνων ὤν, τέλει βίου ἐχρήσατο.

Eodem die

Commemoratio Sancti Zoſimi Epiſcopi Syracuſæ.

Sanctus Pater noſter Zoſimus in Sicilia fidelibus, piis, divitibuſque parentibus natus eſt, qui apud monaſterium Sanctæ Luciæ Virginis poſſeſſionem habebant. Cùmque in lucem editus fuiſſet, ab iis Sanctæ Luciæ oblatus, & in eodem monaſterio educatus, æditiuus ſacræ illius thecæ factus eſt: qui ſiquando parentes viſitaturus adibat, longam eum eis moram trahere haudquaquam permittebatur; ſed ſtatim ad templum Sanctæ remittebatur, ajentibus ad eum parentibus, quod ibi eum eſſe oporteret, ubi ab ipſis dicatus fuerat. Cùm autem triginta annos in monaſterio egiſſet, eidem præfectus fuit. Poſtea Syracuſæ urbis Epiſcopus à Theodoro Romano Pontifice ordinatus, populum nequaquam neglexit; ſed multos de vita æterna, deque judicio ac retributione docens, creditamque ſibi eccleſiam optimè gubernans, vita functus eſt, annos quinquaginta natus.

EODEM MENSE

22. Die Vigeſima ſecunda.

Certamen Sancti Apoſtoli Timothei Epiſcopi Epheſi, diſcipuli Sancti Apoſtoli Pauli.

S. Timotheus. TImotheus Chriſti Apoſtolus, Lyſtris patre Græco, matre Judæa natus, ſancti Apoſtoli Pauli diſcipulus, prædicationiſque illius comes, ab eodem ſancto Paulo, temporibus Neronis Imperatoris, primus Epheſi Epiſcopus ante ſanctum Joannem Theologum ordinatus eſt: Theologus enim poſt ſanctæ Deiparæ dormitionem venit Epheſum. Sanctus verò Timotheus cùm Chriſti fide populum imbueret, videns aliquando Græcos abominabilem idolis feſtum diem celebrantes, promiſcuè mares ac feminas indigna patrare, accurrens ad illos, monenſque, ut à pravitate deſiſterent, tantum abfuit, ut quidquam profecerit, ut potius ab iis interfectus fuerit ſcipionibus, quos præ manibus tenebant, in ipſo civitatis aditu, ubi & pretioſæ ipſius reliquiæ ſepultæ ſunt.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂, Α'ΥΤΩ͂,

ΚΒ'.

Α῏θλησις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου Ἐπισκόπου Ἐφέσου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

ΤΙμόθεος, ὁ τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, ἐγένετο ἐκ τῆς πόλεως Λύστρας· ἦν δὲ υἱὸς μὲν ἕλληνος, μητέρος δὲ Ἰουδαίας· ἐγένετο δὲ καὶ μαθητὴς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, καὶ περιπατοῦν μετ᾽ αὐτοῦ ἐδίδασκεν. Εἶτα ἐποίησεν αὐτὸν πρῶτον Ἐπίσκοπον Ἐφέσου ὁ ἅγιος Παῦλος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Νέρωνος, πρὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ὁ γὰρ Θεολόγος ὕστερον ἦλθεν εἰς Ἔφεσον, μετὰ τὴν κοίμησιν τῆς ἁγίας Θεοτόκου· ὁ δὲ ἅγιος Τιμόθεος ἐδίδασκε τὸν λαὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ἰδὼν τοὺς ἕλληνας ἑορτὴν μιαρὰν ἐπιτελοῦντας τοῖς εἰδώλοις, ἅμα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι, καὶ ἄσεμνα ἐργαζομένους, κατελθὼν πρὸς αὐτοὺς, καὶ παρακαλῶν ἀποστῆναι τῆς κακίας, οὐκ ἔπεισεν αὐτοὺς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐφονεύθη παρ᾽ αὐτῶν, μετὰ τῶν ῥαβδίων, ὧν ἐκράτουν, ἐν αὐτοῖς τοῖς ἐμβόλοις τῆς πόλεως, ἐν οἷς καὶ ἐτάφη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

ΑΠΟ' Αὐγουστοπόλεως ἦν οὗτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ καὶ Δομετιανοῦ ἡγεμόνος· ἐκρατήθη δὲ μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐαλερίου, καὶ ἤχθη εἰς πόλιν λεγομένην Βαλεντίαν, καὶ τῇ φυλακῇ παρεδόθη. Εἶτα ἀχθεὶς πρὸς Δομετιανὸν, μετὰ ῥαβδίων τύπτεται, καὶ διὰ σιδήρων ξέεται. Καὶ αὖθις ἐπὶ πολὺ κρεμασθεὶς, διὰ λαμπάδων πυρὸς τὰς πλευρὰς καταφλέγεται, καὶ σιδηραῖς σούβλαις πυρωθείσαις κατακεντεῖται. Παραλυθέντων δὲ τῶν δημίων, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ὑγιοῦς καταστάντος Θεοῦ χάριτι, μεταβληθεὶς ὁ τύραννος, ἤρξατο κολακεύειν αὐτὸν, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτόν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀπολύσω σε, καὶ οὐ φονεύω. Θέλησον οὖν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν σου, καὶ προσκυνῆσαι τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ἅγιος μηδὲ ἀνεχόμενος ἀκούειν αὐτοῦ βλασφημοῦντος, προσευξάμενος τῷ Θεῷ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐτάφη ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ παρὰ πιστῶν καὶ εὐλαβῶν ἀνδρῶν.

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Vincentii Diaconi.

EX Auguſta urbe fuit iſte, Diocletiano Imperatore, & Domitiano præſide. Comprehenſus autem cum Valerio Epiſcopo, & in Valentiam urbem adductus, cuſtodiæ traditur. Inde eductus, Domitiano ſiſtitur; & verberibus cæſus, ferreis ungulis excarnificatur, in equuleum diu ſuppenſus: mox facibus ignis in lateribus exuſtus, ſubulis ferreis candentibus perfoditur. Cùm autem carnifices defatigati eſſent, & ſanctus martyr Dei beneficio ſanus & incolumis conſiſteret, mutato conſilio tyrannus cœpit illum blanditiis delinire, inquiens: Ecce, ego te abſolutum dimittam, nec morti tradam, dum Chriſtum tuum negare velis, deoſque adorare. Sed ſanctus ne audire quidem blaſphemias illius ferens, in oratione ſpiritum Deo tradidit. cujus pretioſæ reliquiæ in eodem loco à fidelibus piiſque viris ſepultæ ſunt. S. Vincentius M.

Eodem die

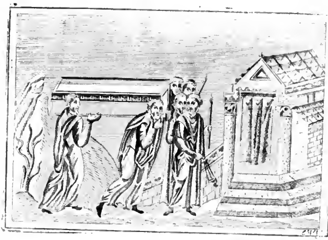
Certamen Sancti Martyris Anaſtaſii Perſæ.

S. Anaſtaſius Perſa. HIc ex Perſide fuit, Romanis Heraclio imperante, Perſis autem Choſroë Maguntini filio: cùmque magus eſſet, & in Tyronum numero in militia adſcriptus, quo tempore Perſæ excurſione facta in ſancta loca, aſportatoque unà cum reliqua præda pretioſo Dominicæ Crucis ligno, in vulgus diſſeminabant, veniſſe in eorum ditionem Chriſtianorum Deum: exiſtimabant enim pretioſam Crucem Deum eſſe propter ea, quæ per illam fiebant prodigia: commotus hiſce vocibus Anaſtaſius, re diligenter perpenſa, didicit totam Chriſti diſpenſationem, ejuſque fidem amplexus eſt. Et primùm quidem cum Perſis Chalcedonem venit; ibique Dei timore plenius imbutus, abdicata militia & mundo, Hierapolim, deinde Hieroſolyma conceſſit: baptizatuſque, in Laura Sancti Sabæ fit monachus. Poſtea deſiderio perferendi pro Chriſto martyrii flagrans, in patriam rediit: & comprehenſus à Perſis, multiſque tormentis excruciatus, capite plexus eſt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Οὗτος ἦν ἐκ Περσίδος, βασιλευόντων Ῥωμαίων μὲν, Ἡρακλείου, Περσῶν δὲ Χοσρόου υἱοῦ Μαγουντινοῦ. Ὑπάρχων δὲ καὶ αὐτὸς μάγος συνηριθμήθη τῇ τῶν Τυρώνων στρατείᾳ. Καταδραμόντων δὲ τῶν Περσῶν τῶν ἁγίων τόπων, καὶ λαβόντων σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις καὶ τὸ τίμιον ξύλον, ἐφημίζετο παρ' αὐτοῖς, ὅτι ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς ἦλθεν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Θεὸς γὰρ ἐνομίζετο ὁ τίμιος σταυρὸς, διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ τελούμενα θαύματα. Ζητήσας οὖν ὁ Ἀναστάσιος περὶ αὐτοῦ, ἔμαθε πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, καὶ ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ ἦλθε πρῶτον, μετὰ τῶν Περσῶν, εἰς Χαλκηδόνα· καὶ τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον εἰς νοῦν λαβὼν, κατέλιπε τὴν στρατείαν καὶ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἱεράπολιν· εἶτα εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ βαπτίζεται, καὶ γίνεται μοναχὸς ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Σάβα. Καὶ ἐπιθυμήσας τοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρῆσαι, ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν· καὶ κρατηθεὶς παρὰ τῶν Περσῶν, καὶ τιμωρηθεὶς, ἀπεκεφαλίσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἀνακομιδὴ τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

ΤΟῦ βασιλέως Ἡρακλείου ἀπελθόντος ἐν τῇ Περσίδι, καὶ τοῦ Χοσρόου ἀποθανόντος, μοναχός τις ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Μάρτυρος, ἰδὼν τὸ στρατὸν τοῦ βασιλέως, ἐχάρη, καὶ ἦλθε μετ' αὐτῶν, ὡς Χριστιανῶν ὑπαρχόντων. Καὶ ὑποστρεψάντων αὐτῶν, ἦλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἡγούμενον αὐτοῦ. Καὶ ἀπεκόμισεν αὐτῷ καὶ τὸ κολόβιον τοῦ μάρτυρος· καὶ διηγήσατο αὐτῷ, ὅτι ἐν Περσίδι δαιμονιῶντα ἐξέβαλεν αὐτὸ, ἰάσατο. Καὶ ὁ μὲν Ἡράκλειος ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνεκόμισεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸ τίμιον ξύλον. Ἐπίσκοπος δέ τις ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ καθολικοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη, ἀνελάβετο τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου, καὶ ἀπεκόμισεν εἰς Καισάρειαν. Καὶ ἐκεῖ ἐάσας τὴν μικρὰν μερίδα, τὸ λοιπὸν κατέσχον. Ἡ δὲ τιμία κεφαλὴ τοῦ μάρτυρος, καὶ ἡ εἰκὼν προσκυνεῖται παρὰ τῶν πιστῶν ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ παλαιᾷ Ῥώμῃ.

Eodem die

Translatio pretioſarum Reliquiarum ejuſdem Sancti Martyris Anaſtaſii Perſæ.

Translatio Reliquiarum S. Anastasii Persæ.

CUm Heraclius Imperator in Perſidem moviſſet, & Choſroes Rex cæſus fuiſſet, monachus quidam ex monaſterio Martyris videns Imperatoris agmen, gaviſus eſt, eoſque tamquam Chriſtianos ſecutus: iis verò redeuntibus rediit & ipſe ad ſuum Abbatem, eique retulit colobium Martyris Anaſtaſii, narravitque ei, à dæmone oppreſſum in Perſide eo colobio indutum liberatum fuiſſe. Et Heraclius quidem vigeſimo imperii ſui anno pretioſum Crucis lignum Hieroſolyma retulit. Epiſcopus autem quidam à catholico Archiepiſcopo in Romanorum terras miſſus, Sancti Reliquias Cæſaream detulit; relictaque ibi particula, reliquum apud ſe habuit. Pretioſum verò Martyris caput, & imago, à fidelibus in magna & antiqua Roma coluntur.

Digitized by Google

Eodem die

Certamen Sanctorum Manuelis, Georgii, Leonis, & ſociorum, qui ab impiis Bulgaris occiſi ſunt, imperante Leone Armeno.

SS. Manuel, Georgius, Leo, & ſocii MM.

LEone Armeno Imperatore Crumus Bulgarorum Princeps cum ingenti populi multitudine Adrianopolim Thraciæ venir: eaque jure belli capta; ſimul etiam ſanctiſſimum Manuelem Epiſcopum comprehendit, cui primum ab humeris manus præcidit: deinde diſſectum gladio medium, feris devorandum tradidir. Quare ob hanc impietatem excæcatus, à proprio populo odio habitus eſt, & ab eodem funibus ſtrangulatus. Suffectus in Bulgarorum Principatum impiiſſimus Tzocus, captivos Chriſtianos omnes, Duces, Presbyteros, Diaconos. & Laicos, in unum collectos, compulir chriſtianam fidem ejurare: nondum enim Chriſti fide imbuti erant Bulgari. Cùmque id facere nollent, alios quidem decollari juſſir, alios aliis tormentis excruciatos miſerabiliter interfecir.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μανουήλ, Γεωργίου, Λέοντος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἀθέων Βουλγάρων σφαγέντων, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου.

ΕΠΙ' τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, Κροῦμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἄρχων, μετὰ λαοῦ πολλοῦ, ἀπελθὼν εἰς Ἀδριανούπολιν τῆς Θράκης, ἐκράτησεν αὐτῆς, νόμῳ πολέμου. Καὶ μετὰ τῆς πόλεως ἐπίασε καὶ τὸν ἁγιώτατον Ἐπίσκοπον Μανουήλ. Καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκόψας ἀπὸ τῶν ὤμων πρῶτον, ἔπειτα μέσον μετὰ τοῦ σπαθίου κόψας, ἔρριψε τοῖς θηρίοις βρῶμα. Καὶ διὰ τὴν ἁμαρτίαν τυφλωθεὶς, ἐμισήθη παρὰ τοῦ οἰκείου λαοῦ, καὶ παρ' αὐτοῦ μετὰ σχοινίων ἀπεπνίγη. Διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν τῶν Βουλγάρων Τζόκος ὁ ἀθεώτατος, συνήγαγε πάντας τοὺς κρατηθέντας Χριστιανοὺς, στρατηγοὺς, Πρεσβυτέρους, Διακόνους, καὶ λαϊκοὺς, καὶ κατηνάγκασεν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστιανισμόν. Οὔπω γὰρ ἦσαν οἱ Βούλγαροι Χριστιανοί· καὶ μὴ πεισθέντας, τοὺς μὲν ἀπεκεφάλισε, τοὺς δὲ διαφόρως τιμωρησάμενος καὶ ἀνηλεῶς, ἐφόνευσεν.

Google

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

ΚΓ'.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου καὶ πολυάθλου Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ἀγκύρας τῆς Γαλατῶν Ἐπαρχίας.

ΕΠΙ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐγένετο ὁ ἅγιος Κλήμης ἀπὸ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας, πατέρος μὲν ἕλληνος, μητέρος δὲ Χριστιανῆς, Εὐφροσύνης ὀνόματι, Ἥτις καὶ προεφήτευσε περὶ αὐτοῦ, ὅτι μέλλει ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρῆσαι. Καὶ μετὰ τελευτὴν αὐτῆς ἀνετράφη παρὰ γυναικὸς πλουσίας Σοφίας ὀνόματι. Καὶ γίνεται μοναχὸς· εἶτα Διάκονος, εἶτα Πρεσβύτερος· καὶ μετὰ τοῦτο Ἐπίσκοπος, χρόνων ὑπάρχων εἴκοσι. Βαπτίζων δὲ τὰ τῶν ἑλλήνων παιδία, ἐκρατήθη παρὰ Δομετιανοῦ τοῦ Βικαρίου, καὶ ἐτιμωρήθη ἐν Ἀγκύρᾳ· εἶτα εἰς Ῥώμην παρὰ Διοκλητιανοῦ· εἶτα εἰς Νικομήδειαν παρὰ Μαξιμιανοῦ, καὶ παρὰ Ἀγριππίνου· καὶ πάλιν εἰς Ἄγκυραν. Εἶτα εἰς Ἄμισον· εἶτα εἰς Ταρσόν. Καὶ πάλιν εἰς Ἄγκυραν· ἔνθα καὶ εἰς φυλακὴν βληθεὶς, καὶ ἐν αὐτῇ λειτουργῶν, ἀποσφάζεται ἅμα Χριστοφόρῳ, καὶ Χαρίτωνι τοῖς Διακόνοις παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἄρχοντος.

Τῇ

EODEM MENSE

Die Vigeſima tertia. 23.

Certamen Sancti, multiſque agonibus inſignis Clementis Epiſcopi Ancyræ in Galatia.

S. Clement Epiſc. Ancyræ.

Diocletiano & Maximiano Imperatoribus ſanctus Clemens ex Ancyra Galatiæ fuit, patre gentili, matre Chriſtiana, Euphroſyna nomine, natus, quæ etiam de filio prædixit fore, ut pro Chriſto martyrium obiret. Poſt matris mortem à Sophia femina opulenta educatus, monachus fit: deinde Diaconus, & Presbyter: demum Epiſcopus ordinatur, annos viginti natus. Cùm autem pueros Græcorum baptizaret, à Domitiano Vicario comprehenſus, Ancyræ torquetur; Romæ deinde à Diocletiano: poſtea Nicomediæ à Maximiano & Agrippino; & rurſus Ancyræ: mox Amiſi, & Tarſi: tandem Ancyram reductus, & carceri incluſus, cùm ibi Liturgiam celebraret, ab Alexandro Præfecto unà cum Chriſtophoro & Charitone Diaconis jugulatur.

Eo-

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Agathangeli, & ſociorum Martyrum virorum, mulierum, ac puerorum.

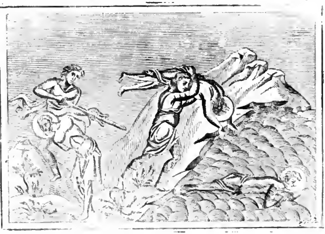
S. Agathangeli, & ſoc. MM.

CUM Sanctus Clemens Romæ in cuſtodia una cùm multis aliis eſſet, Agathangelus, qui in eorum numero erat, vidit Angelum à Deo miſſum ad Sanctum Clementem, eique pane ac vino porrectis abeuntem. Ea re commotus, Chriſti fidem cum aliis pluribus ſuſcepit. Quod ubi reſcivit Diocletianus, omnes capite obtruncavit. Sanctus verò Agathangelus etſi fugere potuiſſet; attamen cùm cognoviſſet, Sanctum Clementem conſcenſa navi Nicomediam delatum iri, illum anteverit, conſcendenſque navim, ipſum præſtolabatur: cujus aſpectu Sanctus Clemens perinde lætatus eſt, ac ſi bonum Angelum vidiſſet. Agathangelus igitur Clementem ſecutus eſt, donec Ancyram ad Lucium pervenit: ibique à Lucio cum pueris, viris, ac mulieribus, qui unà cum ipſo & ſancto Clemente in Chriſtum crediderant, capite plexus fuit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ παιδίων.

Οὗτος τοῦ ἁγίου Κλήμεντος ἐν Ῥώμῃ ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ πολλῶν καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων ἀποκεκλεισμένων, ἐξ ὧν ἦν καὶ ὁ ἅγιος Ἀγαθάγγελος, εἶδεν Ἄγγελον ὑπὸ Θεοῦ σταλέντα ὁ αὐτὸς Ἀγαθάγγελος, καὶ ἐλθόντα καὶ ἐπιδόντα τῷ ἁγίῳ Κλήμεντι ἄρτον καὶ οἶνον, καὶ ὑποχωρήσαντα. Καὶ ἐπίστευσε μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὸν Χριστόν. Ἔμαθε δὲ τοῦτο ὁ Διοκλητιανὸς, καὶ ἀπεκεφάλισε πάντας. Ἠδυνήθη δὲ φυγεῖν ὁ ἅγιος Ἀγαθάγγελος· καὶ μέλλοντος τοῦ ἁγίου Κλήμεντος εἰς τὸ πλοῖον ἐμβῆναι, καὶ πλεῦσαι εἰς Νικομήδειαν, προλαβὼν ὁ Ἀγαθάγγελος, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ πλοῖον, περιέμενεν αὐτόν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ ἅγιος Κλήμης, ἐχάρη, καὶ ἀγαθοῦ Ἀγγέλου παρουσίαν ἐνόμισε. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, ἕως οὗ ἔφθασεν εἰς Ἄγκυραν πρὸς Λούκιον. Καὶ ἐκεῖ ἀπεκεφαλίσθη παρὰ Λουκίου, μετὰ τῶν παιδίων, καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, τῶν σὺν αὐτῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Κλήμεντι Χριστῷ πιστευσάντων.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ Α'ΥΤΩ͂

ΚΔ'.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Παυσιρίου καὶ Θεοδοτίωνος.

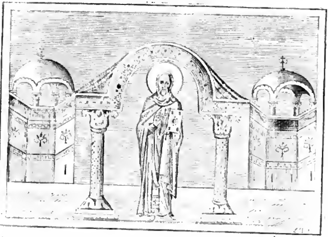
Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀρριανοῦ Ἄρχοντος ἐν Κλεοπατρίδι· ὑπάρχοντες δὲ ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, καταλιπόντες τὸν κόσμον, ἐγένοντο μοναχοί. Εἶτα κρατηθέντες παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, ἐβασανίζοντο. Ὑπῆρχον δὲ ἐτῶν, ὅτε ἐκρατήθησαν, ὁ μὲν Παῦλος τριακονταεπτὰ· ὁ δὲ Παυσίριος εἰκοσιπέντε. Ὁ δὲ Θεοδοτίων καταλιπὼν τὴν μοναχικὴν κατάστασιν, ἐγένετο λῃστής. Καὶ ὅτε ἤκουσεν, ὅτι ἐκρατήθησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἦλθεν ἰδεῖν αὐτούς. Καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους, πλησιάσαι μὲν οὐκ ἐτόλμησεν· εἰς τόπον δὲ ὑψηλὸν ἀναβὰς, καὶ θεωρῶν, ἐλογίζετο καθ' ἑαυτόν· ὅτι ποταπῆς ἐπιτύχωσι κληρονομίας οἱ ἀδελφοί μου· καὶ δραμὼν, ὡμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Καὶ κρατήσας τὸν Ἄρχοντα, ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ θρόνου· καὶ εὐθέως ἀπεκεφαλίσθη. Παῦλος δὲ καὶ Παυσίριος ῥιφέντες ἐν τῷ ποταμῷ, ἐτελειώθησαν.

EODEM MENSE

Die Vigeſima quarta. 24.

Certamen Sanctorum Martyrum Pauli, Pauſirii, & Theodotionis.

Iſti, Diocletiano Imperatore, & Arriano Præfecto, in urbe Cleopatride nati, fratres ſecundùm carnem fuerunt, & abdicato ſeculo, monaſticam amplexi ſunt vitam. SS. Paulus, Pauſirius, & Theodotion MM. Poſtea à Præfecto comprehenſi, tormentis ſubjiciuntur. Et Paulus quidem, quo tempore correpti ſunt, annum agebat trigeſimum ſeptimum; Pauſirius verò vigeſimum quintum. At Theodotion relicto monaſtico inſtituto, latrociniis ſeſe addixerat. Cùm verò accepiſſet, fratres retentos fuiſſe, videndi illos deſiderio venit: verùm cùm videret illos tormentis ſubjectos, non auſus eſt propius accedere, ſed procul ex edito loco proſpiciens, ſecum ipſe reputabat, qualem fratres ſui hæreditatem eſſent percepturi. Accurrens itaque, ſeque Chriſtianum profeſſus, Præfectum manu arreptum de tribunali dejecit. Quamobrem ſtatim decollatus fuit. Paulus verò & Pauſirius in fluvium projecti, occubuere.

EODEM MENSE

25. Die Vigeſima quinta.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Gregorii Theologi.

· S. Gregorius Theologus.

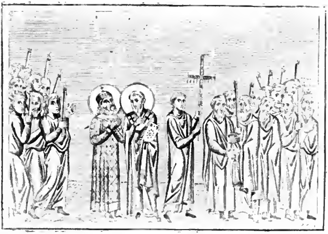
GRegorius Magnus Theologus, Nazianzi in Cappadocia Gregorio & Nonna natus, Conſtantio Conſtantini Magni filio Imperarore claruit, vixitque uſque ad Theodoſii Magni tempora. Qui ex revelatione natus, & educatus, ſtudiorum cauſa, Cæſaream primum, deinde Alexandriam, poſtremo Athenas periit: cùmque ſcienriis incumberet, advenit & Magnus Baſilius, & ambo ad virtures lireraſque comparandas ſimul enixi, poſtea in patriam reverſi ſunt. Er Gregorius quidem Sazimorum Epiſcopus factus eſt: deinde Nazianzi ingraveſcentis jam ſenectute patris munus tùm docendi, tùm Liturgiam celebrandi ſtudioſè ſupplevit. Poſt hæc ob Arianorum hæreſim Byzantium profectus, orthodoxos ſermonibus confirmavit, atque etiam Conſtantinopolis Patriarcha renunciatus eſt. Sed paulo poſt cùm ſeipſum Patriarcharu abdicaſſet, in villam ſuam ſe recipiens, honeſtiſſimo orio vitam finivit.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ Α'ΥΤΩ͂

ΚΕ'.

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

ΓΡηγόριος ὁ μέγας Θεολόγος, ἐγένετο ἀπὸ τῆς χώρας Καππαδοκίας, πόλεως Ναζιανζοῦ, ὑὸς Γρηγορίου καὶ Νόννας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσαντίου υἱοῦ Κωνσαντίνου τοῦ μεγάλου· καὶ διήρκεσε μέχρι τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. Γεννηθεὶς δὲ ἐξ ἀποκαλύψεως, καὶ ἀνατραφεὶς, διὰ μαθημάτων ἐπιθυμίαν, παρεγένετο εἰς Καισάρειαν· εἶτα εἰς Ἀλεξάνδρειαν· εἶτα εἰς Ἀθήνας· Μανθάνοντος δὲ αὐτοῦ, παρεγένετο καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, καὶ συνηγωνίζοντο ἀμφότεροι εἰς ἀρετὴν καὶ μαθήματα. Εἶτα ὑπέστρεψαν εἰς τὴν οἰκείαν πατρίδα, καὶ γέγονεν Ἐπίσκοπος Σαζίμων. Εἶτα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γηράσαντος, ἐδίδασκεν ἀντ' ἐκείνου, καὶ ἐλειτούργει εἰς Ναζιανζόν. Καὶ διὰ τὴν τῶν Ἀρειανῶν αἵρεσιν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον· καὶ ἐστήριξε τοὺς ὀρθοδόξους διὰ λόγων, καὶ γέγονε Πατριάρχης Κωνσαντινουπόλεως. Εἶτα παραιτησάμενος, ἡσύχαζεν ἐν τῷ ἰδίῳ κτήματι, καὶ ἐτελειώθη.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂Ι ΑΥ'ΤΩ͂Ι

Κϛ'.

Ἡ ἀνάμνησις τῶν φόβων τοῦ μεγάλου καὶ παραδόξου σεισμοῦ.

ΕἸΣ τὰ τελευταῖα τῆς βασιλείας τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, μηνὶ Ἰανουαρίῳ, εἰκάδι ἕκτῃ, ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει σεισμὸς φοβερὸς, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ ἐκτίσθη ἡ πόλις μέχρι τότε, ὥστε καὶ τὰ τείχη καταπεσεῖν, καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως. Ὁ αὐτὸς δὲ σεισμὸς καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Θράκης, καὶ τῆς Μακεδονίας, καὶ τῆς Βιθυνίας κατέστρεψε, καὶ ἐπεκράτησε μῆνας τρεῖς. Διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος, μετὰ τοῦ Πατριάρχου, καὶ τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς, ἀνυπόδετος μετὰ δακρύων λιτανεύων πρὸς τὸν Θεὸν, ἔλεγε. Ῥῦσαι ἡμᾶς, Κύριε, τῆς δικαίας σου ὀργῆς, καὶ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, διὰ τῆς μετανοίας· Ἐσάλευσας γὰρ τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἐμβάλλων φόβον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ δοξάζειν σε τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον· ἐκ τότε οὖν ἑορτάζεται ἡ τοιαύτη ἀνάμνησις.

Τῇ

EODEM MENSE

Die Vigeſima ſexta. 26.

Commemoratio terribilis, magni, & admirabilis Terræmotus.

EXtremis temporibus Imperatoris Theodoſii minoris, Arcadii & Eudoxiæ filii, menſe Januario die vigeſima ſexta contigit Conſtantinopoli horribilis Terræmotus, qualis nunquam ab Urbe condita uſque ad eam diem factus fuerat, ita ut & muri, & maxima Urbis pars corruerit. Eodem Terræmotu concuſſæ ſunt, & aliæ civitates Thraciæ, & Macedoniæ, & Bithyniæ: duravitque ad tres menſes. Quare Theodoſius Imperator cum Patriarcha, & Clero, populoque univerſo, nudis incedens pedibus, & vim lacrymarum profundens, ſupplicatione publica inſtituta, ad Deum ajebat: Libera nos, Domine, à juſta ira tua, & ab omnibus delictis noſtris propter pœnitentiam: commoviſti enim terram, & conturbaſti eam propter peccata noſtra, injiciens timorem in cordibus noſtris, ut glorificemus te, qui ſolus benignus es & clemens. Exinde igitur Terræmotus hujus memoria celebratur. Commemoratio Terræmotus.

S Eo-

Google

Eodem die

Commemoratio Sancti Xenophontis, & conjugis ejus, ac filiorum Arcadii, & Joannis.

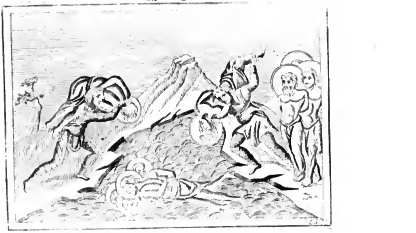
SS. Xenophon, ejuſque uxor, & filii Arcadius, & Joannes.

SAnctus Pater noſter Xenophon, vir Senatorii ordinis Conſtantinopoli, pius, in pauperes benignus, juſtus, omnibuſque virtutibus exornatus, gloriaque ac divitiis excellens, duos ſuſcepit filios, Arcadium & Joannem, quos bonis moribus educatos, ac timore Domini imbutos, in urbem Berytum miſit, ut Juri operam darent: erant enim tunc temporis in ea urbe ſcientiarum omnium Bibliothecæ. Verùm cùm filii naufragium paſſi fuiſſent, idque pater ex quodam ſervo cognoviſſet, cœpit cum uxore terras omnes obire, ut eos inveniret: quos cùm Hieroſolymis reperiſſet è mari ejectos, & monaſticum inſtitutum profeſſos, eoſque agnoviſſet, ipſe etiam ejuſque uxor habitu monachorum ſumpto, ita ſe in ea vivendi ratione virtutibus excoluere, ut & miracula patrare meruerint: atque hunc in modum unà cum filiis in Domino deceſſerunt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀρκαδίου, καὶ Ἰωάννου.

ΞΕνοφῶν ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν ἦν συγκλητικὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, θεοσεβὴς καὶ ἐλεήμων καὶ δίκαιος, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν ἔχων. Ἦν δὲ καὶ ἔνδοξος καὶ πλούσιος σφόδρα, γεννήσας δὲ δύο παῖδας Ἀρκάδιον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναθρέψας αὐτοὺς ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, ἀπέστειλεν εἰς Βηρυτὸν τὴν πόλιν, ἵνα μάθωσι τοὺς νόμους. Εἶχε γὰρ τότε ἡ τοιαύτη πόλις παντοίων μαθημάτων βιβλιοθήκας. Ἐπεὶ δὲ κατὰ θάλασσαν ἐναυάγησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, μαθὼν τοῦτο παρά τινος τῶν δούλων αὐτοῦ, ἐξῆλθε μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτῶν ἀναζήτησιν. Καὶ εὑρὼν αὐτοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκ τῆς θαλάσσης ἐκβρασθέντας, καὶ μοναχοὺς γενομένους, καὶ ἀναγνωρίσας, ἐνεδύθη καὶ αὐτὸς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὸ μοναχικὸν σχῆμα. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προέκοψαν εἰς ἀρετὴν, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθῆναι· καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῶν.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ Α'ΤΤΩ͂

ΚΖ'.

Α'θλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Α'νανίου Πρεσβυτέρου, Πέτρου κλειδοφύλακος, καὶ ἑτέρων ἑπτὰ στρατιωτῶν.

Ο'Υτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος. Ω῟τινι Μαξίμῳ παραστὰς ὁ ἅγιος Α'νανίας, ὡμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανὸν εἶναι, καὶ στηλιτεύσας τὰ εἴδωλα, ἐκδυθεὶς τύπτεται ἰσχυρῶς μετὰ ῥαβδίων· καὶ τὰ ψύα ξέεται διὰ σουβλίων πυρωθέντων. Καὶ μετὰ ὄξους καὶ ἅλατος, καὶ τριχίνων ὑφασμάτων κατατρίβεται. Εἶτα προσεύξατο, καὶ ἔπεσεν ὁ ναὸς καὶ τὰ εἴδωλα. Εἶτα ἐνεβλήθη εἰς φυλακὴν, καὶ διέμεινεν ἄτροφος ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐτρέφετο παρὰ Χριστοῦ τροφῇ οὐρανίῳ. Καὶ τοῦτο ἰδὼν Πέτρος ὁ κλειδοφύλαξ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ ἐβαπτίσθη. Διαδεχθέντος δὲ τοῦ ἡγεμόνος, ἦλθεν ἕτερος ἡγεμὼν Μαξιμῖνος ὀνόματι, καὶ ἐδέσμησεν ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἁγίους· Εἶτα ἔθηκεν ἐπὶ ἐσχάρας· ἀλλ' ἐψυχράνθη τὸ πῦρ· καὶ ἰδόντες οἱ τιμωροῦντες αὐτοὺς ἑπτὰ στρατιῶται, ἐπίστευσαν· καὶ σὺν αὐτοῖς ἐν τῇ θαλάσσῃ ὑπὸ τῶν δημίων ῥιφέντες, ἐτελειώθησαν.

EODEM MENSE

Die Vigeſima ſeptima. 27.

Certamen Sanctorum Martyrum Anania Presbyteri, Petri clavium cuſtodis, & aliorum ſeptem militum.

ISti claruerunt Diocletiano Imperatore, & Maximo Præfecto, quem cùm ſanctus Ananias adiiſſet, ſeque Chriſtianum profeſſus, probris idola affeciſſet, nudatus, flagris graviſſimè cæditur. Tùm circa lumbos ſubulis candentibus perfoditur; & aceto, ſale, ac panno cilicino perfricatur, & atteritur. Cùmque oraſſet, & fanum cum idolis corruiſſet, in carcerem detruditur: ubi ſeptem diebus ſine cibo manſit. Sed cùm illum cœleſti cibo à Chriſto nutriri vidiſſet Petrus clavium carceris cuſtos, abjiciens ſe ad ejus pedes, baptizatus eſt. Cùmque Præfecto alter, Maximinus nomine, ſucceſſiſſet, rotæ alligatos ſanctos, craticulæ ardenti impoſuit. Verùm refrigeſcentem ignem intuiti ſeptem milites, qui ſanctos torquebant, Chriſti fidem ſuſcepere: & unà cum iis à lictoribus in mare projecti, vitam finierunt.

SS. Ananias Presbyter, Petrus, & alii ſeptem milites.

Eodem die

Translatio Reliquiarum Sancti Patris noſtri Joannis Chryſoſtomi.

Tranſlatio S. Joannis Chryſoſtomi.

SAnctus Joannes Chryſoſtomus in exilium actus, Comanam Armeniæ conceſſit, ubi Sancti Baſiliſci reliquiæ jacent: qui apparens ei dixit: Ne timeas, frater Joannes: cras enim ſimul erimus. Idem Sanctus ædituo apparens: Præpara, inquit, locum adventanti magno Martyri Joanni. Igitur Joannes ſtola alba indutus, cum Liturgiam celebraſſet, in iis verbis, quæ ſemper habebat in ore: Gloria Deo pro omnibus; tradidit ſpiritum, depoſituſque fuit prope ſepulcrum Sancti Martyris Baſiliſci. Trigeſimo autem tertio poſt anno, auctore Proclo Patriarcha, miſit Theodoſius qui Joannis reliquias referrent. Sed cùm urna reſerari non poſſet, mœrore affectus Imperator, ſcripſit epiſtolam ad Sanctum, qua illum precabatur, ut adveniret: & ſtatim exauditus eſt. Pretioſæ igitur reliquiæ Conſtantinopolim translatæ, in templo Sanctorum Apoſtolorum honorificè conditæ ſunt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΞοριθεὶς ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀπῆλθεν εἰς Κώμανα τῆς Ἀρμενίας, ὅπου κατακεῖται τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Βασιλίσκου, ὅστις καὶ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· μὴ φοβοῦ, ἀδελφὲ Ἰωάννη· αὔριον γὰρ ἅμα ἐσόμεθα· ἐφάνη δὲ καὶ τῷ προσμοναρίῳ λέγων. Εὐτρέπισον τόπον τῷ μεγαλομάρτυρι Ἰωάννῃ· ἔρχεται γάρ. Ἀλλάξας οὖν λευκὴν στολὴν καὶ λειτουργήσας, καὶ εἰπὼν τὸ ῥῆμα, ὃ πάντοτε ἔλεγε. Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα, καὶ κατετέθη πλησίον τοῦ τάφου τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βασιλίσκου. Μετὰ δὲ τριάκοντα τρεῖς χρόνους, διὰ ὑπομνήσεως τοῦ Πατριάρχου Πρόκλου, ἀποστείλας Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς, τοῦ ἀγαγεῖν τὸ λείψανον· τῆς λάρνακος μὴ ἀνοιγομένης, ἐλυπήθη. Τότε γράφει ἐπιστολὴν περιέχουσαν δέησιν, παρακληθῆναι ἐλθεῖν· καὶ εἰσηκούσθη. Ἐλθὸν οὖν τὸ τίμιον λείψανον, ἐτέθη ἐντίμως ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

ΗΝΙ'

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

ΚΗ'.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀνατολῶν, Σύρος τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Ἐδέσσης, γονέων Χριστιανῶν. Διαρκέσας ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου μέχρις Οὐάλεντος. Ὅτε δὲ ἦν παιδίον, εἶδον οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ὄναρ ἄμπελον ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ φυτευθεῖσαν, καὶ πληρώσασαν πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ ἤρχοντο τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔτρωγον ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄμπελος ἐδήλου τὴν μέλλουσαν δοθήσεσθαι γνῶσιν αὐτῷ. Καὶ τοσοῦτον γέγονεν εἰς ἀρετὴν περιβόητος, ὡς πολλοὺς ὠφελῆσαι. Ἐλθὼν δὲ καὶ πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐν Καισαρείᾳ, ἐχειροτονήθη ὑπ' ἐκείνου πρεσβύτερος. Καὶ ἅμα τῷ χειροτονηθῆναι, ἐλάλησεν ἑλληνιστί· πρότερον συριστὶ λαλῶν. Ἔπειτα συγγράψας βίβλους ψυχωφελεῖς, καὶ πολλοὺς διδάξας, καὶ ὠφελήσας, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ εὐχαριστῶν πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησεν.

EODEM MENSE

Die Vigeſima octava.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Ephræm Syri.

Iste fuit ex Oriente, genere Syrus, patria Edeſſenus, Chriſtianis parentibus natus; vixitque à Conſtantini magni temporibus uſque ad imperium Valentis. Cùm autem infans eſſet, viderunt in ſomnis parentes ejus prodire ex ejus lingua vitem, quæ totam terram impleret, & volucres cœli adventare, & ex ejus fructibus decerpere. Vitis autem ſignificabat ſcientiam, quam habiturus erat. Sic verò in virtutibus excelluit, ut multis profuerit. Cùmque ad Baſilium magnum in urbem Cæſaream veniſſet, ab eo Presbyter ordinatus eſt, ſimulque Græcè loqui cœpit, cùm antea Syriacè loqueretur. Qui poſtea cùm libros animæ utiles compoſuiſſet, multoſque docuiſſet, in profunda ſenectute, gratias agens, ad Deum migravit. S. Ephræm Syrus.

EODEM MENSE

29. Die Vigeſima nona.

Translatio Reliquiarum Sacroſancti Martyris Ignatii Patriarchæ Antiocheni.

Translatio S. Ignatii Antiocheni.

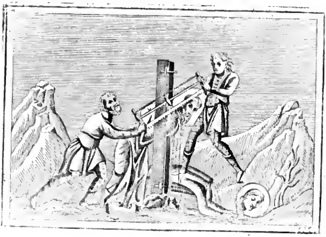
Beatus Ignatius Theophorus à Trajano Imperatore Antiochia Romam miſſus propter Chriſti confeſſionem, cum beſtiis pugnavit, à leonibus, Senatu univerſo in theatro conſiſtente & ſpectante, ſuffocatus: id quod Sanctus precibus à Deo impetraverat: dicebat enim: Etſi oporteret me à beſtiis conſumi, non tamen Chriſtum meum abnegabo; ſed cupio dentibus beſtiarum moli, ut mundus panis Deo meo inveniar. Cùm igitur immiſſis in eum leonibus ſuffocatus eſt, elatæ à Chriſtianis ipſius reliquiæ, & cum pompa atque honore Roma Antiochiam translatæ, tota urbe obviam prodeunte cum cereis, pſalmis, hymnis, & canticis ſpiritualibus; in eadem urbe honorifico & magnificentiſſimo ſepulcro conditæ fuere in ejuſdem tutelam & præſidium.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂Ι ΑΥ'ΤΩ͂Ι

ΚΘ'.

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας.

Ὁ Μακάριος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος ὑπὸ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, ἀπὸ Ἀντιοχείας πρὸς τὴν Ῥώμην πεμφθεὶς, τῆς εἰς Χριστὸν ἕνεκα μαρτυρίας, ἐθηριομάχησεν, ὑπὸ λεόντων ἀποπνιγεὶς· τῆς συγκλήτου πάσης ἑστώσης ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ βλεπούσης· ὅπερ ἦν διὰ προσευχῆς τῷ ἁγίῳ. Ἔλεγε γάρ, ὅτι κἂν δέῃ με ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι, οὐκ ἀρνήσομαι τὸν Χριστόν μου· ἀλλ' ἐπιθυμῶ ὑπὸ ὀδόντων τῶν θηρίων ἀλεσθῆναι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ μου. Ὅτε δὲ ἀπελύθησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ λέοντες καὶ ἀπέπνιξαν αὐτόν· ἤρθη τὸ λείψανον αὐτοῦ παρὰ τῶν Χριστιανῶν· καὶ μετὰ τιμῆς ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἀνεκομίσθη εἰς Ἀντιόχειαν· τῆς πόλεως ἁπάσης ὑπαντησάσης μετὰ κηρῶν καὶ θυμιαμάτων· καὶ ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς κατατεθεμένης ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, ἐντίμως καὶ μεγαλοπρεπῶς εἰς φυλακτήριον αὐτῆς καὶ ἀσφάλειαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Σαρβήλου Ἱερέως, καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Βαβαίας.

ΟὟτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ ἅγιος Σάρβηλος ἱερεὺς τῶν εἰδώλων. Ἑορτῆς δὲ ἀγομένης τοῖς δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἔθος ἐπετέλει τὰς μιαρὰς θυσίας. Ἐλεγχθεὶς δὲ παρὰ Βαρσιμαίου τοῦ Ἐπισκόπου Ἐδέσσης, καὶ ὀνειδισθεὶς, ὡς γινόμενος τοῖς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας, μετενόησε τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι. Καὶ τοῖς λόγοις τοῦ Ἐπισκόπου πεισθεὶς, προσῆλθε τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Βαβαίας· καὶ βαπτίζονται ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου. Ἰδὼν δὲ ταῦτα ὁ Λυσίας, ἐκράτησεν αὐτὸν, καὶ ἤρξατο τιμωρεῖν· Καὶ πρῶτον μὲν τύπτεται μετὰ ῥαβδίων· ἔπειτα σπαθίζεται, καὶ τὸ πρόσωπον ξέεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται. Εἶτα ἐνεβλήθη εἰς δύο ξύλα μέσον, καὶ ἐπρίζετο ὑπὸ τῶν δημίων· καὶ τέλος ἀπεκεφαλίσθη. Ὁμοίως καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ πλεῖστα πρότερον βασανισθεῖσα, ὕστερον ἀπεκεφαλίσθη.

Eodem die

Certamen Sanctorum Martyrum Sarbeli Sacerdotis, & Babææ ſororis ejus.

ISti Trajano Imperatore claruerunt. Et Sanctus quidem Sarbelus ſacerdos idolorum erat; cùmque feſtus dies dæmoniis ageretur, impuras victimas de more perficiebat. Sed objurgatus à Barſimæo Edeſſæ Epiſcopo, probriſque laceſſitus, quod multorum eſſet auctor perditionis & interitus; divino beneficio pœnitentia ductus, adhibita Epiſcopi verbis fide, Chriſtianam religionem amplectitur unà cum ſorore Babæa, & ab eodem Epiſcopo baptizantur. Quod ubi Lyſias reſcivit, comprehenſum eum torquere cœpit: & primùm quidem virgis cædi imperavit: deinde ſcalpro laniari, in facie excarnificari, igne comburi; duobuſque lignis incluſum, à lictoribus medium ſecari: demum capite plecti. Similiter & ſoror ejus, multis antea tormentis excruciata, tandem decollata fuit. SS. Sarbelus, & Babæa.

Tῇ Eo-

Digitized by Google

Eodem die

Certamen Sacroſancti Martyris Hippolyti Papæ, & ſociorum ejus.

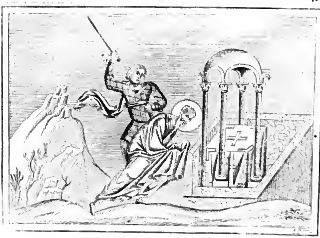
S. Hippolytus Epiſc. & ſocii.

SAcer Hippolyti Sacromartyris cœtus elaruit Claudio Imperatore, & Vicario Præfecto. Cùm autem Cenſorinus militum magiſter eſſet, & Imperatori charus, Chriſtum ſimul colebat, & Chriſtianos vindicabat. Quare accuſatus, in carcerem detruditur: ubi prodigiis & ſignis, præcipuè autem mortuo ad vitam revocato, milites omnes ad Chriſti fidem pertraxit, qui tyranni juſſu decollati ſunt, in quibus fuit beata Chryſe, ejuſque ſervus Sabinus. Id ubi reſcivit Hippolytus Papa, divino zelo incenſus tyrannum adiit, & acerrimè reprehendit: qui ira excandeſcens, primùm quidem acerbiſſimè Hippolytum torqueri juſſit, ejuſque comites Presbyteros, Diaconos, & Epiſcopum: deinde alligatis ad manus, pedeſque graviſſimis ſaxis, in profundum mare illos projecit: atque hunc in modum vitam finierunt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου Πάπα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἡ ἱερὰ συνοδία τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλαυδίου, ἡγεμονεύοντος Βικαρίου. Καὶ ὁ μὲν Κενσωρῖνος μάγιστρος ὢν, καὶ τῷ βασιλεῖ ἀγαπώμενος, ὅμως ἐσέβετο τὸν Χριστὸν, καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἐξεδίκει· ἀλλὰ λοιδορηθεὶς ἀπεκλείσθη ἐν τῇ φυλακῇ· ἔνθα θαυματουργήσας, καὶ νεκρὸν ἀναστήσας, ἔπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ. Οἵτινες προστάξει τοῦ τυράννου ἀπεκεφαλίσθησαν· καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς Σαβῖνος. Ταῦτα μαθὼν ὁ Πάπας Ἱππόλυτος, καὶ ζήλῳ θείῳ κινηθεὶς, ἦλθε κατὰ πρόσωπον, καὶ ἤλεγξε τὸν τύραννον. Ὁ δὲ ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, πρότερον μὲν ἰσχυρῶς αὐτὸν ἐβασάνισεν, μετὰ τῶν ἀκολουθησάντων αὐτῷ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Ἔπειτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας εἰς λίθους βαρεῖς, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐνέρριψε· καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

Λ'.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρσιμαίου τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ βαπτίσαντος τὸν ἅγιον Σάρβηλον.

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Βαρσιμαῖος, ὡς προεγράφη, Ἐπίσκοπος ἦν τῆς ἐν Ἐδέσσῃ ἐκκλησίας, διδάσκων τὸν λαὸν τῶν ἑλλήνων, καὶ ἐπιστρέφων ἀπὸ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ βαπτίζων εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Βαπτίσας δὲ πολλοὺς, εἶδε καὶ Σάρβηλον τὸν ἱερέα τῶν εἰδώλων θύοντα τοῖς εἰδώλοις, καὶ ὠνείδισε, καὶ ἐπέπληξεν αὐτὸν, εἰπὼν, ὅτι σὺ μόνος διαστρέφεις ὅλον τὸν λαόν. Κατανυγέντος δὲ ἐκείνου, καὶ βαπτισθέντος παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ μαρτυρήσαντος ὑπὲρ Χριστοῦ, μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Βαβαίας, διεγνώσθη ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ παρέστη τῷ ἡγεμόνι Λυσίᾳ· καὶ ἐτύφθη σφοδρῶς. Εἶτα παυσαμένου μικρὸν τοῦ διωγμοῦ, ἐξῆλθε τῆς φυλακῆς· καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ Θεῷ συνήθως διὰ πάσης ἀρετῆς εὐαρεστήσας, ἐτελειώθη, ἀπολαβὼν τὴν αἰώνιον ζωήν.

EODEM MENSE

Die Trigeſima. 30.

Certamen Sancti Martyris Barſimæi Epiſcopi, qui Sanctum Sarbelum baptizavit.

SAcroſanctus Martyr Barſimæus, ut ſupra dictum eſt, Edeſſenæ eccleſiæ Epiſcopus erat, Græcorumque gentem docens, ab idolorum errore converſos baptizabat in nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti. Cùmque multos baptizaret, vidit Sarbelum idolorum ſacerdotem idolis ſacrificantem: quem increpans, probriſque & conviciis afficiens, quod unus univerſum populum perverteret, ad pœnitentiam & compunctionem adduxit, & baptizavit. Sarbelo autem cum ſorore Babæa pro Chriſto martyrium paſſo, delatus Epiſcopus, & ad Lyſiam Præſidem adductus, graviſſimè vapulavit. Sed ceſſante aliquandiu perſecutione, dimiſſus è carcere, & ad propriæ eccleſiæ regimen incumbens, cùm de more per omnes virtutes Deo ſe gratum exhibuiſſet, deceſſit, vitam recipiens æternam. S. Barſimæus Epiſc. Edeſſæ.

Digitized by Google

Eodem die

Certamen Sancti Theophili junioris.

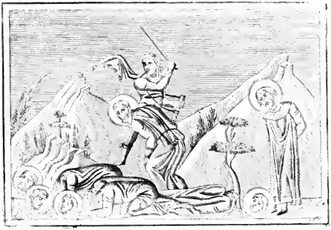
S. Theophilus junior. ISte, Conſtantino & Irene orthodoxis Imperatoribus, Conſtantinopolim patriam nactus, ordinis Senatorii vir, ab Imperatoribus Dux exercitus ad fines Cibyrræorarum miſſus, ubi primùm Saracenorum claſſis in conſpectu fuit, inſtruxit ſe ad pugnam. Habebat autem tres alios ſocios copiarum Duces. Cùmque ipſe primus cum ſuo dromone, facto in barbaros impetu, fortiſſimè pugnaſſet, ceteri Duces gloriæ ejus invidentes, arrepta fuga, ſolum eum reliquerunt. Circumventum itaque barbari capiunt, domumque reverſi, in carcerem includunt: unde quarto poſt anno eductus, cùm ſollicitaretur, ut Chriſtiana fide ejurata Hagarenicam ſuperſtitionem ſuſciperet, nec ad id induci poſſet, capite plexus vivendi finem fecit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Θεοφίλου τοῦ Νέου.

ΟὟτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων, εἰς τῆς συγκλήτου· στρατηγὸς δὲ ἀποσταλεὶς ὑπὸ τῶν βασιλέων εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυῤῥαίοπων, στόλου Σαρακηνῶν φανέντος, παρέταξε πρὸς τὸ πολεμῆσαι. Ἔχων δὲ συμπολεμιστὰς καὶ ἄλλους τρεῖς στρατηγοὺς, ὅμως πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρόμωνος· καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν βαρβάρων, καὶ ἠνδραγάθησεν. Ἰδόντες δὲ οἱ ἕτεροι στρατηγοὶ, ἐφθόνησαν· καὶ ἐνεργῶς φυγόντες, ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον. Τότε περικυκλώσαντες οἱ βάρβαροι, ἐκράτησαν αὐτόν· καὶ ὑποστρέψαντες, ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακήν. Καὶ μετὰ τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντες αὐτὸν, κατηνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστιανισμὸν, καὶ μαγαρίσαι. Ὡς δὲ οὐκ ἔπεισαν, ἀπεκεφάλισαν αὐτόν· καὶ οὕτως ἐτελειώθη.

Digitized by Google

ΜΗΝΙ' ΤΩ Α'ΥΤΩ

ΛΑ'.

Α'́θλησις τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ μὲν ἅγιος Κῦρος ἦν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἰατρὸς τὴν τέχνην. Ἰατρεύων δὲ δωρεὰν, ἐν τούτῳ ἐδίδασκε καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Διαβληθεὶς δὲ τῷ τῆς πόλεως Ἄρχοντι, καὶ φοβηθεὶς, φεύγει εἰς Ἀραβίαν, καὶ γίνεται μοναχός. Καὶ εὑρὼν τόπον πλησίον θαλάσσης, κατῴκησεν ἐκεῖ. Ὁ δὲ ἅγιος Ἰωάννης ἀπελθὼν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἀκούσας περὶ θαυματουργιῶν τοῦ ἁγίου Κύρου, ἀπῆλθε, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ. Κρατηθείσης δὲ γυναικὸς τινὸς Χριστιανῆς, ὀνόματι Ἀθανασίας, μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, καὶ μελλούσης βασανίζεσθαι, φοβηθέντες οἱ ἅγιοι, ἵνα μὴ ὡς γυνὴ δειλιάσῃ, ἀπῆλθον, καὶ ἐθαρσοποίουν αὐτήν. Διὰ τοῦτο κρατηθέντες, μετὰ πολλὰς βασάνους καὶ τιμωρίας, καὶ αὐτοὶ ἀπεκεφαλίσθησαν.

EODEM MENSE

Die Trigeſima prima. 31.

Certamen Sanctorum Thaumaturgorum Cyri, & Joannis.

Iſti Diocletiano imperatore claruerunt. Et Sanctus quidem Cyrus patria Alexandrinus, & profeſſione Medicus, cùm ſine ulla mercede artem ſuam exerceret, ſimul Chriſti fidem docebat. Quare delatus ad urbis Præfectum, timore perculſus, profugit in Arabiam; & monaſticam vitam amplexus, in loco mari proximo conſedit. Sanctus autem Joannes Hieroſolyma profectus, cùm de miraculis Sancti Cyri certior factus fuiſſet, eum adiit, & vitæ rationem cum eo junxit. Cùm verò Chriſtiana quædam, Athanaſia nomine, ejuſque tres filiæ, Theodota, Theoctiſta, & Eudoxia, comprehenſæ à Præfecto torquendæ eſſent; veriti, ne illa ut femina deficeret in tormentis, accedunt, eamque confirmant. Quare comprehenſi, poſt multos cruciatus capite plexi ſunt.

SS. Cyrus, & Joannes.

Τῇ T 2 Eo-

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Victorini, & ſex ſociorum.

S. Victorinus, & ſocii.

DEcio Imperatore fuerunt iſti ex urbe Corintho: comprehenſi autem, & Tertio Proconſuli traditi, graviſſimè torti ſunt. Victorinus enim eruto oculo dextro, manibuſque & pedibus abſciſſis, in ingenti mortario marmoreo contuſus, deceſſit. Victor præciſa lingua eadem ratione in mortario contunditur. Nicephorus tandiu premitur, donec ſanguis è naribus erumperet: deinde per capillos ſuſpenſus, tandem in eodem mortario conciditur, quoad animam efflaret. Claudianus mutilatis manibus ac pedibus, & ſuſpenſus, ex hac vita diſceſſit. Diodorus igne conſumptus eſt. Sarapion inverſo capite ſuſpenſus decollatur. Papias denique manibus, pedibuſque amputatis, ſaxo alligatus, in profundum dejicitur.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐικτωρίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἓξ ἁγίων.

ΕΠΙ Δεκίου τοῦ βασιλέως ὑπῆρχον οὗτοι ἐκ πόλεως Κορίνθου. Κρατηθέντες δὲ παρεδόθησαν Τερτίῳ τῷ ὑπάτῳ, καὶ ἐβασανίσθησαν ἰσχυρῶς. Ὁ μὲν γὰρ Οὐικτωρῖνος τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορυχθεὶς, καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἀποκοπεὶς, καὶ εἰς ἴγδιν ἐμβληθεὶς λιθίνην μεγάλην, καὶ συντριβεὶς, ἐτελεύτησεν. Οὐίκτωρ δὲ τὴν γλῶσσαν ἐκτμηθεὶς, εἶτα ἐν τῇ ἴγδῃ συνθλασθεὶς, ἐτελειώθη. Νικηφόρος δὲ ἀποπιασθεὶς, ἕως οὗ ἐξέβη αἷμα ἐκ τῆς ῥινὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τριχῶν κρεμασθεὶς, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἴγδῃ ἐμβληθεὶς, καὶ τυπτηθεὶς, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Ὁ δὲ Κλαυδιανὸς κοπεὶς χεῖρας καὶ πόδας, καὶ κρεμασθεὶς, ἀπέστη τοῦ βίου. Ὁ δὲ Διόδωρος πυρὶ τελειοῦται. Σαραπίων δὲ κατὰ κεφαλῆς κρεμασθεὶς, ἀπεκεφαλίσθη. Παπίας δὲ μετὰ τὸ κοπῆναι χεῖρας καὶ πόδας, λίθῳ προσδεθεὶς, εἰς βυθὸν ῥίπτεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος
Τρυφαίνης.

Τρύφαινα ἡ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς ὑπῆρχε μὲν ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου. Ἦν δὲ θυγάτηρ Ἀναστασίου συγκλητικοῦ ἕλληνος, καὶ Σωκρατίας Χριστιανῆς. Χριστιανὴ δὲ οὖσα, ἑορτῆς ἐπιτελουμένης τοῖς εἰδώλοις, ζήλῳ θείῳ κινηθεῖσα, καὶ εἰς μέσον τοῦ λαοῦ εἰσελθοῦσα, τὰ αἰσχρὰ τῶν ἑλλήνων διέπτυσε, καὶ τοὺς βλέποντας αὐτὰ καθύβρισεν. Ἐδίδασκέ τε τὰ μὲν εἴδωλα ἀρνήσασθαι, προσελθεῖν δὲ Χριστῷ καὶ βαπτισθῆναι. Διὰ τοῦτο τῇ προστάξει τοῦ ἡγεμόνος Καισαρίου κρατηθεῖσα, ἐνεβλήθη εἰς κάμινον. Καὶ τῆς καμίνου ῥυσθεῖσα, ἐκρεμάσθη ἐπὶ ξύλου, κάτω κειμένων σιδηρῶν ἥλων ὀξέων. Καὶ ἀπολυ-

Eodem die

Certamen Sanctæ Martyris
Tryphænæ.

Tryphæna Chriſti martyr ex urbe Cyzico fuit, Anaſtaſii Patricii, ſed gentilis, & Socratiæ Chriſtianæ filia, Chriſtiana & ipſa. Cùm autem feſtus dies idolis celebraretur, divino zelo commota, in medium populum proſiliens, execranda gentilium ſacra conſpuravit, eorumque ſpectatores contumeliis affecit, docens, idolis ejuratis ad Chriſti fidem tranſeundum eſſe, & ſuſcipiendum baptiſmum. Quare Cæſarii Præfecti juſſu comprehenſa, in caminum injicitur. Sed inde erepta, in equuleum rapitur, defixis humi acutiſſimis clavis ferreis; ſolutaque repente, & ſuper clavos delapſa, graviſſimo dolore afficitur. Deinde immiſſæ in eam variæ beſtiæ; quarum aliis propius accedere non audentibus, taurus adactis in præ- S. Tryphæna M.

cor-

cordia cornibus, mediam ſcidit: & ſtatim ſpiritum tradidit: cujus corpus à fidelibus ſepultum fuit.

λυθεῖσα τοῦ ξύλου, ἔπεσεν ἐπάνω τῶν ἥλων, καὶ ὠδυνήθη ὑπ᾽ αὐτῶν ἰσχυρῶς. Εἶτα ἀπολυθέντων ἐπ᾽ αὐτὴν θηρίων διαφόρων· τὰ μὲν ἄλλα οὐ προσέγγισαν αὐτῇ· εἷς δὲ ταῦρος δραμὼν, καὶ διακερατίσας αὐτὴν, διέσχισεν εἰς μέσον· καὶ εὐθέως ἀφῆκε τὴν ψυχήν· καὶ οὕτως ἐτάφη ὑπὸ τῶν πιστῶν.

Fran. Aquila incid.

MENOLOGII GRÆCORUM
MENSIS FEBRUARIUS.

ΜΗΝΙ' ΦΕΒΡΟΥΑΡΙ'Ω

Ἐν τῇ Πρώτῃ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Τρύφων ὁ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς χώρας Φρυγίας ἐπὶ τῆς βασιλείας Γορδιανοῦ. Μικρὸς δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, ἔβοσκε χῆνας· ἀλλ᾽ ὅμως καὶ τὰς χήνας βόσκων, ἀρετῆς ἐπεμελεῖτο· καὶ διὰ τῆς τῶν ἐντολῶν ἐργασίας, μεγάλως ἐθεράπευε τὸν Θεόν. Διὰ τοῦτο ἐδέξατο χαρίσματα ἰαμάτων· καὶ ἐθεράπευε πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν· ἰάσατο δὲ καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως δαίμονα ἔχουσαν· καὶ ὑπέδειξε τοῖς παροῦσι τὸν δαίμονα μορφὴν ἔχοντα μαύρου κυνός, καὶ ἐξομολογούμενον τὰς κακὰς πράξεις αὐτοῦ· ὅτε

καὶ

MENSE FEBRUARIO

Die Prima. 1.

Certamen Sancti Martyris Tryphonis.

Tryphon martyr in Phrygia, Gordiano Imperatore, natus, adhuc puer anſeres paſcebat; ſed ſimul virtutibus comparandis operam dabat, Deique mandata diligenter exequebatur: Unde curationum donum accepit, ut nullum eſſet morbi genus, quod non curaret. Sanavit autem & Imperatoris filiam à dæmone oppreſſam, ipſumque dæmonem in ſpecie nigerrimi canis oſtenſum compulit, ut ſuas præſtigias & dolos patefaceret: quæ res multos ad Chriſti fidem traduxit. Poſt hæc Decio imperante, captus ab Aquilino Præfecto, Nicæam vinctus perducitur: ubi ad equos indomitos alligatus, per

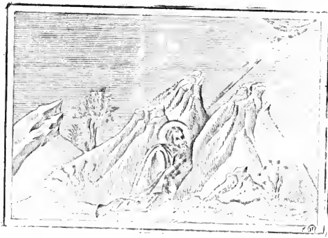
S. Tryphon Martyr.

invia

invia hyberno tempore raptatur : deinde nudus ſuper acutos clavos volutatur : demum facibus circa latera uſtulatus , capite plectitur.

καὶ πολλοὺς ἔπεισε πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ· ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Δεκίου ἐκρατήθη παρὰ Ἀκυλίνου τοῦ ἐπάρχου, καὶ ἤχθη δέσμιος εἰς Νίκαιαν. Καὶ πρῶτον μὲν προσδεθεὶς ἵπποις ἀγρίοις σύρεται κατὰ δυσβάτων τόπων, ὥρα χειμῶνος. Ἔπειτα γυμνὸς ἐπάνω σιδηρῶν ἥλων τίθεται. Εἶτα διὰ λαμπάδων πυρὸς κατακαεὶς τὰς πλευρὰς, τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενδιμιανοῦ μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου.

Ὅσιος καὶ μέγας πατὴρ ἡμῶν Βενδιμιανὸς ἐγένετο μαθητὴς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει ἡσυχάσαντος, τοῦ διακειμένου μὲν πλησίον Χαλκηδόνος, ὀνομαζομένῳ δὲ τῆς Ὀξείας, δουλεύσας αὐτῷ πολλὰ καὶ ὑποταγεὶς, ὡς πρέπει ἁγίοις, καὶ κληρονομήσας τὴν ἁγίαν ψυχὴν ἐκείνου. Πολλὰ δὲ ἀγωνιζόμενος εἰς ἀρετὴν, οὐκ ἠρκέσθη τούτοις, ἀλλὰ μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ ἁγίου, εὑρὼν διάκουφον πέτραν, πλησίον τῆς μάνδρας τοῦ ἁγίου, καὶ ἐπικτίσας ἐκ τῶν δύο μερῶν τῆς πέτρας, καὶ ποιήσας μικρὸν κελλίον, ἀπέκλεισεν ἑαυτὸν ἐκεῖ, καὶ ἐποίησεν ἀγωνιζόμενος ἔτη τεσσαρακονταδύο. Ἐδέξατο δὲ καὶ χαρίσματα ἰαμάτων, καὶ ἰᾶτο τοὺς προσερχομένους αὐτῷ ἀσθενοῦντας, καὶ κατὰ ψυχὴν, καὶ κατὰ σῶμα. Ὑπέμεινε δὲ καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ἐκ τῶν δαιμόνων· προγνοὺς δὲ τὸν αὐτοῦ θάνατον, διηγήσατο τὸν βίον τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου τῷ μέλλοντι αὐτῷ συγγράψασθαι συγγραφεῖ· καὶ οὕτω κλίνας τὰ γόνατα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Bendimiani, diſcipuli S. Auxentii.

S. Bendimianus.

SAnctus & magnus Pater noſter Bendimianus ſancti Patris noſtri Auxentii, qui in monte Chalcedoni proximo, Oxia appellato, ſolitariam vitam agebat, diſcipulus, ſedulum magiſtro ſe miniſtrum, ut ſanctos decet, ſemper exhibuit; ejuſque ſanctarum precum hæres factus, egregiam comparandis virtutibus operam navavit: neque his contentus, poſt ſancti obitum, apud mandram ejuſdem inter montium anguſtias petram nactus, ex utroque ejuſdem latere exiguam cellulam ſuperſtruxit; atque in ea ſeipſum includens, per annos quadraginta duos certavit. Accepit autem & curationum donum, & accedentium ad ſe tàm animi, quàm corporis morbos ſanabat. Multas præterea à dæmonibus tentationes pertulit. Cùmque mortis ſuæ præſcius, ſcriptori cuidam, quam literis commendaret, ſancti Auxentii vitam enarraſſet, inclinatis genibus tradidit ſpiritum.

EODEM MENSE

2. Die Secunda.

Occurſus Domini noſtri Jeſu Chriſti, cùm eum Simeon ſenex in ulnas ſuas accepit.

Occurſus D. N. Jeſu Chriſti.

DOminus noſter Jeſus Chriſtus ſuam œconomiam ſecundùm carnem confirmaturus, quod nimirum verè ſactus eſſet homo; cùm cetera omnia, quæ lege Judaica ſancita erant, impleviſſet, hoc etiam non prætetmittens, ſervare voluit quod in more apud Judæos erat. Quadrageſimo enim die omnem Hebræorum maſculum adducebant parentes in templum cum duabus turturibus, aut duobus pullis columbarum, ut benedictionem acciperet. Hoc igitur & Dominus noſter Jeſus Chriſtus præſtitit: & unà cum vera matre ſua Deipara Maria, & Joſepho opinione tantum patre, venit in templum Dei, & à Simeone juſto exceptus eſt: qui cùm eum in ulnas ſuas accepiſſet, dixit: Nunc dimittis ſervum tuum, Domine, ſecundùm verbum tuum, in pace: quia viderunt oculi mei ſalutare tuum. Similiter & Anna Prophetiſſa confeſſa eſt, & gratias Deo egit, quod populum ſuum viſitaſſet. Hac igitur de cauſa hæc ſancta ſeſtivitas celebratur.

Eo-

ΜΗΝΙ͂ ΤΩ͂Ι ΑΥ̓ΤΩ͂Ι

Β'.

Ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε ἐδέξατο αὐτὸν Συμεὼν ὁ πρεσβύτης ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ.

ΙʹΝΑ βεβαιώσῃ τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς, ὅτι κατὰ τὴν ἀλήθειαν ἄνθρωπος ἐγένετο, πάντα τὰ τοῦ Ἰουδαικοῦ νόμου ποιήσας, οὐδὲ τοῦτο παρέλιπεν· ἀλλ' ἐποίησε, καθὼς ἦν ἔθος τοῖς Ἰουδαίοις· μετὰ γὰρ τεσσαράκοντα ἡμέρας, πᾶν παιδίον τῶν Ἑβραίων ἔφερον οἱ γονεῖς εἰς τὸ ἱερὸν, μετὰ δύο τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσῶν περιστερῶν, τοῦ εὐλογεῖσθαι. Τοῦτο δὲ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐποίησε. Καὶ παρὰ τῆς κατὰ ἀλήθειαν μητέρος αὐτοῦ Μαρίας τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ νομιζομένου πατρὸς Ἰωσὴφ, ἦλθεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὑπεδέχθη παρὰ Συμεὼν τοῦ δικαίου. Ὃς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εἶπε. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Ἄννα, προφῆτις οὖσα, ἀνθωμολογήσατο καὶ εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ, τῷ ἐπισκεψαμένῳ τὸν λαὸν αὐτοῦ. ἐκ τότε οὖν ἐπιτελεῖται ἡ τοιαύτη ἁγία ἑορτή.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

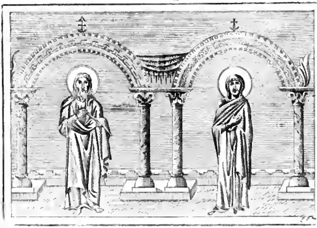
Ἄθλησις τῶν ἁγίων Περπετούας, Σατύρου, Ῥουκάτου, Σατορνίλου, Σεκούνδου, καὶ Φηλικιτάτης.

Ἡ Τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Περπετούα, ἦν ἐκ τῆς χώρας Ἀφρικῆς· ἐπεὶ δὲ τὸν Χριστὸν ὡμολόγει, κρατηθεῖσα παρὰ τῶν ἑλλήνων, προσηνέχθη τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, μετὰ τῶν λοιπῶν ἁγίων. Ἦν δὲ τῇ ἁγίᾳ βρέφος ὑπομαζίον, καὶ ἀδελφὸς ὄνομα Δεινοκράτης. Τιμωροῦνται οὖν παρὰ τοῦ Ἄρχοντος. Εἶτα ἐμβάλλονται εἰς φυλακήν. Καὶ θεωρεῖ ἡ ἁγία κατ' ὄναρ σκάλαν χαλκῆν φθάνουσαν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν, ἔχουσαν εἰς τὰ δύο μέρη ἐμπεπηγμένα πάντα τὰ τῶν κολαστηρίων εἴδη, καὶ δράκοντα ὑπὸ τὴν σκάλαν κωλύοντα τοὺς ἀναβαίνοντας, καὶ τὸν ἅγιον Σάτυρον ἀναβάντα, καὶ στραφέντα πρὸς αὐτὴν καὶ λέγοντα. Μῆτερ μου Περπετούα περιμένω σε. Ἦν δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ἐν ἑτέρᾳ φυλακῇ· καὶ ὁρᾷ καὶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι παρίστατο λεκάνῃ ὕδατος· καὶ ἀντλῶν ἔπινεν ἐξ αὐτῆς· καὶ ἔγνω, ὅτι ἐτελεύτησε· καὶ τὸ πρωῒ αὐτὴ μὲν μετὰ Φηλικιτάτης ὑπὸ δαμάλεων ἀγρίων κερατισθεῖσαι ἀπέθανον· οἱ δὲ λοιποὶ ἐσφάγησαν.

Eodem die

Certamen Sanctorum Perpetuæ, Satyri, Reucati, Saturnini, Secundi, & Felicitatis.

PErpetua Chriſti martyr ex regione Africæ, ob Chriſti confeſſionem comprehenſa ab ethnicis, ad provinciæ Præfectum unà cum reliquis ſanctis adducitur. Habebat autem ſancta infantem adhuc lactentem, & fratrem nomine Dinocratem. Igitur poſtquam à Præfecto torti ſunt, in cuſtodiam conjiciuntur: ubi vidit ſancta in ſomnis ſcalam æneam terræ defixam, cœloſque attingentem, & in ejus extremitatibus infixas omnes tormentorum ſpecies; ad ejus verò calcem draconem aſcendentes detrahere conantem; ſanctum autem Satyrum aſcendentem, & ad ſe converſum, hæc dicentem: Mater mea Perpetua, te expecto. Frater verò ejus in altero carcere incluſus, vidit Satyrum ad pelvim aquæ ſtantem, & ex ea haurientem atque bibentem: ex quo eum mortuum eſſe intellexit. Mane igitur Perpetua & Felicitas à ferocibus juvencis cornu tranſverberatæ mortem oppetiere; ceteri verò jugulati ſunt. SS Perpetua, Felicitas, Satyrus, Reucatus, Saturninus, & Secundus.

EODEM MENSE

3. Die Tertia.

Commemoratio Sancti, & juſti Simeonis, qui Dominum in ulnas ſuas accepit, & Annæ Prophetiſſæ.

55 Simeon juſtus & Anna Prophetiſſa.

SImeon ſenex, juſtus & pius, & ab omni malo ſeipſum abſtinens, cùm templum frequens adiret, Deumque oraret, ut mundi miſertus, homines à diabolo liberaret; audivit ab Angelo, ſe non prius moriturum, quam videret Chriſtum Domini, qui univerſo orbi ſalutem allaturus eſſet. Similiter & Anna Prophetiſſa orans, idem oraculum accepit. Cùm igitur quadraginta dies à nativitate Chriſti impleti fuiſſent, puerumque Jeſum parentes in templum adduxiſſent, ſecundùm præſcriptum legis, accipiens eum Simeon in ulnas ſuas, dixit: Nunc dimittis ſervum tuum, Domine, ſecundùm verbum tuum, in pace; quia viderunt oculi mei ſalutare tuum. Cùmque prophetaſſet de Chriſti morte, deque cruce, & Deipara, quæ Jeſum in cruce pendentem viſura eſſet & mœrore conficienda, obdormivit. Similiter & Anna gratias Deo agens, finem vivendi fecit.

Eo-

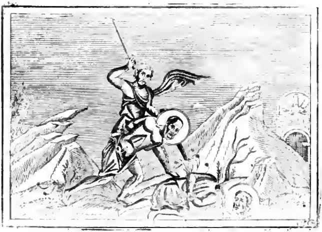
ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

Γ'.

Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ δεξαμένου τὸν Κύριον ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος.

Ὁ Πρεσβύτης Συμεὼν, ὢν δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ. προσεδρεύων δὲ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ παρακαλῶν τὸν Θεὸν, ἵνα ἐλεήσῃ τὸν κόσμον αὐτοῦ, καὶ λυτρώσηται τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ διαβόλου, ἤκουσε παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, μὴ ἀποθανεῖν, ἕως οὗ ἴδῃ τὸν Χριστὸν κυρίου, τὸν μέλλοντα σῶσαι τὴν οἰκουμένην. Ὁμοίως καὶ Ἄννα ἡ προφῆτις προσευχομένη, ἐξεδέχετο καὶ αὐτὴ τοιαύτην δόξαν· πληρωθέντων δὲ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἤγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς τὸ ἱερὸν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου. Καὶ κρατήσας αὐτὸν ὁ Συμεὼν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, εἶπε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου. Καὶ προφητεύσας περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ τῆς Θεοτόκου, ὅτι λυπηθήσεται ἰδοῦσα τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ σταυρῷ, ἐκοιμήθη. Ὁμοίως καὶ ἡ Ἄννα εὐχαριστήσασα τέλος ἔσχε τοῦ βίου.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ, καὶ Εὐβούλου μαρτυρησάντων ἐν Καισαρείᾳ.

Ἀδριανὸς καὶ Εὔβουλος οἱ τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες, ἐγένοντο ἀπὸ χώρας Βανέας ἐπονομαζομένης. Εἶχον δὲ πόθον, ὡς Χριστιανοὶ καὶ εὐλαβεῖς, πρὸς τοὺς μάρτυρας, καὶ τοὺς ὁμολογητὰς τοῦ Χριστοῦ. Καὶ διὰ τοῦτο ἀπῆλθον εἰς Καισάρειαν, ἵνα ἐπισκέψονται τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς κολαζομένους ἁγίους. Καὶ ἀπελθόντες ἐπεσκέπτοντο αὐτούς, καὶ παρεμυθοῦντο καὶ προεθυμοποίουν. Ἀλλὰ καὶ τοὺς ἕλληνας ἐδίδασκον τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐβάπτιζον. Καὶ διαγνωσθέντες, ἐκρατήθησαν, καὶ παρεδόθησαν Φιρμιλιανῷ τῷ Ἄρχοντι. Καὶ ἐτύφθησαν ἰσχυρῶς· καὶ τὰς πλευρὰς μετὰ πυρὸς κατέκαυσαν. Εἶτα ἀπελύθησαν ἐπ' αὐτοὺς λέοντες, καὶ οὐκ ἠδίκησαν αὐτούς· ἀλλ' ἀπελθόντες οἱ λέοντες, καὶ προσκυνήσαντες αὐτούς, ἔλειχον τοὺς πόδας αὐτῶν· τότε ὀργισθεὶς ὁ Ἄρχων, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἀπεκεφάλισεν αὐτούς· καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Eodem die

Certamen Sanctorum Martyrum Adriani, & Eubuli, qui Cæſareæ martyrium paſſi ſunt.

ADrianus, & Eubulus Chriſti Martyres in ea, quam Baneam dicunt, regione nati, cum Chriſtiani, piique eſſent, ſummo erga Martyres, Chriſtique Confeſſores ſtudio affecti, Cæſaream petierunt, ut ſanctos carceribus incluſos viſitarent; quo cum perveniſſent, eos viſitantes conſolabantur, & confortabant: ſed & gentiles Chriſti verbum docentes, multos ex eis baptizabant. Quare delati, & comprehenſi, Firmiliano Præfecto traduntur: cujus juſſu primùm graviſſime cæduntur, & facibus in lateribus exuſti, ad leones damnantur. Sed cùm nullam iis noxam leones intuliſſent, quin potius coram eis procidentes, illorum pedes lamberent; vehementi incitatus ira Præfectus, eos decollari mandavit, atque ita vitam finierunt. SS. Adriani, & Eubuli MM.

EODEM MENSE

4. Die Quarta.

Certamen Sanctorum Martyrum Papiæ, Diodori, & Claudiani.

SS. Papias, Diodorus, & Claudianus.

PApias, Diodorus, & Claudianus, venerabiles Chriſti Martyres, Decio Imperatore, ex urbe Attalia in regione Pamphyliæ fuerunt. Paſcentes autem in propria regione diverſa animalia, ſimul etiam Chriſtiani erant, verbumque Chriſti gentiles docebant, quorum plurimos ad ipſum convertebant. Quare delati, & à Publio Pamphyliæ Præfecto comprehenſi, atque interrogati, magna libertate nomen Chriſti veri Dei noſtri confeſſi ſunt, docentes, ipſum eſſe qui fecit cœlum, & terram, & mare, & omnia, quæ in eis ſunt; nec eſſe alium Deum præter ipſum. Quibus auditis excan-

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ ΑΥΤΩ͂

Δ'.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Παπία, Διοδώρου, καὶ Κλαυδιανοῦ.

ΠΑπίας, Διόδωρος, καὶ Κλαυδιανὸς οἱ σεπτοὶ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Ἀτταλείας τῆς Παμφύλων ἐπαρχίας. Βόσκοντες δὲ εἰς τὴν ἰδίαν χώραν κτήνη διάφορα, ὅμως Χριστιανοὶ ἦσαν, καὶ ἐδίδασκον περὶ τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἕλληνας, καὶ ἐπέστρεφον πολλοὺς πρὸς αὐτόν. Διαβληθέντες δὲ, ἐκρατήθησαν ὑπὸ Πουπλίου τοῦ Ἄρχοντος τῆς Παμφυλίας. Καὶ ἐρωτηθέντες, ὡμολόγησαν παῤῥησίᾳ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ ἐδίδαξαν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ποιή-

σας

σας τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Καὶ πλὴν αὐτοῦ ἄλλος Θεὸς οὐκ ἔστι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἡγεμὼν, καὶ χολέσας, ἐτιμωρήσατο αὐτοὺς ἰσχυρῶς. Ὡς δὲ οὐκ ἔπεισεν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμε· καὶ οὕτω τελειωθέντες, ἐτάφησαν ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ἐντίμως, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

candeſcens ira Præfectus, graviſſimè eos excruciavit: cùmque ad abnegandum Chriſtum inducere nequiret, gladio capita amputari juſſit: quorum corpora à Chriſtianis honorificè ſepulta ſunt ad gloriam Chriſti Dei noſtri.

Τῇ

Eo-

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Iſidori Peluſiotæ.

S. Iſidorus Peluſiota.

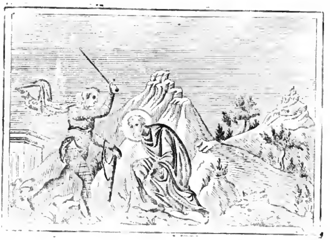
Iſte Sanctus Ægyptius ex urbe Peluſio, nobilibus piiſque parentibus natus, Theophili, & Cyrilli Alexandriæ Epiſcoporum propinquus, ſacris profaniſque literis optime inſtructus eſt; ſed Dei amorem ſeculo præponens, parentibus, opibus, & gloria abdicatis, in montem non procul à Peluſio ſeceſſit: ubi monachus factus, vitamque tranquillam agens, omnem operam ſuam nunc precibus, nunc librorum commentationi dabat, orbem univerſum epiſtolis ſuis illuminans, omneſque ſacras ſcripturas iis exponens. Cùmque multos direxiſſet, & virtutibus claros effeciſſet, (non enim privatos tantùm epiſtolarum ſuarum doctrinis juvabat, ſed etiam Principes, & Epiſcopos, & Imperatores: decies autem mille Epiſtolas conſcripſit:) vita ſanctiſſimè tranſacta obdormivit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

ΟὝτος ὁ ἅγιος Αἰγύπτιος ἐγένετο ἀπὸ πόλεως Πηλουσίου λεγομένης, υἱὸς εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων· συγγενεῖς δὲ ἔχων Θεόφιλον, καὶ Κύριλλον τοὺς τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐπισκόπους, ἔμαθεν οὐ μόνον τὰ ἱερὰ γράμματα τῆς ἔσω γραφῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἔξω, καὶ ἐγένετο σοφός. Ἀγαπήσας δὲ τὸν Θεὸν πλεῖον τοῦ κόσμου, κατέλιπε καὶ γονεῖς, καὶ πλοῦτον, καὶ δόξαν. Καὶ κατέλαβε τὸ ὄρος, τὸ πλησίον κείμενον τοῦ Πηλουσίου, καὶ ἐγένετο μοναχός. Ἐν ᾧ καὶ ἡσυχάζων, καὶ τῷ Θεῷ προσευχόμενος, καὶ τὰς βίβλους ἐκμελετῶν, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν διὰ τῶν ἐπιστολῶν κατεφώτισε, πᾶσαν γραφὴν δι' αὐτῶν ἑρμηνεύσας, καὶ πολλοὺς διορθώσας, καὶ ἐναρέτους ἐργασάμενος· οὐ μόνον γὰρ ἰδιώτας ὠφέλει διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ Ἄρχοντας, καὶ Ἐπισκόπους, καὶ βασιλεῖς. Δέκα δὲ χιλιάδας γράψας ἐπιστολὰς, καὶ καλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀβραμίου τοῦ Πέρσου.

Ἀβράμιος ὁ Ἱερομάρτυς ὑπῆρχεν Ἐπίσκοπος μιᾶς πόλεως τῆς ἐν Περσίδι, ἐπὶ Σαβωρίου τοῦ Περσῶν τυράννου μᾶλλον, ἢ βασιλέως. Λοιδορηθεὶς δὲ καὶ διαβληθεὶς παρὰ τῶν τὸ πῦρ καὶ τὸν ἥλιον σεβομένων Μάγων, ὅτι τῷ Χριστῷ πιστεύει, καὶ αὐτὸν σέβεται, ἐκρατήθη. Καὶ δεθεὶς δεσμοῖς σιδηροῖς, προσήχθη τῷ Ἀρχιμάγῳ. Καὶ ὑπ' ἐκείνου ἠναγκάσθη ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ προσκυνῆσαι τοῖς κτίσμασι, τῷ ἡλίῳ, καὶ τῷ πυρί. Ταῦτα γὰρ εἶχον ὡς θεοὺς οἱ πεπλανημένοι Πέρσαι. Ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθη, μυρίαις ὑπεβλήθη τιμωρίαις. Καὶ κατὰ μίαν βάσανον ἐπεκαλεῖτο τὸν Χριστὸν, καὶ ἔλεγεν· κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς, βοήθει μοι τῷ δούλῳ σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ὅτε ἐρρύσθη τῆς βασάνου, ἀπεκλείετο ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ πάλιν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐκβαλλόμενος, ἐβασανίζετο· καὶ τελευταῖον τῷ Θεῷ εὐχαριστῶν, ἀπεκεφαλίσθη.

Eodem die.

Certamen Sacroſancti Martyris Abramii Perſæ.

ABramius Sacromartyr, cujuſdam urbis in Perſide Epiſcopus, Sapore Perſarum potius tyranno, quàm Rege, accuſatus à Magis, qui ignem, ſolemque colebant, quod in Chriſtum crederet, eumque adoraret, comprehenditur, ferreiſque catenis vinctus, ad principem Magorum adducitur; à quo compulſus Chriſtum ejurare, & creaturas, ſolem ſcilicet, ignemque adorare, (hos enim deorum loco ſeducti Perſæ habebant:) cùm ad id induci non poſſet, innumeris tormentis ſubjicitur, ad quorum ſingula Chriſtum invocans, aiebat: Domine Jeſu Chriſte Deus, adjuva me ſervum tuum, quia in te confidit anima mea. Poſtquam autem à tormentis ereptus eſſet, in carcerem detruditur: unde rurſus eductus, tortuſque, demum gratias Deo agens, decollatur. S. Abramius Perſa Epiſc. & Mart.

Digitized by Google

EODEM MENSE

5. **Die Quinta.**

Certamen Sanctæ Agathæ Martyris.

S. Agatha Martyr. Martyr Chriſti Agatha Panormi in Sicilia nata, forma, pietate, divitiis, Deique timore clara, temporibus impii Imperatoris Decii comprehenſa, & ad Præfectum provinciæ adducta, Aphrodiſiæ mulieri traditur, ut illecebris delinita inducere tur ad Chriſtum ejurandum, & colenda idola: ſed cùm ad id ſuaderi non poſſet, quin potius pro Chriſto mortem optaret, graviſſimè cæditur, eique mamillarum una abſcinditur. Sed in carcerem conjectæ noctu Sanctus Petrus Apoſtolus apparens, amputatam mamillam, Dei gratia, ſanam reſtituit. Tum è carcere educta, ſuper minutas teſtulas raptatur, & igne amburitur: atque ab his omnibus, Chriſti virtute, liberata, iterum in cuſtodiam includitur: ubi Deo gratias agens, & orans, deceſſit.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ ΑΥ'ΤΩ͂

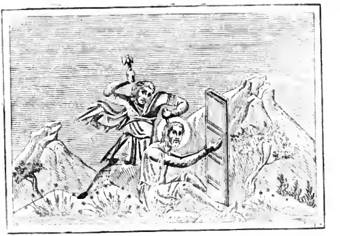
Ε'.

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Ἡ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγάθη, ἐγένετο ἐκ τῆς πόλεως Πανόρμου τῆς ἐν Σικελίᾳ· εὔμορφος πάνυ καὶ ὡραία· ἦν δὲ καὶ εὐλαβὴς, καὶ πλουσία, καὶ τὸν Θεὸν φοβουμένη. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ παρανόμου Δεκίου κρατηθεῖσα, τῷ τῆς χώρας ἡγεμόνι προσάγεται· καὶ παρεδόθη Ἀφροδισίᾳ τινὶ γυναικὶ, ἵνα μετὰ πραότητος πείσῃ αὐτὴν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ προσκυνῆσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθη, ἀλλὰ μᾶλλον ἤθελεν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ἀποθανεῖν, τύπτεται ἰσχυρῶς, καὶ τὸν ἕνα τῶν μαστῶν ἐκκόπτεται· ἀλλ' ἐλθὼν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ τῆς νυκτὸς ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, Θεοῦ χάριτι, τὸν ἐκκοπέντα μαστὸν ὑγιῆ ἐποίησεν. Εἶτα ἐξελθοῦσα τῆς φυλακῆς, ἐπάνω κεκομμένου ὀστράκου σύρεται· καὶ μετὰ τοῦτο διὰ πυρὸς καταφλέγεται. Ὡς δὲ ἐκ τούτων πάντων, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, ὑγιὴς διεφυλάχθη, πάλιν ἀπεκλείσθη ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἐκεῖ εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ, καὶ προσευχομένη, ἐτελειώθη.

EO- MHNI'

Digitized by Google

ΜΗΝῚ ΤΩ͂Ι ΑΥ̓ΤΩ͂Ι

ϛʹ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ.

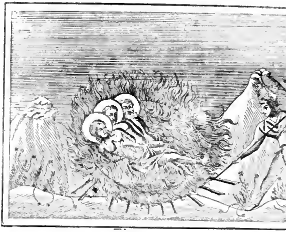
Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἐμέσης τῆς πόλεως. Νέος δὲ ὢν ἔμαθε τὴν ἰατρικὴν τέχνην, καὶ ἰάτρευε καὶ ἐθεράπευε τοὺς ἀσθενοῦντας. Καὶ τῇ προφάσει τοῦ ἰατρεύειν, ἐδίδασκεν αὐτοὺς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ ἐβάπτιζεν. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, κρατηθέντων παρὰ τῶν ἑλλήνων, εἰς τὸ βασανισθῆναι, Σιλβανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μοκίου Ἀναγνώστου, κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς φυλακὴν ἀποκλεισθέντων, καὶ καταδικασθέντων καταβρωθῆναι ὑπὸ θηρίων· ἰδὼν ὁ ἅγιος Ἰουλιανὸς τὸ γινόμενον, καὶ ζηλώσας ἐλυπεῖτο. Ὅτε δὲ εἶδεν αὐτοὺς τῆς φυλακῆς ἐξελθόντας, καὶ δεδεμένους, καὶ συρομένους πρὸς τὰ θηρία, ἔδραμε πρὸς αὐτοὺς, καὶ παρρησίᾳ κατεφίλησεν αὐτοὺς, καὶ ηὔξατο αὐτοῖς. Τότε καὶ αὐτὸς κρατηθεὶς, συνεδέθη αὐτοῖς· καὶ καθηλωθεὶς κεφαλὴν, χεῖρας, πόδας, ἐν σπηλαίῳ τινὶ εἰσελθὼν, ἐτελεύτησεν.

EODEM MENSE

Die Sexta. 6.

Certamen Sancti Martyris Juliani Emeſeni.

Iſte ex urbe Emeſa fuit: medicam autem artem à puero edoctus, ægrotos curabat; eaque medendi occaſione uſus, Chriſti fidem illos edocebat, & baptizabat. Cùm verò aliquando Silvanus Epiſcopus, Lucas Diaconus, & Mocius Lector, Numeriano Imperatore, ab ethnicis comprehenſi, torti, & in vincula conjecti, inde demum educti, ad beſtias damnarentur; videns hæc Sanctus Julianus, zeloque incenſus, ægrè id tulit, cùmque ii è carcere ad beſtias raperentur, accurrens, Sanctos liberè oſculatus, rogavit, ut ſocium ſe ſibi adjungerent. Quare comprehenſus & ipſe, & unà cum iis vinctus, clavis capiti, manibus, pedibuſque confixis, in ſpeluncam quandam ſecedens, deceſſit. S. Julianus.

Eodem die

Certamen Sanctæ Martyris Fauſtæ, & ſociorum ejus Evilaſii, & Maximi.

65 Fauſta, Evilaſius & Maximus.

FAuſta Chriſti Martyr, Maximiano Imperatore, ex Cyzico urbe, divitum piorumque parentum filia; iis mortuis, cùm adoleſcens, & opulenta eſſet, ſeculi tamen voluptates ſpernens, in virginitate, jejunio, vigiliis, & eleemoſynis dies tranſigebat, Deo inſerviens, ſacrorumque librorum lectioni intenta. Quamobrem cùm illius fama ad Imperatorem perveniſſet, miſit ad illam Evilaſium Prætorem, qui ei perſuaderet idolis immolare; ubi verò patrata ab illa miracula Evilaſius vidit, in Chriſtum credidit. Tunc mittitur Maximus Proprætor, ut Fauſtam, & Evilaſium torqueret, qui in ferventem lebetem æneum Sanctos conjecit; ſed cùm eos illæſos cerneret, ſuſcepta & ipſe Chriſti fide, ultro ſeipſum in lebetem demiſit: atque per hunc modum omnes conſumpti ſunt.

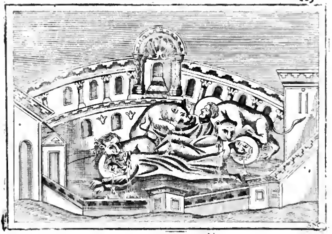
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τῆς ἁγίας Μάρτυρος Φαύστης, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Εὐιλασίου, καὶ Μαξίμου.

ΦΑῦστα, ἡ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου, θυγάτηρ γονέων πλουσίων, καὶ εὐσεβῶν. Ἀλλὰ τελευτησάντων ἐκείνων, αὐτὴ ὡς νέα καὶ πλουσία οὐκ ἠγάπησε τὰς ἡδονὰς τοῦ κόσμου, ἀλλ᾽ ἐν παρθενίᾳ, καὶ νηστείᾳ, καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ ἐλεημοσύνῃ πρὸς τοὺς πένητας διῆγε, καὶ τὸν Θεὸν ἐθεράπευεν. Ἀνεγίνωσκε δὲ καὶ τὴν ἁγίαν γραφήν. Διὰ τοῦτο ἡ φήμη αὐτῆς μέχρι τοῦ βασιλέως ἠκούσθη· καὶ ἀπεστάλη πρὸς αὐτὴν Εὐιλάσιος ὁ Ἄρχων, τοῦ πεῖσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὴν θαυματουργήσασαν, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Τότε ἀπεστάλη Μάξιμος ὁ ὕπαρχος, βασανίσαι Φαῦσταν, καὶ Εὐιλάσιον· καὶ ἐποίησε χαλκεῖον κοχλάζοντα, καὶ ἐνέβαλεν ἐκεῖ τοὺς ἁγίους. Ὡς δὲ εἶδεν, ὅτι οὐ καίονται, πιστεύσας καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ, εἰσῆλθεν αὐτομάτως εἰς χαλκεῖον· καὶ οὕτως οἱ τρεῖς ἐτελειώθησαν.

Eo-

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Σιλβανοῦ Ἐπισκόπου, Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου τοῦ Ἀναγνώστου.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐπὶ τῆς βασιλείας ὑπῆρχον Νουμεριανοῦ, ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἐμεσηνῶν· καὶ ὁ μὲν ἅγιος Σιλβανὸς Ἐπίσκοπος ἦν τῆς αὐτῆς πόλεως· ὁ δὲ Λουκᾶς Διάκονος· ὁ δὲ Μώκιος Ἀναγνώστης· οἵτινες διδάσκοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν υἱὸν Θεοῦ, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογοῦντες, ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, καὶ παρεδόθησαν τῷ Ἄρχοντι· καὶ ἐρωτηθέντες, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ὁμολογήσαντες τὸ ὄνομα τοῦ δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβασανίσθησαν ἰσχυρῶς· καὶ ἔλαβον ἀπόφασιν, ὅπως θηρίοις παραδοθῶσιν εἰς βρῶσιν. Ὅτε καὶ συρομένων αὐτῶν, προσδραμὼν ὁ ἅγιος Ἰουλιανός, ὡς ὑπ' αὐτῶν βαπτισθεὶς, κατεφίλησεν αὐτούς· καὶ ἐπηύξατο αὐτοῖς τελειῶσαι τὸ μαρτύριον. Οἱ δὲ ἅγιοι ἀπελθόντες εἰς τὸ θέατρον, θηρίων αὐτοῖς ἐπαπολυθέντων, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ, ἐτελειώθησαν.

Eodem die

Certamen Sanctorum Silvani Epiſcopi, Lucæ Diaconi, & Mocii Lectoris.

ISti ſancti, Numeriano Imperatore, ex regione Emeſenorum fuere: Et ſanctus quidem Silvanus ejuſdem urbis Epiſcopus, Lucas verò Diaconus, & Mocius Lector: qui cùm verbum Dei docerent, Chriſtumque Dei filium ac verum Deum profiterentur, ab ethnicis capti, & Præfecto traditi, interrogatique ab illo, & nomen Domini noſtri Jeſu Chriſti coram eodem profeſſi, acerbiſſimè torti ſunt. Mox accepta ſententia, ut feris dilaniandi traderentur, cùm ad ſupplicium raperentur, accurrens ſanctus Julianus, qui eorum opera baptizatus fuerat, eoſque oſculatus, rogavit, ut unà cum iis martyrio fungeretur. At ſancti in theatrum prodeuntes, immiſſis in eos feris, gratias Deo agentes, vitam finierunt. SS. Silvanus Epiſc. Lucas Diac. & Mocius Lector.

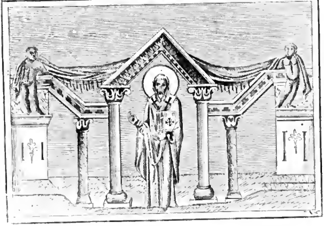
Eodem die

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

S. Fauſtus Epiſc.

Commemoratio Sancti Fauſti Epiſcopi.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Φαύστου Ἐπισκόπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου Ἐπισκόπου Σμύρνης, μαθητοῦ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Βουκόλος, ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐσπούδασε γενέσθαι εὐλαβής, καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν. Καὶ ἀκούσας περὶ αὐτοῦ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, προσελάβετο αὐτόν, καὶ ἐποίησεν ἑαυτοῦ μαθητήν, καὶ διέτριβε μετ' αὐτοῦ, ὅτε ἦν ἐν Ἐφέσῳ. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐνάρετον, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πνευματικοῖς ἔργοις διαλάμποντα, καὶ τετελειωμένον, ἐποίησεν Ἐπίσκοπον τῆς Σμύρνης· καὶ ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου ὁδηγούμενος, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἀπὸ τῆς πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ βαπτίσας, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ προσήγαγεν. Οὕτω δὲ ἐγένετο μέγας, ὡς καὶ τὰ μέλλοντα καὶ προβλέπειν καὶ προλέγειν. Καὶ γὰρ τῷ προφητικῷ χαρίσματι προγνοὺς τὸν ἅγιον Πολύκαρπον διάδοχον αὐτοῦ ἔσεσθαι, ἔτι ζῶν αὐτὸς ἐχειροτόνησεν αὐτόν, καὶ κατέστησεν Ἐπίσκοπον ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ποιμένα. Ἀλλὰ καὶ ἀποθανών, καὶ ταφείς, φυτὸν ἐποίησεν ἀναβλαστῆσαι ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ, παρέχον ἰάσεις πολλάς.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Bucoli Epiſcopi Smyrnæ, diſcipuli Joannis Theologi.

Sanctus Pater noſter Bucolus ab ineunte ætate omnem ſuam operam in id contulit, ut pius eſſet, Deumque timeret; cujus ſtudium ubi cognovit ſanctus Joannes Theologus, ſuſcepit eum, fecitque ſuum diſcipulum: & unà cum illo verſatus eſt, dum Epheſi fuit. Videns autem illum virtute præditum, omnibuſque ſpiritualibus operibus refulgentem atque perfectum, Smyrnæ Epiſcopum creavit: qui ſancto Spiritu duce multos infidelium ab errore converſos, & ad unum Deum adductos baptizavit. Sic autem excelluit, ut & futura prædixerit. Quare ſanctum Polycarpum ſibi ſucceſſurum prophetico ſpiritu prænoſcens, adhuc vivens illum ordinavit, & Epiſcopum in ſuum locum Paſtoremque conſtituit. Mortuus verò & ſepultus, plantam è tumulo ſuo germinare fecit, quæ multas curationes efficit. S. Bucolus Epiſc.

Digitized by Google

EODEM MENSE

7. Die Septima.

Certamen Sanctorum trium millium Martyrum, qui Nicomediæ martyrium paſſi ſunt.

SS. Tres mille Martyres.

ISti ſubditi fuerunt quatuor Protectoribus, qui à Diocletiano Imperatore miſſi, Sanctum Petrum Alexandriæ Archiepiſcopum comprehenſum decollarunt: tùm ad Chriſti fidem converſi unà cum omnibus ſuis, poſt Sancti Petri mortem, ipſi etiam pro Chriſto cæſi ſunt. Videntes autem pro Chriſto ſuos dominos mori, triſtes, & zelo incenſi, aſſumptis uxoribus ſuis, & liberis, omnibuſque propinquis, venerunt Nicomediam: & in conſpectu Imperatoris exclamarunt, dicentes: Nos etiam Chriſtiani ſumus. Quod ubi audivit Diocletianus, turbatus & ira excandeſcens, primum quidem blanditiis illos inducere conatus eſt, ut Chriſtum abnegarent. Verùm cùm nihil profeciſſet, præcepit militibus, ut gladiis illos coram ſe conciderent.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

Ζʹ.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων χιλίων τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων.

ΟὟτοι δοῦλοι ὑπῆρχον τῶν τεσσάρων προτικτόρων, τῶν ἀποσταλέντων παρὰ τοῦ βασιλέως Διοκλητιανοῦ. Καὶ κρατησάντων τὸν ἅγιον Πέτρον τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας, καὶ ἀποκεφαλισάντων, εἶτα καὶ πιστευσάντων τῷ Χριστῷ, σὺν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ πᾶσι, μετὰ τελευτὴν τοῦ ἁγίου Πέτρου, καὶ ἀποθανόντων καὶ αὐτῶν ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ ἰδόντες ὅτι ἀπέθανον ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ οἱ κύριοι αὐτῶν, καὶ λυπηθέντες, καὶ ζηλώσαντες, ἀνελάβοντο τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καὶ τὰ παιδία, καὶ πάντας τοὺς συγγενεῖς, καὶ ἦλθον ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως εἰς Νικομήδειαν, κράζοντες, καὶ λέγοντες, ὅτι καὶ ἡμεῖς Χριστιανοί ἐσμεν· καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ Διοκλητιανὸς, ἐταράχθη· καὶ ὠργίσθη· καὶ πρότερον μὲν, διὰ κολακείας ἐπεχείρησε πεῖσαι αὐτοὺς, ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν. Ὡς δὲ οὐκ ἔπεισε, προσέταξε τοῖς στρατιώταις, καὶ μετὰ σπαθίων κατέκοψαν αὐτοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ἁγίου Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμψάκου.

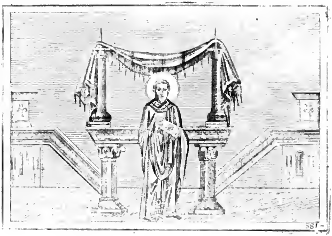
Παρθένιος, ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν, ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. υἱὸς Χριστοφόρου Διακόνου τῆς ἐν Μελιτοπόλει ἐκκλησίας· γραμμάτων μὲν ἄπειρος, εὐλαβὴς δὲ καὶ ἐνάρετος. Ἥλιευε δὲ καὶ τοὺς ἰχθύας, καὶ διεδίδου ἐκ τῆς ἄγρας τοῖς ζητοῦσι. Τοσαύτη δέ τις ἦν κρυπτομένη ἐν αὐτῷ ἀρετὴ, ὡς καὶ χάριν παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ νόσους ἰᾶσθαι. Ἐσπούδασε δὲ καὶ ἔμαθε γράμματα· καὶ χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Φιλίππου Ἐπισκόπου Μελιτοπόλεως. Εἶτα Ἐπίσκοπος Λαμψάκου ὑπὸ Ἀχολίου Μητροπολίτου Κυζίκου. Πολλὰ δὲ θαύματα ἐποίησε· καὶ γὰρ ὑπὸ ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν ἀνδρός τινος ἐκκοπέντος ἰάσατο, καὶ τὸ πάθος, τὸ λεγόμενον κάρκινον, ἐθεράπευσε, καὶ τὸν ὑπὸ τῆς ἁμάξης συμπατηθέντα ἄνθρωπον ἀνεζώωσε· καὶ ἄλλα πολλὰ παράδοξα ποιήσας, καὶ περὶ μελλόντων προειπὼν, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Eodem die

Commemoratio Sancti Parthenii Epiſcopi Lampſaci.

S. Parthenius Epiſc.

Sanctus Pater noſter Parthenius, Conſtantino magno Imperatore, filius Chriſtophori Diaconi eccleſiæ Melitopolitanæ literarum quidem expers fuit, ſed ſumma tamen pietate & virtute præditus. Piſcatoriam autem agens vitam, captos piſces mendicis diſtribuebat. Hæc in ipſo latens virtus meruit, ut donum à Deo acciperet dæmones effugandi, & morbos curandi. Cùmque poſtea etiam literas didiciſſet, Presbyter à Philippo Melitopolitano Epiſcopo ordinatur, deinde Epiſcopus Lampſaci ab Aſcholio Cyzici Metropolita. Multa autem miracula patravit: nam oculum cujuſdam à tauro cornu effoſſum reſtituit; & morbum, quem cancrum vocant, curavit; & hominem ſub plauſtro proculcatum, ad vitam revocavit. Cùmque alia plurima prodigia edidiſſet, prophetico etiam ſpiritu clarus, in pace deceſſit.

Eodem die

S. Arion Epiſc. Cypri.

Commemoratio Sancti Arionis Epiſcopi Cypri.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀρίωνος Ἐπισκόπου Κύπρου.

Digitized by Google

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

Η'.

Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ζαχαρίου ἑνὸς τῶν ΙϚ'. Προφητῶν.

Οὗτος ὁ Προφήτης, ἐγεννήθη μὲν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας. Ἦλθε δὲ εἰς γῆν Χαλδαίων, γέρων ἤδη γενόμενος· καὶ ἐκεῖ πολλὰ προεφήτευσε, καὶ τέρατα ἔδωκεν εἰς ἀπόδειξιν, καὶ σημεῖα. Οὗτος εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰωσεδὲκ, ὅτι γεννήσεις υἱὸν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει· ὁμοίως καὶ τὸν Σαλαθιὴλ εὐλόγησεν ἐπὶ υἱῷ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξέθηκε Ζοροβάβελ. Καὶ ἐπὶ Κύρου τοῦ βασιλέως σημεῖον προφητείας ἔδωκεν εἰς νῖκος. Καὶ περὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ προηγόρευσεν, ἣν ποιήσει ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ περὶ τέλους ἐθνῶν, καὶ περὶ προφητειῶν, καὶ ἱερωσύνης τῶν Ἰουδαίων, ὅτι καταργηθήσονται. Καὶ περὶ τοῦ ναοῦ, ὅτι καταλυθήσεται. Καὶ περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ὅτι καταλύσει πᾶσαν εἰδωλολατρίαν, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας. Ταῦτα δὲ προφητεύσας, καὶ ἄλλα πολλά, ἐν γήρᾳ βαθεῖ ἀπέθανε· Καὶ ἐτάφη ἐντίμως, σύνεγγυς τοῦ τάφου τοῦ Ἀγγαίου τοῦ Προφήτου.

EODEM MENSE

Die Octava. 8.

Commemoratio Sancti, & glorioſi Prophetæ Zachariæ unius ex ſexdecim Prophetis.

ISte Propheta in regione Judææ natus, in tetram Chaldæorum venit jam provecta ætate, ibique multa prædixit, & ſigna atque portenta in eorum, quæ vaticinabatur, demonſtrationem dedit. Hæc dixit Joſedecho Principi, quod filium ſuſcepturus eſſet, qui Hieroſolymis ſacerdotio fuogeretur. Item Salathieli in filio benedixit, cui & Zorobabelis nomen impoſuit. De Cyto quoque Rege ſignum prophetiæ dedit in victotiam; deque ſui ipſius liturgia prophetavit, qua eſſet Hieroſolymis fuucturus. Denique de gentium fine, deque Prophetiis & Sacerdotio Judæorum, quod eſſent exitum habitura: deque futuro Templi exeìdio: & de Chriſti adventu, qui eſſet idolorum cultum omnino deleturus, & in æternum regnaturus. Hæc & plurima alia prædixit: & io extrema ſeoectute obiit, ſepultuſque fuit honorificè prope ſepulcrum Aggæi Prophetæ. S. Zacharias Propheta.

Eodem die

Certamen Sancti magni Martyris Theodori militum Ducis in Euchaitis.

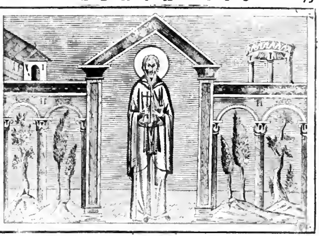
S. Theodorus Mart. MAgnus Martyr Theodorus militum Dux, Licinio Imperatore, claruit: & domicilium quidem in Euchaitis nactus, Heracleæ tamen in Ponto verſabatur, vir eloquentia, forma, ac prudentia adeo inſignis, ut Imperator videndi illum deſiderio flagraverit: noverat enim eum formoſum eſſe ac fortem; ſed tamen Chriſti cultorem. Miſit igitur qui eum Nicomediam accerſerent. At ille ad nuncios: Quin potius decet, inquit, ut huc Imperator adveniat, ſecumque advehat deos ſuos aureos & argenteos, quibus victimas immolari præcipit. Quod ubi reſcivit Licinius, gaudio affectus id fecit. Theodorus verò cognito Licinii adventu, vectus equo, obviam ei proceſſit, & qui Imperatori decebat, eo illum honore proſecutus eſt. Ingreſſus igitur urbem Imperator, Sanctum hortabatur, ut ſacra diis faceret. At Theodorus rogavit, ut ſibi liceret eos prius domum advehere, quo illos ibi coleret. Acceptos autem comminuit, & in pauperes erogavit. Quamobrem multis primum tormentis cruciatus, demum capite plexus eſt: cujus pretioſæ reliquiæ translatæ, in Euchaitis depoſitæ ſunt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου τοῦ ἐν Εὐχαΐτοις.

ὉΜεγαλομάρτυς Θεόδωρος ὁ στρατηλάτης, ἦν ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως, τὴν μὲν οἴκησιν ἔχων ἐν τοῖς Εὐχαΐτοις, διατρίβων δὲ εἰς Ἡράκλειαν τοῦ Πόντου· ἀνὴρ λόγιος καὶ εὔμορφος, καὶ συνετὸς τοσοῦτον, ὡς καὶ τὸν βασιλέα ἐπιθυμῆσαι ἰδεῖν αὐτόν. Ἔμαθε γὰρ, ὅτι ὡραιότατός ἐστι καὶ ἀνδρεῖος, πλὴν ὁμολογεῖ τὸν Χριστόν. Καὶ ἀπέστειλε καλῶν αὐτὸν εἰς Νικομήδειαν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς τοὺς ἀποσταλέντας, ὅτι μᾶλλον πρέπει, ἵνα ἔλθῃ ὧδε ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀγάγῃ καὶ τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς αὐτοῦ θεοὺς, οἷς κελεύει προσαγαγεῖν θυσίας. Ὁ δὲ Λικίνιος ἀκούσας, μετὰ χαρᾶς τοῦτο ἐποίησε. Καὶ μαθὼν, ὅτι ἔρχεται ὁ Λικίνιος, ἐπικαθεσθεὶς ἵππῳ, ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ πρεπόντως ἐτίμησε, ὡς βασιλέα. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, παρεκάλει τὸν ἅγιον θῦσαι τοῖς θεοῖς· ὁ δὲ ᾐτήσατο λαβεῖν αὐτοὺς καὶ θεραπεῦσαι πρῶτον ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ λαβὼν συνέτριψε, καὶ ἔδωκε τοῖς πτωχοῖς. Καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ βασανισθεὶς πρότερον, ὕστερον ἀπεκεφαλίσθη· τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἀνακομισθὲν ἐτέθη ἐν Εὐχαΐτῃ.

Eo- Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

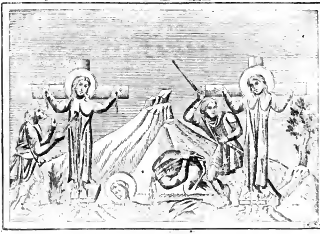
Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου.

Θεοδόσιος ὁ ὁσιώτατος πατὴρ ἡμῶν ἐγένετο ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, υἱὸς γονέων ἐνδόξων καὶ πλουσίων. Ἀλλὰ καταλιπὼν καὶ γονεῖς, καὶ δόξαν, καὶ πλοῦτον, καὶ τὸν κόσμον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ συγκείμενον τῇ Κιλικίᾳ ὄρος· Καὶ εὑρὼν πέτραν βαθεῖαν ἔχουσαν σκέπην μικρὰν, πρὸς θάλασσαν ἀποκλίνουσαν, κατῴκησεν ἐκεῖ. Εἶτα καὶ μικρὸν οἰκίσκον κτίσας, κατέμενεν, νηστείαις τε χαμευνίαις καὶ ἀγρυπνίαις τε προσευχαῖς ἑαυτὸν ἐκδοὺς, καὶ καταδαπανῶν τὸ σῶμα αὐτοῦ. Ἦν δὲ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἐκ τριχῶν τραχειῶν. Ἀλλὰ καὶ σίδηρα βαρέα ἐν τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ ἐβάσταζε, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σώματος. Τοιοῦτος γενόμενος, πολλῆς ἔτυχε χάριτος, καὶ παῤῥησίας πρὸς τὸν Θεόν. Ἀλλὰ καὶ θαύματα πολλὰ ἐποίησεν. Ἐκ πέτρας γὰρ ξηρᾶς ὕδωρ ἀναβλῦσαι πεποίηκε· καὶ ἐν θαλάσσῃ κινδυνεύοντας πολλοὺς διέσωσεν· ἀπελθὼν δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὴν ἔφοδον τῶν Ἰσαύρων, ἐτελειώθη.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Theodoſii.

SAnctiſſimus Pater noſter Theodoſius Antiochiæ in Syria nobilibus ac divitibus parentibus natus, abdicaris parentibus, gloria, opibus, & mundo, in quemdam Ciliciæ montem ſeceſſit, extructoque in parva profundi ſaxi caverna in mare vergente tugurio, ibi conſedit, jejuniis, humi cubationibus, vigiliis, & orationibus toto animo addictus, corpuſque ſuum extenuans. Indumenrum ejus erat ex hirſutis ſetis: ſed & ferreas laminas in collo, manibus, & medio corpore geſtabat. Cùmque talis tantuſque eſſet, eam à Deo gratiam, & apud eum fiduciam iniir, ut & multa miracula faceret: aquam enim ex arida petra eduxir, & periclitanres in mari ſervavit. Tandem ob Iſaurorum excurſionem Antiochiam profectus, occubuit. S. Theodoſius.

Eodem die

Certamen Sanctarum Martyrum Marthæ, & Mariæ germanarum ſororum, & Lycarionis monachi.

SS. Marthæ, Mariæ, & Lycarion.

Sancta Chriſti martyr Martha, ejuſque ſoror Maria, virgines erant piæ Deumque timentes. Cùm autem provinciæ Præfectus ſecus domum, ubi manebant, pertranſiret, è feneſtra proſpicientes, Chriſtianas ſeſe profeſſæ ſunt. At Præfectus virentem earum ætatem intuitus: Salvas, inquit, omnino vos eſſe vellem; ſed niſi diis ſacrificaveritis, male peribitis. Cui Sanctæ: Mors non eſt, inquiunt, ſed vita, pro Chriſto mori. Eadem dixit & Lycarion adoleſcens monachus, qui cum virginibus virtute certabat, adjecitque, Græcorum Deos ſimulacra inania eſſe, eorumque cultores miſeros & infelices. Iratus igitur Præfectus præcepit militibus, ut eos interficerent: qui ſanctas quidem in crucem actas gladiis confecere; monachum autem Lycarionem decollarunt. Atque hunc in modum vita functi, animas ſuas Domino tradiderunt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μάρθας καὶ Μαρίας γνησίων ἀδελφῶν, καὶ Λυκαρίωνος μοναχοῦ.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μάρθα, καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Μαρία, ἦσαν παρθένοι εὐλαβεῖς καὶ τὸν Θεὸν φοβούμεναι. Διερχομένου δὲ τοῦ τῆς χώρας Ἄρχοντος εἰς τὴν οἰκίαν, ἔνθα κατέμενον, ἀπὸ τῆς θυρίδος προκύψασαι, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἀπεκάλεσαν. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἄρχων τὸ νέον τῆς ἡλικίας αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτάς. Ἐλεῶ μὲν ὑμᾶς φονεῦσαι· ἀλλ᾽ ἐὰν μὴ θύσητε τοῖς θεοῖς, κακῶς ἀπολεῖσθε. Αἱ δὲ ἅγιαι, εἶπον, μὴ εἶναι θάνατον τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ ζωήν. Ὁμοίως καὶ νέος τις μοναχὸς, Λυκαρίων ὄνομα, ὁ μετὰ τῶν παρθένων εἰς ἀρετὴν ἀγωνιζόμενος, τὰ ὅμοια εἶπεν, καὶ τοὺς τῶν ἑλλήνων θεοὺς εἴδωλα ἐκάλεσε, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὰ ἀθλίους. Τότε ὀργισθεὶς ὁ ἄρχων προσέταξε τοῖς στρατιώταις ἀποκτεῖναι αὐτούς. Καὶ τὰς μὲν ἁγίας ἐσταύρωσαν, καὶ τοῖς ξίφεσι κατέκοψαν· τὸν δὲ ὅσιον Λυκαρίωνα ἀπεκεφάλισαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν, καὶ παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ	Eodem die
Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φιλαδέλφου.	*Certamen Sancti Martyris Philadelphi.*

S Philadelphus M.

EODEM MENSE

9. Die Nona.

Certamen Sancti Martyris Nicephori.

S. Nicephorus M.

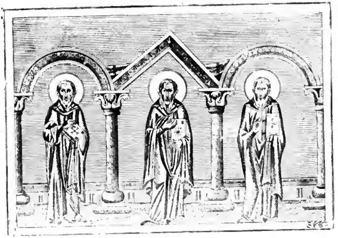
GLorioſus Chriſti martyr Nicephorus, Valeriano & Gallieno Imperatoribus, cùm privatam vitam ageret, utebatur familiariter Sapricio quodam eccleſiæ Chriſtianorum Presbytero, qui poſtea diabolico inſtinctu ſanctum Nicephorum oderat, nec ulla ratione reconciliari ei volebat. Commota autem perſecutione, cùm Sapricius ab idololatris comprehenſus compelleretur idolis immolare, miſit ad eum mediatores ſanctus Nicephorus, rogans, ut ſibi parceret, antequam martyrio fungeretur. At Sapricius ei veniam dare noluit. Cùmque videret eum ad ſupplicium à lictoribus trahi, accurrens, pedibus Sapricii advolutus, etiam atque etiam orabat, ut ſibi parceret. Sed neque ſic miſerum movere potuit. Quare à Deo repudiatus, cum jam extento collo diſtrictum carnificis gladium vidiſſet, ad lictores converſus: Dimittite me, inquit, & idolis immolabo. Procurrit ergo ſanctus Nicephorus, & collum ſuum loco Sapricii ſupponens, capite pro Chriſto obtruncatus eſt.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

Θ'.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ΝΙκηφόρος ὁ ἔνδοξος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρχεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ, καὶ Γαλλιηνοῦ, τῶν βασιλέων, ἰδιώτης τὴν τάξιν. Εἶχε δὲ φίλον, Σαπρίκιον καλούμενον, πρεσβύτερον τῆς τῶν Χριστιανῶν ἐκκλησίας, ὅστις ἀπὸ διαβολικῆς ἐνεργείας ἐμίσησε τὸν ἅγιον Νικηφόρον, καὶ ἐμνησικάκει· ἐγένετο δὲ διωγμὸς, καὶ κρατηθεὶς ὁ Σαπρίκιος παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ἠναγκάζετο θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Πέμψας δὲ πρὸς αὐτὸν μεσίτας ὁ ἅγιος Νικηφόρος, παρεκάλει συγχωρῆσαι αὐτῷ, πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν. Ὁ δὲ Σαπρίκιος οὐ συνεχώρησε. Καὶ ὅτε εἶδεν αὐτὸν συρόμενον ὑπὸ τῶν δημίων, πρὸς τὸ ἀποκεφαλισθῆναι, δραμὼν ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρακαλῶν συγχωρηθῆναι. Καὶ οὐδὲ οὕτως ἔπεισε τὸν ἄθλιον. Τότε ἀπεστράφη αὐτὸν ὁ Θεός, τανυσθεὶς γὰρ τὸν τράχηλον, καὶ ἰδὼν τὸ ξίφος γυμνωθὲν, εἶπε τοῖς δημίοις. Ἄφετέ με καὶ θύσω τοῖς εἰδώλοις· δραμὼν δὲ ὁ ἅγιος Νικηφόρος ὑπέθηκε τὸν ἑαυτοῦ τράχηλον ἀντὶ Σαπρικίου, καὶ ἀπεκεφαλίσθη ὑπὲρ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη Μαρκιανοῦ Ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαγρίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου· ὁ μὲν γὰρ πατὴρ τοῦ ἁγίου Παγκρατίου, ἔτι τοῦ Χριστοῦ περιπατοῦντος σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυματουργοῦντος, ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τοῦ Παγκρατίου, ἰδεῖν αὐτόν. Καὶ γενόμενος γνώριμος τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ προχειρισθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, καὶ διδάσκων ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἐφονεύθη κρύφα ὑπὸ τῶν ἑλλήνων. Ὁ δὲ Μαρκιανὸς ὁμοίως χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Σικελίας, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸν Κύριον, ἐτελειώθη· ὁ δὲ Φιλάγριος τῆς Κύπρου καταστὰς Ἀρχιερεὺς, καὶ διδάσκων καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπό τε τῶν δαιμόνων, καὶ τῶν μὴ φοβουμένων τὸν Κύριον πονηρῶν καὶ ἀπίστων ἀνθρώπων ὑπομείνας, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς, ἐτελεύτησε.

Eodem die

Commemoratio Marciani Epiſcopi Siciliæ, Philagrii Epiſcopi Cypri, & Pancratii Epiſcopi Tauromenii.

ISti diſcipuli fuere ſancti Petri Apoſtoli. Nam ſancti Pancrarii pater, cùm adhuc Chriſtus in corpore in terris ageret, & miracula parraret, ejus fama commotus, ex urbe Anriochia Heroſolyma venir unâ cum Pancratio, ut eum videret. Cùmque ſe in amiciriam ſancti Petri inſinuaſſet, poſt Chriſti aſcenſionem, ſecutus eſt eum, & ab ipſo ordinatus eſt Tauromenii Epiſcopus; & cùm in Chriſti nomine doceret, clam ab infidelibus interfectus eſt. Item Marcianus Epiſcopus Siciliæ factus, poſtquam multos infidelium ad Dominum convertiſſet, deceſſit. Philagrius verò Cypri Epiſcopus conſtitutus, cùm & ipſe in nomine Chriſti doceret, multas moleſtias à dæmonibus atque impiis & infidelibus hominibus paſſus, ad extremum uſque ſpiritum gratias agens, obiit.

SS. Marciano, Philagrius, & Pancratius Epiſcopi.

EODEM MENSE

Die Decima.

10.

Certamen Sanctorum Charalampi, Porphyrii, Daucti, & trium mulierum.

SS. Charalampus, Porphyrius, Dauctus, & socii.

CHaralampus Chriſti Martyr in urbe Magneſia Chriſtianorum Sacerdos, cùm viam veritatis doceret, à Luciano Præfecto comprehenſus, ſacra ſtola exuitur: Deinde detracta toto corpore pelle, cùm videret eum Præfectus conſtanti animo iſthæc perferentem, ira inceoſus, propriis manibus conatus eſt Sanctum dilaniare. Sed ſtatim manibus ejus avulſis, ſanum eum & incolumem Sanctus precibus ſuis effecit. Quod ubi viderunt Porphyrius lictor & Dauctus, ejurata idolorum ſuperſtitione in Chriſtum credidere: ſimiliter & tres mulieres, quæ ibi adſtabant, miraculo commotæ, Chriſtumque confeſſæ, comprehenduntur, diriſque tormentis excruciantur. Etſi enim Præfectus ſanitati reſtitutus eſt; in ſua tamen infidelitate permaneos, crudeliſſimè omnes decollavit.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

Ι'.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Χαραλάμπους, Πορφυρίου, Δαύκτου, καὶ τριῶν γυναικῶν.

ΧΑραλάμπης ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐν Μαγνησίᾳ τῇ πόλει, ἱερεὺς τῶν Χριστιανῶν. Διδάσκων δὲ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ ἡγεμόνος Λυκιανοῦ. Καὶ ἐξεδύθη τὴν ἱερατικὴν στολήν· εἶτα ἐξέδαρη ὅλον τὸ δέρμα τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἔβλεπεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν καρτεροῦντα, θυμωθεὶς, οἰκείαις χερσὶν ἐπεχείρει ξέειν τὸν ἅγιον. Καὶ παραυτίκα ἐξέπεσαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· καὶ προσευξάμενος ὁ ἅγιος, ὑγιῆ αὐτὸν ἐποίησε. Τότε ἰδόντες Πορφύριος ὁ δήμιος, καὶ Δαυκτες, ἠρνήσαντο τὰ εἴδωλα, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ὁμοίως καὶ γυναῖκες τρεῖς ἐκ τῶν παρισταμένων ἐκεῖ, θεασάμεναι τὸ θαῦμα, ὡμολόγησαν τὸν Χριστὸν, καὶ ἐκρατήθησαν, καὶ ἰσχυρῶς ἐβασανίσθησαν. εἰ γὰρ καὶ ἰάθη ὁ ἡγεμὼν, ἀλλ' ὅμως ἐνέμεινεν εἰς τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, καὶ μετὰ πολλῆς ὀργῆς, καὶ ὠμότητος ἀπεκεφάλισεν ἅπαντας.

EO- MHNI'

ΜΗΝΙ' ΤΩ Α'ΥΤΩ

ΙΑ'.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων γυναικῶν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου τοῦ βασιλέως Ἐπίσκοπος Σεβαστείας· διὰ δὲ τὸν διωγμὸν, ἐκρύπτετο εἰς ἓν τῶν ἐν ὄρει σπηλαίων· ὅπου καὶ τὰ ἄγρια ζῶα ἡμερούμενα χειροήθη ἐγίνοντο, διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ ἁγίου. ὑπάρχων δὲ καὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης ἔμπειρος, πολλὰς ἰάσεις ἐπετέλει, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν παρὰ τοῦ Κυρίου λαβών. Οὗτος κρατηθεὶς ἤχθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα Ἀγρικόλαον· καὶ ὁμολογήσας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τύπτεται μετὰ ῥαβδίων· καὶ κρεμασθεὶς ξέεται. Εἶτα ἀπαγομένου αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ, ἠκολούθησαν αὐτῷ γυναῖκες ἑπτὰ, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ὁμολογήσασαι, καὶ εὐθέως ἀπεκεφαλίσθησαν. Ὁ δὲ ἅγιος Βλάσιος, πρῶτον μὲν ἐν τῷ βυθῷ τῆς λίμνης ἐρρίφη· καὶ ὡς διὰ ξηρᾶς πρὸς τὴν γῆν ἐξέβη, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, μετὰ τῶν δύο βρεφῶν, τῶν ὄντων μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ.

EODEM MENSE

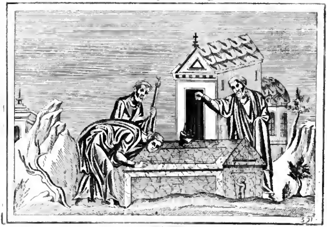
Die Undecima. 11.

Certamen Sacroſancti Martyris Blaſii, & Sanctarum ſociarum mulierum.

S. Blaſius, & ſociæ.

ISte Licinii Imperatoris temporibus Sebaſtes Epiſcopus, vitandæ perſecutionis cauſa in cujuſdam montis ſpeluncam ſe abdidit: & ibi ferocem belluarum naturam benedictione manſuetam effecit. Cùmque eſſet medicæ artis peritus, multas curationes faciebat, miraculorum gratiam à Deo accipieos. Comprehenſus autem, & ad Agricolaum Præfectum ductus, Chriſtique nomen profeſſus, virgis cæditur: deinde in equuleum actus, dilaniatur. Poſtea cùm io carcerem abduceretur, ſeptem mulieres cum conſecutæ, Chriſtianaſque ſe eſſe profeſſæ, ſtatim capite plexæ ſunt. Sanctus verò Blaſius primo quidem in profundum lacum projectus; ſed inde ad terram ſiccis pedibus evadens, capite plexus eſt unà cum duobus infantibus, qui ſimul cum ipſo in vinculis erant.

Digitized by Google

Eodem die

Inventio S. Zachariæ Prophetæ.

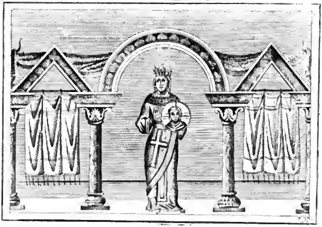
Inventio pretioſarum reliquiarum Sancti Prophetæ Zachariæ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἡ εὕρεσις τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Eo- Τῇ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης τῆς ποιησάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Ἡ Μακαρία Θεοδώρα, ἡ βασίλισσα, ἐγένετο γυνὴ Θεοφίλου βασιλέως τοῦ εἰκονομάχου· οὐκ ἦν δὲ αἱρετική, ὥσπερ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸν ἅγιον Μεθόδιον τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ἐξώρισε, καὶ ἀντ' ἐκείνου ἐποίησε Πατριάρχην Ἰωάννην τὸν Λεκανομάντιν, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας κατέκαυσεν. Ἐκείνη δὲ εἰ καὶ φανερῶς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἁγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτὰς κεκρυμμένας ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτῆς· καὶ τῇ νυκτὶ ἵστατο προσευχομένη, καὶ παρακαλοῦσα τὸν Θεόν, ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετὰ τῶν ὀρθοδόξων. Ἐγέννησε δὲ υἱὸν ὀνόματι Μιχαήλ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν ὀρθοδοξίαν. Μετὰ δὲ τελευτὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εὐθέως ἤγαγε τὸν ἅγιον Μεθόδιον· καὶ συνήγαγε τὴν ἱερὰν σύνοδον, καὶ ἀνεθεμάτισε τοὺς εἰκονομάχους, καὶ τὸν Ἰωάννην κατεβίβασε τοῦ θρόνου, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Εἶτα ἐτελεύτησε καταλείψασα τὴν βασιλείαν τῷ υἱῷ αὐτῆς Μιχαήλ.

Eodem die

Commemoratio Theodoræ Auguſtæ, quæ orthodoxiam conſtituit.

S. Theodora Auguſta.

Beata Theodora Auguſta Theophili Imperatoris Iconomachi uxor fuit; non tamen hæretica, ut vir ejus erat. Ille enim Sanctum Methodium Patriarcham Conſtantinopolitanum relegaverat, eique Joannem Leeonomanten Patriareham ſuffeeerat, ſacris Imaginibus igni conſumptis: ipſa verò etſi apertè non auderet ſacras imagines adorare; occultè tamen in eubiculo ſuo illis habebat, noctuque orabat, ac Deum deprecabatur, ut tandem aliquando orthodoxorum miſereretur. Genuit autem filium, Michaëlem nomine, eumque orthodoxam fidem edocuit. Igitur poſt viri ſui obitum, ſtatim revocato Sancto Methodio, & ſancta Synodo congregata, Iconomachos anathematizavit, & Joannem è throno exturbavit, atque in eeeleſia ſacras Imagines reſtituit. Demum deceſſit, poſtquam imperium filio ſuo Michaëli reliquiſſet.

EODEM MENSE

12. Die Duodecima.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Antonii Archiepiſcopi Conſtantinopolitani.

S. Antonius Patriarcha CP.

ANtonius cognomento Blacheas, piis, divitibus, Senatorioque ordine claris parentibus natus, quinto ætatis anno munia Pontificum exercere tentabat: non enim inſtar puerorum ad ludicra currebat; etſi ægrè id ferret ejus mater propter immaturam pueri ætatem. Mortua autem matre, monaſterio à patre traditus, monachus fit. Cùmque ad virilem ætatem proceſſiſſet, vel invitus, Presbyter ordinatur, ob inſignem ipſius virtutem. Videns autem pater tantos filii progreſſus, ipſe etiam monachus fieri voluit, monaſticum à filio habitum aſſumens, ut cujus in carne pater erat, filius in ſpiritu eſſet. Tanta verò in pauperes beneficentia claruit, ut cùm aliquando pertranſiret, magnum auri pondus acceperit, audieritque quemdam ſibi dicentem: Accipe hoc; & da pauperibus: & vocem quidem audivit; porrigentem autem aurum non vidit. Cùmque talis tantuſque eſſet, Imperatoris, & Synodi ſuffragio creatur Patriarcha Conſtantinopolitanus. Atque hunc in modum vita ſunctus eſt.

ΜΗΝῚ Τῼ͂ ΑΥ̓Τῼ͂

ΙΒʹ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΝτώνιος, ὁ ἐπιλεγόμενος Βλαχέας, εἶχε γονεῖς εὐσεβεῖς καὶ πλουσίους, καὶ περιβοήτους ἐν τῇ συγκλήτῳ· πέντε δὲ ἐτῶν ὑπάρχων, τὰ τῶν ἱερέων ἐπειρᾶτο ἐπιτελεῖν. Οὐ γὰρ, ὡς οἱ νέοι εἰς τὰ παίγνια ἔτρεχεν· ἐδυσχέραινε δὲ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας. Μετὰ δὲ τελευτὴν ἐκείνης, ἐδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς μοναστήριον, καὶ ἐγένετο μοναχός. Καὶ προκόψας εἰς ἄνδρας, ἐγένετο καὶ πρεσβύτερος, καὶ μὴ βουλόμενος, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἀρετήν. Ἰδὼν δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ οὕτως αὐτὸν προκόπτοντα, ἐγένετο καὶ αὐτὸς μοναχὸς, ὑπ' ἐκείνου ἐνδυσάμενος τὸ ἅγιον σχῆμα· καὶ γίνεται ὁ σαρκικὸς πατὴρ, πνευματικὸς υἱός. Τοσοῦτον δὲ ἐγένετο ἐλεήμων, ὡς ποτὲ παρερχόμενος δέξασθαι χρυσίου πολλοῦ ἀπόδεσμον, καὶ ἀκοῦσαι, ὅτι λάβε τοῦτο, καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ τῆς μὲν φωνῆς ἀκοῦσαι, τὸν δὲ ἐπιδόντα τὸ χρυσίον μὴ ἰδεῖν. Τοιοῦτος δὲ ὢν, ψήφῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς συνόδου, γίνεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως· καὶ οὕτως ἐτελειώθη.

Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνου.

Ἡ Ἁγία Μαρία θέλουσα λαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ σῶσαι τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν, ἤλλαξε τὴν γυναικείαν στολὴν, καὶ ἐνδυσαμένη ἀνδρεῖα ἱμάτια, καὶ μετονομάσασα ἑαυτὴν Μαρῖνον ἀντὶ Μαρίας, μετὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς Εὐγενείου, εἰσῆλθεν ἐν μοναστηρίῳ, καὶ ἀπεκείρατο· καὶ ἐδούλευε μετὰ τῶν ὑποτακτικῶν ἀδελφῶν τοῖς μοναχοῖς, ἅμα τῷ πατρὶ αὐτῆς, ἀγνοουμένη παρὰ τῶν μοναχῶν, ὅτι γυνὴ ἦν· ἐν μιᾷ οὖν μείνασα ἐν τῷ πανδοχείῳ, διαβάλλεται, ὡς διαφθείρασα τὴν τοῦ πανδοχέως θυγατέρα. Καὶ καταδεξαμένη τὸ ὄνειδος, ἣν οὐκ εἰργάσατο, ἁμαρτίαν ὁμολογεῖ ποιῆσαι. καὶ τοῦ πυλῶνος ἐκβληθεῖσα, τρεῖς χρόνους ἔξω ταλαιπωρεῖται, ἐκτρέφουσα τὸ παιδίον, ὅπερ οὐκ ἔσπειρεν. Ἐδέχθη δὲ εἰς τὴν μονὴν, ᾧ ἠκολούθει αὐτῇ τὸ παιδίον ἄρσεν ὑπάρχων. Μετὰ δὲ τελευτὴν αὐτῆς, ἀπεκαλύφθη τὰ κατ᾽ αὐτήν. Καὶ ἡ τοῦ πανδοχέως θυγάτηρ, ὑπὸ δαίμονος ἐλαυνομένη, ἐβόα ὑπὸ στρατιώτου τινὸς διεφθαρμένην, καὶ οὐχ ὑπὸ τοῦ Μαρίνου· καὶ θαυμάσαντες πάντες, ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Eodem die

Commemoratio Sanctæ Mariæ, quæ mutato nomine Marinus dicta eſt.

SAncta Maria volens latere hominibus, & animam ſuam ſervare, mutata muliebri ſtola, virilem habitum ſumpſit, ſeque ipſam pro Maria Marinum appellavit: unàque cum patre Eugenio monaſterium ingreſſa, & tonſa fuit: ibique monachis, unâ cum ſubjectis fratribus & patre inſerviebat, cum illius ſexum monachi ignorarent. Verùm cùm aliquando in hoſpitio verſaretur, accuſatur, perinde ac ſi ſtuprum filiæ hoſpitis intuliſſet. Tulit illa æquiſſimo animo infamiam, & quod non patrarat peccatum, confeſſa eſt ſe feciſſe. Quare extra monaſterii fores ejecta, tres annos ibi in ærumnis egit, puerum enutriens, quaſi illius pater eſſet. Deinde in monaſterium cum puero admiſſa, paulo poſt ex hac vita deceſſit, & res, uti geſta fuerat, patuit: nam hoſpitis filia à dæmonio correpta, clamabat, à milite quodam, non à Marino ſe vitiatam fuiſſe. Quare obſtupefacti omnes, glorificaverunt Deum.

S. Maria, quæ & Marinus.

EODEM MENSE

13. Die Decima tertia.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Martiniani.

S. Martinianus.

SAnctus Martinianus Cæſareæ in Palæſtina natus, monaſticam vitam ſuſcipiens, in montes ſeceſſit: cùmque annos viginti quinque in religioſa exercitatione egiſſet, à diabolo tentatus fuit. Nam meretrix quædam à perditis hominibus ſubornata, ac vili veſte induta, noctu ad ipſum venit, quaſi à via aberraſſet, & clamare cœpit, ut cellam aperiret, ipſamque admitteret, ne à feris dilaniaretur: cùmque ingreſſa fuiſſet, ſtolam meretriciam noctu gerens, multis verborum lenociniis delinire animum ſancti viri ſatagebat, atque ad fœdam libidinem pellicere. Verùm ille antequam quidquam perficeret, reſipiſcens, ſuccenſis ſarmentis, in mediam ſe flammam conjecit, ſibi ipſe dicens: Infelix Martiniane, ſi potes ignis pœnam perferre, committe peccatum. Atque ita ambuſtus, impudicam feminam impulit, ut ad continentiam converſa, ſaluti ſuæ conſuleret. Ipſe verò inde fugiens, & in ſcopulum medio poſitum mari profectus, ibi iterùm tentatus, iterumque victor exiſtens, ad Dominum migravit.

Eo-

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂Ι ΑΥ'ΤΩ͂Ι

ΙΓ'.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ὁ Ἅγιος Μαρτινιανὸς ἦν ἀπὸ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης· γενόμενος δὲ μοναχὸς, ἡσύχαζεν ἐν τοῖς ὄρεσι. Καὶ πληρώσαντος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ ἔτη εἰκοσιπέντε, ἐπειράσθη ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Ὑποβληθεῖσα γὰρ ὑπὸ πονηρῶν ἀνθρώπων πόρνη τις, καὶ πενιχρὰ φορέσασα ἱμάτια, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν νυκτὸς, ὡς δῆθεν ἀπολέσασα τὴν ὁδὸν, καὶ ἐβόα ἀνοῖξαι τὸ κελλίον καὶ δέξασθαι αὐτὴν, ἵνα μὴ βρωθῇ ὑπὸ θηρίων· ὅτε δὲ εἰσῆλθε διὰ νυκτὸς φορέσασα τὴν πορνικὴν στολὴν, ἣν ἐβάσταζε, λόγοις πορνικοῖς καταχαυνώσασα τὸν ἅγιον, ἐξεκαλεῖτο πρὸς μίξιν. Ὁ δὲ πρὸ τοῦ διαπράξασθαί τι, μετανοήσας, καὶ ἀνάψας φρύγανα, εἰσῆλθε μέσον τῆς φλογὸς· καὶ ἔλεγε πρὸς ἑαυτόν· ταπεινὲ Μαρτινιανὲ, εἰ δύνασαι τὸ τῆς κολάσεως πῦρ ὑπομεῖναι, ποίησον καὶ τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ οὕτω κατακαεὶς ἔπεισε καὶ τὴν γυναῖκα σωφρονῆσαι, καὶ σωθῆναι. Καὶ φυγὼν ἀπελθὼν εἰς πέτραν μέσον τῆς θαλάσσης, πάλιν ἐπειράσθη· καὶ οὕτω πειραζόμενος καὶ νικῶν, πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησεν.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Ἀκύλα, καὶ Πρισκίλλης.

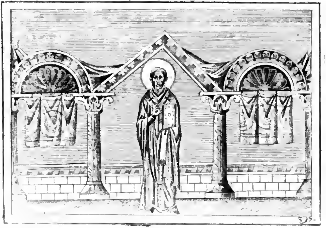
Ὁ Ἅγιος Ἀκύλας σκυτοτόμος μὲν ἦν τὴν τέχνην πρότερον· ἕλλην δὲ ὑπάρχων, ὅμως τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς πρὸς τοὺς πτωχοὺς συμπαθείας οὐκ ἐπελανθάνετο· ἀλλ' εἴτι ἐκέρδησεν ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτοῦ, ἐμέριζεν αὐτὸ μετὰ τῶν πτωχῶν· ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου κηρύττοντος τὸν Χριστὸν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Πρισκίλλης, ὡς εἰς ὁμότεχνον· σκυτοτόμος γὰρ ἦν καὶ αὐτός· καὶ διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ἐβαπτίσθησαν. Καὶ ἦσαν δουλεύοντες αὐτῷ· καὶ κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀκολουθοῦντες, καὶ συγκινδυνεύοντες ἐν πᾶσι πειρασμοῖς. Τοσοῦτον δὲ ἠγάπησεν αὐτοὺς ὁ μέγας Ἀπόστολος διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν, ὡς καὶ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς ἑαυτοῦ ἐπιστολαῖς· μετὰ δὲ θάνατον τοῦ Ἀποστόλου, τὸν Χριστὸν ὁμολογεῖν μὴ παυσάμενοι, ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ πολλὰ βασανισθέντες, ἀπεκεφαλίσθησαν.

Eodem die

Certamen Sanctorum Aquilæ, & Priſcillæ.

SS. Aquila, & Priſcilla.

SAnctus Aquila ſcenofactoriam primum exercebat artem, ethnicus quidem, ſed propenſiſſimo ſemper in pauperes animo, ut lucrum, quod ex opere manuum comparabat, in pauperes divideret. Cùmque famam Apoſtoli Pauli Chriſtum prædicantis audiſſet, eum adiit unà cum uxore ſua Priſcilla, tamquam ejuſdem artis profeſſorem: erat enim & ipſe ſcenofactoriæ artis: edoctique ab eo verbum veritatis, baptizati ſunt, ſeque illi comites & miniſtros, quocumque pergeret, adjunxerunt, eaſdem cum eo moleſtias & incommoda ſubeuntes. Quamobrem vehementer dilexit eos magnus Apoſtolus ob illorum virtutem, fidemque in Chriſtum, ita ut eorum mentionem fecerit in ſuis Epiſtolis. Poſt mortem verò Apoſtoli, cùm Chriſtum profiteri non deſiſterent, correpti ab idololatris, poſt multa tormenta decollati ſunt.

Eodem die

Commemoratio Sancti Eulogii Epiſcopi Alexandriæ.

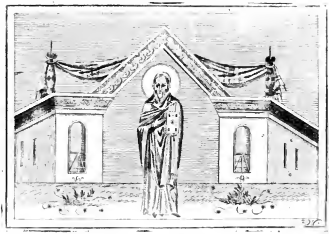
S. Eulogius Epiſc. Alexandriæ.

SAnctiſſimus & magnus Pater noſter Eulogius Alexandriæ Epiſcopus fuit, Heraclio Imperatore, ante Sanctum Joannem Eleemoſynarium: ob ſuas autem virtutes, & eam, quam apud Deum inierat gratiam, multa miracula edidit, in quibus hoc commemorandum videtur. Nam cùm ſanctiſſimus Archiepiſcopus Leo epiſtolam conſcripſiſſet, qua ſtatuta Synodi Chalcedonenſis commendabat, eamque Sanctus Eulogius legiſſet, non modo illam laudavit, & ſuſcepit; ſed columnam etiam orthodoxiæ appellavit, omnibuſque prædicavit. Volens autem Deus utrique Pontifici honorem facere, miſit Angelum ſuum, qui in figura & ſpecie Archidiaconi Sancti Leonis, gratias ageret Sancto Eulogio, quod memoratam epiſtolam excepiſſet. Sanctus verò poſtquam cum illo, tamquam homine, colloquium miſcuiſſet, Angelo ex ipſius aſpectu ſe ſe ſubducente, cognovit eum Dei Angelum eſſe, Deumque glorificavit. Tandem in multis Deo ſerviens, deceſſit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐλογίου Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

ΕὙλόγιος, ὁ ἁγιώτατος καὶ μέγας πατὴρ ἡμῶν, Ἐπίσκοπος ἦν τῆς πόλεως Ἀλεξανδρείας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, πρὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος. Ἐποίησε δὲ καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν οἰκείωσιν, θαύματα πολλά. Ἐξ ὧν ἕν ἐστι καὶ τοῦτο· τοῦ ἁγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λέοντος συγγράψαντος ἐπιστολὴν συνιστῶσαν τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον, ἀναγνοὺς αὐτὴν ὁ ἅγιος Εὐλόγιος, οὐ μόνον ἐπῄνησε καὶ ἀπεδέξατο, ἀλλὰ καὶ στήλην αὐτῆς ὀρθοδοξίας καλέσας, τοῖς πᾶσιν ἀνεκήρυξεν. Ὁ δὲ Θεὸς θέλων θεραπεῦσαι ἀμφοτέρους τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἔπεμψεν Ἄγγελον, ὡς ἐν σχήματι τοῦ Ἀρχιδιακόνου τοῦ ἁγίου Λέοντος, εὐχαριστοῦντα τῷ ἁγίῳ Εὐλογίῳ, ὑπὲρ οὗ ἀπεδέξατο τὴν δηλωθεῖσαν ἐπιστολήν· ὁ δὲ ἅγιος διελέγετο αὐτῷ, ὡς ἀνθρώπῳ, ἕως ἄφαντος ἐγένετο ὁ Ἄγγελος ἀπ᾽ αὐτοῦ· καὶ γνοὺς ὅτι Ἄγγελος Θεοῦ ἦν, ἐδόξασεν αὐτόν· καὶ τοῦ λοιποῦ ἐν πολλοῖς Θεὸν θεραπεύσας, ἐτελειώθη.

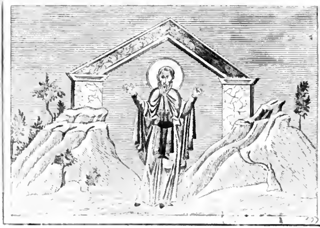

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἐπισκόπου Πολυβότου.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Joannis Epiſcopi Polyboti. S. Joannes Epiſc.

EODEM MENSE

14. ### Die Decima quarta.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Auxentii.

S. Auxentius.

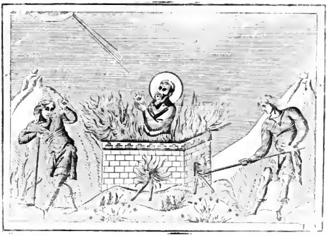
SAnctus Pater noſter Auxentius, Theodoſio Juniore imperante, in oriente natus, cùm ſcholarius dignitate eſſet, abdicato ſeculo monachus factus, in montem Oxiam Chalcedoni proximum ſeceſſit, qui de ejus nomine mons Auxentii poſtea dictus eſt, ibique tranquillam aſceticamque vitam agens, pro fide orthodoxa, quam firmiſſimè tenebat, adverſus hæreſim Eutychis, & Neſtorii plurimum decertavit, Quartam Synodum Chalcedone coactam propugnans. Magnâ fuit inſuper apud Imperatores exiſtimatione; & omnes illum ob inſignem ipſius virtutem amore ac honore proſequebantur. Sed & miraculorum donum, & prophetiæ gratiam accepit, prædixitque flagella, quæ Deus ob peccata noſtra immiſſurus erat, eaque precibus ſuis avertit & ſedavit. Cùmque ita vixiſſet, obdormivit, & ſepultus fuit in monaſterio Trichenaria appellato, quod ipſe extruxerat.

ΜΗΝΙ͂ ΤΩ͂Ι ΑΥ̓ΤΩ͂Ι

ΙΔ'.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

ΑὙξέντιος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν, ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐκ τῆς ἀνατολῆς· ὑπάρχων δὲ σχολάριος τὴν ἀξίαν, κατέλιπε τὸν κόσμον. Καὶ γενόμενος μοναχὸς, ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὄρος, τὸ λεγόμενον τῆς ὀξείας, πλησίον Χαλκηδόνος, καὶ ἡσύχασε· καὶ ἀπ' ἐκείνου ὠνομάσθη τὸ ὄρος, τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου. Ἦν δὲ τὴν ἄσκησιν καρτερικώτατος, τὴν πίστιν ὀρθοδοξότατος· πολλὰ ἀγωνισάμενος κατὰ τῆς αἱρέσεως τοῦ Εὐτυχοῦς καὶ τοῦ Νεστορίου, καὶ ἀποδεξάμενος τὴν ἐν Χαλκηδόνι τετάρτην σύνοδον. Ἐγένετο δὲ καὶ τοῖς βασιλεῦσιν αἰδέσιμος καὶ ἠγαπᾶτο καὶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ πάντων, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἀρετήν. Ἠξιώθη δὲ καὶ θαυμάτων πολλῶν, καὶ προορατικῶν χαρισμάτων. Καὶ τιμωρίας μελλούσης ἐλθεῖν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ προεῖπε, καὶ διὰ προσευχῆς ἔπαυσεν. Οὕτω δὲ βιώσας, ἐκοιμήθη· καὶ κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι μοναστηρίῳ, ὅπερ τῆς Τριχιναρίας ὠνομάζετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Φιλήμονος Ἐπισκόπου Γάζης.

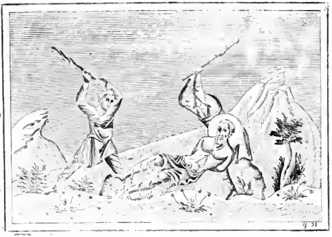
Eodem die

Certamen Sancti Philemonis Epiſcopi Gazæ.

Philemon Epiſc. Gazæ.

MHNI

EO-

EODEM MENSE

15. **Die Decima quinta.**

Certamen Sacroſancti Martyris Oneſimi diſcipuli Sancti Apoſtoli Pauli.

S. Oneſimus diſcipulus S. Pauli.

Sanctus Oneſimus Sancti Apoſtoli Pauli diſcipulus, Philemonis civis Romani ſervus, relicto hero, Paulum Apoſtolum ſecutus eſt, ejuſque diſcipulus factus, & ab eo baptizatus, miniſtrabat ei. Quare Sanctus Paulus ad Philemonem epiſtolam ſcripſit, rogans eum pro Oneſimo. Poſt mortem verò Sancti Pauli, à Tertullo Romæ Præfecto comprehenſus, ductuſque Puteolos, flagris graviſſimè cæditur: cùmque à Chriſto ad idolorum cultum deſciſcere nollet, quin potius fidenti animo diceret, ſe credere in Chriſtum factorem cœli, & terræ, & maris, & omnium quæ in eis ſunt; ad iram Tertullum concitans, contuſis minutim cruribus, ad Dominum, quem dilexerat migravit.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

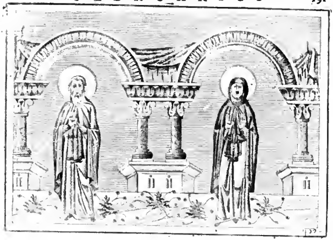
ΙΕ'.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὀνησίμου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Ὁ Ἅγιος Ὀνήσιμος, ἐγένετο μαθητὴς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου· δοῦλος γὰρ ὑπάρχων Ῥωμαίου τινὸς ὀνόματι Φιλήμονος, κατέλιπε τὸν ἴδιον κύριον, καὶ προσέδραμε τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ μαθητής· Καὶ βαπτισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐδούλευεν αὐτῷ. Διὰ τοῦτο καὶ ἔγραψε πρὸς τὸν Φιλήμονα ὁ ἅγιος Παῦλος ἐπιστολὴν, παρακαλῶν αὐτὸν, ὑπὲρ τοῦ Ὀνησίμου. Καὶ μετὰ τελευτὴν τοῦ ἁγίου Παύλου, ἐκρατήθη παρὰ Τερτύλλου τοῦ τῆς Ῥώμης ὑπάρχου. Καὶ ἀχθεὶς ἐν Ποτιόλοις, διὰ ῥαβδίων τύπτεται σφοδρῶς. Ὡς δὲ οὐκ ἐπείθετο ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ προσκυνῆσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ μετὰ παῤῥησίας ἔλεγεν, ὅτι πιστεύω εἰς Χριστὸν, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, εἰς θυμὸν ἐκίνησε τὸν Τέρτυλλον, καὶ συντριβεὶς τὰ σκέλη κατὰ λεπτὸν, πρὸς Κύριον ὃν ἐπόθει, διεδήμησεν.

Eo- Τῷ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Παφνουτίου, καὶ τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης τῆς θυγατέρος αὐτοῦ.

Eodem die

Commemoratio Sancti Paphnutii, & Sanctæ Euphroſynæ ejus filiæ. SS. Paphnutius, & Euphroſyna.

Digitized by Google

Eodem die

Certamen Sancti Martyris Majoris.

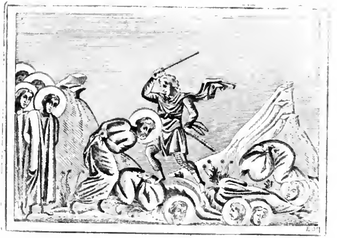
S. Major martyr.

ISte Diocletiani & Maximiani Imperatorum temporibus militabat. Delatus autem, quod Chriſtianus eſſet, in urbe Gaza comprehenſus adigebatur idolis immolare: ſed cùm ad id induci non poſſet, quin potius magna voce diceret: Credo in Chriſtum meum, & idola animo carentia contemno, ad vehementiorem iram eos qui ipſum comprehenderant concitavit: & humi extenſus, à triginta ſex militibus ſibi viciſſim ſuccedentibus graviſſimè cæditur, totoque corpore laceratur. Tùm ſemivivus ſublatus, ita ut figuram hominis præ ſanguine, & plagis vix haberet, in carcerem detruditur vix ſpiritum ducens: unde poſt ſeptem dies eductus, rurſuſque tortus, nec volens Chriſtum ejurare, impio tyrannorum juſſu ad præſcriptum locum tractus, & orans decollatus eſt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μαΐωρος.

ΟὟτος ἐστρατεύετο ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ. Καὶ διαγνωσθεὶς, ὅτι Χριστιανός ἐστι, κρατηθεὶς ἐν Γάζῃ τῇ πόλει ἠναγκάζετο θύειν τοῖς εἰδώλοις. Ὡς δὲ οὐκ ἐπείθετο, ἀλλὰ μᾶλλον μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἔλεγεν· ὅτι τῷ Χριστῷ μου πιστεύων, καταφρονῶ τῶν ἀψύχων εἰδώλων, εἰς ὀργὴν πλείονα τοὺς κρατοῦντας ἐκίνησεν. Καὶ ἁπλωθεὶς ἐπὶ τὴν γῆν, τύπτεται ἰσχυρῶς ἅπαν τὸ σῶμα, καὶ καταξαίνεται, τριακονταὲξ στρατιωτῶν ἀλλαγέντων ἐν τῷ τύπτεσθαι αὐτόν· καὶ ἀρθεὶς ἡμιθανὴς, ὡς μηδὲ ἀνθρώπῳ ὁμοιάζειν ἐκ τοῦ αἵματος, καὶ τῶν πληγῶν, ἐρρίφη ἐν τῇ φυλακῇ, μόνον ἐμπνέων. Καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἐκβληθεὶς τῆς φυλακῆς, πάλιν ἐτιμωρεῖτο· καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, τῷ ἀθέῳ προστάγματι τῶν τυράννων, ἀχθεὶς εἰς τὸν ὁρισθέντα τόπον, καὶ προσευξάμενος, ἀπεκεφαλίσθη.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ ΑΥ'ΤΩ͂

Ις'.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παμφίου, Οὐάλεντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Οὗτοι Χριστιανοὶ ὄντες ἐκρατήθησαν ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ κατὰ Διοκλητιανὸν τὸν παράνομον βασιλέα διωγμοῦ, ἐκ διαφόρων ὑπάρχοντες πόλεων, καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιωμάτων· ἐκρατήθησαν δὲ οὕτως. ἤρχοντο πρὸς Καισάρειαν, καὶ ὅτε ἔμελλον τὰς πύλας τῆς πόλεως εἰσελθεῖν, ἠρωτήθησαν παρὰ τῶν φυλαττόντων τὰς πύλας· ὅτι τίνες ἐστέ· καὶ κατὰ ποίαν χρείαν εἰσήλθετε ὧδε. Οἱ δὲ ψεύδεσθαι μὴ εἰδότες, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀπεκάλεσαν, καὶ πατρίδα εἶπον τὴν ἄνω ἔχειν Ἱερουσαλήμ. Καὶ εὐθέως δεσμευθέντες ἁλύσεσι, παρεδόθησαν Φιρμιλιανῷ τῷ Ἄρχοντι. Καὶ ὁ μὲν ἅγιος Ἠλίας σὺν Ἱερεμίᾳ καὶ Ἠσαΐᾳ, καὶ Σαμουὴλ, καὶ Δανιὴλ, μετὰ πολλὰς τὰς τιμωρίας, ἀπεκεφαλίσθησαν· ὁ δὲ Πάμφιος, καὶ Σέλευκος καὶ Οὐάλης, καὶ Παῦλος εἰς φυλακὴν ἐμβληθέντες πρῶτον, ὕστερον καὶ αὐτοὶ ἀπεκεφαλίσθησαν.

EODEM MENSE

Die Decima ſexta. 16.

Certamen Sanctorum Martyrum Pamphii, Valentis, & ſociorum.

SS. Pamphius, Valens, & ſocii.

ISti Chriſtianæ fidei cauſa, ſexto perſecutionis impii Diocletiani Imperatoris anno, cùm ex diverſis civitatibus, inſtitutis, & dignitatibus eſſent, hunc in modum comprehenſi ſunt. Cùm Cæſaream peterent, urbiſque portam ingreſſuri eſſent, à portæ cuſtodibus interrogati, quinam eſſent, & cujus rei gratia venirent; mentiri neſcientes, Chriſtianos ſe eſſe, & patriam ſe habere ſupernam Hieruſalem, reſponderunt. Statim itaque vinculis conſtricti, Firmiliano Præfecto traduntur. Et Sanctus quidem Elias, Hieremias, Iſaias, Samuel, & Daniel, poſt multos cruciatus, decollati ſunt. Pamphius autem, & Seleucius, & Valens, & Paulus, cuſtodiæ primum traditi, demum & ipſi capite plexi ſunt.

Eodem die

Certamen Sanctorum Martyrum Porphyrii, Juliani, ac Theoduli.

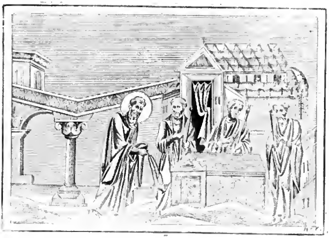
SS. Porphyrius, Julianus, & Theodulus.

ISti quoque Sancti ſocii fuere Sanctorum Pamphii, & Valentis, & reliquorum. Et Porphyrius qnidem Sancti Pamphii ſervus cùm domini reliquias quæreret, ut eas ſepeliret, comprehenſus, in ſuccenſam ingentem fornacem injectus, vitam finivit. Item Sanctus Julianus dum Sanctorum reliquias oſcularetur, correptus, vinctuſque, in fornacem & ipſe immiſſus eſt, ibique gratias agens Deo, animam tradidit. Sanctus verò Theodulus cùm ſociorum deſiderio lugeret, oraretque Deum, ut acerbiſſimam perſecutionem in ſervos ſuos commotam ſedaret, deprehenſus, retentuſque, primùm quidem acerbiſſimis tormentis excruciatur: deinde in crucem nudus agitur, longis clavis ſerreis in manibus pedibuſque confixis: atque ita cum multa gratiarum actione ſpiritum tradidit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, καὶ Θεοδούλου.

ΚΑΙ᾽ οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐκ τῆς τοιαύτης ἦσαν συνοδίας τῶν ἁγίων Παμφίου, καὶ Οὐάλεντος, καὶ τῶν λοιπῶν· καὶ ὁ μὲν ἅγιος Πορφύριος δοῦλος ὑπάρχων τοῦ ἁγίου Παμφίου, καὶ ἐπιζητῶν τὸ λείψανον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ποῦ ἐρρίφη, ἵνα θάψῃ αὐτὸ, ἐκρατήθη. Καὶ ἀναφθείσης καμίνου μεγάλης, ἐνεβλήθη εἰς αὐτὴν, καὶ ἐτελεύτησεν. Ὁμοίως καὶ ὁ ἅγιος Ἰουλιανὸς καταφιλῶν τὰ λείψανα τῶν ἁγίων, ἐπιάσθη. Καὶ δεθεὶς ἐνεβλήθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κάμινον· καὶ εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, παρέδωκε τὴν ψυχήν. Ὁ δὲ ἅγιος Θεόδουλος θρηνῶν τὴν στέρησιν τῆς συνοδίας αὐτοῦ, καὶ τὸν Θεὸν παρακαλῶν, ἵνα παύσῃ ὁ πικρὸς διωγμὸς, ὁ κατὰ τῶν δούλων αὐτοῦ κινηθεὶς, διεγνώσθη. Καὶ κρατηθεὶς, πρῶτον μὲν ἐτιμωρήθη ἰσχυρῶς· ἔπειτα ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸς κρεμασθεὶς, καὶ μακροῖς σιδηροῖς ἥλοις χεῖρας καὶ πόδας καθηλωθεὶς, μετὰ πολλῆς εὐχαριστίας παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Συνάθροισις καὶ μνήμη τῶν ἐν Μαρτυροπόλει λειψάνων, τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καὶ Μαρουθᾶ τοῦ Ἐπισκόπου.

Μαρουθᾶς ὁ ἁγιώτατος Ἐπίσκοπος ὤν, ἀπεστάλη παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου βασιλέως Ῥωμαίων πρεσβευτής, καὶ ἀποκρισιάριος πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἐτίμησαν αὐτὸν οἱ Πέρσαι, καὶ ὑπεδέξαντο. Καὶ μάλιστα, ὅτι τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα δαίμονα ἔχουσαν, διὰ προσευχῆς ἐθεράπευσε· καὶ πολλῶν χρημάτων διδομένων αὐτῷ, αὐτὸς ἄλλο οὐδὲν ᾐτήσατο, εἰ μὴ λαβεῖν τὰ λείψανα τῶν ἐν τῇ Περσίδι Μαρτύρων, καὶ θεῖναι εἰς ἕνα τόπον. Καὶ ἐπένευσεν ὁ Πέρσης· Τότε ἔκτισε πόλιν ἐπ᾽ ὀνόματι τῶν μαρτύρων, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Μαρτυρόπολιν, ἥτις νῦν λέγεται Μεφερκὴς· καὶ ἀπέθετο ἐν αὐτῇ τὰ λείψανα τῶν ἁγίων μαρτύρων. Χρόνοις δὲ ὕστερον καὶ αὐτὸς ὁ ἅγιος Μαρουθᾶς, συγχωρήσει Θεοῦ, νοσήσας, παρέδωκε τὸ πνεῦμα κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἡμέραν, καθ᾽ ἣν τὴν τῶν λειψάνων συνάθροισιν ἐποιήσατο· μεθ᾽ ὧν καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον.

Eodem die

Collectio, & commemoratio Reliquiarum Sanctorum Martyrum in urbe Martyropoli, & Maruthæ Epiſcopi.

Maruthas ſanctiſſimus Epiſcopus à Theodoſio magno Romanorum Imperatore ad Regem Perſarum legatus, & Apocriſiarius miſſus, honorificè à Perſis ob eam, quam de illius virtute habebant, exiſtimationem exceptus eſt; præſertim verò quod Regis filiam à dæmone oppreſſam precibus curaſſet. Cùmque illi ingentem auri ſummam offerrent, non aliud Sanctus petiit, quàm, ut reliquias Martyrum, qui in Perſide paſſi fuerant, tolleret, & in unum locum colligeret. Annuente Perſarum Rege, urbem nomini Martyrum extructam, Martyropolim appellavit, quæ nunc Mepherke dicitur, in quam Sanctorum Martyrum reliquias intulit. Multo demum poſt tempore & ipſe Sanctus Maruthas, Deo volente, morbo correptus, eo ipſo die ſpiritum tradidit, quo Sanctorum reliquias in eum locum congeſſerat, cum quibus & pretioſæ ipſius reliquiæ depoſitæ fuerunt.

S. Maruthas Epiſc. & commemoratio Martyrum in urbe Martyropoli.

Digitized by Google

EODEM MENSE

17. Die Decima ſeptima.

Certamen Sancti magni Martyris Theodori Tyronis.

S. Theodorus Tyro. SAnctus magnus martyr Theodorus Tyro, Maximiano & Maximino acerbiſſimis Chriſtianorum perſecutoribus, adoleſcens militavit in ea, quam Tyronum dicunt, legione, profeſſus poſtea ſub Cringa Præpoſito. Cùm autem in Amaſeæ finibus eſſet, audiretque multos pro Chriſto pati, zelo incenſus, voluit & ipſe martyrium ſubire. Ad Cringam itaque Amaſeam profectus, cùm cognoviſſet draconem portentoſæ magnitudinis eſſe apud Euchaita, ſecum reputabat, ſi draconem interfeciſſet, omnino ſe ſuperaturum etiam diabolum; quod & præſtitit. Ingreſſus autem Amaſeam, Cringam adiit, Chriſtumque profeſſus, flagris cæditur. Deinde tempore ad deliberandum ei dato, Sanctus noctu idolorum fanum incendit. Quare indignatus Cringas, Theodorum flammis adjudicavit, quibus fanum combuſſerat. In fornacem itaque injectus, agonem ſuum conficiebat; & videns Cleonicum amicum ſuum propè adſtantem, ait: Cleonice, te expecto: atque ita conſumptus eſt.

Eo-

ΜΗΝΙ ΤΩ͂ ΑΥ̓ΤΩ͂

ΙΖʹ.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Ὁ Ἅγιος μεγαλομάρτυς Θεόδωρος ὁ Τύρων, ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῶν πικρῶν διωκτῶν. νεωστὶ στρατευθεὶς εἰς τὸ τάγμα, τὸ λεγόμενον Τυρωνάτον, καὶ τελῶν ὑπὸ Κριγγα τῷ Πραιποσίτῳ. Ὑπάρχων δὲ ἀπὸ τῆς ἐνορίας Ἀμασείας, καὶ ἀκούων πολλοὺς βασανιζομένους διὰ τὸν Χριστὸν, ἐζήλωσε, καὶ ἤθελε καὶ αὐτὸς μαρτυρῆσαι. Ἀπελθόμενος δὲ πρὸς τὸν Κρίγγαν εἰς Ἀμάσιαν, μαθὼν, ὅτι δράκων παμμεγέθης ἐστὶ πλησίον Εὐχαΐτων, ἐλογίσατο καθ' ἑαυτὸν, ὡς εἰ τὸν δράκοντα φονεύσω, λέγων, νικήσω καὶ τὸν διάβολον. Ὅπερ καὶ ἐποίησε. Καὶ ἀπελθὼν εἰς Ἀμάσιαν, ἐνώπιον τοῦ Κρίγγα ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. Ὁ δὲ ἐκπλαγεὶς, ἔδωκεν αὐτῷ καιρὸν τοῦ σκέψασθαι. Ὁ δὲ ἅγιος διὰ τῆς νυκτὸς ἐνέπρησε τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων· καὶ ὀργισθεὶς ὁ Κρίγγας κατεδίκασεν αὐτὸν πυρὶ καῆναι, ᾧ ἐκεῖνος ἔκαυσε τὸν ναόν. Ἐμβληθεὶς οὖν εἰς κάμινον, ἠγωνίζετο. Καὶ ἰδὼν τὸν Κλεονίκον τὸν ἴδιον αὐτοῦ πλησίον ἑστῶτα, εἶπε. Κλεονίκε περιμένω σε· καὶ οὕτως ἐτελειώθη.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τῆς ἁγίας Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

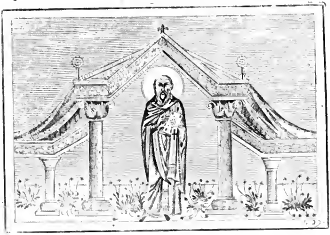
Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, παραγενόμενος ὁ ἅγιος Φίλιππος, μετὰ τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου, καὶ Μαριάμνης τῆς γνησίας αὐτοῦ ἀδελφῆς εἰς Ἱεράπολιν, καὶ διὰ τὸ κηρύξαι τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, κρεμασθεὶς, καὶ τελειωθεὶς, ηὔξατο πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ κατεχώσθησαν, τῆς γῆς χαυνωθείσης, καὶ ὑποδεξαμένης αὐτοὺς, ὁ Ἀνθύπατος, καὶ ὁ ὑπ' αὐτὸν λαός. Οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες παρεκάλεσαν τὸν ἅγιον Βαρθολομαῖον, καὶ τὴν ἁγίαν Μαριάμνην, κρεμαμένους καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ καταποντισθῶσι, καὶ ἐδυσώπησαν αὐτοὶ τὸν ἅγιον Φίλιππον, καὶ οὐ κατεπόντισεν αὐτούς. Ἀλλὰ καὶ τοὺς καταποντισθέντας ἐξήγαγε· τὸν δὲ Ἀνθύπατον, καὶ τὴν ἔχιδναν ἀφῆκε κάτω· τότε ἀπελύθησαν ὁ Βαρθολομαῖος, καὶ ἡ Μαριάμνη. Καὶ ὁ Βαρθολομαῖος ἀπελθὼν εἰς Ἰνδίαν τὴν εὐδαίμονα, σταυρωθεὶς τελειοῦται. Ἡ δὲ ἁγία Μαριάμνη ἀπελθοῦσα εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύξασα τὸν Χριστὸν, ἐν εἰρήνῃ ἀπέθανεν.

Eodem die

Commemoratio Sanctæ Mariamnæ ſororis Sancti Philippi Apoſtoli.

Poſt Chriſti aſcenſionem Sanctus Philippus unà cum Sancto Bartholomæo, & Mariamna ſorore ſua germana, Hierapolim venit; ibique propter fidei prædicationem ſuſpenſus, deceſſit, oravitque, & aperta terra abſorptus eſt Proconſul cum ſubjecto ſibi populo. Tùm conſternati cæteri rogare cœperunt Sanctum Bartholomæum, & Sanctam Mariamnam, qui & ipſi pendebant, ne unà cum aliis demergerentur: quorum precibus motus ſanctus Philippus, non modo eos incolumes ſervavit; ſed illos etiam, quos terra hauſerat, eduxit, ſolum Proconſulem, & viperam ſub terra relinquens. Tunc ſoluti ſunt Bartholomæus, & Mariamna: & Bartholomæus quidem in Indiam Felicem profectus, ibique cruci affixus, deceſſit; ſancta verò Mariamna Lycaoniam petens, Chriſtumque prædicans, in pace occubuit.

Τῇ Eo-

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Auxibii Epiſcopi Cypri.

S. Auxibius Cypri Epiſc. ISte fuit ex antiqua Roma ethnicorum unus: ſed ſanctum Apoſtolum & Evangeliſtam Marcum ſecutus, & verbum veritatis ab eo edoctus, atque baptizatus, Diaconus primùm, deinde Presbyter, demùm Soliorum in Cypro Epiſcopus ordinatus eſt. Igitur illuc profectus, & eccleſiam ſuſcipiens, non menſis, & voluptatibus, ut nonnulli faciunt, ſeipſum addixit; ſed vigiliis, orationibus, humi cubationibus, & jejuniis; Deum nocte dieque orans, ut populi ſui miſertus, perſecutionem à tyrannis adverſus Chriſtianos concitatam ſedaret, utque omnes rectam fidem cognoſcerent, & impietatem abnegarent. Hæc faciens, multoſque ad Deum vivum convertens, innumeris patratis miraculis, in pace ad Deum migravit, gaudens in æternum cum ceteris ſanctis.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αὐξιβίου Ἐπισκόπου τῆς πόλεως Κύπρου.

ΟΥτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, εἷς τῶν ἑλλήνων. Ἀκολουθήσας δὲ τῷ ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Μάρκῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, καὶ διδαχθεὶς παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ἐβαπτίσθη καὶ ἐχειροτονήθη Διάκονος· εἶτα Πρεσβύτερος· καὶ μετὰ τοῦτο Ἐπίσκοπος Σολίων τῆς πόλεως Κύπρου· ὅπου καὶ ἀπελθὼν καὶ τὴν ἐκκλησίαν παραλαβὼν, οὐ πρὸς τραπέζας ἐξέδωκεν ἑαυτὸν καὶ τρυφὰς, ὥσπερ τινὲς, ἀλλὰ πρὸς ἀγρυπνίας, προσευχὰς, πρὸς ξηροκοιτίας, πρὸς νηστείας, παρακαλῶν τὸν Θεὸν νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἵνα ἐλεήσῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τῶν τυράννων τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν· καὶ ἵνα γνῶσι πάντες τὸ ὀρθῶς πιστεύειν, ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν. Οὕτω ποιῶν, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας πρὸς Θεὸν ζῶντα, καὶ μυρίων θαυμάτων ἀξιωθεὶς, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησεν, εὐφραινόμενος αἰωνίως, σὺν τοῖς λοιποῖς ἁγίοις.

Eo- Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

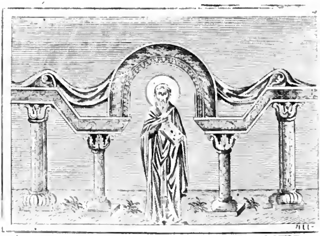
Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανοῦ.

Φλαβιανὸς ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας ἐκκλησίας Πρεσβύτερος· καὶ διὰ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, θελήσει Θεοῦ, καὶ ψήφῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς συγκλήτου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ καλῶς τὴν καταπιστευθεῖσαν αὐτῷ ποίμνην διοικῶν, καὶ τὸν λαὸν τὰ πρὸς ἀρετὴν διδάσκων, καὶ διεξάγων, συγχωρήσει Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἱρετικοῦ Διοσκόρου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήσας τῆς Πατριαρχίας χρόνον ἕνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ὅπου θλίψεις πολλὰς καὶ διαφόρους ὑπομείνας, καὶ κακώσεις μυρίας καρτερήσας, καὶ λιμόν, καὶ δίψαν, ὅμως εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ οὐκ ἐπαύετο, νυκτὸς καὶ ἡμέρας προσευχόμενος. Καὶ οὕτω πειραζόμενος ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἀθλητήσας, πρὸς τὸν Θεὸν προθύμως ἐξεδήμησεν.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Flaviani Archiepiſcopi Conſtantinopolitani.

Sanctus Pater noſter Flavianus ſanctæ Conſtantinopolitanæ eccleſiæ Presbyter, ob inſignem vitæ integritatem, Deo volente, Imperatoris & Senatus ſuffragio, ejuſdem eccleſiæ Patriarcha ordinatur. Qui cùm creditum ſibi gregem optimè paſceret, populumque virtutibus inſtitueret, Dei permiſſu, ab hæretico Dioſcoro ejuſque aſſeclis deponitur, cùm Patriarchatum tenuiſſet annum unum, & menſes decem; atque in exilium ejicitur: ubi multas diverſaſque ærumnas pro orthodoxa fide perferens, & fame, ſiti, innumeriſque malis vexatus, cùm non ceſſaret Deo gratias agere, dieſque ac noctes in oratione tranſigeret, tandem ad Deum gaudens migravit. S. Flavianus Patriarcha CP.

EODEM MENSE

18. Die Decima octava.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Agapeti Thaumaturgi, Epiſcopi Synai.

S. Agapetus Epiſc. Synai.

SAnctus Pater noſter Agapetus, Diocletiano & Maximiano Herculeo Imperaroribus, ex regione Cappadociæ fuir, Chriſtianis parentibus natus. Qui cùm in monaſterium abiiſſet, monachus factus, Præfecto monaſterii ob vitæ integritatem apprimè charus, ſacras literas edocetur. Miraculorum verò gratiam à Deo accipiens, ingentem draconem non procul à monaſterio homines & jumenta conficientem, precibus occidit. Cujus fama commotus Licinius, quod ſcilicet robuſtus & fortis eſſet, invitum & reluctantem militiæ adſcripſit. Sed eo morruo, & imperante Conſtanrino Magno, ab Epiſcopo Synai Presbyter, eoque defuncto Epiſcopus Synai ordinatur. Cùmque plurima miracula edidiſſet, in pace vitam finivit.

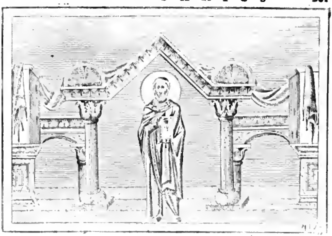
ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

ΙΗ'.

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἀγαπητοῦ Ἐπισκόπου Συναοῦ.

Ὁ Ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Ἀγαπητὸς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου, ἀπὸ χώρας τῆς Καππαδοκίας Χριστιανῶν γονέων υἱός. Ἀπῆλθε δὲ εἰς μοναστήριον, καὶ ἐγένετο μοναχός. Ἠγαπήθη δὲ παρὰ τοῦ ἡγουμένου, διὰ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, καὶ ἐδιδάχθη καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα· λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ καὶ θαυμάτων χάρισμα. Δράκοντα μέγαν πλησίον τοῦ μοναστηρίου φωλεύοντα, καὶ ἀφανίζοντα καὶ ἀνθρώπους καὶ κτήνη, διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε. Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Λικίννιος, ὅτι ἀνδρεῖός ἐστιν, ἀποστείλας ἤγαγεν αὐτὸν, καὶ μὴ βουλόμενος ἐστράτευσεν· ἀλλ' ἐκείνου μὲν τελευτήσαντος, ἐπὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου, παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου Συναοῦ, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· καὶ μετὰ θάνατον τοῦ Ἐπισκόπου, γίνεται Ἐπίσκοπος Συναοῦ· καὶ πολλὰ θαύματα ποιήσας, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα τῆς μεγάλης Ῥώμης.

Ο Θαυμάσιος οὗτος πατὴρ ἡμῶν Λέων, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, Ἐπίσκοπος προχειρίζεται τῆς μεγάλης Ῥώμης, καὶ διεπράξατο μὲν καὶ ἄλλα πολλὰ ἄξια τῆς ἐκείνου ἀρετῆς, ἐξαιρέτως δὲ τὸ περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως· κατὰ γὰρ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον συνόδου συγκροτηθείσης ἐν Χαλκηδόνι ἑξακοσίων τριάκοντα πατέρων, κατὰ τῶν αἱρετικῶν, τῶν λεγόντων, ἐπὶ Χριστοῦ μίαν φύσιν· Καὶ ἐπεὶ ἐδογμάτισαν τὴν ἀλήθειαν, οἱ δὲ αἱρετικοὶ οὐκ ἐπείθοντο, πᾶσιν ἤρεσεν, ἵνα ὃ ἐὰν εἴπῃ Λέων ὁ ἁγιώτατος Πάπας Ῥώμης, θεληθήσωσι. Παρακληθεὶς οὖν ὑπὸ τῶν πατέρων, καὶ τὸν Θεὸν δυσωπήσας, ἔγραψεν ἐπιστολὴν ἑρμηνεύουσαν τὴν ἀλήθειαν, ἣν ὀρθοδοξίαν στήλην ὠνόμασαν, δύο φύσεις ἐπὶ Χριστοῦ κηρύττουσαν· ὁ δὲ μέγας Λέων καὶ τὸ μετὰ ταῦτα καλῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Leonis Papæ magnæ Romæ.

S. Leo Pa-pa.

ADmirabilis iſte Pater noſter Leo ob multas virtutes ſuas & continentiam atque puritatem Epiſcopus magnæ Romæ ordinatus, multa quidem alia virtutibus ſuis digna geſſit; ſed præcipuè in iis, quæ ad rectam fidem pertinent, refulſit. Coacta enim Chalcedonenſi Synodo ſexcentorum triginta Patrum adverſus eorum hæreſim, qui unam in Chriſto naturam dicebant, cùm ii veritatem prædicarent, nec tamen hæretici illis acquieſcere vellent, placuit omnibus, ut quidquid Leo Sanctiſſimus Romæ Papa dixiſſet, id ratum firmumque haberetur. Rogatus itaque à Patribus, Deumque precatus, conſcripſit Epiſtolam, in qua veritatem exponens, duas in Chriſto naturas prædicabat; quam orthodoxiæ columnam appellarunt. Poſt hæc magnus Leo tranſacta ſanctiſſimè vita, in pace quievit.

EODEM MENSE

19. **Die Decima nona.**

Certamen Sanctorum Martyrum, Maximi & Theodoti.

SS. Maximus & Theodotus MM.

MAximus & Theodotus Chriſti martyres cùm civitates omnes regionesque obirent, liberè veritatem prædicantes, Chriſtum Deum verum eſſe, omniumque Dominum, & mundi factorem profitebantur; idola autem opera manuum, artiſque figmenta ex lapidibus & lignis fabrefacta. Quare ab idololatris comprehenſi, præfecto regionis traduntur: à quo graviſſimè excruciati, cùm adigerentur Chriſtum abnegare & idola colere, nec id facere vellent, vincti ab urbe in aliam pertrahuntur, & feris exponuntur: mox unguibus ferreis depexi, ac demum in ardentem ignis fornacem injecti, læti & gratias agentes, ſanctas ac beatas animas ſuas Domino tradiderunt.

ΜΗΝΙ' Τῼ͂ Α'ΥΤῼ͂

ΙΘ'.

Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, καὶ Θεοδότου.

ΜΆξιμος, καὶ Θεόδοτος οἱ τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες, περιπατοῦντες κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, μετὰ παῤῥησίας ἐκήρυττον τὴν ἀλήθειαν· καὶ τὸν Χριστὸν ὡμολόγουν Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, καὶ κύριον τοῦ παντὸς, καὶ δημιουργὸν τοῦ κόσμου· τὰ δὲ εἴδωλα χειρῶν ἔργα, καὶ τέχνης πλάσματα, διὰ λίθων καὶ ξύλων κατεσκευασμένα. Διὰ τοῦτο ἐκρατήθησαν παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ παρεδόθησαν τῷ Ἄρχοντι τῆς χώρας, καὶ ὑπ᾽ ἐκείνου ἐβασανίσθησαν ἰσχυρῶς, ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν καταναγκαζόμενοι, καὶ προσκυνῆσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς δὲ οὐκ ἐπείθοντο, ἐσύροντο δέσμιοι ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, καὶ ἐθηριομάχουν. Εἶτα ἐξέσθησαν μετὰ σιδηρῶν ὀνύχων, καὶ τέλος καμίνου μεγάλης ἀφθείσης, ἐνεβλήθησαν χαίροντες εἰς αὐτὴν· καὶ εὐχαριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ἁγίας καὶ μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

Κ'.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαδὼχ Ἐπισκόπου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑκατὸν εἰκοσιοκτὼ ἁγίων.

Ὁ Ἅγιος Σαδὼχ, ἦν Ἐπίσκοπος ἐν Περσίδι· διδάσκων δὲ τὸν λαὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πολλοὺς πείθων προσέρχεσθαι τῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ Θεῷ, εἰς θυμὸν, καὶ μεγάλην πικρίαν ἐκίνησε τοὺς πυρολάτρας Μάγους, καὶ βουλομένων ἐκείνων ἀποστεῖλαι, καὶ κρατῆσαι τὸν ἅγιον, ὁρᾷ καθ' ὕπνους τὸν πρὸ αὐτοῦ Ἐπίσκοπον τὸν ἱερομάρτυρα Συμεὼν, ἱστάμενον εἰς μακρὰν σκάλαν, καὶ καλοῦντα αὐτὸν ἀνελθεῖν πρὸς αὐτὸν, λέγοντα, ὅτι καλεῖ σε ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων. Τοῦτο δὲ ἐδήλου τὴν διὰ τοῦ μαρτυρίου ἀνάβασιν· ἕως δὲ ταῦτα διηγεῖτο ὁ ἅγιος, ἀποστείλαντες οἱ Μάγοι ἐκράτησαν αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ὄντας Χριστιανοὺς, καὶ ἔβαλον εἰς φυλακήν· καὶ ἀναγγείλαντες περὶ αὐτῶν Σαβωρίῳ τῷ βασιλεῖ Περσῶν, ἐξέβαλον αὐτοὺς τῆς φυλακῆς· καὶ ἐτιμωρήσαντο ἰσχυρῶς, καὶ τελευταῖον ἀπεκεφάλισαν ἅπαντας.

EODEM MENSE

Die Vigeſima. 20.

Certamen Sancti martyris Sadoch Epiſcopi, & ſociorum centum viginti octo ſociorum.

SAnctus Sadoch in Perſide Epiſcopus, quod populum Chriſti fidem doceret, multoſque ad vivum verumque Deum adduceret, ad iram & indignationem Magos ignis cultores commovit: quibus volentibus ſatellites ad capiendum Sanctum mittere, vidit idem Sanctus in ſomnis Sanctum martyrem Simeonem ſuum in Epiſcopatu deceſſorem, inſidentem longæ ſcalæ, ipſumque, ut ad ſe veniret, compellantem, atque dicentem: Rex regum vocat te. Quod ſignificabat ipſius aſcenſum per martyrium. Cumque iſta narraret Sanctus, qui miſſi fuerant Magi, comprehenderunt ipſum unà cum ſociis Chriſtianis, & in vincula conjiciunt, cauſam eorum ad Saporem Perſarum regem referentes: qui illos ex carcere eductos, ac graviſſimè tortos, poſtremo decollavit. S. Sadoch Epiſc. & ſocii 128.

Digitized by Google

Eodem die

S. Sophronius Epiſc.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Sophronii Epiſcopi.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Ἐπισκόπου.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Ἐπισκόπου Κατάνης τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Ὁ Ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Λέων ὁ θαυματουργὸς ἐγένετο ἀπὸ τῆς πόλεως Ῥαβέννης, εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων υἱός· καὶ μαθὼν τὴν ἱερὰν πᾶσαν γραφὴν, καὶ γενόμενος ἐνάρετος, ὡς καὶ θαύματα ποιεῖν, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος τῆς ἐν Ῥαβέννῃ ἐκκλησίας. Εἶτα γίνεται καὶ Ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κατάνης· Τοσοῦτον δὲ ἠγωνίσατο κατὰ τῶν αἱρετικῶν, ὡς νικῆσαι πάντας, καὶ καταισχῦναι, οὐ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ γραφικαῖς δείξεσιν. Ἦν δὲ καὶ θαυματουργός· καὶ γὰρ τὸν μάγον Ἡλιόδωρον πολλοὺς ταῖς μαγείαις πλανῶντα, διὰ προσευχῆς πυρὶ κατέκαυσεν, καυχησάμενον πάντα δύνασθαι, ὡς μηδὲ πῦρ φοβεῖσθαι. Περὶ τούτου τοῦ ἁγίου καὶ οἱ βασιλεῖς Ῥωμαίων ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν. Καὶ προσκαλεσάμενοι αὐτὸν, ἠξίουν εὔξασθαι ὑπὲρ αὐτῶν· καὶ τυχόντες τῆς ἐκείνου εὐχῶν, μετὰ τιμῆς ἀπέλυσαν· ἀπελθόντα δὲ εἰς τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν προσελάβετο ὁ Κύριος.

Eodem die.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Leonis Epiſcopi Catanæ in Sicilia.

SAnctus Pater noſter Leo thaumaturgus, ex urbe Ravenna fuit, nobilium ac divitum parentum filius: ſacris autem literis oppido inſtructus, ac ſingulari virtute præditus, ut & miracula patraret, eccleſiæ Ravennatis Presbyter ordinatur: deinde Catanæ metropoleos Epiſcopus. Sic verò adverſus hæreticos pugnavit, ut omnes convicerit & confuderit, non ratiocinius tantùm, ſed demonſtrationibus etiam ex Scriptura petitis. Thaumaturgus autem fuit: nam Heliodorum magicis artibus multos decipientem, ſeque omnia poſſe gloriantem, ut vel ipſum ignem contemneret, precibus igne combuſſit. Hujus Sancti fama permoti Romanorum Imperatores, accitum rogarunt, ut pro ſe preces Deo offerret; eùmque id ab eo impetraſſent, honorificè ipſum dimiſere. Cum verò ille ad ſuam eccleſiam rediret, migravit ad Dominum.

S. Leo Epiſc. Catan.

EODEM MENSE

21. Die Vigeſima prima.

Commemoratio Sancti Patris noſtri Agathonis Epiſcopi Romæ.

S. Agatho Papa.

ISte Sanctus Pater noſter ac Thaumaturgus Agatho ex Italia fuit, chriſtianis piiſque parentibus natus, atque ab iis ſummo ſtudio omnibus à Deo inſpiratis Scripturis eruditus, ex quibus tantum utilitatis, compunctioniſque cordis percepit, ut mortuis parentibus congeſtas facultates ſuas omnes die uno convocatis pauperibus diviſerit; ipſe verò in monaſterium ſecedens, & monaſtico habitu indutus, totum ſe divino cultui mancipaverit, die noctequc pro mundi ſalute orans. Sic autem in virtutibus profecit, ut & donum miraculorum acceperit. Quoniam verò virtus latere non poteſt, Papa etiam Romæ factus eſt: cùmque in Epiſcopali dignitate optimè ſe geſſiſſet, multiſque ſui ipſius vitam tamquam exemplum imitandum reliquiſſet, obdormivit.

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ Α'ΥΤΩ͂

ΚΑ'.

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Α'γάθωνος Ε'πισκόπου Ρ'ώμης.

ΚΑΙ' οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν καὶ θαυματουργὸς Α'γάθων ἐκ τῆς Ι'ταλίας ὑπῆρχε, ... Χριστιανῶν γονέων, εὐλαβῶν καὶ εὐσεβῶν. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ φιλοπονήσαντες ἐδίδαξαν αὐτὸν πᾶσαν γραφὴν θεόπνευστον καὶ ὠφέλιμον. Τοσοῦτον γὰρ ὠφελήθη παρὰ τῆς θείας γραφῆς, καὶ κατενύγη, ὡς μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, συναγαγεῖν πάντα τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, καὶ προσκαλέσασθαι πτωχοὺς, καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διασκορπίσαι αὐτόν. Α'υτὸς δὲ ἀπελθὼν, καὶ γενόμενος ἐν ἡσυχίᾳ εἰς μοναστήριον, καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα φορέσας, ἐδούλευε τῷ Θεῷ, νυκτὸς τε ἡμέρας ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσευχόμενος. Τοσοῦτον δὲ ἠγωνίσατο εἰς ἀρετὴν, ὡς καὶ τὸ χάρισμα λαβεῖν τοῦ θαυματουργεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρετὴ οὐ λανθάνει, γέγονε καὶ Πάπας Ρ'ώμης· καὶ καλῶς διαπρέψας ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι, τε πολλοῖς ἀγαθὸν ὑπόδειγμα τὸν ἑαυτοῦ βίον λιπὼν, ἐκοιμήθη.

ΜΗΝΙ' ΤΩ ΑΥΤΩ͂

ΚΒ'.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

EODEM MENSE

Die Vigeſima ſecunda. 22.

Commemoratio Sancti Athanaſii Confeſſoris. S. Athanaſ. Conf.

Digitized by Google

EODEM MENSE

23. Die Vigeſima tertia.

Certamen Sacroſancti Martyris Polycarpi Epiſcopi Smyrnæ.

S. Polycarpus Epiſc. Smyrnæ.

Polycarpus ſanctiſſimus Joannis Theologi, Apoſtoli, & Evangeliſtæ diſcipulus, Smyrnæ Epiſcopus in demortui ſacrariſſimi Bucoli Epiſcopi locum ordinarus eſt: etenim Bucolus dum adhuc viveret, de eo prædixerat fore, ut eſſet alter Smyrnæ Epiſcopus. Commota autem à Decio Imperatore adverſus Chriſtianos perſecutione, comprebenſus, & ad Proconſulem adductus, poſt multos cruciatus occubuit· Plurima verò miracula edidit: erenim priuſquam ordinaretur, exhauſtum nutricis ſuæ penu bonorum omnium copia ad egenrium utilitatem, fuſis ad Deum precibus replevit. Poſtquam autem ordinarus eſt, magnum incendium oratione extinxit: & ſiccitaris tempore imbrem impetravit. Cùmque alia plurima portenra, Dei graria, feciſſet, obdormivit, miraculorum dono ad hunc diem illuſtratus.

ΜΗΝΙ Τῼ͂ ΑΥΤῼ͂

ΚΓ'.

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Πολύκαρπος ὁ ἁγιώτατος μαθητὴς ἦν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· χειροτονεῖται δὲ Ἐπίσκοπος εἰς Σμύρναν μετὰ τὸ τελευτῆσαι Βουκόλον τὸν ἱερώτατον Ἐπίσκοπον· καὶ γαρ ἔτι ζῶν ὁ Βουκόλος προεφήτευσε περὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς μέλλει γενέσθαι δεύτερος Ἐπίσκοπος Σμύρνης. Ὑπάρχοντος δὲ διωγμοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν παρὰ Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἐκρατήθη, καὶ προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους ἐτελειώθη· ἐποίησε δὲ θαύματα πολλά· καὶ γὰρ πρὸ τοῦ χειροτονηθῆναι, τῆς ἀναθρεψάσης αὐτὸν γυναικὸς τὰς ἀποθήκας προσευξάμενος ἐγέμισε παντὸς ἀγαθοῦ, τὰς πρότερον κενωθείσας εἰς τὴν τῶν δεομένων χρείαν· καὶ μετὰ τὸ χειροτονηθῆναι, μέγαν ἐμπρησμὸν διὰ προσευχῆς ἔσβεσε· καὶ ἀβροχίας γενομένης, ὑετὸν κατήγαγε, καὶ ἄλλα πολλὰ παράδοξα Θεοῦ χάριτι ποιήσας, ἐκοιμήθη θαυματουργῶν, ἕως τοῦ νῦν.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ

ΚΔ΄.

Ἡ ἀνάμνησις τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Ὅτε ἀπεκεφαλίσθη ὑπὸ Ἡρώδου ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ πρόδρομος, ἐναπετέθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον, καὶ ἐκρύβη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἡρώδου· μετὰ δὲ χρόνους πολλοὺς, δυσὶ μοναχοῖς ἀπελθοῦσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, τοῦ προσκυνῆσαι τὸν τοῦ Κυρίου τάφον, ἐφάνη κατ᾽ ὄναρ ὁ ἅγιος Ἰωάννης μηνύων αὐτοῖς, ποῦ κεῖται ἡ τιμία κεφαλὴ αὐτοῦ. Καὶ εὑρόντες αὐτὴν, εἶχον ἐν τιμῇ· ἐξ αὐτῶν δὲ ἀνελάβετο αὐτὴν κεραμεύς τις, καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν πόλιν. Ὅτε δὲ ἐτελεύτησε, κατέλιπεν αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ ἀδελφῇ· καὶ ἐκ τότε κατὰ διαδοχὴν περιῆλθεν εἰς πολλούς. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ, τοῦ ποιήσαντος τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ Ἰγνατίου Πατριάρχου, ἀπεκομίσθη Θεοῦ χάριτι εἰς Κωνσταντινούπολιν· καὶ ἐναπετέθη μετὰ μεγάλης τιμῆς ἐν αὐτῇ, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ἅγια, καὶ τὰ τῶν ἁγίων λείψανα εἰς σκέπην καὶ ἀσφάλειαν αὐτῆς.

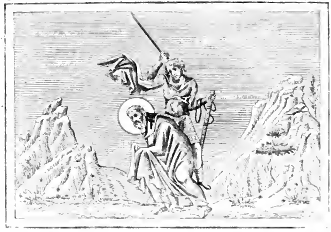
EODEM MENSE

Die Vigeſima quarta. 24.

Commemoratio Inventionis pretioſi capitis Præcurſoris.

Inventio capitis S. Joannis Baptiſtæ.

CUm Sanctus Joannes Præcurſor ab Herode decollatus eſt, incluſum ejus caput in vaſe fictili, in ejuſdem Herodis domo latuit. Poſt multos autem annos monachis duobus Hieroſolyma ad ſepulcbrum Domini adorandum profectis apparuit in ſomnis Sanctus Joannes, indicans eis, ubi pretioſum ipſius caput jaceret: quod cùm reperiſſent, in magno honore habuere. Ex iis id receptum figulus quidam, in Emeſenorum civitatem detulit. Ab boc poſtea, cùm moreretur, ſorori; & deinceps per manus plurimorum traditum, in ea urbe permanſit, quo ad temporibus Michaëlis Imperatoris, qui orthodoxiam reſtituit, & Ignatii Patriarchæ, Conſtautinopolim, Dei gratia, translatum fuit, ibique honorificentiſſimè depoſitum, ſicut & cetera omnia Sanctorum lipſana, in ejuſdem urbis præſidium, & firmitatem.

Eodem die

Certamen Sancti Rhegini Epiſcopi Scopulorum.

S. Rheginus Epiſc. SAcroſanctus Martyr Rheginus ex regione Græciæ fuit, Chriſtianorum parentum filius, à quibus pietatem & ſacras literas edoctus, virtutibus, ac timore Dei præditus evaſit. Quare ob inſignem ipſius pietatem ab ejus loci Epiſcopo Diaconus in eccleſia Græciæ ordinatus eſt; deinde Presbyter, demum Scopulorum Epiſcopus. Eam autem virtutum famam ſibi comparavit, ut ad Sardicenſem Synodum vocatus, in ea hæreſes omnes dicendo retuderit. Poſtea ad ſuum Epiſcopatum regreſſus, excitata adverſus Chriſtianos perſecutione, à Græciæ Præfecto comprehenſus, poſt multos cruciatus, capite plexus eſt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Ῥηγίνου Ἐπισκόπου Σκοπέλων

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ῥηγῖνος, ἐγένετο ἀπὸ τῆς χώρας Ἑλλάδος, γονέων Χριστιανῶν υἱός. Καὶ μαθὼν ὑπ' αὐτῶν τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα, ἐγένετο ἐνάρετος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν· καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, καὶ τὴν πολλὴν εὐσέβειαν, παρὰ τοῦ κατὰ τὸν τόπον Ἐπισκόπου γίνεται Διάκονος τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐκκλησίας· εἶτα Πρεσβύτερος· εἶτα καὶ Ἐπίσκοπος Σκοπέλων. Τοσοῦτον δὲ γέγονεν εἰς ἀρετὴν περιβόητος, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ σύνοδον προσκληθῆναι, καὶ παραγενέσθαι, καὶ πάσας τὰς αἱρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ, καὶ τῆς παρρησίας ἀφανίσαι· εἶτα ὑποστρέψαι εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπήν. Καὶ μετὰ τοῦτο διωγμοῦ νικηθέντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἄρχοντος· καὶ μετὰ τὸ πολλὰ βασανισθῆναι, καὶ τιμωρηθῆναι, διὰ ξίφους τὴν ἱερὰν αὐτοῦ κεφαλὴν ἀπετμήθη.

ΜΗΝΙ ΤΩ͂Ι ΑΥΤΩ͂Ι
ΚΕ'.

Α῎θλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου μαρτυρήσαντος ἐν τῇ Θράκῃ.

Ο῟Υτος ἦν ἐκ Ποτιόλων, μιᾶς τῶν εἰς Ῥώμην πόλεως, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Τιβεριανοῦ ἡγεμόνος. Κρατηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ ἡγεμόνος, ἠναγκάζετο προσκυνῆσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὁ δὲ ἅγιος, ἀντὶ τοῦ προσκυνῆσαι τοῖς εἰδώλοις, μᾶλλον ὕβρισε καὶ αὐτὰ, καὶ τὸν ἡγεμόνα· εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, ὅτι καὶ αὐτὰ μάταιά εἰσι, καὶ σὺ ὁ πιστεύων εἰς αὐτὰ ἄθλιος, καὶ ταλαίπωρος. Διὰ τοῦτο ἐδέθη ἐξ ἄκρων χειρῶν, καὶ ἐκρεμάσθη. Καὶ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ προσεδέθη λίθος βαρύς· καὶ μετὰ τοῦτο λυθεὶς, καὶ ἀπαχθεὶς ἐν Καρθαγένῃ, πάλιν κρεμασθεὶς ἐξέσθη. Καὶ πάλιν ἀχθεὶς εἰς Μαρκιανούπολιν, μετὰ λαμπάδων πυρὸς τὸ πρόσωπον καίεται· καὶ ἄλλας πολλὰς βασάνους καὶ τιμωρίας ἀνδρείως, ὡς Χριστοῦ μάρτυς, ὑπομείνας, ἐν τῇ Θράκῃ ἀπελθὼν, ἀπεκεφαλίσθη, ἀπολαβὼν στέφανον ἄφθαρτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

EODEM MENSE
Die Vigeſima quinta. 25.

Certamen Sancti Martyris Alexandri, qui in Thracia martyrium ſubiit.

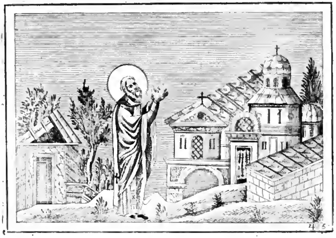
ISte ex Puteolis fuit, quæ urbs eſt apud Romam, temporibus Maximiani Imperatoris; & Tiberiani Præfecti. Comprehenſus autem à Præfecto, & idola adorare compulſus, tantùm abfuit, ut ea coleret, ut potius contumeliis tàm idola, quàm Præfectum oneraret, inquiens: Et vana illa ſunt, & vanus es ipſe miſer & infelix, qui in ea credis. Quamobrem vinctis pendens manibus, appenſiſque ad pedes ſaxis, torquetur: deinde ſolutus, & Carthaginem ductus, rurſus in equuleum agitur & depectitur. Inde Marcianopolim tractus, facibus in facie aduritur. Demum cùm multos alios cruciatus fortiter, ut Chriſti Martyr, pertuliſſet, in Thracia decollatur, coronam incorruptibilem vitamque æternam à Chriſto Deo noſtro recipiens.

S. Alexander M.

Τῇ

Eo-

Digitized by Google

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Taraſii Archiepiſcopi Conſtantinopolitani.

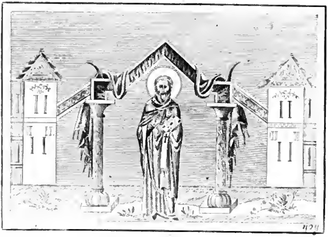
S.Taraſius Patriarcha CP.

SAnctus Pater noſter Taraſius Conſtantinopoli natus & educatus, dignitate à Secretis erat: ſed ob rerum cognitionem, multamque virtutem Pattiareha Conſtantinopoliranus ordinatus eſt: qui & ſanctarum imaginum cultum propugnavit, & opera ſua id effecit, ur Romanum Imperium ad Sanctorum Apoſtolorum traditiones, & ad ſeptem œcumenicarum Synodorum decreta accederet, & omnes eccleſiæ cum orthodoxis conjungerentur. Hunc itaque in modum religioſe vixit, ab Imperatoribus in honore habitus; ædificatoque ultra freti anguſtias monaſterio, ac multis monachis in ipſo conſtitutis, liberalitate in pauperes inſignis, cùm eccleſiam annis viginti duobus & menſibus duobus optimè rexiſſet, in pace quievit, & in ſuo monaſterio ſepultus fuit.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΑράσιος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν ἐγένετο τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ γέννημα καὶ θρέμμα, τὴν ἀξίαν ἀσηκρῆτις· ἀλλὰ διὰ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ χειροτονεῖται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Ὅστις καὶ τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων προσκύνησιν ἐδογμάτισε· καὶ δι᾽ αὐτοῦ ἡ βασίλειος ἀρχὴ, καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία πρὸς τὰς παραδόσεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων ἐπανῆλθε. Καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τοῖς ὀρθοδόξοις συνηνώθησαν. Ζήσας δὲ οὕτως ὁσίως, καὶ τοῖς βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, καὶ μοναστήριον ἱερὸν ἐν τῷ πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλῆθος μοναστῶν συστησάμενος, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ.

ΜΗΝΙ' Τῼ͂ Α'ΥΤῼ͂

Κϛʹ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Πορφυρίου Ἐπισκόπου Γάζης.

Ο' Α'γιος Πορφύριος ἐγένετο ἀπὸ τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, υἱὸς γονέων πλουσίων· καταλιπὼν δὲ καὶ γονεῖς, καὶ πλοῦτον, ἐπὶ βασιλείας Α'ρκαδίου, καὶ Ο'νωρίου, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγένετο μοναχός. Εἶτα ἐλθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔπειθεν Ἰουδαίους καὶ ἕλληνας προσέρχεσθαι τῷ Χριστῷ· σμίλην μεταχειριζόμενος, καὶ δέρματα ῥάπτων, καὶ τρέφων καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς πένητας. Εἶτα χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Πραΰλου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Καὶ τῶν Γαζαίων ζητησάντων αὐτὸν, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος ὑπὸ Ἰωάννου Α'ρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Φιλίππου. Καὶ πλεῖστα θαύματα ποιήσας, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἰουδαίων ἐβάπτισε· καὶ πάντας τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων καταστρέψας, ἐκκλησίας ἁγίων ἔκτισε, καὶ οὕτω καλῶς βιώσας, πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησε, κληρονομήσας τὴν αἰώνιον ζωήν.

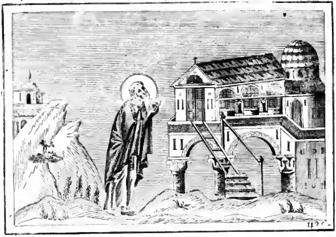
EODEM MENSE

Die Vigeſima ſexta. 26.

Commemoratio Sancti Porphyrii Epiſcopi Gazæ.

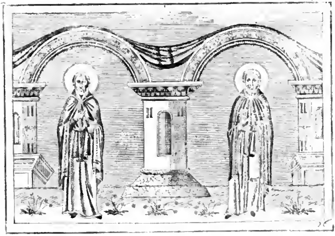
S. Porphyrius Epiſc. Gaz.

SAnctus Porphyrius Theſſalonicæ divitibus parentibus natus, iis ac opibus relictis, in Ægyptum ſecedens, Arcadio & Honorio Imperatoribus, monachus factus eſt. Deinde Hieroſolyma petens, Judæis Græciſque auctor erat, ut Chriſto ſe adjungerent, cùm iterum ſcalprum gereret, & pelles conſueret, eaque arte ſeipſum, & pauperes ſuſtentaret. Tùm à Praylo Patriarcha Hieroſolymitano Presbyter ordinatur: demum Gazenſium precibus à Joanue Cæſareæ Philippi Archiepiſcopo Epiſcopus Gazæ conſecratur: qui cùm plurima miracula ediidiſſet, multos Græcorum Judæorumque baptizavit, omnibuſque idolorum ſanis everſis, eccleſias Sanctorum excitavit, atque hunc in modum tranſacta ſanctiſſimè vita, ad Deum migravit, vitam æternam hæreditate capiens.

Eodem die	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ
S. Stephanus. *Commemoratio Sancti Stephani, qui condidit valetudinarium Armatii.*	Μνήμη τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ συστησαμένου τὸ Γηρωκομεῖον τοῦ Ἀρματίου.

Google

ΜΗΝΙ' ΤΩ͂ ΑΥΤΩ͂

ΚΖ'.

Μνήμη Προκοπίου, καὶ Βασιλείου, τῶν ὁμολογητῶν, τῶν συνάθλων, καὶ συμμαθητῶν.

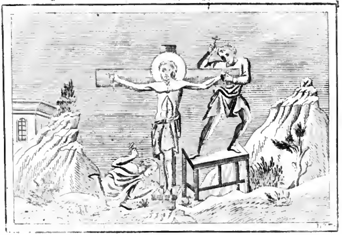
Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου. Καταλιπόντες δὲ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἐγένοντο μοναχοί· καὶ καλῶς ἀσκήσαντες πρότερον, ὕστερον τῆς αἱρέσεως τῆς κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων κινηθείσης, σπουδαίως ἀντέστησαν τοῖς εἰκονομάχοις. Ὅθεν καὶ κρατηθέντες, καὶ πολλὰ τιμωρηθέντες, οὐκ ἐνέδωκαν· ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐκήρυττον μέχρι θανάτου. Διὸ καὶ ἐξέσθη ὁ ἅγιος Βασίλειος τὸ σῶμα πᾶν, καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῇ φυλακῇ παρεδόθη. Ἀπεκλείσθη δὲ καὶ ὁ ἅγιος Προκόπιος· τοῦ δὲ τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθησαν· καὶ ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξελθόντες, τῆς ὁμοίας ἐπεμελοῦντο διαγωγῆς, καὶ πολλοὺς πρὸς ἀρετὴν ἐπαλείφοντες, καὶ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπανάγοντες, ἐν διαφόροις καιροῖς, ἕκαστος πρὸς τὸν Θεὸν, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησαν, ἐξεδήμησαν· ἀγαθὸν ὑπόδειγμα καταλιπόντες πολλοῖς τὸν ἐνάρετον βίον αὐτῶν.

EODEM MENSE

Die Vigeſima ſeptima. 27.

Commemoratio Procopii, & Baſilii Confeſſorum, & condiſcipulorum, qui una martyrium ſubierunt.

ISti Leone Iconomacho Imperatore claruerunt: qui mundo, mundaniſque rebus valedicentes, monachi facti ſunt: cùmque prius aſceticam vitam diligenter excoluiſſent, excitata poſtea adverſus ſacras Imagines hæreſi, Iconomachis fortiter ſe ſe oppoſuerunt. Quare comprehenſi, multiſque cruciatibus vexati, cùm nihil de priſtina animi ſententia remitterent, ſed uſque ad extremum ſpiritum veritatem prædicarent; Baſilius quidem toto corpore, & collo excarnificatus, cuſtodiæ traditur, in quam & Sanctus Procopius detruſus eſt. Sed mortuo tyranno è vinculis educti, ad priſtina ſtudia rediere; multoſque ad virtutem excitantes & ad orthodoxam fidem revocantes, tandem diverſis temporibus ad Deum, quem ab ineunte ætate amaverant, migrarunt, vitam ſuam optimum ceteris virtutum exemplum relinquentes. SS. Procopius & Baſilius.

EODEM MENSE

28. Die Vigeſima octava.

Certamen Sancti Neſtoris.

S Neſtor M.

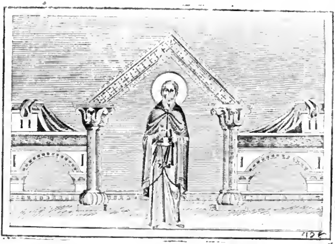
SAnctus Martyr Neſtor, Decio impio & iniquo Imperatore, & Publio Præfecto, Perge in Pamphylia Chriſtianis parentibus natus, ab iis ſacras literas edoctus, Græcorum os ſacræ Scripturæ teſtimoniis obſtruens, complures ad Deum converſos baptizavit. Quare delatus, & ab Irenarcho Prætore comprehenſus, Præfecto ſiſtitur: cùmque coram eo Chriſtum verum Deum, mundique opificem confeſſus eſſet, primum flagris acerbiſſimè cæditur, deinde excarnificatur; demum cùm Chriſtum ejurare nollet, in carcerem agitur: ibique pendens, & adſtantes viam veritatis, vitæque præſentis contemptum docens, obdormivit.

ΜΗΝΙ ΤΩ͂ ΑΥΤΩ͂

ΚΗʹ,

Ἄθλησις τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέστωρ ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου τοῦ παρανόμου, καὶ ἀλικοπάτου βασιλέως, καὶ Ποπλίου ἡγεμόνος ἐκ τῆς πόλεως Πέργης τῆς Παμφυλίας· Χριστιανῶν δὲ γονέων ὑπάρχων υἱὸς, καὶ ὑπ' αὐτῶν τὰ ἱερὰ γράμματα μαθὼν, ἐπεστόμιζε τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῶν θείων γραφῶν, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐπιστρέφων ἐβάπτιζεν. Διαβληθεὶς δὲ ἐκρατήθη παρὰ τοῦ Ἄρχοντος Εἰρηνάρχου, καὶ ἤχθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα· καὶ ὁμολογήσας ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν καὶ δημιουργὸν τοῦ κόσμου, πρῶτον μὲν τύπτεται ἰσχυρῶς· ἔπειτα ξέεται· καὶ τελευταῖον ὡς οὐκ ἐπείθετο ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, προσηλοῦται σταυρῷ. Καὶ κρεμάμενος ἐδίδασκε τοὺς παρεστῶτας τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· καὶ οὕτω διδάσκων τοὺς παρεστῶτας καταφρονεῖν τῆς παρούσης ζωῆς ἐξέπνευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θαλελαίου.

ΟΥτος ἐγένετο μὲν ἀπὸ Κιλικίας· τὴν ἀσκητικὴν δὲ πολιτείαν ἀγαπήσας, τὴν πόλιν κατέλαβε Γαβάλων· καὶ εὑρὼν τόπον τινὰ πλησίον τῆς πόλεως, ὅστις καὶ οἰκητήριον ἦν δαιμόνων, ἐν αὐτῷ ἔκτισε μικρὰν οἰκίαν· καὶ τοὺς δαίμονας ἀποδιώξας, ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ τὸν Θεὸν ἱκέτευε, νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις, καὶ ξηροκοιτίαις, καὶ κακουχίαις σαρκὸς ἑαυτὸν καταδαπανῶν. Ἰδόντες δὲ οἱ δαίμονες τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, ἐπειράθησαν ἐκφοβῆσαι αὐτόν· οὐκ ἠδυνήθησαν δέ· διὰ γὰρ προσευχῆς ἐποίει αὐτοὺς ἀφάντους· καὶ τότε ἐμάνησαν· καὶ ἤρξαντο ἀνασπᾶν τὰ δένδρα, τὰς ἐλαίας, καὶ τὰς συκᾶς, ἐπεὶ δὲ οὐδὲ εἰς τοῦτο παρεκίνησαν τὸν ἅγιον, διὰ τῆς νυκτὸς, μετὰ φωνῶν, καὶ θορύβων, ἐπῆλθον αὐτῷ. Καὶ μηδὲν ἀνύσαντες, ὑπεχώρησαν· αὐτὸς δὲ ἔγκλειστρον στενὸν ποιήσας, καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ· τὸν ὅλον βίον αὐτοῦ διετέλεσεν.

Eodem die

Commemoratio Sancti Patris noſtri Thalelæi.

ISte ex Cilicia fuit: qui aſceticæ vitæ ſtudio in urbem Gabalorum profectus, in loco quodam urbi proximo, quod dæmonum habitaculum erat, cellulam ædificavit: fugatiſque dæmonibus, Deum ibi colebat, jejuniis, vigiliis, humi cubationibus, & carnis maceratione ſeipſum afflictans. Videntes autem dæmones tantos illius in virtute progreſſus, conati ſunt timorem ei injicere: ſed cùm operam perderent: nam oratione Thalelæi evaneſcere cogebantur, furore perciti, arbores, oleas, & ficus ſurſum trahere cœperunt. Cùmque Sanctus nihil hiſce moveretur, nocturno tempore cum clamore ac tumultu ipſum aggrediebantur: verùm cùm nihil efficerent, victi diſceſſere. Ipſe verò extructa ſibi anguſtiore cellula, in eam ſe includens, totum vitæ ſuæ tempus traduxit. S. Thalelaus.

Τῇ Ee Eo-

Eodem die

Commemoratio Sanctarum mulierum Maranæ, & Cyræ.

SS Marana, & Cyra.

ISTæ Sanctæ in urbe Ciliciæ Berœa natæ, genere, patria, opibuſque relictis, non procul à Berœa cellulam conſtruxere: eamque ingreſſæ, obſtructa cœno lapidibuſque janua, per feneſtellæ anguſtias porrectum pareiſſimè cibum cum aqua admittebant. Adventantes autem ad illas feminas, ad virtutes excitabant. Magno etiam ferri pondere totum corpus onerabant; & ſolo Penteeoſtes die cum mulieribus loquebantur, totum reliquum anuum in ſilentio tranſigentes. Semel tantum per quadraginta dies comedebant, & bibebant. Cumque hunc in modum piè religioſeque vixiſſent, miraculorum etiam donum meruere: nam cæcis viſum reſtituerunt, dæmoniacos curarunt, claudis inceſſus facultatem dederunt: atque ita mortuæ ſunt.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τῶν ἁγίων γυναικῶν Μαράνας, καὶ Κύῤῥας.

ΑἹ ἅγιαι αὗται, ἐγένοντο ἐκ τῆς πόλεως Βεῤῥοίας τῆς Κιλικίας. Καταλιποῦσαι δὲ καὶ γένος καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἀπῆλθον πλησίον Βεῤῥοίας· καὶ ἔκτισαν κελλίον μικρὸν, καὶ εἰσελθοῦσαι ἔσω, ἀνέκτισαν τὴν θύραν μετὰ πηλοῦ, καὶ λίθων. Καὶ ἀφῆκαν θυρίδα μικρὰν, ἀφ᾽ ἧς καὶ τροφὴν μικρὰν, καὶ ὕδωρ ὀλίγον ἐλάμβανον. Καὶ ταῖς προσερχομέναις αὐταῖς γυναιξὶν συνετύγχανον, διδάσκουσαι αὐτὰς τὰ πρὸς τὴν ἀρετήν. Ἐφόρουν δὲ καὶ σίδηρα βαρέα καθ᾽ ὅλου τοῦ σώματος. Καὶ διελέγοντο ταῖς γυναιξὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ μόνῃ τῆς πεντηκοστῆς. τὸν δὲ ὅλον ἐνιαυτὸν ἐν ἡσυχίᾳ διῆγον. Ἤσθιον δὲ, καὶ ἔπινον κατὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας μίαν. Οὕτω δὲ καλῶς καὶ θεαρέστως βιώσασαι, ἠξιώθησαν καὶ χαρισμάτων θαυματουργίας· καὶ γὰρ τυφλοὺς ἀναβλέψαι ἐποίησαν, καὶ δαιμονιῶντας ἐθεράπευσαν, καὶ χωλοὺς βαδίζειν ὀρθῶς ἐχαρίσαντο· καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τῆς ὁσίας Δομνίνης.

Ἡ Ἁγία Δομνίνα ἐγένετο ἐκ τῆς πόλεως Κύρου, γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων θυγάτηρ· ἠγάπησε δὲ τὸν Θεὸν ἐκ βρέφους, καὶ ἐξέδωκεν ἑαυτὴν πρὸς τοὺς τῆς ἀσκήσεως ἀγῶνας. Καὶ πλησίον τῆς οἰκίας αὐτῆς μέρος τι ἐκλεξαμένη, ἐποίησε καλύβην ἀπὸ καλάμων· καὶ ἐν ἐκείνῃ καταμένουσα, μετὰ δακρύων, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἐδυσώπει, ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν, ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων, ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ, καὶ τελευταίαν εὐχὴν ἐποιεῖτο ὑπὲρ τῆς ἰδίας ψυχῆς.

Eodem die

Commemoratio Sanctæ Domninæ.

Sancta Domnina in Cyro urbe piis divitibuſque parenribus nata, ab ineunte ærare Dei amore flagrans, totam ſe religioſis exercirarionibus addixit; & in tugurio, quod ex arundinibus domi contiguum extruxerat, ſe incluſit: ubi diu noctuque pro toto orbe, pro Eccleſiis, pro orthodoxis Imperatoribus, pro exercitu, pro Republica, denique pro ſuæ ipſius ſalute Deum orabat. Vitam lente macerata, & modica aqua ſuſtentabat. Cùmque ita inſtar Angelorum vixiſſet, extenuato laboribus corpore, ad Deum, quem S. Domnina.

amaverat, læta migravit, æternorum bonorum fruitionem recipiens.

χῆς. Ἡ δὲ τροφὴ αὐτῆς ἦν φακὴ βεβραγμένη μικρὰ, καὶ ὀλίγον ὕδωρ. Οὕτως ἀγγελικῶς βιώσασα, καὶ τὸ σῶμα τοῖς πόνοις νεκρώσασα, καὶ τοῖς ἀγγέλοις συνεξισουμένη· καὶ πρὸ μεταστάσεως χαίρουσα, πρὸς Θεὸν, ὃν ἐπόθησεν, ἐξεδήμησεν, ἀπολαβοῦσα τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν.

INDEX
NOMINUM SANCTORUM,

Qui in hac Secunda Menologii Parte continentur,

Ordine Alphabetico diſpoſitus.

A

ABacuc. Vide Habacuc.
Abibus Diaconus Mart. ſub Licinio. 2. Decemb.
Abraham Patriarcha. Dominica poſt 16. Dec.
Abramius Epiſcopus in Perſide Mart. 4. Febr.
Achias Propheta. 9. Januar.
Adrianus & Eubulus Martyres Cæſareæ. 3. Febr.
Agape, Irene, & Chionia Mart. ſub Diocletiano. 22. Dec.
Agapitus Epiſc. Sinai ſub Diocletiano & Maximiano. 18. Febr.
Agatha Virgo & Mart. Catanæ in Sicilia ſub Decio. 5. Febr.
Agathangelus Mart. Ancyræ cum ſociis. 23. Januar.
Agatho Papa. 21. Febr.
Agathopus Mart. in Creta cum ſociis ſub Decio. 23. Dec.
Aggæus propheta 16. Dec.
Aithalas, & Apſæus Martyres in Perſide. 21. Dec.
Alexander Mart. in Thracia ſub Maximiano. 25. Febr.
Ambroſius Epiſc. Mediolaol. 7. Dec.
Ananias Mart. in Perſide. 1. Dec.
Ananias, Azarias, & Miſael. 17. Dec.
Ananias Presb. & ſocii Martyres. 27. Januar.
Anaſtaſia Virgo & Mart. Romæ ſub Dicletiano. 22. Dec.
Anaſtaſius Perſa, monachus & Mart. 22. Januar. Tranſlatio reliquiarum ejuſdem. eodem die.
Anna propheti ſſa. 3. Febr.
Antonius magnus, Abbas. 17. Januar.
Antonius Patriarcha Conſtantinop. 12. Febr.
Anyſia Mart. Theſſalonicæ ſub Maximiano. 30. Dec.
Apollo ex LXX. diſcipulis, epiſcopus Cæſareæ. 9. Dec.
Apollonius, Philemon, & ſocii Mart. ſub Diocletiano. 14. Dec.
Apſæus Diaconus & Mart. in Perſide cum Aithala. 21. Dec.
Aquila, & Priſcilla. 13. Febr.
Aquila, Valerianus, & ſocii Mart. 20. Januar.
Arcadius, Joannes, Xenophon eorum pater, & mater. 26. Januar.
Areus, Promus, & Elias Martyres Aſcalone. 19. Dec.
Arion Epiſcopus Cypri. 7. Febr.
Arrianus, & ſocii Mart. ſub Diocletiano. 14. Dec.
Athanaſius commentarienſis Mart. in Cilicia cum Zoſimo monacho. 4. Januar.
Athanaſius Confeſſor. 12 Januar.
Athanaſius. 14 Januar.
Athanaſius Patriarcha Alexandriæ. 18. Januarii.
Athanaſius Confeſſor. 22. Febr.
Athenodorus monachus & Mart. in Meſopotamia ſub Diocletiano. 8. Decemb.
Auxentius Mart. cum Euſtratio & ſociis ſub Diocletiano, & Maximiano. 13. Dec.
Auxentius monachus. 14. Febr.
Auxibius Epiſcopus Soliorum in Cypro. 17. Febr.
Azarias, Ananias, & Miſaël. 17. Dec.

B

BAbæa, & Sarbelas martyres Edeſſæ. 29. Januar.
Bacchus junior. qui & Gelaſius, in Palæſtina ſub Saracenis. 17. Dec.
Baptiſmus Domini noſtri Jeſu Chriſti. 6. Januar.
Barbara virgo, & martyr. 4. Dec.
Barſimæus Epiſc. Edeſſæ, & mart. 30. Januar.
Baſilides mart. in Creta cum Socijs ſub Decio. 23. Dec.
Baſilides, Baſſus, & ſocii mart. ſub Diocletiano. 20. Jan.
Baſilius magnus Epiſcopus Cæſareæ in Cappadocia. 1. Jan.
Baſillus martyr Ancyræ ſub Juliano. 2. Januar.
Baſilius, & Procopius ſub Leone Iconomacho. 27. Febr.
Baſſus, Euſebius, & Soc. mart. ſub Diocletiano 20. Januar.
Beleſippus, Speuſippus, & Elaſippus mart. 17. Januar.
Bendimianus Diſcipulus Auxentii. 1. Febr.
Bethlehemitæ pueri. 29. Dec.
Blaſius Epiſc. Sebaſtes, & mart. 11. Febr.
Boniſacius martyr. 20. Dec.
Bucolus Epiſcopus Smyrnæ, Diſcipulus Jo: Apoſt. 6. Febr.

C

CÆdes puerorum Bethlehem. 29. Dec.
Cæſar ex LXX. diſcipulis Epiſc. Coronenſis. 9. Dec.
Candidus, Valerianus, & Socii martyres ſub Diocletiano. 20. Januar.
Capito Epiſc. Cherſonæ, & mart. 22. Dec.
Catenarum Petri Apoſtoli adoratio. 16. Januar.
Cenſorinus mart. cum Hippolyto, & Sociis 29. Januar.
Cephas ex LXX. diſcipulis. 9. Dec.
Charalampus martyr. 10. Febr.
Charitina mart. ſub. Diocletiano. 15. Januar.
Chariton Diaconus, & mart. cum Clemente Ancyræ 23. Jan.
Chionia, Agape, & Irene mart. 22. Dec.
Chriſtophorus Diaconus, & mart. cum Clemente Ancyræ 23. Januar.
Chryſe & ſocii mart. cum Hippolyto. 29. Januar.
Chryſogonus mart. ſub Diocletiano. 22. Dec.
Circumciſio D. N. Jeſu Chriſti. 1. Januar.
Claudianus, Victorinus, Victor, & ſocii mart. 31. Januar.
Claudianus, Papias, & Diodorus mart. ſub Decio. 4. Febr.
Clemens Epiſc. Ancyræ, & mart. 23. Januar.
Conceptio B. V. Mariæ 9. Dec.
Cyra, & Marana 28. Febr.
Cyrillus Patriarcha Alexandriæ. 28. Jan.
Cyrus, & Joannes mart. 31. Jan.

D

DAnax Lector, mart. 16. Jan.
Daniel Stylita. 11. Dec.
Daniel Propheta. 17. Dec.
Daniel mart. cum ſociis ſub Diocletiano. 16. Febr.
Dauctus mart. 10. Febr.
Diodorus, Victorinus, Victor, & Socii mart. 31. Jan.
Diodorus, Papias, & Claudianus mart. ſub Decio. 4. Febr.
Domitianus Epiſcopus Melitinæ. 10. Jan.
Domna mart. cum Inde, Nicomediæ ſub Maximiano. 28. Decemb.
Domnica Conſtātinopoli ſub Leone, & Zenone Imp. 10. Jan.
Domnina. 28. Febr
Dorotheus mart. cum Sociis. 28. Dec.

E

ELaſippus, Speuſippus, & Beleſippus mart. 17. Jan.
Eleutherius Epiſc. Illyrici, & mart. ſub. Adriano 15. Dec.
Elias, Promus, & Areus mart. 19. Dec.
Elias mart. cum Hieremia, Iſaia, & Sociis. 16. Febr.
Epaphroditus ex LXX. diſcipulis, Epiſc. Adriacenſis. 9. Dec.
Ephræm Syrus. 28. Januar.
Evareſtus mart. cum Sociis ſub Decio. 23. Dec.
Eubulus, & Adrianus mart. Cæſareæ. 3. Febr.

Eugenia Virgo, & martyr. ſub Commodc, 14. Dec.
Eugenius mart. cum Euſtratio, & ſociis ſub Diocletiano, & Maximiano. 13. Dec.
Eugenius, & Macarius mart. ſub Juliano. 20. Dec.
Eugenius, Valerianus, & ſocii mart. ſub Diocletiano. 20. Jan.
Eugraphus mart. cum Mena, & Hermogene. 10. Dec.
Evilaſius, Fomita, & Maximus Cyzici ſub Maximiano. 6. Febr.
Eulogius Patriarcha Alexandriæ. 13. Febr.
Eunicianus Mart. in Creta cum ſociis ſub Decio. 23. Dec.
Evodus Mart. cum Theodota matre ſub Diocletiano. 22. Dec.
Euphraſia Mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 19. Jun.
Euporus Mart. in Creta cum ſociis ſub Decio. 23. Dec.
Euphroſyna, ejuſque pater Paphnutius. 15. Febr.
Euſebia, cognomento Xena. 18. Jan.
Euſebius, Kaſſus, & ſocii Mart. ſub Diocletiano. 20. Jan.
Euſtratius Mart. cum Auxentio & ſociis. 13. Dec.
Euthymius Presbyter, & Abbas. 20. Jan.
Eutychius, Baſſus, & ſocii ſub Diocletiano. 20. Jan.

F

FAuſta, Evilaſius, & Maximus Mart. Cyzici ſub Maximiano. 6. Febr.
Fauſtus Epiſcopus. 6. Febr.
Felicitas, & Perpetua Martyres. 2. Febr.
Flavianus Patriarcha CP. 17. Febr.
Florus Epiſc. Amiſi ſub Tiberio, & Mauricio. 18. Dec.

G

GElaſius. Vide Bacchus junior.
Gelaſius Mart. in Creta cum ſociis ſub Decio. 23. Dec.
Gemellus Mart. Ancyræ ſub Juliano. 10. Dec.
Georgius, Leo, & ſocii Mart. in Bulgaria. 22. Jan.
Glycerius Mart. Nicææ ſub Maximiano. 28. Dec.
Gordius Mart. Cæſareæ ſub Licinio. 3. Jan.
Gorgonius Mart. cum ſociis Nicomediæ ſub Maximiano. 28. Dec.
Gregorius epiſcopus Niſſæ. 10. Jan.
Gregorius epiſcopus Nazianzenus, cognomento Theologus. 25. Jan.

H

HAbacuc propheta. 2. Dec.
Helladius laicus, & Trophimus Diaconus, Mart. 8. Jan.
Hermogenes Mart. cum Mena & Eugrapho, Alexandriæ ſub Maximiann 10. Dec.
Hermylus, & Stratonicus Mart. ſub Licinio. 13. Jan.
Hieremias Mart. cum ſociis ſub Diocletiano. 16. Febr.
Hippolytus Papa cum ſociis, Mart. 29. Jan.

I

JAcob Patriarcha. Dominica poſt 16. Dec.
Jeſu Chriſti Domini Dei noſtri nativitas. 25. Dec. Fuga in Ægyptum. 26. Dec. Circumciſio. 1. Jan. Baptiſmus. 6. Jan. Occurſus, ſeu Præſentatio in templum. 2. Febr.
Ignatius Patriarcha Antiochiæ & Mart. ſub Trajano. 20. Dec. ejuſdem reliquiarum translatio. 29. Jan.
Indes, & Domna Mart. 28. Dec.
Innas, Rimas, & Pinnas diſcipuli Andreæ Apoſtoli, & Martyres in Scythia. 20. Jan.
Joannes Epiſcopus Coloniæ, & Monachus. 9. Dec.
Joannis Baptiſtæ ſynaxis. 7. Jan. ejuſdem capitis inventio. 24. Febr.
Joannes Calybita. 15. Jan.
Joannis Chryſoſtomi reliquiarum translatio. 27. Jan.
Joannes & Cyrus Mart. 31. Jan.
Joannes Epiſcopus Bolyboti. 13. Febr.
Irene, Agape, & Chionia Mart. 22. Dec.
Joſeph ab Angelo monetur. 25. Dec. Fugit in Ægyptum. 26. Dec.
Iſaac Patriarcha. Dominica poſt 16. Dec.
Iſaias Mart. cum ſociis ſub Diocletiano 16. Febr.
Iſidorus Peluſiota. 4. Febr.
Juliana Mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 21. Dec.
Julianus medicus, Mart. Emeſæ ſub Numeriano. 6. Febr.
Julianus Mart. 16. Febr.
Junilla Martyr 17. Jan.

L

LEO Martyr cum ſociis in Bulgaria. 22. Jan.
Leo Papa. 18. Febr.
Leo Epiſcopus Catanæ in Sicilia. 20. Febr.
Leomenes Pontius Mart. in Creta ſub Decio. 23. Dec.
Leucius, & Thyrſus Mart. ſub Decio. 14. Dec.
Lucas Diaconus Emeſæ & Mart. ſub Numeriano. 6. Feb.
Lucia Virgo & Mart. 13. Dec.
Lycarion monachus & Mart. 8. Febr.

M

MAcarius, & Eugenius Mart. ſub Juliano. 20. Dec.
Macarius Romanus. 19. Jan.
Macarius Ægyptius, Abbas. 19. Jan.
Magorum a..oratio. 25. Dec.
Major Mart. 15. Febr.
Malachias Propheta 3. Januar.
Manuel Epiſcopus in Bulgaria, & Mart. 22. Jan.
Marana, & Cyr.. 28. Februar.
Marcellus Abbas Acœmetus. 29. Dec.
Marcianus Presbyter Conſtantinopoli. 10. Jan.
Marcianus Epiſcopus Siciliæ, diſcipulus Petri Apoſtoli. 9. Febr.
Mardarius Mart. cum Euſtratio & ſociis. 13. Dec.
Mardonius Mart. cum ſociis Nicomediæ ſub Maximiano. 28. Dec.
Mariæ Deiparæ Conceptio. 9. Dec. Fuga in Ægyptum. 26. Dec.
Maria, & Martha ſorores Martyres. 8. Febr.
Maria, quæ & Marinus. 12. Febr.
Marianna ſoror Philippi Apoſtoli. 17. Febr.
Marinus ſenator, Martyr ſub Macrino. 16. Dec.
Marinus, qua & Maria. 12. Febr.
Martha, & Maria ſorores Martyres. 8. Febr.
Martinianus monachus. 13. Febr.
Martyres plurimi:
Protectores Martyres cum Artiano ſub Diocletiano. 14. Dec.
Mulieres plures cum Anaſtaſia Romæ ſub Diocletiano, 22. Dec.
Filii ſanctæ Theodotæ ſub Diocletiano. 22. Dec.
Decem Martyres in Creta ſub Decio. 23. Dec.
Mater, & propinqui ſanctæ Eugeniæ ſub Commodo. 24. Dec.
Viginti mille Martyres Nicomediæ ſub Maximiano. 28. Dec.
Alii plures qui ex viginti millibus ſuperfuerunt. 28. Dec.
Pueri Bethlehem. 29. Dec.
Monachi Montis Sinai cæſi à Blemyis. 14. Jan. Alii cæſi à Blemyis ſub Diocletiano Imp. 14. Jan.
Monachi 33. in Raitho cæſi à Blemyis. 14. Jan.
Martyres plures in Bulgaria cum Manuele Epiſc. 22. Jan.
Martyres plures cum Agathangelo. 22. Jan.
Septem milites Martyres cum Anania, & Petro. 27. Jan.
Tres mille Martyres Nicomediæ ſub Diocletiano. 7. Febr.
Tres mulieres cum Charalampo, Porphyrio, & Dauctho. 10. Febr.
Martyres plures Mart ropoli ſui Mephetke. 16. Febr.
Marathas Epiſcopus Meſopotamiæ. 16. Febr.
Maximus, Evilaſius, & Fauſta Mart. Cyrici ſub Maximiano. 6. Febr.
Maximus, & Theodotus Mart. 19. Febr.
Melania Romana. 31. Dec.
Menas Mart. cum Hemogene, & Eugrapho. 10. Dec.
Mcortius Mart. ſub Diocletiano. 12. Jan.
Michæas Propheta. 5. Jan.
Miſaël, Ananias, & Azarias. 17. Dec.
Mocius Lector Emeſæ & Mart. ſub Numeriano. 16. Febr.
Monachi Montis Sinai Martyres. 14. Jan.
Monachi in Raitho Martyres. 14. Jan.
Mygdonius Mart. cum ſociis. 28. Dec.

N

NAhum propheta. 1. Dec.
Nativitas D. N. Jeſu Chriſti. 25. Dec.
Neonilla mart. cum Speuſippo & ſociis. 17. Jan.
Neophytus mart. Nicææ ſub Diocletiano. 21. Jan.
Neſtor mart. Perge ſub Decio. 28. Febr.
Nicephorus mart. ſub Valeriano & Gallieno. 9. Febr.
Nicephorus, Victorinus, Victor, & ſocii mart. 31. Jan.
Nicolaus epiſcopus Myræ. 6. Dec.

O

OCcurſus D. N. Jeſu Chriſti. 2. Febr.
Oneſimus diſcipulus Pauli Apoſtoli. 15. Febr.
Oneſiphorus ex LXX. diſcipulis. 9. Dec.
Oreſtes mart. cum Euſtratio, & Sociis. 13. Dec.

P

PAmphlus, Valens, & ſocii mart. ſub Diocletiano. 16. Febr.
Pancratius epiſcopus Tauromenii, diſcipulus Petri Apoſtoli. 9. Febr.
Panſophius mart. Alexandriæ. 16. Jan.
Paphnutins, & Euphroſyna ejus Filia mart. 15. Febr.
Papion, Victurinus, Victur, & ſocij martyres. 31. Jan.
Papias, Diodorus, & Claudianus mart. ſub Decio. 4. Febr.
Parthenius epiſcopus Lampſaci, & Confeſſor. 7. Febr.
Patapius Monachus Conſtantinopoli. 9. Dec.
Paulus Thebæus, primus Eremita. 15. Jan.
Paulus, Pauſaius, & Theodotion mart. 24. Jan.
Paulus mart. ſub Diocletiano. 16. Febr.
Pauſirius, Paulus, & Theodotion mart. 24. Jan.
Perpetua, & Felicitas mart. 2. Febr.
Petrus mart. cum ſociis Nicomediæ ſub Maximiano. 28. Dec.
Petrus mart. Eleutheropoli. 11. Jan.
Petri Apoſtoli catenarum adoratio. 16. Jan.
Petrus, & ſocij martyres 27. Jan.
Philadelphus mart. 8. Febr.
Philagrius epiſcopus Cypri, diſcipulus Petri Apoſt. 9. Febr.
Philaretus eleemoſynarius, Conſtantinopoli. 2. Dec.
Philemon, Apollonius, & ſocii mart. 14. Dec.
Philemon epiſcopus Gazæ. 14. Febr.
Philippus, cum Eugenia filia mart. ſub Commodo. 24. Dec.
Philogonius Patriarcha Antiochiæ. 21. Dec.
Pinnas, Innas, & Rimas martyres in Scythia. 20. Jan.
Polycarpus epiſcopus Smyrnæ, mart. 23. Febr.
Polyeuctus mart. Cæſareæ. 19. Dec.
Polyeuctus mart. Melitinæ ſub Decio, & Valeriano. 9. Jan.
Porphyrius mart. cum Sociis Magneſiæ. 10. Febr.
Porphyrius mart. 16. Febr.
Porphyrius epiſcopus Gazæ. 26. Febr.
Proiscilla, & Aquila. 13. Febr.
Procopius, & Baſilius ſub Leone Iconomacho. 27. Febr.
Promus, Areus, & Elias mart. 19. Dec.

R

REucatus, Satyrni, & Socii mart. 2. Febr.
Rheginus epiſc. Scopulorum. 24. Febr.
Rimas, Pinnas, & Innas mart. in Scythia. 20. Jan.

S

SAbas Abbas. 5. Dec.
Sabinus, & ſocii mart. cum Hippolyto. 29. Jan.
Sadoch epiſcopus in Perſide, & ſocii martyres 2 . Febr.
Samuel martyr cum ſociis ſub Diocletiano. 16. Febr.
Sarapion, Victorinus, & ſocii mart. 31. Jan.
Sarbellus, & Babæa martyres Edeſſæ. 29. Jan.
Saturninus mart. in Creta cum ſociis. 23. Dec.
Saturninus, Satyrus, & ſocii mart. 2. Febr.
Satyrus, Saturninus, & ſocii mart. 2. Febr.
Secundus, Saturninus, & ſocii mart. 2. Febr.
Seleucus mart. cum ſociis ſub Diocletiano. 16. Febr.
Silvanus epiſc. Emeſæ & mart. ſub Numeriano. 6. Febr.
Silveſter Papa. 2. Jan.
Simeon ſenex, & Anna prophetiſſa. 3. Febr.
Sophonias propheta. 3. Dec.
Sophronius epiſc. Conſtantiæ in Cypro. 9. Dec.
Sophronius epiſcopus. 20. Febr.
Soſthenes ex LXX. diſcipulis, epiſc. Colophonis. 9. Dec.
Speuſippus, Elaſippus, & Beleſippus martyres. 17. Jan.
Spyridion Epiſcopus Trimethuntis in Cypro. 12. Dec.
Stephanus Protomartyr, & Archidiaconus. 27. Dec.
Stephanus conditor cœnobii Chenolai. 14. Jan.
Stephanus conditor noſocomii Armatii. 26. Febr.
Stratonicus, & Hermylus mart. ſub Licinio. 13. Jan.
Syncletica virgo. 4. Jan.
Synetus Lector, & mart. Romæ ſub Aureliano. 12. Dec.

T

TAraſius Patriarcha CP. 25. Febr.
Tatiana mart. Romæ ſub Alexandro. 12. Jan.
Terræmotus Conſtantinopoli ſub *Theodoſio* juniore. 26. Jan.
Thalelæus. monachus. 28. Febr.
Themiſtocles mart. ſub Decio. 21. Dec.
Theoctiſtus mart. 9. Jan.
Theodora Auguſta Uxor Theophili Imp. 11. Febr.
Theodorus epiſc. Alexandriæ, & mart. 3. Dec.
Theodorus Grapta ſub Leone Iconomacho. 28. Dec.
Theodorus Patriarcha CP. 28. Dec.
Theodorus Dux militum in Euchaitis ſub Licinio. 8. Febr.
Theodorus tyro M. ſub maximiano, & Maximino. 17. Febr.
Theodoſius Cœnobiarcha. 11. *Jan.*
Theodoſius monachus Antiochiæ. 8. Febr.
Theodota mart. cum filiis in Bithynia ſub Diocletiano 22. Dec.
Theodota, & Theopemptus mart. 1. *Jan.*
Theodotion mart. cum Paulo, & Panſirio. 24. *Jan.*
Theodotus Epiſc. Cyriniæ in Cypro ſub Licinio. 19. *Jan.*
Theodotus, & Maximus martyres. 19. Febr.
Theodula mart. Anazarbi ſub Diocletiano. 18. *Jan.*
Theodulus Monachus in Cypro. 3. Dec.
Theodulus mart. in Creta cum ſociis. 23. Dec.
Theodulus Monachus montis Sinai. 14. Jan.
Theogenes Epiſcopus Parii, & mart. 4. *Jan.*
Theonas, & Theopemptus mart. ſub Diocletiano. 4. *Jan.*
Theopemptus, & Theodota mart. 1. Jan.
Theopemptus, & Theonas mart. 4. Ian.
Theophano Auguſta, uxor Leonis Imp. 16. Dec.
Theophilus mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 28. Dec.
Theophillus Diaconus, & Helladius mart. in Libya. 8. Jan.
Theophilus junior. mart. 30. Jan.
Thyrſus, & Leucius mart. ſub Decio. 14. Dec.
Timon ex VII. Diaconis, Epiſcopus Boſtrorum. 30. Dec.
Timotheus Diaconus, & mart. in Mauritania. 19. Dec.
Timotheus Epheſi Epiſc. diſcipulus Pauli Apoſt. 22. *Jan.*
Tryphæna mart. 31. *Jan.*
Tryphon mart. ſub Decio. 1. Febr.
Turbo notarius mart. 17. *Jan.*
Tychicus ex LXX. diſcipulis, Epiſcopus Colophoniæ. 9. Dec.

V

VAlens, Pamphius, & ſocii mart. 16. Febr.
Valerianus, Candidus, & ſocii mart. 20. *Jan.*
Victor, Victorinus, & ſocii mart. 31. Jan.
Victorinus, Victor, & ſocii mart. 31. *Jan.*
Vincentius Diaconus, & mart. 22. *Jan.*

X

XEnophon, ejuſque conjux, & filii *Joannes*, & Arcadius 26. *Jan.*

Z

ZAcharias propheta. 8. Febr. Inventio Reliquiarum ejus. 11. Febr.
Zeno mart. cum ſociis Nicomediæ ſub Maximiano. 28. Dec.
Zoſimus Monachus, & mart. in Cilicia 4. *Jan.*
Zoſimus Epiſcopus Syracuſæ. 21. *Jan.*
Zoticus mart. in Creta cum ſociis. 23. Dec.

INDEX NOMINUM
SANCTORUM OMNIUM,
QUI
In tribus Menologii Partibus continentur, ordine Alphabetico diſpoſitus.

Prior Numerus Partem Menologii, alter Paginam ſignificat.

A

ABacuc. Parte II. Pag. 5
Abarorum & Perſarum cædes. III. 195
Abdas epiſc. & mart. III. 37
Abdas epiſc. & mart. cum 28. ſociis. III. 101
Abdias mart. I. 17
Abdias propheta. I. 198
Abdjeſus epiſc. & mart. III. 101
Abercius epiſc. Hierapolis. I. 131
Abibus diac. & mart. Alexandriæ. I. 21
Abibus diac. & mart. Edeſſæ. I. 185
Abibus diac. & mart. II. 6
Abraham patriarcha. II. 35
Abramius presb. & monachus. I. 150
Abramius epiſc. & mart. II. 161
Abudimus mart. III. 168
Acacius confeſſ. III. 34
Acacius mart. in Cappadocia. III. 87
Acacius mart. Pruſæ. III. 105
Acacius mart. Mileti. III. 185
Acacius mart. Ptolemaide. III. 206
Acepſimas epiſc. & mart. I. 163
Achias propheta. II. 91
Achillius epiſc. Lariſſæ. III. 99
Acindynus, Pegaſius, & ſocii. I. 161
Acindynus, Zoticus, & ſocii. III. 62
Acindynus, Agathonicus, & ſocii. III. 211
Acuſtius, Soſius, & ſocii. I. 52
Adauctus mart. I. 87
Adrianus mart. Corinthi. III. 59
Adrianus, & Natalia. III. 220
Adrianus pater Probi, & Metrophanis. III. 220
Adrianus, & Eubulus. II. 157
Æcaterina virg. & mart. I. 213
Ædeſius, & Apphianus. III. 40
Æmilianus mart. III. 172
Æmilianus epiſc. Cyzici. III. 196
Ætherius epiſc. Cherſonæ. III. 9
Africanus mart. cum ſociis. III. 50
Agabus propheta. III. 50
Agape, Elpis, & Piſtis. I. 45
Agape, Irene, & Chionia. II. 52
Agape, Irene, & Chionia. III. 41
Agapetus Papa. III. 60
Agapitus epiſc. Sinai. II. 200
Agapius filius Euſtathii. I. 55
Agapius, Atticus, & ſocii. I. 162
Agapius, Timolaus, & ſocii. III. 16

Agapius, Timotheus, & Thecla. III. 209
Agapius, Piſtus, & ſocii. III. 210
Agatha virgo, & mart. II. 162
Agathangelus mart. II. 134
Agatho Papa. II. 206
Agathoclis mart. I. 46
Agathedorus, & ſocii. I. 116
Agathodorus epiſc. Cherſonæ. III. 9
Agathonica mart. I. 116
Agathonicus mart. III. 211
Agathopus mart. in Creta. II. 54
Agathopodes Lector, & mart. III. 43
Aggæus propheta. II. 33
Agoes virgo, & mart. III. 153
Aithalas diac. & mart. I. 163
Athalas mart. II. 22
Alexander, Alphæus, & ſocii mart. I. 74
Alexander epiſc. & mart. I. 134
Alexander mart. Theſſalonicæ. I. 176
Alexander mart. in Thracia. II. 211
Alexander mart. Pydnæ. III. 14. 15
Alexandri duo mart. Cæſareæ. III. 16
Alexander Papa. III. 18
Alexander miles. III. 56
Alexander mart. Edeſſæ. III. 106
Alexander, & Antonina. III. 128
Alexander mart. Alexandriæ. III. 159
Alexander mart. in Pamphylia. III. 190
Alexandra Imperatrix. III. 64
Alexandra mart. Ancyræ. III. 104
Alexius vir Dei. III. 18
Alphæus, Alexander, & ſocii mart. I. 74
Alphæus mart in Sicilia. III. 92
Alypius Stylita. I. 214
Ambroſius epiſc. Mediolani. II. 13
Amianus mart. I. 13
Ammon diac. & mart. I. 6
Amos propheta. III. 135
Amphias, & ſocii. I. 206
Amphilochius epiſc. Iconii. I. 127
Amplias ex 70. diſcipulis. I. 135
Amun Ægyptius. I. 94
Ananias ex 70. diſcipulis. I. 79
Ananias mart. II. 3
Ananias presb. & mart. II. 139
Anaſtaſia virgo, & mart. Romæ. I. 114
Anaſtaſia virgo, & mart. II. 49
Anaſtaſia, & Baſiliſſa. III. 57
Anaſtaſius Perſa mart. II. 130. Ejuſdem reliquiarum translatio. ibid.
Anaſtaſius Sinaita. III. 64
Anaſtaſii duo diſcipuli Maximi confeſſ. III. 201
Anatolius Patriarcha CP. III. 150
Andreas, & ſocii mart. I. 216
Andreas Apoſtolus. I. 221. Ejuſdem commemoratio. III. 146
Andreas, & ſocii mart. III. 99
Andreas Hieroſolymitanus, epiſc. Cretæ. III. 152
Andreas dux militum. III. 208
Andronicus, Probus, & Tarachus. I. 213
Andronicus, & Athanaſia. III. 3
Andronicus, & Jonis. III. 103. 186
Anectus mart. III. 11
Anempodiſtus mart. I. 161
Angelorum Synaxis. I. 174
Anicetus, & Photius mart. III. 201
Anna mater B. V. Mariæ. I. 25. & III. 179
Anna, Theodota, & Glyceria. I. 134
Anna, Thecla, & ſocii mart. I. 202
Anna propheteſſa. II. 156
Annunciatio B. V. Mariæ. III. 27
Anthimus epiſc. Nicomediæ. I. 9
Anthimus, Leontius, & ſocii mart. I. 124
Anthuſa filia Conſtantini Caballini Imp. III. 60
Anthuſa virgo. III. 183
Anthuſa, & Athanaſius. III. 212
Antiochus medicus, & mart. III. 168
Antipas epiſc. Pergami. III. 51
Antipater, & ſocii mart. III. 77
Antonina mart. Nicææ. III. 2. 131
Antonina, & Alexander. III. 128
Antoninus unus ex pueris Epheſi. I. 137
Antoninus mart. Cæſareæ. I. 186
Antoninus mart. Apameæ. I. 177
Antoninus mart. Alexandriæ. III. 198
Antonius mart. Ancyræ. I. 171
Antonius magnus, Abbas. II. 114
Antonius Patriarcha CP. II. 182
Antonius mart. Nicopoli in Armenia. III. 161
Anyſia mart. II. 68
Aphthonius mart. I. 161
Apollinaris epiſc. & mart. III. 178
Apollo ex 70. diſcipulis. II. 17
Apollo mart. III. 66
Apollonius, Philemon, & ſocii mart. II. 29
Apollonius mart. Iconii. III. 160
Apollonius, & Eugenius mart. III. 178
Apoſtolorum XII. commemoratio. III. 146
Apparitio Crucis in Hieruſalem. III. 87
Appianus, & Ædeſius mart. III. 40
Apſæus diac. & mart. II. 22
Aquila, & Priſcilla. II. 185
Aquila, Valerianus, & ſocii mart. II. 122
Aquilina, & Rufinus mart. III. 47
Aquilina mart. Bybli. III. 132
Arcadius, Joannes, & Xenophon. II. 138
Arcadius epiſc. Trimethuntis in Cypro. III. 8
Archangelorum Synaxis. I. 174
Archippus diſcipulus Pauli Apoſtoli. I. 206
Ardalion mimus. III. 59
Arethas, & ſocii Homeritæ mart. I. 139
Areus mart. II. 40
Ariadne mart. I. 50
Arion epiſc. Cypri. II. 170
Ariſtarchus ex 70. diſcipulis. III. 57
Ariſtion epiſc. Alexandriæ, & mart. I. 12
Ariſtobulus ex 70. diſcipulis. III. 17
Ariſtocles Presb. in Cypro. III. 140
Arrianus mart. II. 30
Arſenius Abbas. III. 88
Artemas mart. Cyzici. III. 77
Artemius mart. I. 130
Artemon epiſc. Seleuciæ. III. 24
Artemon presb. & mart. III. 52
Aſcalon mart. III. 107
Aſclepiodota mart. I. 41
Aſterius mart. in Cilicia cum ſociis. I. 151
Aſterius mart. Edeſſæ. III. 106
Aſtius epiſc. Dyrrachii. III. 155
Athanaſia, & Andronicus. III. 3
Athanaſius commentarienſis. II. 83
Athanaſius confeſſor. II. 100
Athanaſius. II. 107
Athanaſius Patriarcha Alexandriæ. II. 116. & III. 81
Athanaſius confeſſor. II 207
Athanaſius Lector, & mart. III. 140
Athanaſius epiſc. Tarſi, & mart. III. 212
Athenodorus monachus, & mart. II. 14

Athe-

Athenogenes epiſc. Sebaſtes. III. 171
Atticus mart. I. 162
Auctus mart. I. 173
Authonomus epiſc. & mart. I. 32
Auxentius mart. II. 26
Auxentius monachus. II. 188
Auxibius epiſc. Soliorum in Cypro. II. 198
Aza Iſaurus mart. I. 197
Aza diac. & mart. III. 56
Azarias, Ananias, & Miſaël. II. 36
Azates eunuchus. III. 55

B

BAbæa, & Thuthaël mart. I. 18
Babæa, & Sarbelus mart. II. 143
Babylas Patriarcha Antiochiæ. I. 12
Bacchus, & Sergius mart. I. 99
Bacchus junior, qui & Gelaſius, mart. II. 38
Bacheiſoës, & Iſaacius mart. III. 100
Badimus archimandrita mart. III. 48
Baptiſmus D. N. Jeſu Chriſti. II. 86
Batachiſius mart. III. 33
Barbara virg. & mart. II. 10
Baripſabbas monachus. I. 27
Barlaam mart. I. 193
Barnabas Apoſtolus. III. 130
Barſimæus epiſc. Edeſſæ, & mart. II. 145
Bartholomæus Apoſtolus. III. 130. Ejuſdem commemoratio. III. 146
Baſileus epiſc. Cherſonesi, & mart. III. 9
Baſileus epiſc. Amaſeæ. III. 72
Baſilides mart. in Creta. II. 54
Baſilides, Baſſus, & ſocii mart. II. 123
Baſiliſcus mart. cum Eutropio, & Cleonico. III. 4
Baſiliſcus mart. Comanæ. III. 108
Baſiliſſa mart. Nicomediæ. I. 10
Baſiliſſa, & Callinicus mart. III. 29
Baſiliſſa, & Anaſtaſia mart. III. 57
Baſilius mart. cum Stephano juniore. I. 217
Baſilius magnus, epiſc. Cæſareæ. II. 75
Baſilius mart. Ancyræ. II. 77
Baſilius, & Procopius. II. 215
Baſilius presb. & mart. Ancyræ. III. 25
Baſilius epiſc. Pari. III. 53
Baſſa, & filii martyres Edeſſæ. III. 210
Baſſianus Syrus Abbas. I. 108
Baſſus, Euſebius, & ſocii mart. II. 123
Batas mart. III. 80
Beleſippus mart. II. 115
Bendimianus monachus. II. 153
Benedictus Abbas. III. 23
Benedimus mart. III. 99
Benjaminus diac. & mart. III. 37
Beryllus epiſc. Catanæ. III. 24
Bethlehemitæ pueri. II. 66
Bignor mart. III. 160
Blaſios epiſc. Sebaſtes, & mart. II. 179
Boëthazat eunuchus mart. I. 202
Bonifacius mart. II. 45
Bucolus epiſc. Smyrnæ. II. 167

C

CÆcilia virg. & mart. I. 207
Cædes puerorom Bethlehem. II. 66
Cædes Perſarum, & Abarorum. III. 195
Cædes Hagarenorum. III. 204
Cæſar ex LXX. diſcipulis. II. 17
Callinicus, & Baſiliſſa mart. III 29
Callinicus mart. III. 111
Callinicus mart. Gangris. III. 185
Calliopius mart. III. 46
Calliſthene cum Adaucto patre. I. 87
Calliſtratus mart. I. 72
Candidus mart. II. 122
Canides confeſſ. III. 129
Capeton epiſc. Cherſonæ, & mart. III. 9
Capito epiſc. Cherſonæ, & mart. II. 50
Capitolina mart. I. 147
Carpus epiſc. & mart. I. 116
Carpus ex LXX. III. 114
Carterius mart. Sebaſte. I. 162
Carterius mart. I. 168
Caſina mart. I. 171
Catenarum Petri Apoſtoli adoratio. II. 111
Catharina v. & m. I. 213
Celſus, & Nazarius. I. 118
Celtius, & Julianus. III. 138
Cenſorinus mart. II. 144
Cephaa ex LXX. II. 17
Cercyra mart. III. 73
Chæremon mart. I. 91
Chalcedonenſe Concilium. III. 169
Charalampo mart. III. 119
Charalampo mart. II. 178
Charitas mart. I. 45
Charitina mart. I. 96
Charitina mart. II. 110
Chariton Abbas. I. 73
Chriton diac. & mart. II. 133
Chionia mart. II. 52
Chionia mart. III. 41
Chriſtina, & ſocii mart. III. 119
Chriſtina mart. Tyri. III. 179.
Chriſtophorus diac. & mart. II. 133
Chriſtophorus mart. ſub *Diocl.* III. 63
Chriſtophorus mart. ſub *Decio*. III. 89
Chryſanthus, & Daria mart. I. 122
Chryſe mart II. 144
Chryſogonus mart. II. 51
Cinis de cœlo lapſus. I. 170
Circumciſio D. N. Jeſo Chriſti. II. 73
Claudia mart. III. 104
Claudianus, Victorious, & ſocii mart. II. 148
Claudianus, Papias, & ſocii mart. II. 158
Claudius, Aſterius, & ſocii mart. I. 151
Claudius, Lucillianus, & ſocii mart. III. 123
Clemens Papa, & mart. I. 210
Clemens epiſc. Ancyræ, & mart. II. 133
Cleonicus mart. III. 4
Codratus mart. Corinthi. III. 11
Codratus epiſc. & mart. III. 30
Codratus mart. cum Iſaacio. III. 66
Codratus, & ſocii mart. III. 11
Codratus mart. Ptolemaide. III. 206
Cœleſtinus Papa. III. 48
Colluthus mart. III. 105
Conceptio Joannis Baptiſtæ. I. 63
Conceptio B. V. Mariæ. II. 15

Concilium Nicænum . III. 117. Alterum adverſus Iconomachos I. 112
Concilium Chalcedonenſe. III. 169
Concilium Conſtantinop. ſub Mena. III. 181
Conon Iſaurus mart. III. 6
Conon Hortulanus mart. III. 6
Conſtantinopolis natalis. III. 93
Conſtantinus unus ex pueris Epheſi. I. 137
Conſtantinus Imp. III. 108
Conſtantinus patriarcha CP. III. 199
Copres mart. III. 159
Cornelius centurio. I. 129
Cornutus presb. & mart. I. 33
Coſmas, & Damianus Arabes. I. 124
Coſmas, & Damianus filii Theodotæ. I. 157
Coſmas, & Damianus mart. Romæ. III. 147
Coſmas epiſc. Chalcedonis. III. 61
Creſcens mart. Corinthi. III. 11
Creſcens mart. Myræ. III. 52
Creſcens, Paulus, & Dioſcorides. III. 116
Creſcens ex LXX. III. 186
Ctonides commentarienſis. III. 29
Crucis Exaltatio. I. 37. Apparitio. III. 87
Cyndeus presb. & mart. III. 163
Cyprianus, & Juſtina. I. 84
Cyprianus mart. Corinthi. III. 11
Cyprilla vidua, & mart. III. 154
Cyra, & Marana. II. 218
Cyria mart. III. 125
Cyriaca mart. III. 106
Cyriacus anachoreta. I. 75
Cyriacus patriarcha Hieruſalem. I. 14
Cyriacus, Theodulus, & ſocii. III. 80
Cyriacus mart. cum Antiocho. III. 168
Cyricus, & Juditta. III. 167
Cyriæna, & Juliana. I. 159
Cyrillus patriarcha Alexandriæ. II. 116. & III. 143
Cyrillus patriarcha Hieruſalem. III. 20
Cyrillus diac. & mart. III. 33
Cyrillus epiſc. Cretæ, & mart. III. 133
Cyrinus mart. III. 92
Cyrus, & Joannes mart. II. 147. & III. 145

D

DAdas mart. III. 75. Ejuſdem reliquiarum inventio. III. 191
Dalmatus Abbas. III. 192
Damianus, & Coſmas Arabes. I. 124
Damianus, & Coſmas filii Theodotæ. I. 157
Damianus, & Coſmas Romæ. III. 147
Danax Lector mart. II. 113
Daniel Stylita. II. 23
Daniel propheta. II. 37
Daniel martyr. II. 193
Daniel mart. Nicopoli. III. 161
Dapius presb. & mart. I. 201
Daria, & Chryſanthus. I. 122
Daſius mart. Nicomediæ. I. 131
Daſius mart. Doroſtoli. I. 199
Dauctus mart. II. 178
David monachus. III. 144
Decollatio Joannis Baptiſtæ. III. 224
Demetrius mart. Theſſalonicæ. I. 143
Demetrius mart. apud Dabudenum. I. 190
Demetrianus diac. III. 140
Deſiderius, Feſtus, & ſocii. I. 52
Didymus, & Diodorus mart. I. 29
Didymus, & Theodora mart. III. 115
Diodorus, & Didymus mart. I. 29
Diodorus, Victorinus, & ſocii mart. II. 148
Diodorus Papias, & ſocii mart. II. 158
Diomedes medicus mart. III. 205
Dionyſius, & Socrates mart. I. 58
Dionyſius Areopagita epiſc. Athenarum. I. 86
Dionyſius patriarcha Alexandrinus. I. 90
Dionyſius unus ex pueris Epheſi. I. 137
Dionyſius mart. Corinthi. III. 11
Dionyſii duo martyres Cæſareæ. III. 16
Dionyſius, & ſocii mart. III. 99
Dionyſius, Lucillianus, & ſocii mart. III. 123
Dioſcorides mart. III. 94
Dioſcorides, Creſcens, & Paulus mart. III. 116
Dius Abbas. III. 173
Dometius Perſa mart. I. 93. & III. 8. 26. 194
Domitianus epiſc. Melitinæ. II. 93
Domna mart. II. 63
Domnica. II. 95
Domnina mart. I. 115
Domnina. II. 219
Domninus mart. I. 83
Domninus, & ſocii mart. I. 168
Domnus, & Philemon. III. 28
Dorotheus epiſc. Tyri. I. 105
Dorotheus mart. I. 168
Dorotheus mart. cum ſociis. II. 65
Dorymedon mart. I. 51
Dulas mart. III. 134

E

EBoras mart. I. 185
Elaſippus mart. II. 115
Eleazarus cum Maccabæis. III. 189
Eleutherius epiſc. Illyrici. II. 31
Eleutherius cubicularius. III. 193
Eleutherius mart. III. 53
Elias, Promus, & Areus mart. II. 40
Elias mart. cum Hieremia, & ſociis. II. 193
Elias propheta. III. 175
Eliſabet thaumaturga. III. 70
Eliſæus propheta. III. 132
Elpidephorus mart. I. 161
Elpidius epiſc. Cherſonæ, & mart. III. 9
Elpis, Agape, & Piſtis. I. 45
Epænetus ex LXX. III. 186
Epaphroditus ex LXX. II. 17
Ephræm Syrus. II. 141
Ephræm epiſc. Cherſonæ, & mart. III. 9
Epicharis mart. I. 71
Epimachus mart. I. 152
Epimachus, & Gordianus mart. III. 90
Epiphanius epiſc. Cypri. III. 94
Epiſteme, & Galaction mart. I. 167
Eraſmus mart. III. 92
Eraſtus ex LXX. I. 179
Eroteis, & Capitolina. I. 147
Eſaias. Vide Iſajas.
Evareſtus mart. II. 54
Eubulus, & Adrianus. II. 157
Eubulus, & Julianus. III. 8
Eudocia Samaritana. III. 1
Eudocimus junior. III. 187
Eudoxius comes mart. I. 20
Eudoxius, Atticus, & ſocii mart. I. 162
Eugenia v. & mart. II. 55

Eu-

Digitized by Google

Eugenius mart. cum Euſtratio, & ſociis. II. 26
Eugenius, & Macarius mart. II. 44
Eugenius, Valerianus, & ſocii mart. II. 112
Eugenius epiſc. Cherſonæ, & mart. III. 9
Eugenius mart. III. 178
Eugraphus mart. II 20
Evilaſius mart. II. 164
Eulampia mart. I. 107
Eulampius mart. I. 107
Eulogius patriarcha Alexandriæ. II. 186
Eulogius mart. III. 5
Eumenius epiſc. Gortynæ. I. 49
Eunicianus mart. II. 54
Evodus mart. II. 53
Euphemiæ miraculum. III. 162
Euplus mart. III. 200
Euphraſia mart. Nicomediæ. II. 119
Euphraſia mart. III. 18
Euphraſia mart. cum ſociabus. III. 104
Euphroſyna, quæ & Smaragdus. I. 69
Euphroſyna, ejuſque pater Paphnutius. II. 191
Euporus mart. II. 54
Eupraxia virgo. III. 180
Euprepius mart. I. 124
Eupſychius mart. I. 23
Eupſychius mart. Cæſareæ ſub Juliano. III. 46
Euſchemon epiſc. Lampſaci. III. 15
Euſebia, cognomento Xena. II. 117
Euſebius mart. diſcipulus Dionyſii Areopagitæ. I. 91
Euſebius, Baſſus, & ſocii mart. II. 113
Euſebius, & ſocii mart. III. 69
Euſebius mart. Corcyræ. III. 75
Euſebius mart. III. 119
Euſebius epiſc. Samoſatæ. III. 119
Euſignius mart. III. 193
Euſtathius mart. cum uxore, & filii. I. 55
Euſtathius epiſc. Bithyniæ. III. 34
Euſtathius mart. Ancyræ. III. 184
Euſtathius patriarcha Antiochiæ. III. 214
Euſtochius presb. & mart. III. 141
Euſtratius mart. II. 26
Euthymius Abbas. II. 125
Eutropia mart. I. 153
Eutropius mart. III. 4
Eutyches mart. III. 77
Eutychianus mart. III. 206
Eutychius mart. cum Januario. I. 52
Eutychius mart. II. 123
Eutychius patriarcha CP. III. 44
Eutychius diſcipulus Joannis Evangeliſtæ. III. 217
Exaltatio S. Crucis. I. 37
Ezechiel propheta. III. 176

F

FAntinus monachus. III. 215
Fauſta mart. Cyzici. II. 164
Fauſtus presb. & mart. I. 21
Fauſtus diac. & mart. I. 91
Fauſtus epiſc. II. 166
Fauſtus monach. III. 192
Febronia v. & m. III. 142
Felicitas, & Perpetua. II. 155. & III. 15
Felix mart. III. 156
Feſtus mart. I. 52
Fides mart. I. 45
Flavianus patriarcha CP. II. 199
Florentius mart. I. 117
Florus epiſc. Amiſi. II. 39
Florus mart. III. 107

G

GAjana mart. I. 77
Gajanus mart. III. 141
Gajus mart. I 131
Gajus ex LXX. I. 166
Galaction mart. I. 167
Gelaſius. Vide Bacchus junior.
Gelaſius mart. II. 54
Gemellus mart. II. 21
Geminianus, & Lucia mart. I. 47
Gennadius patriarcha CP. III. 219
Georgius mart. in Bulgaria II. 152
Georgius epiſc. Mitylenæ. III. 45. & 102
Georgius patriarcha Antiochiæ. III. 62
Georgius mart. III. 68
Georgius Limnæota. III. 218
Geraſimus anachoreta. III. 4
Germanus mart. I 186
Germanus patriarcha CP. III. 95
Germanus mart. III. 157
Gervaſius, & Protaſius. I. 118
Glyceria mart. I. 134
Glyceria mart. Heracleæ. III. 95
Glycerius mart. II. 65
Golinduch mart. III. 164
Gordianus mart. I. 35
Gordianus, & Epimachus mart. III. 90
Gordius mart. II. 79
Gorgonius mart. II. 65
Gothi mart. III. 27
Gregorius epiſc. Armeniæ. I. 76
Gregorius Thaumaturgus epiſc. Neocæſareæ. I. 194
Gregorius Decapolita. I. 203
Gregorius epiſc. Agrigenti. I. 209
Gregorii duo cum Stephano juniore. I. 217
Gregorius epiſc. Nyſſæ. II. 92
Gregorius Theologus epiſc. Nazianzi. II. 136
Gregorius epiſc. Conſtantiæ in Cypro. III. 6
Gregorius Papa. III. 13
Gurias, & Samonas. I. 185

H

HAbacuc propheta. II. 5
Hadrianus. Vide Adrianus.
Hagarenorum cædes. III. 204
Helena Auguſta. III. 108
Heli mart. I. 35
Helias mart. I. 53
Heliconis mart. III. 115
Heliodorus mart. I. 74
Heliodorus epiſc. & mart. III. 49
Helladius laicus mart. II. 88
Helladius epiſc. & mart. III. 116
Heraclius miles mart. I. 134
Heraclius, & ſocii mart. III. 99
Hermas ex LXX I. 166
Hermias mart. Comanæ. III. 119
Hermias mart. cum Iſauro. III. 156
Hermias mart. III. 208
Hermione filia Philippi Apoſtoli. I. 14
Hermippus presb. & mart. III. 182
Hermocrates presb. & mart. III. 182

Hermogenes mart. II. 20
Hermolaus presb. & mart. III. 182
Hermylus mart. II. 101
Herodion ex LXX. III. 32
Heſperus mart. III. 80
Heſychius mart. Melitinæ. I. 172
Heſychius aſceta. III. 6
Heſychius presb. Hieroſol. III. 33
Heſychius mart. Antiochiæ. III. 91
Heſychius anachoreta. III. 91
Heſychius mart. Dyrrachii. III. 157
Hieremias mart. II. 193
Hieremias propheta. III. 79
Hieron mart. I. 172
Hierotheus epiſc. I. 92
Hilarion Abbas. I. 132
Hilarion Abbas monaſter. Pelecetes. III. 33
Hilarius thaumaturgus. III. 84
Hilarius mart. III. 163
Hippolytus Papa, & mart. II. 144
Hippolytus mart. III. 199
Hoſius epiſc. Cordubæ. III. 212
Hyacinthus mart. in Phrygia. III. 149
Hyacinthus mart. Cæſareæ. III. 151
Hyacinthus mart. Amaſtride. III. 172
Hypatius epiſc. Gangrorum. I. 187
Hypatius mart. III. 113
Hyparus mart. Tripoli. III. 136

I

JA mart. I. 30. & III. 192
Jacob patriarcha. II. 35
Jacobus Alphæi Apoſt. I. 106. & III. 146
Jacobus aſceta. I. 109
Jacobus frater Domini, epiſc. Hieruſal. & Apoſt. I. 135. & III. 77
Jacobus presb. & mart. I. 160
Jacobus Apoſt. Zebedæi filius I. 191. & III. 146
Jacobus intercisus mart. I. 215
Jacobus junior epiſc. III. 23
Jacobus presb. & mart. III. 56
Jamblichus ex 7. pueris Epheſi. I. 137
Januarius epiſc. Beneventi, & mart. I. 52
Jaſon diſcipulus Pauli Apoſtoli. III. 72
Jeremias. Vide Hieremias.
Jeſu Chriſti Domini noſtri Nativitas. II. 56. Fuga in Ægyptum. II. 59. Circumciſio. II. 73. Baptiſmus. II. 86. Occurſus, ſeu Præſentatio in templum. II. 154. Transfiguratio. III. 194
Ignatius patriarcha CP. I. 138
Ignatius patriarcha Antiochiæ. II. 43. Ejuſdem reliquiarum tranſlatio. II. 142
Indes mart. II. 63
Indictionis initium. I. 3
Innas mart. II. 124
Inventio capitis Joannis Baptiſtæ. II. 209
Inventio reliquiarum Cyri, & Joannis. III. 145. Dadæ m. III. 191. Stephani protom. ibid.
Joachim pater B. V. Mariæ. I. 25
Joannes jejunator, patriarcha CP. I. 8
Joannis Baptiſtæ conceptio. I. 63. Synaxis. II. 87. Capitis inventio. II. 209. Nativitas. III. 141. Decollatio. III. 224
Joannis Apoſtoli, & Evangeliſtæ tranſlatio. I. 70. Commemoratio ob Sanctum Manna. III. 88. Commemoratio cum XII. Apoſt. III. 146
Joannes ex 7. pueris Epheſi. I. 137
Joannes Chozebita. I. 149
Joannes epiſc. & mart. I. 160
Joannes eleemoſynarius, patriarcha Alexandriæ. I. 183
Joannis Chryſoſtomi exilium. I. 184. Reliquiarum tranſlatio. II. 140
Joannes epiſc. & mart. I. 201
Joannes mart. I. 217
Joannes Damaſcenus. I. 219
Joannes epiſc. Coloniæ, & monachus. II. 16
Joannes Calybita. II. 109
Joannes, & Cyrus mart. II. 147. Inventio reliquiarum eorumdem. III. 145
Joannes epiſc. Polyboti. II. 187
Joannes in Rufinianis. III. 16
Joannes Climacus. III. 36
Joannes patriarcha Hieroſol. III. 37
Joannes diſcipulus Gregorii Decapolitæ. III. 61
Joannes comes mart. III. 111
Joannes Pſychaita. III. 112
Joannes epiſc. Gothorum. III. 143
Joannes, & Simeon Salus. III. 175
Joannes Palæolaurita. III. 183
Joannes epiſc. Chalcedonis. III. 186
Joannes miles mart. III. 186
Joannes patriarcha CP. III. 219
Joannicius Abbas. I. 164
Job juſtus. III. 85
Jodad propheta. III. 37
Joël propheta. I. 128
Jonas propheta. I. 61
Jonas confeſſor. I. 62
Jonas, & Barachiſius mart. III. 33
Joſe mart. III. 21
Joſeph presb. & mart. I. 163
Joſeph epiſc. & mart. I. 200
Joſeph Sponſus B. V. Mariæ, ab Angelo monitus. I. 58. Fugit in Ægyptum. II. 59
Joſeph canonum ſcriptor. III. 42
Joſeph epiſc. Theſſalonicæ. III. 167
Joſue filius Nave. I. 5
Irais mart. I. 64
Irenarchus mart. I. 218
Irene, Agape, & Chionia. II. 52. & III. 41
Irene mart. III. 58
Irene mart. à Timotheo baptizata. III. 85
Irene Auguſta. III. 195
Irenæus epiſc. Sirmii, & mart. III. 215
Iræneus epiſc. Lugduni, & mart. III. 216
Iſaach patriarcha. II. 35
Iſaacius epiſc. & mart. I. 201
Iſaacius presb. & mart. I. 201
Iſaacius mart. III. 66
Iſaacius, & Bachtiſoës mart. III. 100
Iſaacius monachus. III. 119
Iſaacius cum Fauſto, & Dalmato. III. 192
Iſacius epiſc. Cypri. I. 56
Iſaias mart. II. 193
Iſaias propheta. III. 89
Iſaurus diac. & mart. III. 156
Iſidorus Peluſiota. II. 160
Iſidorus mart. III. 98
Iſmaël mart. III. 136
Judas Apoſt. III. 109
Judas Apoſt. qui & Thaddæus. III. 137. Ejuſdem commemoratio. III. 146
Julia v. & m. III. 104
Juliana, & Cyriæna mart. I. 159
Juliana mart. Nicomediæ. II. 49

Ju-

Juliana mart. Ptolemaide. III. 5. & 206
Julianus mart. cum ſociis. I. 13
Julianus presb. & mart. I. 36
Julianus medicus mart. Emeſæ. II. 163
Julianus mart. II. 16
Julianus, & Eubulus mart. III. 8 & 9
Julianus mart. in Cilicia. III. 27
Julianus, & Celtius mart. III. 138
Julianus, & ſocii mart. III. 199
Julitta, & Cyricus mart. III. 167
Julitta mart. Cæſareæ. III. 187
Junia, & Andronicus. III 103
Junilla mart. II. 115
Juſtus mart. III. 166
Juſtina, & Cyprianus mart. I. 84
Juſtinus Philoſophus, & mart. III. 121. & 122
Juvenalis patriarcha Hieroſol. III. 149
Juventinus mart. I. 103

L

LAmpadus Irenopolitanus. III. 152
Laurentius archidiac. & mart. III. 199
Laurus mart. III. 207
Leo mart. in Bulgaria. II. 132
Leo Papa. II. 201
Leo epiſc. Catanæ. II. 205
Leomenes mart. in Creta. II. 54
Leonides mart. III. 58
Leontius mart. cum Coſma, & Damiano. I. 124
Leontius mart. Tripoli. III. 136
Leontius mart. Nicopoli. III. 161
Leontius mart. in Pamphylia. III. 190
Leucius mart. II. 28
Liberius Papa. III. 221
Linus Papa. I. 166
Longinus centurio. I. 121
Lucas evangeliſta. I. 125
Lucas diac. Emeſæ, & mart. II. 165
Lucia vidua, & Geminianus. I. 47
Lucia v. & mart. II. 27
Lucia mart. III. 152
Lucia virgo in Campania. III. 155
Lucianus mart. I. 35
Lucianus, & Antiochus mart. I. 119
Lucianus, & Peregrinus mart. III. 157
Lucillianus mart. III. 123
Lucius mart. III. 211
Lycarion monach. & mart. II. 174
Lydia mart. III. 29

M

MAcarius mart. II. 44
Macarius Romanus. II. 121
Macarius Ægyptius. II. 121
Maccabæi martyres. III. 189
Macrina ſoror Baſilii magni. III. 174
Macrobius mart. I. 35
Magnus mart. III. 77
Magorum adoratio. II. 57
Major mart. II. 192
Malachias propheta. II. 80
Mamas mart. I. 7
Mamelchta mart. I. 95
Manetho v. & mart. I. 186
Manoel epiſc. & mart. II. 132
Manuel mart. III. 30
Manuel mart. cum Sabele, & Iſmaele. III. 136
Marana, & Cyra. II. 218
Marcellus Abbas Acoemeta. II. 67
Marcia mart. III. 125
Marcianus, & Martyrius notarii I. 141
Marcianus presb. II. 94
Marcianus epiſc. Siciliæ. II. 177
Martianus mart. III. 125
Marcianus, & Nicander. III. 126
Marcianus mart. Iconii. III. 162
Marcus, Alphæus, & ſocii mart. I. 74
Marcus, Soterichus, & Valentina. I. 144
Marci duo, & Stephanus. I. 205
Marcus Abbas. III. 5
Marcus epiſc. Arethuſæ. III. 33. & 35
Marcus Evangeliſta. III. 70
Marcus, & Marcianus mart. III. 150
Mardarius mart. II. 26
Mariæ Deiparæ Nativitas. I. 24. Præſentatio ad templum. I. 204. Conceptio. II. 15. Fuga in Ægyptum. II. 59. Annunciatio. III. 27. Depoſitio veſtis ejus in Blachernis. III. 148. Dormitio, ſeu Aſſumptio. III. 203. Depoſitio zonæ. III. 225
Maria, & Martha ſorores mart. II. 174
Maria, quæ & Marinus. II. 183
Maria Magdalena. III. 176
Maria Patricia. III. 199
Mariamna ſoror Philippi Apoſtoli. II. 197
Marina mart. III. 171
Marinus ſenator, mart. II. 32
Marinus, ſeu Maria. II. 183
Marinus mart. III. 19
Marinus mart. Anazarbi: III. 196
Martha, & Maria ſorores. II. 174
Martha mater Simeonis Stylitæ. III. 153
Martinianus ex pueris Epheſi. I. 137
Martinianus monach. II. 184
Martinus Papa. I. 42
Martinus epiſc. I. 182
Martinus epiſc. Arethuſæ. Vide Marcus.
Martyres plurimi
Quadraginta Virgines cum Ammone diac. I. 6
Tres pueri cum Babyla. I. 12
Tredecim cum Fauſto presb. I. 21
Novem millia cum Ia. I. 30
Centum ex Ægypto, & Palæſtina. I. 53
Centum octoginta quatuor cum Calliſtrato. I. 72
Septuaginta viri, & 32. mulieres. I. 77
Triginta ſex monachi. I. 81
Duo diſcipuli Dionyſii Areopagitæ. I. 86
Centum viginti cum Sadoth epiſc. I. 126
Septem pueri Epheſi. I. 137
Homeritæ in Arabia. I. 139
Sex cum Varo. I. 142
Septies mille cum matre Saporis regis. I. 161
Tres virgines cum Domnino. I. 168
Triginta duo cum Hierone. I. 172
Infans cum Romano. I. 196
Tres virgines in Perſide. I. 202
Plurimi in Perſide cum Boëthazat. I. 202
Plurimi cum Stephano juniore. I. 217
Protectores cum Arriano. II. 30
Mulieres cum Anaſtaſia. II. 49
Filii Sanctæ Theodotæ. II. 53
Decem martyres in Creta. II. 54
Mater, & propinqui Eugeniæ. II. 55
Viginti mille martyres Nicomediæ. II. 64. Alii plures, qui ex iis reliqui fuerunt. II. 65

Pueri

Pueri Bethlehem. II. 66
Monachi Montis Sinai. II. 102. & 103
Monachi 33. in Raitho. II. 104
Plures in Bulgaria. II. 132
Plures cum Agathangelo. II. 134
Septem milites cum Anania, & Petro. II. 139
Tres mille Nicomediæ. II. 168
Tres mulieres cum Charalampo, & ſociis. II. 178
Plures Martyropoli. II. 195
Centum viginti octo cum Sadoth epiſc. II. 203
Quadraginta duo Amorii capti, & in Syria cæſi. III. 7
Septem in Cherſonaſo. III. 9
Quadraginta Sebaſte. III. 10
Septem mulieres Amiſi. III. 20
Monachi Sancti Sabæ. III. 21
Centum nonaginta novem cum Nicone. III. 25
Triginta quinque Cæſareæ in Palæſtina. III. 26
Plures in Gothia. III. 27
Plures Gazæ. III. 36
Triginta octo in Cappadocia. III. 36
Plures in Perſide. III. 37
Centum & quinquaginta in Perſide. III. 45
Ducenti cum Rufino. III. 47
Plures in Perſide cum Heliodoro epiſc. III. 49
Quadraginta in Africa. III. 50
Centum quinquaginta in Perſide cum Simeone epiſc. III. 54
Mille in Perſide. III. 55
Septem Corcyræ. III. 74
Novem Cyzici. III 77
Viginti octo in Perſide cum Abda epiſc. III. 101
Octo virg. cum Theodoto. III. 104
Plures cum Philetæro. III. 106
Ducenti quinquaginta milites cum Meletio. III. 171
Plures in Ægypto cum Sarapione epiſc. III. 111
Plures Nicomediæ. III. 119
Plures cum Juliano, & Celtio. III. 138
Plures monachi in Ægypto. III. 161
Quadraginta quinque Nicopoli in Armenia. III. 161
Plures in Bulgaria. III. 178
Triginta ſeptem Philippopoli in Thracia. III. 210
Martyrius, & Marcianus notarii. I. 141
Maruchas epiſc. Meſopotamiæ. II. 195
Mattona. I. 175
Matrona Theſſalonicæ. III. 32
Matrona mart. III. 104
Matthæus Apoſt. & Evangeliſta. I. 191. Ejuſdem commemoratio. III. 146
Matthias Apoſt. III. 198
Maura, & Timotheus. III. 81
Mauricius mart. III. 161
Mauricius. III. 183
Maximianus patriarcha CP. III. 65
Maximilianus ex pueris Epheſi. I. 137
Maximus, & ſocii mart. I. 41
Maximus, & Juventinus. I. 103
Maximus, Evilaſius, & Fauſta mart. II. 164
Maximus, & Theodotus mart. II. 202
Maximus mart. cum ſociis. III. 75
Maximus mart. III. 98
Maximus confeſſor. III. 201
Melania Romana. II. 71
Melaſippus mart. I. 171
Meletius epiſc. Cypri. I. 56
Meletius dux militum. III. 111
Meletius patriarcha Antiochiæ. III. 214
Melnina mart. I. 44
Memnon thaumaturgus. III. 76
Menander. III. 105
Menas mart. Cotyæi. I. 180
Menas mart. cum ſociis. II. 20
Menas patriarcha CP. III. 218. & 219
Menignus mart. III. 18
Menodora mart. I. 28
Mentius mart. III. 119
Meortius. II. 99
Mercurius mart. I. 212
Methodius patriarcha CP. III. 133
Methodius epiſc. Patarorum. III. 138
Metrodora mart. I. 28
Metrophanes patriarcha CP. III. 124
Michæas propheta. I. 85. & III. 65
Michaelis Archangeli miraculum apud Chonas. I. 19 Synaxis. I. 174
Michaël Abbas, & mart. I. 81
Michaël epiſc. Synadorum. III. 110
Miles epiſc. & mart. I. 185
Miſaël, Ananias, & Azarias. II. 36
Mocianus, & Marcus mart. III. 150
Mocius Lector Emeſæ, & mart. II. 165
Mocius presb. & mart. III. 93
Monachi montis Sinai mart. II. 102. & 103
Monachi in Raitho. II. 104
Monachi S. Sabæ mart. III. 21
Moyſes propheta. I. 15
Moyſes Æthiops monachus. III. 223
Mydonius mart. II. 65
Myron epiſc. Cretæ, & mart. III. 197
Myron presb. & mart. III. 205
Myrope mart. III. 165

N

NAhum propheta. II. 1
Narſes. Vide Nerſas.
Natalia, & Adrianus mart. III. 220
Natalis Conſtantinopolis. III. 63
Nathanaël Apoſt III. 67
Nativitas B. V. Mariæ. I. 24
Nativitas D. N. Jeſu Chriſti. II. 56
Nativitas S. Joannis Baptiſtæ. III. 141
Nazarius, & Celſus. I. 118
Neon, Nicon, & ſocii mart. I. 74
Neon, Claudius, & ſocii mart. I. 151
Neon, & ſocii mart. Corcyræ. III. 75
Neonilla mart. II. 115
Neophytus mart. II. 126
Nerſas epiſc. & mart. I. 200
Neſtor mart. Theſſalonicæ. I. 145
Neſtor mart. Perge. II. 216. & III. 1
Neſtor pater Cononis Iſauri. III. 6
Neſtor epiſc. Trimethuntis in Cypro. III. 8
Nicæna Synodus prima. III. 117
Nicæna Synodus adverſus Iconomachos. I. 112
Nicander mart. cum ſociis. I. 172
Nicander mart. III. 16
Nicander ex LXX. diſcipulis. III. 16
Nicander, & Marcianus. III. 125. & 126
Nicanor ex VII. diaconis. III. 185
Nicephorus, & ſocii mart. I. 186
Nicephorus, Victorinus, & ſocii mart. II. 148
Nicephorus mart. II. 176
Nicephorus Abbas monaſterii Medicii. III. 84
Nicephorus patriarcha CP. III. 122
Nicetas mart. in Gothia. I. 39
Nicetas confeſſor. I. 98 & III. 42
Nicolaus epiſc. Myræ. II. 12

Ni-

Nicon, Neon, & ſocii mart. I. 74
Nicon epiſc. Tauromenii, & mart. III. 25
Nicopolitianus mart. I. 162
Nilus, & ſocii mart. I. 53
Nymphodora mart. I. 28

O

OCcurſus D. N. Jeſu Chriſti. II. 154
Oceanus mart. cum ſociis. I. 13
Olbianus epiſc. & mart. III. 83
Olbianus epiſc. Aneorum, & mart. III. 118
Olympas ex LXX. I. 179
Olympias vidua. III. 180
Oneſimus diſcipulus Pauli Apoſtoli. II. 190
Oneſimus mart. III. 92
Oneſimus monachus, & mart. III. 166
Oneſiphorus ex LXX. II. 17
Oneſiphorus mart. III. 170
Onuphrius anachoreta. III. 131
Or presb. & mart. III. 213
Orentius mart. III. 142
Orepſis presb. & mart. III. 213
Oreſtes mart. I. 178
Oreſtes, Euſtratius, & ſocii mart. II. 26
Oſee propheta. I. 123

P

PAchomius Abbas. III. 86
Pamphilus, & ſocii mart. I. 168
Pamphius mart. II. 193
Panchuis mart. III. 113
Pancratius epiſc. Tauromenii, & mart. II. 177
Panſophius mart. II. 112
Pantaleemon mart. III. 183
Pantherius mart. III. 213
Papas mart. I. 38. & III. 18
Papas mart. in Perſide. I. 185
Paphnutius mart. I. 68
Paphnutius, ejuſque filia Euphroſyna. II. 191
Papias mart. III. 157
Papias, Victorinus, & ſocii mart. II. 148
Papias, Diodorus, & ſocii mart. II. 158
Papylus diac. & mart. I. 116
Parmenas ex VII. diaconis. III. 3
Parthenius epiſc. Lampiaci. II. 169
Parſicrates mart. III. 68
Patapius monachus. II. 18
Patermuchius mart. III. 159
Patricius epiſc. Pruſæ, & mart. III. 105
Patrobas ex LXX. I 166
Paula mart. III. 123
Paulinus mart. III. 99
Paulus ſimplex. I. 89
Paulus patriarcha CP. I. 169
Paulus primus eremita. II. 108
Paulus, Paupirius, & Theodotion mart. II. 135
Paulus mart. II. 193
Paulus mart. Ptolemaide. III. 5. & 206
Paulus epiſc. Pruſæ. III. 8
Paulus mart. Corinthi. III. 11
Paulus, & ſocii mart. III. 99
Paulus, Creſcens, & Dioſcorides. III. 116
Paulus, Lucillianus, & ſocii mart. III. 121
Paulus Apoſtolus. III. 145. & 146
Paulus, & ſocii Ægyptii mart. III. 169
Panſicacus epiſc. Synadorum. III. 97
Pauſilypus mart. III. 47
Pauſirius mart. II. 135
Pegaſius, Acindynus, & ſocii mart. I. 161
Pelagia Tarſenſis mart. I. 100
Pelagia Antiochena mart. I. 101. Altera. III. 128
Pelagia olim meretrix. I. 102
Peleus, & ſocii mart. I. 53
Peregrinus mart. cum Iſauro. III. 156
Peregrinus mart. cum Luciano. III. 157
Perpetua, & Felicitas mart. II. 155. & III. 15
Perſarum, & Abarorum cædes. III. 195
Petrus epiſc. Capitoleorum. I. 88
Petrus epiſc. Alexandriæ, & mart. I. 211
Petrus, Andreas, & Stephanus. I. 216
Petrus mart. Nicomediæ. II. 65
Petrus mart. Eleutheropoli. II. 96
Petrus Apoſtolus. Ejus catenarum adoratio. II. 111. Feſtum cum Paulo Apoſtolo. III. 145. Commemoratio cum XII. Apoſtolis. III. 146
Petrus cuſtos carceris. II. 139
Petrus epiſc. Argivorum. III. 82
Petrus, & ſocii mart. III. 99
Petrus monachus. III. 148
Phaina mart. III. 104
Phaſic mart. III. 55
Phebronia mart. III. 142
Pherbuta mart. III. 44
Philadelphus mart. II. 175
Philadelphus cum Alphæo. III. 92
Philagrius epiſc. diſcipulus Petri Apoſtoli. II. 177
Philaretus eleemoſynarius. II. 4
Philemon, & Archippus. I. 206
Philemon, Apollonius, & ſocii mart. II. 29
Philemon epiſc. Gazæ. II. 189
Philemon, & Domnus mart. III. 28
Philemon mart. Cyzici. III. 77
Philetærus mart. III. 106
Philetus Senator mart. III. 29
Philippa mater Theodori. I. 57
Philippus ex VII. Diaconis. I. 111
Philippus Apoſtolus ex XII. I. 188. Ejus commemoratio. III. 146
Philippus pater Eugeniæ. II. 55
Philippus mart. III. 206
Philogonius patriarcha Antiochiæ. II. 48
Philologus ex LXX. I. 166
Philomenus mart. I. 220
Philonilla mart. I. 110
Philotheus mart. I. 168
Phocas epiſc. Sinopes, & mart. I. 60. & III. 177. Ejus miraculum. III. 156
Photides mart. III. 21
Photina Samaritana. III. 21
Photius mart. III. 201
Pinnas mart. II. 114
Pionius presb. & mart. III. 121.
Piſte mart. I. 45
Piſtus mart. III. 210
Plato mart. I. 195
Polyænus mart. III. 105
Polyænus, & ſocii. III. 208
Polycarpus epiſc. Smyrnæ, & mart. II. 208
Polycarpus mart. III. 40
Polyeuctus mart. Cæſareæ. II. 42
Polyeuctus mart. Melitinæ. II. 89
Polyxena, & Xanthippa. I. 65
Pompejus mart. III. 157
Poemen anachoreta. 221

Por-

Porphyrius mart. I. 43
Porphyrius minus. I. 165
Porphyrius mart. Magneſiæ. II. 178
Porphyrius mart. II. 194
Porphyrius epiſc. Gazæ. II. 213. & III. 3
Porphyrius, & Oneſiphorus mart. III. 170
Præſentatio B. V. Mariæ ad templum. I. 204
Præſentatio Domini ad templum. II. 154
Princippus mart. III. 211
Priſcilla, & Aquila. II. 185
Priſcus mart. I. 59
Probus mart. I. 113
Prochorus ex VII. Diaconis. III. 185
Proclus mart. cum ſociis. I. 52
Proclus Patriarcha CP. I. 140
Proclus, & Hilarius mart. III. 163
Procopius, & Baſileus. II. 215
Procopius mart. III. 158
Promus mart. II. 40
Protaſius mart. I. 118
Publia diaconiſſa. I. 104
Publius mart. III. 72
Pudes ex LXX III. 57
Pulcheria Auguſta III. 195
Pulvis de cœlo lapſus. I. 170

Q

QUadraginta martyres Sebaſte: III. 10
Quadratus epiſc. Magneſiæ. I. 58
Quartus ex LXX. I. 179
Quintilianus mart. III. 75
Quintus thaumaturgus. III. 3

R

REucatus mart. cum Satyro. II. 155. & III. 15
Rheginus epiſc. Scopulorum. II. 210
Rhodion ex LXX. I. 179
Rimas mart. II. 124
Ripſimia mart. I. 77
Romanus ſcriptor Contaciorum. I. 82
Romanus mart. Antiochiæ. I. 196
Romanus diac. mart. Cæſareæ. III. 18
Romanus mart. cum ſociis. III. 119
Romulus mart. Melitinæ. I. 20
Romulus mart. Cæſareæ. III. 16
Rufinus diac. & mart. III. 47
Ruſus mart. III. 77

S

SAbas Abbas. II. 11
Sabas Gothus mart. III. 56
Sabas dux militum. III. 71
Sabbatins mart. I. 51
Sabel mart. III. 136
Sabinus epiſc. I. 120
Sabinus, & ſocii mart. II. 144
Sabinus mart III. 14
Sabinus, & ſocii mart. III. 213
Saborius epiſc. & mart. I. 201
Sadoch epiſc. & mart. II. 203
Sadoth epiſc. & mart. qui & Sadoch. I. 126
Samonas mart. I. 185
Sampſon Xenodochus. III. 144
Samuel mart. II. 193
Samuel propheta. III. 209
Sanctus mart. III. 182
Saracenorum cædes. III. 204. Vide Hagarenorum.
Sarapion, Victorinus, & ſocii mart. II. 148
Sarapion epiſc. & mart. III. 111
Sarbelus mart. II. 143
Saſannes mart. I. 102
Saturnilus mart. cum Satyro. III. 15
Saturnilus mart. cum Peregrino. III. 157
Saturninus mart. in Creta. II. 54
Saturninus, qui & Saturnilus, cum Satyro. II. 155
Saturninus mart. Corcyræ. III. 74
Satyrus mart. cum Saturnino. II. 155. & III. 15
Sebaſtianus mart. cum Photina. III. 21
Sebaſtianus mart. Corcyræ. III. 73
Seboes diac. & mart. I. 185
Secundus, Saturninus, & ſocii mart. II. 155
Seleucus mart. II. 193
Serapion. Vide Sarapion.
Serapion mart. III. 165
Serapion, & ſocii mart. III. 208
Sergius, & Bacchus mart. I. 99
Severianus mart. I. 26
Severianus, & ſocii mart. III. 62
Severianus, Agathonicus, & ſocii mart. III. 211
Severus, & ſocii mart. III. 210
Silas ex LXX. III. 186
Silvanus, & ſocii mart. I. 168
Silvanus epiſc. Emeſæ, & mart. II. 165
Silvanus epiſc. Gazæ, & mart. III. 83
Silvanus, & Bianor mart. III. 160
Silvanus ex LXX. III. 186
Silvanus, Sabinus, & Pantherius. III. 213
Silveſter Papa. II. 78
Simeon Stylita. I. 4
Simeon epiſc. Hieruſalem, & mart. I. 48
Simeon ſenex, & Anna propheti ſſa. II. 156
Simeon epiſc. Perſidis, & mart. III. 54
Simeon Stylita in monte admirabili. III. 110
Simeon ſalus. III. 175
Simon cognomento Judas Apoſtolus. III. 76
Simon Zelotes Apoſtolus. III. 92. Ejuſdem commemoratio. III. 146
Siſinius epiſc. Cyzici, & mart. I. 208
Siſoës Abbas. III. 154
Socrates mart. I. 57
Socrates presb. & mart. I. 136
Solochon mart. III. 103
Solomonis mater Maccabæorum. III. 189
Sophia mart. cum filiabus. I. 45
Sophonias propheta. II. 8
Sophronius epiſc. Conſtantiæ in Cypro. II. 19
Sophronius epiſc. II. 204
Sophronius Patriarcha Hieruſalem. III. 12
Soſipater ex LXX. I. 179. & III. 73
Soſius mart. I. 52
Soſthenes ex LXX. II. 17
Soterichus mart. I. 144
Sozon mart. I. 22
Speuſippus mart. II. 115
Spyridion epiſc. Trimethuntis in Cypro. II. 24
Stachys ex LXX. I. 155
Stephanis cum Victore mart. I. 180
Stephanus, & Marcus mart. I. 205
Stephanus Junior cum Petro, & Andrea. I. 217. Stephanus alter cum eodem. I. 217

Ste-

Stephanus Protomartyr, & Archidiaconus. II. 60.
ejus reliquiarum inventio. III. 191
Stephanus conditor cœnobii Chenolai. II. 106
Stephanus conditor noſocomii Armatii. II. 214
Stephanus confeſſor. III. 31
Stephanus Patriarcha CP. III. 114. & 219
Stephanus comes mart. III. 111
Stephanus Papa, & mart. III. 190
Straton mart. III. 206
Stratonicus mart. cum Hermylo. II. 101
Stratonicus mart. Ptolemaide. III. 5. & 206
Styracius mart. I. 162
Suſanna diaconiſſa, & mart. I. 54
Suſanna in Leucate. III. 178
Syncletica virgo. II. 84
Synetus Lector, & mart. II. 25
Synodus. Vide Concilium.

T

TArachus mart. I. 113
Taraſius Patriarcha CP. II. 212
Tatiana mart. II. 98
Tatianus mart. III. 217
Taurion mart. I. 173
Tecuſa mart. III. 104
Terentius mart. III. 50
Terræmotus Conſtantinopoli ſub Theodoſio magno. I. 67. Sub Leone Iſauro. I, 146. Sub Theodoſio juniore. II. 137
Tertius ex LXX. I. 179
Thaddæus Apoſtolus, qui & Judas. III. 137
Thalelæus monachus. II. 217
Thalelæus mart. III. 106
Thallus mart. III. 18
Thaumaſius mart. III. 77
Thea mart. III. 169
Thecla protomartyr. I. 66
Thecla, Anna, & ſocii mart. I. 202
Thecla, Agapius, & Timotheus mart. III. 209
Theoctiſtus mart. II. 90
Theodora Alexandrina. I. 31
Theodora Auguſta. II. 181
Theodora, & Didymus mart. III. 115
Theodoretus presb. Antiochiæ. III. 3
Theodorus mart. cum Oceano, & ſociis. I. 13
Theodorus Alexandrinus mart. I. 34
Theodorus mart. Perge. I. 57
Theodorus Studita. I. 181
Theodorus epiſc. Alexandriæ, & mart. II. 7
Theodorus Grapta. II 61
Theodorus Patriarcha CP. II. 62
Theodorus dux militum in Euchaitis. II. 172. & III. 127
Theodorus tyro. II. 196
Theodorus Trichinas. III. 63
Theodorus Siceota epiſc. Anaſtaſiop. III. 67
Theodorus ſanctificatus Abbas. III 99
Theodorus mart. cum Serapione. III. 111
Theodorus epiſc. Cyrenes, & mart. III. 152
Theodoſia virg. & mart. Tyri. III. 41. & 118
Theodoſia mart. Conſtantinopoli. III. 173
Theodoſius Cœnobiarcha. II. 97
Theodoſius monachus Antiochiæ. II. 173
Theodoſius mart. III. 30
Theodoſius monachus. III. 197
Theodota, Anna, & Glyceria. I. 134
Theodota cum Socrate presb. I. 136
Theodota mart. cum filiis. II. 53
Theodota, & Theopemptus. II. 76
Theodota virg. & mart. III. 104
Theodota, & Theodotus mart. III. 151
Theodotion mart. II. 135
Theodotus, Maximus, & Aſclepiodote mart. I. 41
Theodotus epiſc. Cyriniæ in Cypro. II. 119. & III. 3
Theodotus, & Maximus mart. II. 208
Theodotus mart. Cyzici. III. 77
Theodotus mart. cum octo virginibus. III. 104
Theodotus mart. Ancyræ. III. 126
Theodotus, & Theodota mart. III. 151
Theodula mart. II. 118
Theodulus monachus in Cypro. II. 9
Theodulus mart. in Creta. II. 54
Theodulus monachus montis Sinai. II. 105
Theodulus lector, & mart. III. 43
Theodulus mart. cum Heſpero. III. 80
Theodulus mart. Tripoli cum Leontio. III. 136
Theogenes epiſc. Parii, & mart. II. 81
Theognes mart. cum ſociis. III. 210
Theognides mart. Cyzici. III. 77
Theonas mart. II. 82
Theonilla mart. I. 151
Theopemptus, & Theodota mart. II. 76
Theopemptus, & Theonas mart. II. 82
Theophanes confeſſor. III. 13
Theophano Auguſta. II. 34
Theophilus confeſſor. I. 85
Theophilus mart. Nicomediæ. II. 65
Theophilus diac. & mart. II. 88
Theophilus junior mart. II. 146
Theophilus, Trophimus, & ſocii mart. III. 177
Theophilactus epiſc. Nicomediæ. III. 8
Theopiſte mart. I. 55
Theopiſtus mart. I. 55
Theoprepius mart. III. 211
Theotimus mart. I. 168
Therapon epiſc. Cypri. III. 112
Therapon presb. & mart. III. 113
Theſſalonica mart. I. 173
Thomas Apoſtolus. I. 97. Ejus commemoratio. III. 146
Thomas Patriarcha CP. III. 22
Thomas monachus in monte Maleo. III. 157
Thuthaël mart. I. 18
Thyrſus, & Leucius mart. II. 28
Tiburtius, & Valerianus mart. I. 207
Timolaus mart. III. 16
Timon ex VII. diaconis. II. 69
Timotheus, Theotimus, & ſocii mart. I. 168
Timotheus diac. & mart. II. 41
Timotheus diſcipulus Pauli Apoſtoli. II. 128
Timotheus, & Maura mart. III. 81
Timotheus epiſc. Pruſæ, & mart. III. 129
Timotheus mart. Gazæ. III. 209
Titus diſcipulus Pauli Apoſtoli. III. 219
Tobias mart. I. 162
Transfiguratio D.N. Jeſu Chriſti. III. 194
Translatio Joannis Apoſtoli, & Evangeliſtæ. I. 70
Translatio reliquiarum Theodori m. Ancyræ. III. 126
Theodori ducis militum. III. 127
Cyri, & Joannis. III. 145
Maximi confeſſoris. III. 201
Tribimæus mart. III. 2
Troadius. III. 3
Trophimus, Dorymedon, & Sabbatius mart. I. 51.
Trophimus, & Thallus mart. III. 18
Trophimus ex LXX. III. 57

Trophimus, Theophilus, & ſocii mart. III. 177
Tryphena mart. II. 149
Tryphon mart. II. 151
Turbo notarius mart. II. 115
Tychicus ex LXX. II. 17
Tychon epiſc. Trimethuntis in Cypro. III. 135

V

VAlens, Pamphius, & ſocii mart. II. 193
Valentina, Marcus, & Sotericus mart. I. 144
Valentina, Thea, & ſocii. III. 169
Valentinus, & Paſicrates mart. III. 68
Valeria, Cyria, & Marcia mart. III. 115
Valerianus, Zoticus, & ſocii mart. I. 35
Valerianus, & Tiburtius mart. I. 207
Valerianus, Candidus, & ſocii mart. II. 122
Varus, & ſocii mart. I. 142
Victor mart. I. 180
Victor, Victorinus, & ſocii mart. II. 148
Victor mart. cum Photina. III. 11
Victor, Acindynus, & ſocii mart. III. 62
Victorinus, Victor, & ſocii mart. II. 148
Vincentius mart. Ancyræ. I. 180
Vincentius diac. & mart. II. 119
Vitalis mart. Corryræ. III. 75
Vitalis mart. Ravennæ. III. 178
Urbanus ex LXX. diſcipulis. I. 155
Urſicius mart. III. 204

X

XAnthippa, & Polyxena. I. 65
Xenophon, & ſocii. II. 138
Xyſtus Papa, & mart. III. 199

Z

ZAcharias pater Joannis Baptiſtæ. I. 16
Zacharias propheta. II. 171
Zenais, & Philonilla. I. 110
Zenas mart. III. 140
Zeno mart. Nicomediæ cum ſociis. II. 65
Zeno mart. cum Victore, Acindyno, & ſociis. III. 62
Zeno, & Zenas mart. III. 140
Zeno, Agathonicus, & ſocii mart. III. 211
Zenobia mart. I. 154
Zenobius epiſc. & mart. I. 154
Zoë, Heſperus, & filii mart. III. 80
Zoſimus, Nicon, & ſocii mart. I. 74
Zoſimus monachus, & mart. in Cilicia. II. 83
Zoſimus epiſc. Syracuſæ. II. 117
Zoſimus miles mart. III. 137
Zoticus, Lucianus, & ſocii mart. I. 35
Zoticus, Daſius, & Gajus mart. I. 131
Zoticus mart. in Creta. II. 54
Zoticus, Victor, Acindynus, & ſocii mart. III. 62
Zoticus, Agathonicus, & ſocii mart. III. 211

AOL 1647412

Digitized by Google

Digitized by Google